

BULLARIUM

ROMANUM

PP. II. 3.

**BULLARUM
DIPLOMATUM ET PRIVILEGIORUM
SANCTORUM ROMANORUM PONTIFICUM
TAURINENSIS EDITIO**

LOCUPLETIOR FACTA

COLLECTIONE NOVISSIMA PLURIUM BREVIUM, EPISTOLARUM, DECRETORUM ACTORUMQUE S. SEDIS

A S. LEONE MAGNO USQUE AD PRAESENS

CURA ET STUDIO

COLLEGII ADLECTI ROMAE VIROBUM S. THEOLOGIAE ET S. CANONUM PERITORUM

QUAM

SS. D. N. PIUS PAPA IX

APOSTOLICA BENEDICTIONE EREXIT

AUSPICANTE

EMO AC REVMO DNO S. R. E. CARDINALI

ALOYSIO BILIO.

TOMUS XIX

INNOCENTIUS XI (ab ann. MDCLXXVI ad ann. MDCLXXXIX).

AUGUSTAE TAURINORUM

A. VECCO ET SOCIIS EDITORIBUS

SUCCESS. SEBASTIANI FRANCO ET FILIORUM

M DCCC LXX.

VENERANDIS · PATRIBVS
IN · VATICANVM · CONCILIVM · COACTIS
EDITORES · TAVRINENSES
QVA · PAR · EST · OBSERVANTIA
VOLVMEN · $\overline{\text{XIX}}$ · DICANT
BVLLARII · MAGNI · ROMANI
QVOD · AVSPICIIS · EVVLGATVR
PII · $\overline{\text{IX}}$ · PONT · MAX.
REM · CHRISTIANAM
IAM · ANN. $\overline{\text{XXV}}$ · FELICITER · MODERANTIS

LECTORI BENEVOLO

EDITORES TAURINENSES

S.

Conqueruntur nonnulli quod volumen I Appendicis iam feliciter inchoatum, cuius tres antea annos partem primam typis nostris evulgavimus, nondum ad perfectionem adduxerimus, multoque minus alterum, quod promiseramus, acta inedita Magni Gregorii referens, addiderimus. At nova nobis sapientum virorum, quibus morem non gerere nefas esset, ingesta consilia id effecerunt ut prius Bullario Cocqueliniano, cuius magna ubique ecclesiarum persentitur necessitas, quam citius absolvendo toti incumberemus, dein vero voluminibus Appendicis, quae maius studium requirunt, concinnandis edendisque sufficientiores erimus.

Accipe interim, Benevole Lector, atque, ut soles, benigno favore prosequere ex officina nostra prodeuntem *Magni Bullarii Romani* novis typis impressi Tomum XIX, acta Innocentii PP. XI ex integro tibi referentem, quem brevi Tomus XX excipiet, ad finem usque pontificatus Innocentii XII anno MDCC producendus. Nonnisi quatuor posthac

editionis nostrae volumina vulganda supererunt ut primam longissimi cursus nostri metam propositam attingamus; adeoque proximo anno, quod promisimus, totum Opus Cocquelinianum aut absolutum habebimus, aut parum deerit.

Quot curas in Diplomatis Pontificiis, in quibus vera residet sapientia, a typhothetarum mendis expurgandis insumamus, non est quod ipsi dicamus, etenim res per se patet. Equidem non parum nos recreant inter laborandum testimonia et laudes virorum artis typographicae apprime peritorum, qui, tum in Comitatu Typographico Bononiensi, anno mox elapso, tum nuperrime in Magna omnigenum catholicarum artium operum ex toto orbe conquisitorum Expositione Romae habita, hanc quoque Magni Bullarii Romani editionem Taurinensem insigni honore ac praemio decorarunt. Potissimum SS. D. N. Pii PP. IX adprobatione iucundamur, qui, novum munificentiae ac propensissimae in nos benignitatis testimonium, magnum aureum numisma sui imagine caelatum nobis recens donavit. At ut accedat quoque ea subscriptorum copia, quae tam ingentibus sumptibus recompensandis par sit, iterum iterumque expectamus. Vale.

Augustae Taurinorum, idibus augusti MDCCLXX.

A. VECCO ET SOCI.

TABULA

Quae novum ordinem refert, quo chronologice dispositae sunt Pontificiae Constitutiones in Editione Taurinensi, collatum cum veteri ordine Romanae Editionis Hieronymi Mainardi.

Edit. Taur. Tom. XIX.	Edit. Rom. Tom. VIII.	Edit. Taur. Tom. XIX.	Edit. Rom. Tom. VIII.
INNOCENTIUS XI.			
1876-77	I ad XVII	1678-1680	XXIX ad XCVI
	<i>Idem vetus et novus ord.</i>		<i>Idem vetus et novus</i>
	1-17		<i>ordo . . . . .</i>
1677	XVIII Exponi nobis nuper fecit		99-98
"	XIX Exponi nobis nuper fecer.	"	XCVII Cum nos per quasdam . . .
"	XX Romanus Pontifex omnium	"	XCVIII Exponi nobis nuper fecer.
"	XXI Super universas orbis . . .	1681-1684	XCIX ad CXXXVII
"	XXII Iniuncti nobis divinitus . . .		<i>Idem vetus et novus</i>
"	XXIII In supremo militantis . . .		<i>ordo . . . . .</i>
"	XXIV Caelestium munerum . . .	"	90-137
"	XXV Exponi nobis nuper fecer.	"	CXXXVIII Sacrosancti apostolatus . . .
"	XXVI Nuper pro parte dilector.	"	CXXXIX Circumspecta Rom. Pont.
1678	XXVII Alias, pro parte dilector.	"	CXL Dudum felicitis recordat . . .
"	XXVIII Cum nos nuper supplicat.	"	CXLI Exponi nobis nuper fecit
	23	"	CXLII Pii christifidelium votis
		"	CXLIII Cum dudum felicitis recor.
		1684-1689	CXLIV ad CCVIII
			<i>Idem vetus et novus</i>
			<i>ordo . . . . .</i>
			144-208

ERRATA-CORRIGE.

Pag. 708 CLXIII   Lege: CLXXXIII
" 772 CLXXXIX   — CLXXXIX

INDICULUS

SS. PONTIFICUM CONSTITUTIONUM

QUAE IN TOMO XIX

EXTRA ORDINEM CHRONOLOGICUM VAGANTUR.

<i>Datum A. D.</i>	<i>Pag.</i>
IULIUS III.	
22 Septembris 1552 Cum civitates	579
PIUS IV.	
18 Februarii 1561 Inter ceteras	761
GREGORIUS XIII.	
9 Septembris 1573 Et ipsa ratio	762
URBANUS VIII.	
28 Iulii 1636 Cum, sicut accepimus	184
10 Decembris 1643 Exponi nobis nuper fecerunt	186
INNOCENTIUS XI.	
2 Maii 1681 Pastoralis officii	582

INDEX

LECTIONUM VEL MENDOSARUM VEL DUBIARUM

EDITIONIS ROMANAE

QUIBUS OPPONUNTUR SINGULIS SINGULAE EMENDATIONES VEL LECTIONES

NOSTRAE EDITIONIS.

(*Vide Adv. tom. XI pag. XII.*)

<i>Edit. Rom. Main. Tom. VIII.</i>		<i>Edit. Taur., Tom. XIX.</i>	
<i>Pag.</i>		<i>Pag.</i>	
2 b	linea 28 alias	3 a	linea 1 ult. aliâ
» 3 a	» 30 ult. constitutionis	» 4 b	» 4 constitutionum
» 3 b	» 35 ult. Pater	» 5 a	» 13 ult. Pastor
» 4 a	» 7 ult. habitatae	» 5 b	» 23 habitata
» 4 a	» 2 suis	» 5 b	» 11 ult. summis (?)
» 4 a	» 6 ministeria	» 5 b	» 6 ult. ministerio
» 4 a	» 20 ult. igitur	» 6 b	» 9 insuper
» 4 a	» 16 ult. habere	» 6 b	» 7 haberi
» 4 a	» 5 ult. militantis	» 6 b	» 20 triumphantis
» 4 a	» 3 ult. ecclesiam	» 6 b	» 22 ecclesiae
» 4 a	» 2 ult. eorum	» 6 b	» 24 earum
» 4 b	» 3 et	» 6 b	» 10 ult. a
» 4 b	» 17 de iure	» 7 a	» 8 iure
» 4 b	» 34 et provinciae S. Salvatoris de Bahia clerum et po- pulum universum pro earumdem ecclesiarum S. Salvatoris de Bahia provincialibus	» 7 a	» 11 ult. et provinciae S. Salvato- ris de Bahia clerum et populum universum ea- rumdem ecclesiarum S. Sebastiani et de Olin- da pro eiusdem S. Sal- vatoris de Bahia pro- vincialibus
» 4 b	» 40 referuntur	» 7 a	» 4 ult. referantur
» 4 b	» 8 ult. VI.	» 7 b	» 18 X
» 2 b	» 4 ult. (marg.) 16	» 7 b	» 20 22
» 5 a	» 24 S. Salvatoris	» 8 a	» 17 sub S. Salvatoris
» 5 a	» 33 coaluerat	» 8 a	» 15 ult. coaluerit
» 5 a	» 36 alios	» 8 a	» 12 ult. aliorum
» 5 a	» 14 ult. curaverunt	» 8 b	» 9 curaverant
» 5 b	» 13 praeterea quod tam	» 8 b	» 3 ult. praeterea tam
» 5 b	» 16 habere	» 9 a	» 2 haberi
» 5 b	» 23 dictas	» 9 a	» 11 dictasque
» 5 b	» 28 specificandis. . . . . distin- guendis	» 9 a	» 16 tunc specificatis. . . . . distin- ctis (?)

Edit. Rom. Main. Tom. VIII.		Edit. Taur. Tom. XI.	
Pag. 6 b linea 29	Bahiae ita quod post hac inibi tres dioeceses essent perpetuo.	Pag. 9 a linea 18	Bahiae perpetuo
» 5 b » 29 ult.	eximimus.	» 9 a » 4 ult.	exemimus
» 5 b » 16 ult.	subessent.	» 9 b » 13	subesset
» 5 b » 10 ult.	Divi	» 9 b » 21	Rivi
» 6 a » 28	et dictis ecclesiis S. Salvatoris et civitati.	» 10 a » 21	et in dictis ecclesiis S. Salvatoris et civitate
» 6 a » 38	donec	» 10 a » 13 ult.	decore
» 6 a » 17 ult.	cathedralibus.	» 10 b » 14	cathedralis ¹
» 6 b » 39 ult.	praeficiendum	» 11 a » 13 ult.	praeficiendam
» 6 b » 27 ult.	quarumcumque	» 11 a » 2 ult.	quorumcumque
» 6 b » 23 ult.	facta.	» 11 b » 5	factam
» 6 a » 21 ult.	instituendis.	» 11 b » 8	instituendas
» 7 a » 23 ult.	aeternitatis.	» 12 a » 3 ult.	aeterni Patris
» 7 a » 15 ult.	infima	» 12 b » 7	infima descendere
» 7 a » 13 ult.	licet	» 12 b » 10	licet indigni
» 7 a » 10 ult.	agri, et	» 12 b » 14	et agri
» 7 b » 12	ut	» 12 b » 2 ult.	et
» 7 b » 20	postquam	» 13 a » 8	et (postquam
» 7 b » 28	et abiectis	» 13 a » 17	abiectis
» 7 b » 31	cognitio	» 13 a » 21	cognitionem
» 7 b » 35	proregum.	» 13 a » 25	et proregum
» 7 b » 9 ult.	habere	» 13 b » 17	haberi
» 8 a » 3	oppidum de Olinda, cum certis terminis inferius specificandis et certis limitibus distinguendis, ab eadem.	» 13 b » 9 ult.	Oppidum de Olinda ab eadem
» 8 a » 6	Bahiae, ita quod posthac inibi tres dioeceses essent, perpetuo	» 13 b » 6 ult.	Bahiae perpetuo
» 8 a » 8	et	» 13 b » 3 ult.	a
» 8 a » 39 ult.	ecclesia... erecta.	» 14 a » 16 ult.	ecclesiae... erectae
» 8 a » 25 ult.	donatione	» 14 b » 1	denominatione
» 8 a » 9 ult.	et pro	» 14 b » 20	pro
» 8 a » 2 ult.	S. Salvatoris	» 14 b » 13 ult.	S. Sebastiani ²
» 8 b » 4	dicta	» 14 b » 8 ult.	dictis (?)
» 8 b » 17	exercere omnia	» 15 a » 8	exercere, omniaque
» 8 b » 10	aliis	» 15 a » 11	alii
» 8 b » 21	civitas et dioecesis	» 15 a » 14	civitatibus et dioecesibus
» 8 b » 30	ecclesiae	» 15 a » 8 ult.	ecclesiam
» 8 b » 44	Divi	» 15 b » 2	Rivi
» 8 b » 51	Divi	» 15 b » 9	Rivi
» 8 b » 54	praedioti	» 15 b » 14	praedictae
» 9 a » 12	praeficiendum	» 16 a » 1	praeficiendam
» 9 a » 15	etiam	» 16 a » 5	et
» 9 a » 26	facta	» 16 a » 18	factam
» 9 a » 28	instituendis	» 16 a » 21	instituendas
» 12 b » 17	statuimus	» 22 b » 1	statuamus
» 13 a » 19	ad	» 23 b » 3	ob
» 10 a » 27 ult.	illique	» 29 a » 14	illis, quae
» 10 a » 26 ult.	sanctissimo... sacramento	» 29 a » 14-15	sanctissimi... sacramenti
» 10 a » 6 ult.	atque	» 29 b » 1	et quae

¹ Hanc emendationem nunc addimus.
² Hanc emendationem nunc addimus.

Edit. Rom. Main. Tom. VIII.		Edit. Taur. Tom. XI.	
Pag. 16 b linea 9	tempora	Pag. 29 b linea 18	tempore
» 16 b » 21	perviverant.	» 29 b » 8 ult.	praeiverant
» 16 b » 31	reformatum.	» 30 a » 4	reformatarum
» 16 b » 12 ult.	legatis	» 30 a » 7 ult.	legati
» 17 b » 23	supra tum	» 31 b » 17 ult.	supra
» 17 b » 33	visitationis	» 31 b » 6 ult.	visitatoris
» 17 b » 41	posset.	» 32 a » 5	possit
» 17 b » 41	et instituere	» 32 a » 6	instituere
» 17 b » 42	valeat seu valeant.	» 32 a » 6	valeant
» 17 b » 45	simili	» 32 a » 9	similiter
» 17 b » 10 ult.	tam quod	» 32 a » 12 ult.	quod tam
» 17 b » 7 ult.	priorissa triennalis	» 32 a » 8 ult.	priorissae triennales
» 18 a » 12	institutis, statutis	» 32 b » 14	institutis statutis
» 18 a » 32	cuiuslibet.	» 32 b » 6 ult.	cuiuslibet
» 23 a » 28	et	» 40 a » 1 ult.	ex
» 23 b » 12 ult.	iudicia	» 41 b » 21	indicia (?)
» 23 b » 16	29	» 43 a » 1 ult.	12
» 25 a » 6	illis	» 43 b » 21 ult.	de illis
» 25 a » 24	vere	» 44 a » 1	mere
» 25 b » 26 ult.	observatum.	» 45 a » 10	observatam
» 26 a » 8	cuius.	» 45 b » 4	huius
» 27 b » 23	aliis	» 48 b » 7	illis
» 27 b » 23 ult.	praefatarum	» 48 b » 9 ult.	praefatorum
» 27 b » 9 ult.	etiam	» 49 a » 8	etiam impressis
» 28 a » 26	illos	» 49 b » 20	illas
» 28 b » 23	praescriptas.	» 50 a » 4 ult.	praescripta
» 32 b » 19	vitae	» 57 b » 20	vitae integritate
» 32 b » 22	inibi	» 57 b » 24	inibi praedicandum
» 32 b » 25	curaverit	» 57 b » 27	curavorat
» 32 b » 24 ult.	dicti oppidi	» 58 a » 13	dicto oppido
» 32 b » 14 ult.	dismembrati	» 58 a » 24	dismembrari
» 32 b » 2 ult.	populisque	» 58 a » 6 ult.	populis
» 33 a » 21 ult.	possint et debeant	» 59 a » 12	possit et debeat
» 33 b » 2	ecclesias praedicto	» 59 a » 4 ult.	ecclesiasticas praedictas
» 33 b » 34	personam idoneam	» 59 b » 8 ult.	personas idoneas
» 33 b » 39	praeficiendum.	» 59 b » 3 ult.	praeficiendam
» 33 b » 22 ult.	praescripto simili	» 60 a » 10	praescripto similiter
» 33 b » 17 ult.	ex... instituendis	» 60 a » 16	et... instituendas
» 32 a » 22 ult.	septembris	» 60 b » 10 ult.	augusti
» 34 a » 12	procurator	» 61 a » 4 ult.	protector
» 36 b » 24 ult.	constitutionis	» 63 b » 23	constitutiones
» 37 a » 13	singuli	» 66 a » 2	cum singuli
» 37 a » 20 ult.	absolutos	» 86 a » 3 ult.	absolutas
» 37 a » 8 ult.	aliorum	» 86 b » 13	aut aliorum
» 38 b » 3	quod	» 88 b » 12	exposito quod
» 38 b » 7	religionis	» 88 b » 18	regionis
» 38 b » 24	providendi	» 88 b » 6 ult.	providendo
» 38 b » 31	esse	» 69 a » 3	esset
» 39 b » 4	illisque	» 70 b » 4	illique
» 39 b » 11	ac	» 70 b » 12	ab
» 40 a » 30 ult.	quibusdam	» 71 b » 5 ult.	quibuscum
» 41 a » 10 ult.	ceteris	» 73 b » 1 ult.	in ceteris
» 41 a » 5 ult.	praecipimus	» 74 a » 8	praecipimus
» 41 b » 26 ult.	quae	» 74 b » 23	quum
» 41 b » 1 ult.	praepositis	» 75 a » 10	praepositorum
» 42 a » 2	audiverunt, consilio	» 75 a » 12	audiverunt ¹

¹ Aptius corrigi audiverunt, eorumque consilio.

Pag. 42 b linea 20 ult. quo firmiora . . . . .

» 43 a » 9 ult. devotionis . . . . .

» 43 b » 17 ult. extractionem . . . . .

» 43 b » 14 ult. esset . . . . .

» 43 b » 11 ult. reperiretur . . . . .

» 44 b » 31 sive . . . . .

» 44 b » 33 alia . . . . .

» 45 a » 35 quolibet . . . . .

» 45 b » 25 eadem... fides . . . . .

» 46 a » 29 illis . . . . .

» 46 a » 17 ult. eoque . . . . .

» 46 b » 20 ult. Nec . . . . .

» 49 a » 9 ult. ac ferum . . . . .

» 49 a » 2 ult. quarum . . . . .

» 50 a » 29 ut infra . . . . .

» 50 b » 30 proptereaue . . . . .

» 51 b » 3 ult. et . . . . .

» 52 a » 20 apparente . . . . .

» 52 b » 6 ult. confraternitati . . . . .

» 53 a » 29 civitate . . . . .

» 53 b » 3 concessit . . . . .

» 53 b » 30 ult. illisque . . . . .

» 53 b » 23 ult. terminis . . . . .

» 53 b » 12 ult. per . . . . .

» 54 a » 12 ut . . . . .

» 54 a » 17 ult. emanatarum . . . . .

» 54 b » 16 supradictam . . . . .

» 55 a » 8 fratrum de Observantia . . . . .

» 56 a » 12 transferentur . . . . .

» 56 a » 10 qui . . . . .

» 57 a » 20 eiusdem . . . . .

» 57 b » 29 ult. declarat . . . . .

» 57 b » 30 ult. et singula . . . . .

» 58 a » 10 ult. 10 . . . . .

» 62 a » 28 seu . . . . .

» 62 a » 35 in . . . . .

» 62 a » 23 ult. metropolitanum . . . . .

» 62 b » 13 ex . . . . .

» 62 b » 14 Albiensis . . . . .

» 62 b » 23 ult. successoribus . . . . .

» 62 b » 20 ult. cognoverunt . . . . .

» 62 b » 6 ult. pro . . . . .

» 62 b » 6 ult. existentes . . . . .

» 63 a » 1 tunc . . . . .

» 63 a » 30 et . . . . .

» 63 a » 15 ult. percipiendum . . . . .

» 63 a » 11 ult. et . . . . .

» 63 a » 5 ult. alios . . . . .

» 63 b » 10 archiepiscopalis Bituricensis . . . . .

» 63 b » 33 illos . . . . .

» 63 b » 21 ult. perpetua . . . . .

» 64 b » 18 ult. scribet . . . . .

» 65 a » 8 si autem iuramenta per quoscumque missionarios tam saeculares quam cuiusvis Ordinis, congregationis et instituti.

Pag. 76 b linea 17 ult. firmiora . . . . .

» 77 b » 12 ult. devotioni . . . . .

» 78 b » 16 exactionem . . . . .

» 78 b » 19 essent . . . . .

» 78 b » 22 reperiretur . . . . .

» 80 a » 19 ult. quae sive . . . . .

» 80 a » 17 ult. alias . . . . .

» 81 a » 23 quoslibet . . . . .

» 82 a » 4 eandem... fidem . . . . .

» 82 b » 9 ult. clericis . . . . .

» 86 b » 7 ult. atque . . . . .

» 87 b » 20 Ne . . . . .

» 88 b » 11 ult. rerum . . . . .

» 88 b » 5 ult. quorum . . . . .

» 90 b » 3 infra . . . . .

» 91 a » 15 propterea . . . . .

» 93 b » 12 ex . . . . .

» 93 b » 1 ult. apparet . . . . .

» 95 a » 3 ult. confraternitatis . . . . .

» 95 b » 6 ult. civitatibus . . . . .

» 96 b » 1 concessis . . . . .

» 97 a » 3 illique . . . . .

» 97 a » 10 ternis . . . . .

» 97 a » 23 post . . . . .

» 97 b » 8 ne . . . . .

» 98 a » 14 emanatarum . . . . .

» 98 b » 8 supradicta . . . . .

» 99 a » 3 ult. fratrum Reformatorum . . . . .

» 101 a » 24 ult. transferuntur . . . . .

» 101 a » 14 ult. qui pergunt . . . . .

» 103 a » 22 eisdem . . . . .

» 104 a » 11 ult. declaravit . . . . .

» 104 a » 9 ult. omnes et singulas . . . . .

» 105 b » 2 l . . . . .

» 112 a » 1 ult. sed . . . . .

» 112 b » 9 cum . . . . .

» 112 b » 18 ult. metropolitanarum . . . . .

» 113 a » 23 sex a . . . . .

» 113 a » 25 Albiensi . . . . .

» 113 b » 21 ult. successibus . . . . .

» 113 b » 17 ult. cognoverint . . . . .

» 114 a » 1 a pro . . . . .

» 114 a » 1 existentis . . . . .

» 114 a » 7 nunc . . . . .

» 114 b » 1 ut . . . . .

» 114 b » 9 ult. percipiendam . . . . .

» 114 b » 5 ult. ex . . . . .

» 115 a » 3 alias . . . . .

» 115 a » 16 archiepiscopali Bituricensis . . . . .

» 115 b » 5 illis . . . . .

» 115 b » 25 perpetuas . . . . .

» 117 b » 12 scribat . . . . .

» 117 b » 2 ult. } si autem et in hoc sit

» 118 a » 12 }

etiam dictae Societatis Iesu, singulares, in manibus memoratorum vicariorum apostolicorum seu eorum provicariorum vel aliorum ab eis respective deputandorum, sicut praemittitur, praestanda, postquam subscriptione munita fuerint, vel saltem authentica illorum exempla, per eosdem vicarios apostolicos ad praedictam Congregationem cardinalium negotiis Propagandae Fidei praepositam transmittantur, si autem et in hoc sit

Pag. 65 b linea 12

per quoscumque, ut supra, quantocius . . . . .

Pag. 119 a linea 2

per quoscumque, ut supra, missionarios tam saeculares quam cuiusvis Ordinis, congregationis et instituti, etiam dictae Societatis Iesu, regulares, in manibus memoratorum vicariorum apostolicorum, seu eorum provicariorum, vel aliorum ab eis respective deputandorum, sicut praemittitur, praestanda, postquam subscriptione munita fuerint, vel saltem authentica illorum exempla per eosdem vicarios apostolicos ad praedictam Congregationem cardinalium negotiis Propagandae Fidei praepositam quantocius

» 66 a » 38 respective . . . . .

» 66 b » 5 ult. illius . . . . .

» 67 b » 18 ult. in . . . . .

» 68 a » 8 servatum . . . . .

» 68 a » 18 debent . . . . .

» 68 a » 39 26 . . . . .

» 68 b » 10 ista . . . . .

» 69 a » 26 ult. alias . . . . .

» 71 a » 4 ult. di scudi . . . . .

» 71 b » 17 ult. prendere . . . . .

» 74 b » 7 ut . . . . .

» 75 a » 25 ult. more . . . . .

» 75 b » 29 ult. quia . . . . .

» 120 a » 2 ult. respective registratum . . . . .

» 121 b » 17 ult. ullius . . . . .

» 123 a » 4 ult. ab . . . . .

» 123 b » 17 ult. secretum . . . . .

» 123 b » 5 ult. debeat . . . . .

» 124 a » 22 18 . . . . .

» 124 b » 10 ult. ita . . . . .

» 126 a » 12 alius 2 . . . . .

» 129 b » 18 scudi . . . . .

» 130 a » 4 ult. pretendere . . . . .

» 135 a » 4 et ut . . . . .

» 136 a » 24 in morte (?) . . . . .

» 136 b » 1 ult. quamvis . . . . .

1 At ista emendatio abicienda est, et legendam cum Main.
2 In nota nostrae editionis lege: *Foran alius.*

Pag. 76 a	linea 4	solitae	Pag. 137 a	linea 8 ult.	solito
» 76 a	» 7 ult.	fidem	» 138 a	» 21	fidem
» 78 a	» 1 ult.	et eadem	» 141 b	» 8 ult.	eadem
» 79 a	» 2	Dilecte fili	» 142 b	» 13 ult.	Dilecti filii
» 79 a	» 24	vera	» 143 a	» 14	vestra
» 80 a	» 20	ceterisque	» 144 b	» 6 ult.	ceterisque contrariis
» 81 b	» 7	praeviae	» 147 a	» 12 ult.	praeviae
» 83 b	» 9 ult.	quaecumque aliae causae	» 151 a	» 8 ult.	quascumque alias causas
» 84 a	» 27 ult.	relinquant omnibus	» 152 a	» 15	relinquant, ut, omnibus
» 88 a	» 16	proferendum	» 159 a	» 16	proferendam
» 88 a	» 32 ult.	propterea	» 159 a	» 1 ult.	praeterea
» 88 a	» 28 ult.	aleatis	» 159 b	» 5	electis
» 88 a	» 20 ult.	alias	» 159 b	» 14	aliis
» 88 b	» 9 ult.	io	» 160 b	» 22	et in
» 90 a	» 15	vere	» 162 b	» 8 ult.	vero
» 90 a	» 32 ult.	etiam primum	» 163 a	» 21	etiam ad primum
» 91 b	» 35 ult.	faciat	» 165 b	» 2 ult.	faciant
» 93 a	» 27 ult.	quae	» 168 b	» 13	qui
» 93 b	» 1	conventus	» 169 a	» 1	conventum
» 93 b	» 23	proinde	» 169 a	» 5 ult.	perinde
» 94 b	» 80 ult.	emanata	» 171 a	» 9 ult.	emanatae
» 95 a	» 29	fuit	» 172 a	» 12	fuerit
» 95 a	» 2 ult.	praedictum	» 172 b	» 17	praeditum
» 95 b	» 7 ult.	augendas	» 173 b	» 1	agendas
» 95 b	» 7 ult.	Virginis	» 173 b	» 1	Virgini
» 96 a	» 9	de Nives	» 173 b	» 20	ad Nives
» 96 a	» 14	quae	» 173 b	» 24	qui
» 96 a	» 4 ult.	non obstantibus	» 174 b	» 3	non obstare
» 98 b	» 18 ult.	observare	» 178 b	» 7 ult.	observari
» 98 b	» 7 ult.	tollerent	» 179 a	» 6	tolleret
» 98 b	» 2 ult.	de cetero	» 179 a	» 13	ne de cetero
» 99 b	» 10 ult.	eorum	» 180 b	» 11 ult.	earum
» 99 b	» 2 ult.	easdem constitutiones	» 180 b	» 1 ult.	easdem constitutionem
» 101 a	» 1	et	» 182 b	» 11 ult.	constet ex
» 101 b	» 24	proinde	» 184 a	» 14	perinde
» 102 a	» 30 ult.	pia	» 185 a	» 18 ult.	pro pia
» 103 a	» 23	designari faciat	» 186 b	» 1 ult.	designati, faciat
» 105 a	» 12	studio	» 190 b	» 6	stadio
» 105 a	» 26 ult.	iuxta	» 190 b	» 1 ult.	iuxta iudicium
» 105 b	» 16	propterea	» 191 b	» 3	praeterea
» 105 b	» 17	die	» 191 b	» 4	a die
» 106 a	» 13	ut	» 192 a	» 7 ult.	et
» 106 a	» 27 ult.	gratiae	» 192 b	» 12 ult.	gratias
» 106 a	» 24 ult.	1577	» 192 b	» 8 ult.	1577
» 106 b	» 31	semper	» 193 b	» 14	super
» 106 b	» 3 ult.	enunciatis	» 194 a	» 15	enunciatas
» 109 a	» 23	regis	» 197 b	» 11 ult.	regi
» 111 b	» 10	ordinandis	» 201 b	» 10 ult.	ornandis
» 111 b	» 17 ult.	1680	» 202 a	» 4 ult.	1580
» 111 b	» 11 ult.	eorumdem	» 202 b	» 5	earumdem
» 113 b	» 32	vita	» 205 a	» 9 ult.	vitae
» 114 b	» 21 ult.	cupiant	» 207 a	» 2 ult.	cupiunt
» 116 a	» 20	mobilitatem	» 210 a	» 15	ob mobilitatem
» 117 b	» 27 ult.	observandum	» 212 b	» 19	observandarum
» 119 b	» 13 ult.	nullo	» 216 b	» 10	nulli
» 122 a	» 5	habeat	» 220 a	» 2 ult.	habeant
» 122 a	» 5	commissarii	» 220 a	» 1 ult.	commissariis
» 124 b	» 25	possit	» 225 a	» 4 ult.	possint

Pag. 126 a	linea 3 ult.	guardiani	Pag. 228 b	linea 20	guardianus
» 126 b	» 3	saltem	» 228 b	» 27	duos saltem
» 126 b	» 6	confessoribus	» 228 b	» 30	confessionibus
» 126 b	» 32 ult.	ne	» 229 a	» 16 ult.	nec
» 126 b	» 30 ult.	ordinationis	» 229 a	» 18 ult.	ordinationes
» 127 a	» 25 ult.	affectus	» 230 a	» 15 ult.	effectus
» 128 a	» 25 ult.	et quavis concessione	» 232 a	» 13	et quamvis concessiones
» 128 b	» 22 ult.	confratribus	» 233 a	» 4	confraternitatibus ¹
» 128 b	» 16 ult.	ut	» 233 a	» 11	et
» 130 b	» 29	1773	» 236 a	» 17	1678
» 131 a	» 20 ult.	emanati	» 237 a	» 11 ult.	emanatam
» 132 b	» 28	corroboramus	» 239 b	» 7 ult.	corroboremus
» 134 b	» 12 ult.	quem	» 243 b	» 22	quam
» 136 b	» 12 ult.	debitus	» 247 a	» 6	debitus et
» 138 b	» 16	Hic	» 249 b	» 6 ult.	Hinc
» 139 a	» 10 ult.	huius	» 251 a	» 20 ult.	ex huius
» 140 a	» 26	et	» 252 b	» 1	eo
» 140 b	» 28	abstineant	» 253 a	» 12 ult.	abstineant a cibo
» 141 a	» 7	indecus	» 253 b	» 5 ult.	indecens
» 141 a	» 4 ult.	sibi	» 254 b	» 12	ibi
» 141 b	» 18 ult.	emere	» 255 a	» 21	edere
» 147 b	» 5	VIII	» 263 b	» 2	VII
» 149 b	» 20	prior	» 269 a	» 11 ult.	procurator ²
» 150 a	» 3 ult.	decrevisset	» 270 b	» 7 ult.	decrevisse
» 150 b	» 29	Sedis	» 271 a	» 12 ult.	Sedi
» 150 b	» 5 ult.	auctoritatem	» 271 b	» 10 ult.	auctoritate
» 153 a	» 18 ult.	quo	» 276 a	» 18 ult.	a quo
» 153 a	» 4 ult.	tradit	» 276 a	» 1 ult.	tradat
» 153 b	» 29	interrogamus	» 276 b	» 7 ult.	interrogamus
» 153 b	» 31 ult.	eum	» 277 a	» 7	cum
» 153 b	» 19 ult.	et	» 277 a	» 22	ei
» 154 b	» 6	regulae	» 278 a	» 11 ult.	gulae
» 154 b	» 21	aut vel	» 278 b	» 7	velle aut
» 154 b	» 18 ult.	proiecti	» 278 b	» 1 ult.	proiecisti
» 157 a	» 1 ult.	ut	» 283 a	» 21	et
» 158 a	» 37	concedantur	» 284 a	» 5 ult.	concedatur
» 159 a	» 4	adspicit	» 285 b	» 20 ult.	adspiciat
» 159 a	» 19 ult.	dicens	» 286 a	» 9 ult.	dicit
» 162 b	» 9 ult.	ordine	» 291 b	» 8 ult.	ordinet
» 164 a	» 26	pertinent	» 293 b	» 18	pertinet
» 164 a	» 35	ex officio. Ad	» 293 b	» 19 ult.	ex officio; at
» 165 a	» 30	studium	» 295 a	» 27	stadium
» 167 b	» 27 ult.	reservationis	» 299 a	» 21	reversionis
» 169 a	» 24	typo	» 301 a	» 18 ult.	typo
» 169 a	» 1 ult.	cognoverimus	» 301 b	» 20	cognovimus
» 170 b	» 30 ult.	aut ter	» 303 b	» 26	bis aut ter
» 170 b	» 30 ult.	aere	» 303 b	» 27	aere
» 171 a	» 18	voluerit	» 304 a	» 16 ult.	valuerit
» 171 b	» 28 ult.	applicaverint	» 305 a	» 11 ult.	applicaverint
» 172 a	» 4 ult.	ministri	» 306 a	» 9 ult.	ministris
» 175 a	» 26	liceat	» 310 a	» 8 ult.	licet
» 175 a	» 17 ult.	aetatis	» 310 b	» 21	aetatis
» 176 a	» 10	heptaticum	» 311 b	» 16 ult.	heptateuchum
» 176 a	» 23	vindicta	» 312 a	» 1	vindictae
» 176 a	» 19 ult.	fuerit	» 312 a	» 22	fuerint
» 177 a	» 34	oret ¹	» 313 b	» 17	oret

¹ At etiam edit. Main. legit *oret*.

² Hanc emendationem nunc addimus.

Pag. 177 b	linea 7	ubi ubi	Pag. 314 a	linea 16	ullibi
" 178 a	" 3 ult.	monasteriis	" 315 b	" 8	monasterii
" 178 b	" 5 ult.	effugentur	" 316 a	" 4 ult.	. . . . . (?)
" 179 b	" 28 ult.	oratione	" 317 b	" 20 ult.	permissione
" 180 b	" 19 ult.	frangatur	" 319 a	" 15 ult.	frangatur
" 181 a	" 10 ult.	quia	" 320 a	" 18 ult.	quin
" 183 a	" 29	quos	" 322 b	" 2 ult.	quas
" 183 b	" 1	aequalis	" 323 a	" 4 ult.	aequalitas
" 188 b	" 29 ult.	utilitate	" 323 b	" 7 ult.	vilitate (?)
" 185 b	" 29	eius	" 326 b	" 10 ult.	eis
" 186 a	" 33 ult.	si	" 327 b	" 19	sit
" 186 a	" 31 ult.	maiori	" 327 b	" 22	maioris
" 186 a	" 6 ult.	superioribus	" 328 a	" 1	superioris
" 192 b	" 10	exutum	" 327 b	" 9	exemptum
" 193 a	" 5 ult.	per	" 339 a	" 9	super
" 193 b	" 3 ult.	differatur	" 339 b	" 11 ult.	deferatur
" 195 a	" 32 ult.	deferant	" 341 b	" 11 ult.	deferunt
" 196 a	" 29 ult.	praeterea	" 343 a	" 14 ult.	propterea
" 196 b	" 6 ult.	robur	" 344 a	" 8 ult.	rubor
" 199 b	" 1 ult.	servandas	" 349 a	" 22	sedandas
" 201 a	" 34	quove	" 351 a	" 15 ult.	quodve
" 201 a	" 3 ult.	cap. 2	" 351 b	" 24	cap. 20
" 201 b	" 23 ult.	a superiore ex scrutatori- bus, sociis adstantibus, electione	" 352 a	" 10 ult.	a superiore, scrutatoribus sociis adstantibus, ele- ctione
" 201 b	" 15 ult.	repraesentantes	" 352 a	" 1 ult.	repraesentant
" 203 b	" 15 ult.	fuera	" 355 b	" 9 ult.	fuera
" 204 a	" 20	inferendo	" 356 a	" 20 ult.	inferendus
" 207 a	" 18	vere	" 361 b	" 2	vero
" 208 a	" 14	erit	" 363 a	" 21 ult.	erat
" 208 a	" 6 ult.	dictis	" 363 b	" 4 ult.	dietis
" 209 a	" 17	num. 7	" 365 a	" 14	num. 4
" 209 a	" 21	capo 31 num. 11	" 365 a	" 19	capo 21, num. 12
" 209 b	" 9	num. 13	" 366 a	" 2	num. 15
" 212 b	" 12	pro	" 371 a	" 20	prout pro
" 215 b	" 17 ult.	verbum	" 377 a	" 16	scriptum
" 216 b	" 9	duae	" 378 b	" 14 ult.	duo
" 216 b	" 30	debet	" 378 b	" 12	debeat
" 216 b	" 6 ult.	satisfieri	" 379 a	" 8	satisfieri possit
" 218 b	" 33	annotatione	" 382 a	" 17	amotione
" 223 a	" 19	constituere	" 385 b	" 18	consistere
" 220 a	" 2 ult.	ibi	" 387 a	" 6	ubi
" 220 b	" 11	intermediae	" 387 a	" 20	intermediae
" 220 b	" 24 ult.	aliaeque	" 387 b	" 21	aliae
" 220 a	" 17 ult.	aliquam	" 395 b	" 18 ult.	aliam
" 220 a	" 12 ult.	et quod	" 395 b	" 12 ult.	eo quod
" 227 a	" 28	docerentur	" 398 a	" 21 ult.	docerent
" 227 b	" 3 ult.	erexerit	" 398 b	" 15 ult.	creverit
" 228 a	" 3	fructus	" 398 b	" 10 ult.	fructu
" 228 a	" 4	locupletantur	" 398 b	" 8 ult.	locupletatur
" 220 a	" 26	Urbis	" 401 a	" 10	votis
" 231 a	" 22	emanatum	" 404 b	" 7	emanandis
" 231 b	" 30	intervenientibus	" 405 b	" 17	intervenientes
" 232 b	" 2 ult.	declaramus	" 407 b	" 1 ult.	declaramus
" 234 a	" 20	perennem	" 410 a	" 8	perennem
" 234 b	" 27	deposuerit	" 411 a	" 7	deposuerint
" 235 a	" 4	supplendis	" 411 b	" 20	supplentem
" 238 b	" 26 ult.	suggereret	" 418 a	" 2 ult.	suggeret

Pag. 240 a	linea 16	erectam... approbatam	Pag. 420 b	linea 24	erecta... approbatam
" 241 b	" 17 ult.	adferunt	" 424 a	" 1	adferre
" 242 a	" 22 ult.	causa	" 424 b	" 19 ult.	causas
" 245 b	" 21	nonnulli	" 430 b	" 19	cum nonnulli
" 252 a	" 11	a cui	" 442 a	" 17	accio
" 252 b	" 30	ne possono	" 443 a	" 19	ne persona
" 254 a	" 1	raggionamento	" 445 a	" 9 ult.	reggimento
" 260 b	" 16	sopra dell'	" 457 a	" 6	sapra dall'
" 262 b	" 34 ult.	levarono	" 461 a	" 1	lavorarono
" 269 a	" 30	e che sia	" 471 b	" 23	e che sia facoltoso
" 272 a	" 26 ult.	Die viii, S.	" 477 a	" 8	Die xi, octava S.
" 276 b	" 28	salte	" 484 a	" 7 ult.	fatte
" 278 b	" 29	praefata	" 487 b	" 4 ult.	in praefata
" 278 b	" 6 ult.	illis	" 488 a	" 6 ult.	ab illis
" 279 b	" 14 ult.	tenores praesentes	" 490 a	" 7	illorum tenores
" 280 a	" 4	utilitatis	" 490 a	" 6 ult.	utilitates
" 280 a	" 9	quorundam	" 490 a	" 1 ult.	quarundam
" 281 a	" 16	solitarum	" 492 a	" 24	solitorum
" 284 a	" 8	cubitu	" 497 b	" 11	cubitum
" 284 b	" 5	clausulis	" 498 a	" 3 ult.	claustris
" 285 a	" 36	ac	" 499 b	" 12 ult.	At
" 285 b	" 2	sanctissimus	" 500 a	" 11 ult.	et sanctissimus
" 287 a	" 31 ult.	saecularem	" 503 b	" 12	tam saecularem
" 288 a	" 16	partes	" 505 a	" 21	patres
" 288 b	" 11 ult.	proficere	" 506 b	" 10	perficere
" 289 a	" 17	eiusdem monasterii	" 506 b	" 2 ult.	eisdem monasteriis
" 289 a	" 18	communiri	" 507 a	" 1	communicari
" 289 a	" 25	Congregationis	" 507 a	" 9	Congregationi
" 289 a	" 36	ecclesiae	" 507 a	" 23	ecclesiae
" 289 a	" 8 ult.	Congregationi	" 507 b	" 14	Congregationis
" 290 b	" 29 ult.	gravissima	" 510 a	" 11	et gravissima, quae
" 291 a	" 20	Constitutionum	" 510 b	" 20 ult.	Congregationum
" 291 a	" 35	cum	" 510 b	" 2 ult.	anno
" 291 a	" 13 ult.	integre	" 511 a	" 19 ult.	non integre
" 295 a	" 4	utque	" 517 b	" 18	ut, quae
" 298 a	" 24	iuxta	" 523 b	" 10	cum, iuxta
" 298 a	" 24 ult.	solu	" 523 b	" 11 ult.	quibus soli
" 299 a	" 2	existenda	" 525 a	" 14	excitanda
" 302 b	" 17	post aliquos status muta- tionis	" 526 b	" 10	post aliquos status muta- tiones
" 303 b	" 22	habeat	" 523 a	" 4 ult.	habeant
" 303 b	" 31	illarum	" 528 b	" 7	illatum
" 310 a	" 31	fuertur	" 531 a	" 19	fuertur
" 310 a	" 37	confirmamus et appoba- mus	" 531 a	" 17 ult.	confirmavimus et amplia- vimus
" 312 b	" 21 ult.	necessaria	" 535 b	" 12	necessariae
" 313 a	" 4	affabiles	" 535 b	" 5	affabilitas
" 313 a	" 10	caedit	" 536 a	" 4	cedit
" 313 a	" 34	qui	" 536 a	" 16 ult.	qua
" 313 b	" 26 ult.	maiorum	" 537 a	" 22	bonorum
" 313 b	" 4 ult.	superiorem	" 537 b	" 4	superiorum
" 314 a	" 18	consignationes	" 537 b	" 18 ult.	contignationes
" 314 a	" 24	consignatione	" 537 b	" 12 ult.	contignatione
" 314 a	" 24	possunt	" 538 b	" 10	possint
" 314 a	" 36	alii	" 538 b	" 23	aliis
" 318 b	" 4 ult.	in vicino	" 542 a	" 19	in vicinia

1 At etiam edit. Main. legit fatte.

Pag. 317 a	linea 24	quo sine detrimento animarum cura comparare poterunt
» 317 b	» 24	ne
» 317 b	» 10 ult.	tales
» 318 b	» 28 ult.	adstricti
» 319 a	» 5	consignentur
» 319 a	» 14	tota
» 319 a	» 29 ult.	commissus innotuerit
» 319 a	» 7 ult.	ab
» 319 a	» 1 ult.	suorum
» 319 b	» 14	quacumque voluntate voluntatem ultimam
» 321 a	» 7 ult.	extra
» 322 b	» 6 ult.	constitutionem
» 323 a	» 24	mandando
» 323 a	» 38	exposita
» 324 a	» 6 ult.	repetant
» 324 b	» 21 ult.	aliqua
» 324 b	» 18 ult.	se compensent
» 324 b	» 2 ult.	remedio
» 325 b	» 21 ult.	administrationem
» 327 b	» 32 ult.	Nullos notabiles... exponant
» 329 a	» 8 ult.	eae
» 329 b	» 24	relata
» 329 b	» 12 ult.	constituent
» 330 a	» 82 ult.	si quae
» 330 a	» 15 ult.	publicae
» 330 b	» 17	approbata
» 330 b	» 19 ult.	cuius
» 330 b	» 5 ult.	deprehensa
» 331 a	» 36	quorum
» 332 a	» 27 ult.	praesidis
» 334 b	» 83 ult.	maximae
» 335 a	» 9	Ordinario
» 335 a	» 30 ult.	si in eo ordine
» 335 a	» 3 ult.	megestativae
» 336 b	» 32 ult.	consignationes
» 337 b	» 22	quae
» 338 a	» 14	necessariam
» 338 a	» 82 ult.	oppositarum
» 304 b	» 3 ult.	electionis
» 305 b	» 4	serventur
» 308 a	» 28 ult.	existimat
» 308 a	» 3	velit an per se
» 308 a	» 1 ult.	illisque
» 340 b	» 30 ult.	pacifica
» 340 b	» 19 ult.	inhaerentes
» 341 a	» 17 ult.	fuerunt
» 342 a	» 12 ult.	quo
» 343 a	» 24	quae
» 343 a	» 34	potestatis

Pag. 542 b	linea 7	quot sine detrimento animarum curae commodum comparare poterunt
» 543 a	» 10 ult.	neo
» 543 b	» 14 ult.	reipsa separantur; tales
» 545 a	» 16 ult.	adstricti sint
» 545 b	» 22	consignentur
» 545 b	» 18 ult.	totam
» 545 a	» 19	commissi innotuerint
» 546 a	» 1 ult.	ob
» 546 b	» 7	suorum spectant
» 546 b	» 23	quacumque dignitate voluntatem ultimam
» 549 b	» 17 ult.	est
» 552 a	» 9 ult.	constitutionum
» 552 b	» 19 ult.	mandandi
» 552 b	» 3 ult.	exposito
» 555 a	» 6	rependant
» 555 b	» 20	aliaque
» 555 b	» 23	secum pensent
» 555 b	» 2 ult.	medio
» 557 a	» 8 ult.	administratio
» 560 b	» 14	.....
» 563 a	» 9 ult.	ea
» 563 b	» 19 ult.	relatu
» 564 a	» 19	constituet
» 564 b	» 23	sique
» 564 b	» 2 ult.	publicae
» 565 a	» 12 ult.	approbatas
» 565 b	» 20	cuiusvis
» 565 b	» 8 ult.	deprehensae
» 566 a	» 6 ult.	quod
» 568 a	» 14	praesides
» 572 a	» 9 ult.	maxime
» 572 b	» 6 ult.	Ordinatio
» 573 a	» 14 ult.	sine ordine
» 573 b	» 16	..... (?)
» 575 b	» 19 ult.	contignationes
» 577 a	» 22	qua
» 577 b	» 1 ult.	necessarium
» 578 b	» 20	oppositarum
» 581 b	» 12 ult.	electiones
» 582 b	» 9 ult.	servetur
» 584 a	» 11 ult.	existimet
» 587 a	» 5 ult.	velit per se
» 588 a	» 12 ult.	illique
» 591 b	» 5 ult.	pacifici
» 592 a	» 9	inhaerens
» 593 a	» 6	fuerint
» 594 b	» 3 ult.	quod
» 596 a	» 13 ult.	per quae
» 596 a	» 1 ult.	potestatis vim

1 In nostra edit. legend. quot curas pro curd.
 2 Foran legendum est nullos notabiles sumptus...exponent.
 aut: Nummos notabiles... non exponant.
 3 At lectio Maio. retinenda.

Pag. 343 b	linea 21	conviventium	Pag. 597 a	linea 19	conviventium et non conviventium
» 343 b	» 13 ult.	nomine	» 597 b	» 19	novae
» 345 a	» 31 ult.	a quello	» 600 a	» 13	quello
» 345 a	» 4 ult.	de	» 609 b	» 3	delle
» 346 b	» 8	libera	» 602 a	» 6 ult.	libere
» 347 b	» 20 ult.	sarà	» 604 b	» 15	farà
» 348 b	» 11	li	» 605 b	» 16 ult.	si
» 351 b	» 9	fuerat	» 611 a	» 3 ult.	fuerit
» 362 a	» 1	communicavimus	» 629 b	» 20 ult.	communicamus
» 354 b	» 5 ult.	recte	» 635 a	» 6	rectae
» 365 a	» 22 ult.	nequeat	» 635 b	» 20 ult.	nequeant
» 566 a	» 16 ult.	ita ut quod	» 637 b	» 20	ita ut
» 366 b	» 20	ac ab illis	» 638 a	» 19	ac illis
» 367 a	» 2	alia	» 638 b	» 11 ult.	aliaque
» 367 b	» 27 ult.	a	» 640 a	» 23	in
» 367 b	» 8 ult.	servetur	» 640 b	» 9	servaretur
» 367 b	» 9 ult.	ablegabit	» 640 b	» 9	ablegabunt
» 368 b	» 10 ult.	utpote	» 642 a	» 12 ult.	ut puta
» 369 a	» 32 ult.	et	» 642 b	» 5 ult.	et qui
» 371 a	» 12 ult.	educantur	» 646 b	» 21	educentur
» 371 a	» 1 ult.	ea est	» 646 b	» 7 ult.	uti et
» 371 b	» 4	Nec ab alia Ordinis nostri sancti Benedicti Congregatione nec ab alia alterius	» 646 b	» 1 ult.	nec ab alia alterius
» 372 a	» 4	putari	» 647 b	» 8 ult.	parari
» 372 a	» 23 ult.	scriptura	» 648 a	» 1 ult.	scripta
» 372 b	» 23 ult.	aliquo	» 649 a	» 9 ult.	alioque
» 374 b	» 22 ult.	pateant	» 650 b	» 12 ult.	petant
» 375 a	» 11 ult.	ultra... antecedit	» 653 b	» 9	... (?)
» 377 b	» 16	opponi	» 657 a	» 16	opprimi (?)
» 378 a	» 12	decimam	» 658 b	» 3	ante decimam
» 378 b	» 19 ult.	aequalitatis et pariformitatis	» 659 b	» 24	aequalitas et pariformitas
» 379 b	» 38 ult.	sicuti	» 661 a	» 16 ult.	sicubi
» 380 b	» 7 ult.	subiaceant	» 663 b	» 2	subiacebant
» 381 a	» 11	constitutionibus	» 663 b	» 22	... (?)
» 381 a	» 15	supradictae... Congregatione	» 663 b	» 27	supradictae... Congregationi
» 332 b	» 2 ult.	nostrae	» 667 a	» 20 ult.	nostrae
» 384 a	» 15	collectis	» 669 a	» 3 ult.	collatis
» 384 a	» 27 ult.	procuratorem	» 669 b	» 15	procuratorum
» 385 a	» 9	et	» 671 a	» 12	et per
» 385 a	» 33	annui redditus	» 671 a	» 2 ult.	annuo reddito
» 385 b	» 1 ult.	nominandi	» 672 b	» 4 ult.	nominando
» 386 b	» 38	omnibus singulis	» 674 a	» 7 ult.	omnibus et singulis
» 387 b	» 9	iam	» 674 b	» 1 ult.	tam
» 387 b	» 3 ult.	huiusmodi	» 676 b	» 19	huiusmodi
» 388 a	» 29 ult.	pro tempore exemptos	» 677 a	» 16 ult.	pro tempore
» 388 a	» 22 ult.	irritantium	» 677 a	» 7 ult.	irritantia
» 388 a	» 17 ult.	per praefatam	» 677 a	» 1 ult.	praefatam
» 388 b	» 7	quovis	» 677 b	» 17 ult.	quosvis
» 389 a	» 14	seu	» 678 b	» 15 ult.	seu se
» 389 a	» 35 ult.	inviti	» 679 a	» 13	initi
» 389 b	» 13 ult.	praesentibus	» 680 a	» 11 ult.	paribus
» 389 a	» 16 ult.	instituit	» 681 a	» 20	instituerit
» 390 b	» 33	omnibus	» 681 b	» 11 ult.	ut omnibus

Pag. 392 b	linea 24	docuerit	Pag. 685 a	linea 8 ult.	docuerint
» 392 b	» 26	consequerentur	» 685 a	» 6 ult.	consequentur
» 393 b	» 29	1688	» 687 a	» 18 ult.	1688
» 394 b	» 33 ult.	nosque	» 689 a	» 20 ult.	nos, atque
» 395 b	» 9	eisdem	» 690 b	» 20	eiusdem
» 395 b	» 13 ult.	suas	» 690 a	» 11 ult.	tuas
» 396 a	» 83	tam	» 690 b	» 1 ult.	iam
» 396 b	» 5	se	» 692 b	» 5	te
» 396 b	» 7 ult.	praedictas	» 693 a	» 24 ult.	praedictas
» 397 a	» 6	sancto	» 693 b	» 1	quoties sancto
» 397 b	» 24	credetur	» 694 b	» 18	credetur
» 397 b	» 13 ult.	teque praefatum	» 695 a	» 16	teque et praefatum
» 398 a	» 16	aliumque existentibus	» 695 b	» 5	aliumque ex existentibus
» 398 a	» 28	tuarum	» 695 b	» 19	tu harum
» 398 a	» 4 ult.	observetur	» 696 a	» 20 ult.	observatur
» 399 a	» 18	VIII	» 697 a	» 8 ult.	VII
» 400 b	» 21	elapsi	» 700 a	» 11 ult.	elapso
» 400 b	» 28	sibique	» 700 a	» 6 ult.	ibique
» 401 b	» 29 ult.	quae	» 702 a	» 1 ult.	qua
» 401 b	» 13 ult.	privatus	» 702 b	» 20	privatus et
» 401 b	» 9 ult.	possit	» 702 b	» 26	possit
» 402 b	» 25 ult.	nominatis	» 704 a	» 12 ult.	nominata
» 402 b	» 1 ult.	habitus	» 704 b	» 16	habitu
» 403 a	» 25	successorum	» 710 b	» 23	praedecessorum
» 403 a	» 36	accessum	» 714 a	» 24	accessu
» 403 a	» 40	obtenta	» 714 a	» 16 ult.	obtentarum
» 403 a	» 3 ult.	iis	» 714 b	» 17	his
» 403 b	» 2	non continent	» 714 b	» 22	continent
» 403 b	» 12	praedicti seminarii	» 714 b	» 9 ult.	praedicta seminaria
» 403 b	» 23	non praesumant	» 715 a	» 5	praesumant
» 403 b	» 25	non seligant	» 715 a	» 7	seligant
» 409 a	» 89	religiosos	» 716 a	» 17	religiosi
» 409 b	» 28 ult.	abhorreat	» 717 a	» 15	abhorrent, et
» 410 a	» 7	adimpleverint	» 717 b	» 13	adimpleverit
» 410 a	» 37	factas	» 718 a	» 5	factae
» 410 a	» 39	eas	» 718 a	» 7	eam
» 410 a	» 8 ult.	qui	» 718 a	» 8 ult.	quia
» 411 a	» 15	necessariis	» 719 b	» 11	necessarii
» 411 a	» 16	commissarius	» 719 a	» 12	commissarii
» 412 b	» 2	eligendo	» 722 a	» 23	eligendi
» 412 b	» 5	et per omnia praefatum seminarium erunt	» 722 a	» 16 ult.	et per omnia erunt
» 412 b	» 33	sic	» 722 b	» 17	sit
» 412 b	» 39	tam	» 722 b	» 25	iam
» 412 b	» 21 ult.	conventibus	» 722 b	» 5 ult.	conventus
» 412 b	» 8 ult.	et	» 723 a	» 10	ex
» 413 a	» 32	et	» 723 b	» 12	ex
» 413 a	» 26 ult.	quibus eiusdem	» 723 b	» 10 ult.	... (?)
» 416 b	» 20 ult.	Ordinum Congregationis.	» 730 a	» 24	Ordinum et Congregatio- num
» 416 b	» 14 ult.	perventurum	» 730 a	» 8 ult.	proventurum
» 417 a	» 23 ult.	eiusque	» 731 a	» 20	cuiusque
» 417 a	» 15 ult.	eo	» 731 a	» 14 ult.	ex
» 417 a	» 9 ult.	duobus, vel saltem	» 731 a	» 6 ult.	vel saltem duobus
» 417 b	» 11	adscripto	» 731 b	» 17	adscripti
» 417 b	» 15	ad alia	» 731 b	» 23	ad alia monasteria
» 417 b	» 27	scholasticos	» 731 b	» 7 ult.	scholasticos
» 417 b	» 13 ult.	amoveant	» 632 a	» 14 ult.	amoveat

Pag. 417 b	linea 9 ult.	iuducant	Pag. 732 a	linea 9 ult.	iuducant
» 418 b	» 7 ult.	procurator	» 734 a	» 19 ult.	ac procurator
» 419 b	» 3 ult.	confraternitatibus	» 736 a	» 11	confraternitates
» 420 b	» 30 ult.	praelegi	» 737 b	» 1	praelegi
» 420 b	» 27 ult.	alias	» 737 b	» 4	alius
» 422 b	» 34	resultat	» 740 b	» 7 ult.	resultant
» 423 b	» 19 ult.	ea	» 742 b	» 19 ult.	eae
» 425 a	» 31	aliquam	» 745 a	» 24	aliqua
» 425 a	» 34	intercedit	» 745 a	» 27	intercedet
» 425 a	» 34	eventibus	» 745 a	» 27	omnibus
» 425 a	» 6 ult.	sed	» 745 b	» 23	seu
» 426 a	» 20	conclusa	» 747 a	» 2	conclusae
» 426 a	» 26	quodque	» 747 a	» 11	quique
» 426 a	» 29 ult.	nominaverit	» 747 a	» 12 ult.	nominaverint
» 427 a	» 23	vel	» 748 b	» 11 ult.	ubi
» 428 b	» 10 ult.	ac	» 752 a	» 6	ac a
» 428 b	» 1 ult.	constituas	» 752 a	» 17	constituat
» 429 a	» 5	si scribing	» 752 a	» 24	subscribent
» 429 a	» 16	eo	» 752 a	» 6 ult.	et
» 429 a	» 29	et	» 752 b	» 10	ex
» 429 a	» 26 ult.	novitiatu	» 752 b	» 15 ult.	novitiatum
» 429 b	» 2 ult.	qua	» 754 a	» 6	quia
» 430 a	» 33	infra	» 754 b	» 5	ut infra
» 430 a	» 19 ult.	illique	» 754 b	» 17 ult.	illisque
» 431 b	» 17	religiosis	» 757 a	» 9	religionis
» 433 a	» 27 ult.	illorum	» 760 a	» 20	illarum
» 433 a	» 19 ult.	correctionis	» 760 a	» 12 ult.	coercitionis (?)
» 433 a	» 16 ult.	decreverit	» 760 a	» 8 ult.	deyenerit
» 433 b	» 31 ult.	publicavit	» 761 a	» 13	publicaverit
» 433 b	» 21	affixae	» 760 b	» 9 ult.	affixae
» 434 a	» 16	ubi	» 761 b	» 19 ult.	ubique
» 434 a	» 29 ult.	circumvicinis	» 762 a	» 13	circumvicinis exequantur
» 434 a	» 21 ult.	Dei	» 762 a	» 23	rei
» 434 a	» 17 ult.	promoverint	» 762 a	» 28	promoverint
» 434 b	» 27	primatum	» 762 b	» 9 ult.	magnatum (?)
» 434 b	» 36	audeat	» 763 a	» 2	auderet
» 435 a	» 28	veram	» 763 b	» 12 ult.	veram
» 435 a	» 9 ult.	1616	» 764 a	» 17 ult.	1626
» 435 a	» 5 ult.	idem	» 764 a	» 12 ult.	idem
» 436 a	» 2 ult.	eaque	» 766 a	» 2	ea, quae
» 436 b	» 29	cursum	» 766 a	» 7 ult.	cursum
» 436 b	» 1 ult.	capitulo	» 766 b	» 3 ult.	a capitulo
» 437 a	» 38	statutum	» 767 a	» 2 ult.	statum
» 437 a	» 21 ult.	generalis	» 767 b	» 14	generales
» 437 b	» 5 ult.	expressionem	» 768 b	» 18 ult.	extensionem
» 438 b	» 3	cum curae	» 769 b	» 3 ult.	curae
» 438 b	» 11 ult.	commendamus	» 770 b	» 6	commendantes
» 439 a	» 2	immensis	» 770 b	» 19	emensis
» 440 a	» 32 ult.	quisnam	» 772 b	» 1 ult.	quisquam
» 440 a	» 16 ult.	incurrendis poenis	» 773 a	» 20	incurrenda poena
» 440 b	» 7	eas	» 773 b	» 13	ea
» 440 b	» 20	consueverunt	» 773 b	» 13 ult.	consueverunt reservatis
» 441 a	» 7	et	» 774 a	» 5 ult.	ut
» 441 a	» 13 ult.	episcopus episcoporum	» 775 a	» 1	episcopus
» 441 b	» 13 ult.	sibi	» 775 b	» 5 ult.	suas
» 442 a	» 2	est Dei	» 776 a	» 11	est essentia Dei
» 442 a	» 18	opus	» 776 a	» 15 ult.	nec opus
» 442 b	» 16 ult.	desideret	» 777 b	» 18 ult.	desiderat

Edi. Rom. Main. Tom. viii.

Edi. Taur. Tom. xix.

Edi. Rom. Main. Tom. viii.

Edi. Taur. Tom. xix.

Pag. 443 a	linea 24	vitas . . . . .
» 443 a	» 33	illum . . . . .
» 443 a	» 16 ult.	eam . . . . .
» 443 a	» 5 ult.	daemonum . . . . .
» 443 b	» 4 ult.	perveniat . . . . .
» 444 a	» 8	vitas . . . . .
» 444 b	» 20	concessa . . . . .
» 444 b	» 28	dogmatibus . . . . .
» 444 b	» 30	privamus . . . . .
» 445 a	» 1	tenore . . . . .
» 445 b	» 11 ult.	Hispaniis . . . . .
» 447 b	» 31 ult.	sigilli . . . . .
» 448 b	» 31	excerptum . . . . .
» 449 a	» 23	amitteretur . . . . .
» 449 b	» 7 ult.	conavemur . . . . .
» 450 a	» 33	supposita . . . . .
» 450 a	» 34	materiae . . . . .
» 450 b	» 1 ult.	(nota) et . . . . .
» 451 a	» 18 ult.	vel contra . . . . .
» 451 a	» 10 ult.	a . . . . .
» 452 b	» 1 (nota)	debitantis . . . . .
» 453 a	» 1 ult.	possint . . . . .
» 453 b	» 2 ult.	illas . . . . .
» 454 a	» 33	tota . . . . .
» 454 a	» 16 ult.	illa . . . . .
» 455 b	» 1 ult.	superiori . . . . .
» 456 a	» 27	curat . . . . .
» 456 a	» 28	illam . . . . .
» 457 b	» 20	placare . . . . .
» 459 a	» 24	prout contra . . . . .
» 459 a	» 8 ult.	communitusque . . . . .
» 461 a	» 10 ult.	gratiis . . . . .
» 462 a	» 2 ult.	(nota) defectui . . . . .
» 462 b	» 3 ult.	id. Ordinis . . . . .
» 462 b	» 5 ult.	id. irregularitatis . . . . .
» 463 a	» 30	infra . . . . .
» 463 b	» 3 ult.	(nota) cognitio . . . . .
» 465 b	» 7	(marg.) committatur . . . . .
» 466 a	» 10	Quod . . . . .
» 466 b	» 20 ult.	infra . . . . .
» 466 b	» 19 ult.	illatis . . . . .
» 467 a	» 31 ult.	eos . . . . .
» 467 b	» 16	potuerit . . . . .
» 467 a	» 2 ult.	(nota) tam . . . . .
» 467 b	» 15 ult.	vigilia . . . . .
» 468 a	» 16	saltem . . . . .
» 468 b	» 27 ult.	Qui . . . . .
» 468 b	» 3 ult.	et . . . . .
» 469 a	» 27	concessa . . . . .
» 470 a	» 8 ult.	utilitatem . . . . .
» 471 a	» 1 ult.	tam . . . . .
» 471 b	» 10	Nostris . . . . .
» 471 b	» 2 ult.	praeditum . . . . .
» 472 b	» 23 ult.	diebus . . . . .
» 475 a	» 20	conventus sint . . . . .
» 477 a	» 9 ult.	Religionum . . . . .

Pag. 778 a	linea 12 ult.	viae
» 778 a	» 3 ult.	illud
» 778 b	» 25	earum
» 778 b	» 7 ult.	daemonis
» 779 b	» 10 ult.	proveniat
» 779 b	» 4 ult.	viae
» 781 a	» 9	emissa
» 781 a	» 22	dignitatibus
» 781 a	» 24	privavimus
» 781 b	» 13 ult.	tenor
» 783 b	» 6	Hispanis
» 786 b	» 6 ult.	libelli
» 788 b	» 14	exceptum
» 789 a	» 2 ult.	omitteretur
» 790 b	» 10 ult.	conemur
» 791 a	» 2 ult.	seposita
» 791 a	» 1 ult.	materie
» 791 a	» 9 ult.	(nota) ut
» 793 a	» 20	contra
» 793 a	» 14 ult.	ad
» 794 b	» 2 ult.	(nota) dubitantis
» 797 a	» 15	possit
» 798 a	» 4	illam
» 798 b	» 3	tot
» 798 b	» 17 ult.	ille
» 801 b	» 7 ult.	superioribus
» 802 a	» 10 ult.	curat
» 802 a	» 9 ult.	illorum (?)
» 805 a	» 7	placere (?)
» 807 b	» 10 ult.	pro et contra
» 808 a	» 20 ult.	commonitusque
» 811 b	» 15 ult.	grasciis
» 814 a	» 13 ult.	(nota) defectus
» 814 a	» 3 ult.	id. ordines
» 814 a	» 6 ult.	id. irregularitates
» 815 a	» 14	intra
» 815 b	» 1 ult.	(nota) cognito
» 819 a	» 5 ult.	id. omittatur
» 820 a	» 5 ult.	Quando
» 821 b	» 16 ult.	intra
» 821 b	» 15 ult.	allatis ⁴
» 822 b	» 4	nos
» 823 a	» 14	potuerint
» 823 a	» 5 ult.	(nota) iam
» 823 b	» 13	vigiliae
» 824 a	» 4	saltem semel
» 825 a	» 12 ult.	Quia
» 825 b	» 17	ad
» 826 a	» 5	concessae
» 828 a	» 13 ult.	vilitem (?)
» 830 a	» 8 ult.	iam
» 830 b	» 4	Nostis
» 831 a	» 24	praedictum
» 832 b	» 24	de rebus
» 836 b	» 15	conventus iudicio sint
» 840 b	» 7 ult.	regionum

⁴ In nostra edit. in nota editum fuit alatis pro allatis.

Pag. 478 a	linea 13	si . . . . .
» 479 a	» 27	vicariis . . . . .
» 481 a	» 11	pluries . . . . .
» 481 b	» 12 ult.	fidei . . . . .
» 482 a	» 24	revertuntur . . . . .
» 482 a	» 10 ult.	gravaretur . . . . .
» 482 a	» 5	(marg.) Insequentes . . . . .
» 482 b	» 22	ad summam . . . . .
» 483 a	» 23 ult.	professionis . . . . .
» 483 b	» 5	xii . . . . .
» 483 b	» 15	praecepi . . . . .
» 486 b	» 6	et a diebus . . . . .
» 487 b	» 29 ult.	ut . . . . .
» 487 b	» 3 ult.	per . . . . .
» 488 b	» 1	aliter contingeret . . . . .
» 488 b	» 9 ult.	(nota) etiam . . . . .
» 488 b	» 14 ult.	et . . . . .
» 488 b	» 1 ult.	(nota) resecatus . . . . .
» 489 a	» 24	domini . . . . .
» 490 a	» 5 ult.	propriis . . . . .
» 494 a	» 16 ult.	visitationis . . . . .
» 494 b	» 5	indicantur . . . . .
» 495 a	» 22 ult.	quis sibi a subditis etc. . . . .
» 495 b	» 30 ult.	quidem . . . . .
» 495 a	» 24 ult.	utilitatem . . . . .
» 495 b	» 12 ult.	quidem . . . . .
» 495 b	» 8 ult.	dilatationes . . . . .
» 496 b	» 16	quam . . . . .
» 497 a	» 15 ult.	inconvenientia . . . . .
» 497 a	» 3 ult.	agendam . . . . .
» 473 b	» 22	amoventia . . . . .
» 477 a	» 5 ult.	in alia . . . . .
» 502 b	» 33	tenentur . . . . .
» 504 b	» 2	interroga . . . . .
» 506 a	» 27	offeratur . . . . .
» 511 b	» 11	converterint . . . . .
» 511 b	» 20	eisdem . . . . .
» 513 b	» 13 ult.	conventus . . . . .
» 514 b	» 17	eis . . . . .
» 515 a	» 31	observat . . . . .
» 516 b	» 1	vel et a . . . . .
» 517 a	» 17	sicut . . . . .
» 517 b	» 8	etiam . . . . .
» 518 a	» 14	consueverunt . . . . .
» 518 b	» 18 ult.	sive . . . . .
» 519 a	» 24 ult.	nostrae . . . . .
» 519 b	» 32 ult.	prospera directione . . . . .
» 521 a	» 25 ult.	eandem . . . . .
» 470 a	» 24 ult.	matris . . . . .

Pag. 842 a	linea 5	si quis
» 844 a	» 20	vicarii
» 847 a	» 25	plures
» 848 b	» 16 ult.	fideli
» 849 a	» 14 ult.	revertentur
» 849 b	» 25	graventur
» 849 b	» 1 ult.	(nota) Insequens ¹
» 850 a	» 20	ad summum
» 851 a	» 14 ult.	professioni ²
» 851 b	» 18	xii
» 851 b	» 28	praecipit
» 857 a	» 22	et diebus
» 859 b	» 11	cui
» 859 b	» 3 ult.	qui per
» 860 b	» 3 ult.	invalida sint quae aliter contigerit ³
» 861 a	» 9 ult.	(nota) etiam licere
» 862 b	» 17	ut
» 862 b	» 2 ult.	(nota) resecatis
» 862 a	» 23	domni
» 864 b	» 16	proprii
» 871 b	» 17	visitationi ⁴
» 872 a	» 7	inducantur
» 873 b	» 3	... (?)
» 874 a	» 8 ult.	quidam
» 874 b	» 1	vilitem
» 874 b	» 14	quidam
» 874 b	» 19	dilatationes ⁵
» 875 b	» 3 ult.	quas
» 887 a	» 16 ult.	incontinentia (?) ⁶
» 877 a	» 1 ult.	agendam
» 884 a	» 24	moventia
» 840 b	» 3 ult.	malâ
» 886 b	» 11 ult.	tenetur
» 887 b	» 3 ult.	interrogantem
» 892 b	» 9 ult.	afferatur
» 902 a	» 16	converterit
» 902 a	» 28	eidem
» 906 a	» 25	conventus consensu
» 907 b	» 2	ei
» 908 b	» 5	idem observet
» 911 a	» 2	velatâ
» 912 a	» 23	sint
» 913 a	» 4	et tam
» 914 a	» 6	censuerunt
» 915 a	» 1 ult.	sive ex obligatione, sive
» 916 a	» 14 ult.	nostrâ
» 917 a	» 18	prosperae directioni
» 919 b	» 1 ult.	eandem concessa
» 828 a	» 13	mattis ⁷

¹ Hanc emendationem nunc addimus.
² Male ed. nostra habet *professione* in textu et in notâ.
³ In ed. nostra male legitur *contigeret*; ceterum emendatio ista reiicienda.
⁴ Male in nostrâ editione in notâ positum fuit *visitatione*.
⁵ In notâ nostrae ed. lege *dilatationes*.
⁶ Hanc emendationem nunc addimus.
⁷ Hanc emendationem nunc addimus.

Pag. 499 b linea 20 ult. detinetur . . . . .

» 500 b » 28 Mathias . . . . .

» 502 b » 1 ult. (nota) rescissione . . . . .

» 508 b » 2 ult. id. adhibeatur . . . . .

» 507 b » 18 et ut . . . . .

» 508 a » 30 retineat . . . . .

» 522 b » 3 inveniri . . . . .

» 523 a » 23 ult. bonorum . . . . .

» 524 a » 28 ult. acceptas . . . . .

» 525 a » 14 decimam, quatuor . . . . .

» 525 b » 7 ult. . . . .

» 528 b » 18 illis . . . . .

» 528 b » 35 terminarentur . . . . .

» 528 b » 18 ult. exigat, aut assettamen-
tum plenum, et non
constituatur . . . . .

» 529 a » 27 tum eodem . . . . .

» 530 a » 19 reperitio . . . . .

» 531 b » 5 alissque . . . . .

» 532 a » 33 praestationum . . . . .

» 532 b » 8 ult. blanda . . . . .

» 532 b » 3 ult. mensium . . . . .

» 533 a » 25 superscripto . . . . .

» 533 b » 25 ult. tres . . . . .

» 533 b » 26 ult. partis . . . . .

» 533 b » 1 ult. domini . . . . .

» 534 a » 7 ult. novitiis . . . . .

» 534 a » 25 ult. adversantur . . . . .

» 534 b » 31 ult. caveatur . . . . .

» 534 b » 4 ult. et se . . . . .

» 535 a » 20 ult. intimata . . . . .

» 535 b » 24 an . . . . .

» 541 a » 26 si vacabili . . . . .

» 544 a » 14 che si . . . . .

» 545 a » 16 senza . . . . .

Pag. 881 b linea 8 ult. detinentur . . . . .

» 883 a » 2 ult. Matathias . . . . .

» 887 a » 1 ult. (nota) ratione . . . . .

» 890 b » 2 ult. id. adhibebatur . . . . .

» 895 a » 2 sicut . . . . .

» 896 a » 9 retineant . . . . .

» 922 a » 15 reuniri . . . . .

» 923 b » 14 bonum . . . . .

» 925 a » 5 ult. exceptas . . . . .

» 926 b » 14 ult. decima et quatuor . . . . .

» 927 b » 13 videlicet . . . . .

» 933 a » 8 aliis . . . . .

» 933 a » 9 ult. terminentur . . . . .

» 933 b » 18 exigat ut assettamentum-
plenum non constitua-
tur . . . . .

» 934 a » 22 eodem . . . . .

» 935 b » 1 ult. repetitio . . . . .

» 938 a » 8 ult. aliaequae . . . . .

» 939 b » 14 praestationem . . . . .

» 940 b » 7 ult. blada . . . . .

» 940 b » 2 ult. messium . . . . .

» 941 a » 12 ult. superscripta . . . . .

» 941 b » 13 res . . . . .

» 942 b » 4 patris . . . . .

» 942 b » 12 ult. domini . . . . .

» 943 b » 19 notariis . . . . .

» 944 a » 25 adversatur † . . . . .

» 944 a » 16 ult. cavetur . . . . .

» 944 b » 16 et . . . . .

» 945 a » 7 ult. intimatae . . . . .

» 946 a » 7 ac . . . . .

» 955 b » 9 si vacabili, si non vacabili . . . . .

» 960 a » 4 ult. che se si . . . . .

» 961 a » 22 se sia . . . . .

† At ista emendato reicienda.

CONSTITUTIONES
INNOCENTII XI.

INNOCENTIUS XI

PAPA CCXLIV

Ab anno MDCLXXVI ad annum MDCLXXXIX.

An. C. 1676 **I**NNOCENTIUS XI, Benedictus antea vocatus, filius Livii Odescalchi Novocomensis, S. R. E. diaconus cardinalis tituli Ss. Cosmae et Damiani, et postea presbyter tituli S. Honuphrii, Pontifex electus die XXI septembris MDCLXXVI, coronatus die IV octobris eiusdem anni; creavit cardinales XLIII; vixit annos LXXVIII, in pontificatu annos XII, menses X, dies XXII; obiit die XII augusti MDCLXXXIX; sepultus est in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes menses duos.

Regulae Cancellariae, quas de more initio sui pontificatus Innocentius XI promulgavit, quia aliis in superiori tomo contentis similes sunt, brevitatis studio omittuntur.

I.

Committitur Maioricensi episcopo, ut Maioricae, supplicante civitate et omnibus religiosis Mendicantibus consentienti-

Bull. Rom. — Vol. XIX.

bus, coenobium fratrum Capuccinorum An. C. 1676 apostolica auctoritate constituat¹.

Innocentius Papa XI.

Venerabilis frater,

salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres provinciae Aragoniae Ordinis Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quod (cum ipsi aliam, videlicet die V septembris MDCLXXI, indultum fundandi in regno Maioricae conventum eorum Ordinis, servatam tamen constitutionum apostolicarum dispositione, sibi a felicitis recordationis Clemente PP. X praedecessore nostro per quasdam suas in simili forma Brevis litteras tibi seu tunc existenti episcopo Maioricensi directas concedi obtinuissent, teque seu dicto episcopo permittente, ad actualem unius conventus cum ecclesia in civitate Maioricensi erectionem devenissent) dilecti etiam filii fratres Mi-

¹ Vide Const. cxiv (al. 113) Clementis X quae incipit, *Alia felicitis recordationis*, tom. XVIII, pag. 347.

Species facti.

nones Ordinis eiusdem sancti Francisci Strictioris Observantiae nuncupati, qui in praedicto regno a pluribus ab hinc annis duos insignes conventus possident (praetendentes se gravatos, et asserentes praefatas litteras apostolicas obreptionis et subreptionis vitio laborare, ex quo in illis recensitum et expressum non fuerat, quod dudum, nempe anno MDCXLIX, instantibus iisdem fratribus Capuccinis pro obtinendo huiusmodi fundationis indulto, et contradicentibus ipsismet fratribus Strictioris Observantiae, Congregatio tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, die xxviii ianuarii MDCL, et respective diversis aliis temporibus, nempe die xv iunii MDCL, xxv aprilis MDCLII et VII decembris MDCLVII, uniformibus decretis, etiam per litteras apostolicas confirmatis, mandaverat pro tempore existenti episcopo Maioricensi ne permetteret fratribus Capuccinis conventum aut domum quamcumque in praedicta civitate erigere, ipsisque praeciperet ut a praefata insula discederent; et insuper asserentes, quod in primodictis litteris derogatum non fuerat litteris recordatae memoriae Alexandri Papae VII, etiam praedecessoris nostri pariter in forma Brevis expeditis, quibus specialiter prohibetur in regno Maioricae aliquem conventum fundari, nisi servata quinque leucarum distantia ab aliis conventibus iam erectis), institerunt acriter pro declaratione huiusmodi subreptionis et apostolici indulti revocatione: quare, proposito et mature discusso dubio, eadem Congregatio die xxvii ianuarii MDCLXXIII decrevit litteras primodictas tamquam subreptitias non esse exequendas, et, quicquid vigore illarum erat gestum, tamquam attentatum esse revocandum, ac servandas esse ordinationes et decreta alias facta; iterumque

proposito dubio die xxvii aprilis eiusdem anni, perstitit in decisio, et perpetuum imposuit silentium, mandavitque tibi, seu tunc existenti episcopo Maioricensi, ut omnia gesta in executionem primodictarum litterarum apostolicarum, utpote attentata, revocari faceres seu faceret: quae quidem eiusdem Congregationis decreta per alias dicti Clementis praedecessoris litteras similiter in forma Brevis expeditas approbata et confirmata fuerunt, et pro praedictorum omnium executione monitorium a dilecto filio causarum curiae camerae apostolicae generali auditore relaxatum, et ipsis fratribus Capuccinis intimatum fuit. Verum, stantibus praemissis, cum dicti fratres Capuccini ea qua par est obedientiam apostolicis mandatis obtemperantes, et a praedicta insula in Hispaniam transfretantes, conventum, quem ut supra dictum est erexerant, vacuum dimisissent, civitas Maioricensis, videns se tam piis religiosis orbatam, tota in amaritudinem conversa est, et ad memoratum Clementem praedecessorem recursum habuit humiliter supplicando, ut, attento consensu ceterorum omnium religiosorum Mendicantium, supremae suae pietatis dona impertiri dignaretur, et iisdem fratribus Capuccinis specialem gratiam et favorem facere retinendi seu de novo fundandi ibidem conventum in quo duodecim religiosi permanere possent. Ipse vero Clemens praedecessor, devotis praedictae civitatis et regni precibus, quantum aequitati consentaneum foret, annuere cupiens, praevia oris aperitione, specialem Congregationem nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum, eiusdem S. R. E. cardinalium benigne deputavit, in qua, dum utriusque partis rationum momenta discutiebantur, benedicente Domino res in pace compositae sunt, et praefati fratres

Supplicatio. Minores Strictioris Observantiae discretiori consilio fraternam charitatem exercentes suum praestiterunt consensum. Quare dicti exponentes nobis humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Committit ut in rubrica. § 2. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati¹ existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos² fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de memoratae specialis Congregationis cardinalium consilio, attentis supra expressis ac noviter deductis, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, ut, postquam tibi constiterit fabricam novi conventus huiusmodi cum ecclesia, choro, sacristia, dormitorio, refectorio, aliisque officinis, hortis et spatiis esse numeris omnibus absolutam, et suppellectilibus tum sacris tum profanis sufficienter instructam, quodque ex piorum benefactorum elemosynis duodecim religiosi sustentari commode possint, ad praedictam erectionem et fundationem auctoritate nostra apostolica pro tuo arbitrio procedas.

Obstantium derogatio. § 3. Non obstantibus supradictis decretis et apostolicis in forma Brevis litteris, et praesertim dicti Alexandri praedecessoris, aliisque ordinationibus et constitutionibus apostolicis, ac quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alias³ roboratis,

¹ Potius lege *innodatae* (R. T.).

² Cohaerenter lege *absolutas* (R. T.).

³ De solito aptius lege *alias* pro *alias* (R. T.).

statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die ix novembris MDCLXXVI, pontificatus nostri anno I.
Dat. die 9 novembris 1676, pontif. anno I.

II.

Confirmatur decretum S. Congregationis episcoporum et regularium, quo statuitur fratres Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum provinciae Portugalliae gradum supernumerarii magistri apostolicis litteris concessum assequi non posse, nisi in examine idonei comprobentur¹.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper, pro parte dilecti filii moderni ministri provincialis provinciae Portugalliae Ordinis fratrum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod (cum nonnulli fratres dictae provinciae gradum magistrorum su-

¹ Fratres Redemptionis Captivorum provinciae Portugalliae frui debere omnibus privilegiis concessis a Sede Apostolica aliis fratribus eiusdem Ordinis provinciarum Castellae Legionis ac Baeticae statuit Paulus III in Const. II, quae incipit *Inter curas*, tom. VI, pag. 182.

pranumerariorum ipsius provinciae sibi ab hac Sancta Sede concedi obtinuerint per quasdam litteras apostolicas in simili forma Brevis desuper expeditas, in quibus apposita fuit clausula dummodo praevio riguroso examine ad id idonei reperirentur, dictique fratres per iniuriam ministri provincialis, qui eandem provinciam elapso triennio gubernavit, in possessionem dicti gradus intrusi sint, tametsi iuxta praescriptum dictarum litterarum rigorosum examen non subiverint secundum constitutiones Ordinis praedicti a recolendae memoriae Alexandro Papa VII praedecessore pariter nostro in forma specifica confirmatas, id vero in magnum provinciae praefatae praedictum et dedecus, et, quod deterius est, in aliquem contemptum et illusionem praefatarum litterarum apostolicarum cedat, cum id, quod tam iuste et rationabiliter per easdem litteras praecipitur, non sit impletum) idem modernus minister provincialis plurimum cupiebat apostolicam auctoritatem praecipere ut dicti fratres, indebite in gradum praedictum hactenus intrusi, impleant conditionem in supradictis litteris apostolicis appositam de riguroso examine, illudque, intra mensem, vel alium terminum dictae Congregationi cardinalium benevisum, subeant in forma praescripta a dictis constitutionibus, aliis omnino a praedicto gradu magistrorum tamquam indebite possessio exturbentur: emanavit ad supplicationem dicti moderni ministri provincialis ab eadem cardinalium Congregatione decretum tenoris qui sequitur, videlicet: « Sacra Congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negociis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, audito patre procuratore generali provinciae Lusitaniae, et attentam remissione libelli per sanctissimum dominum no-

strum facta, censuit suprascriptam conditionem de riguroso examine, appositam in praefato Brevis apostolico, esse omnino et rigurose ad praescriptum constitutionis¹ Ordinis observandam, prout praesentis decreti tenore stricte observari mandat et praecipit eadem sacra Congregatio. Romae, IX octobris MDCLXXVI. Cardinalis GASPAR CARPINEUS. I. D. archiepiscopus Ianuensis ».

§ 2. Cum autem, sicut modernus minister provincialis nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desideret: nos, specialem ipsi moderno ministro provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illicque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et spectabit in futurum, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios ac delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et

¹ Potius lege *constitutionum* (R. T.).

Confirmatio apostolica eisdem decreti.

Decretum irritans.

Decretum sacrae Congregationis.

inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

^{Derogatio contrariorum.} § 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die x novembris MDCLXXVI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 10 novembris 1676, pontif. anno I.

III.

Ecclesia cathedralis S. Salvatoris Brasiliensis, salvo iure patronatus regio, in metropolitanam erigitur¹.

Innocentius Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

^{Exordium.}

Inter pastoralis officii curas, quo, per ineffabilem divinae maiestatis providentiam, universalis Ecclesiae regimini praepositi sumus, illam peculiari affectu et sollicitudine libenter amplectimur, qua fides orthodoxa in animis hominum vel gignitur, vel iam genita nutritur, defenditur et roboratur, ac Christi oves et dominicus grex, quem caelestis Pater² suo sanguine redemit et in unius sanctae Ecclesiae catholicae unitatem adnavit, ab incursibus debacchantium adversariorum immunes redduntur, quorum quo maior est a capite distantia, eo vigilantior debet esse super eos nostra apostolica sollicitudo. Propterea eorum civitates et loca, quae, post longas ignorantiae tenebras, Spiritus Sancti coeoperante gratia, verum Christi lumen et cognitionem receperunt, specialibus praerogativis, gratiis et favoribus prosequi,

¹ Tres seqq. constit., eadem die, ut videtur, expeditae, secum invicem conferendae sunt (R. T.).

² Videtur legendum *Pater* pro *Pater* (R. T.).

eorumque ecclesias iam fundatas dignioribus titulis exornare decrevimus, maxime id sublimium principum exposcentibus votis, prout in Domino salubriter expedire conspiciamus.

§ 1. Sane, ecclesia S. Salvatoris Brasiliensi (quae de iure patronatus pro tempore existentium Portugalliae et Algarbiorum regum illustrium ex privilegio apostolico, cui non est hactenus in aliquo derogatum, esse dignoscitur, et cui bonae memoriae Stephanus episcopus Brasiliensis, dum viveret, praesidebat), per obitum dicti Stephani episcopi, qui extra Romanam Curiam debitum naturae persolvit, pastoris solatio destituta, nos, vacatione huiusmodi fide dignis relationibus intellecta, providi vigilisque pastoris more considerantes quod ex omnibus regionis Brasiliae locis (quae Portugalliae et Algarbiorum reges, a barbaris et gentilibus aliisque feris nationibus habitatae³, post varios sudores, et impensas propterea factas, ditioni subegerunt) civitas S. Salvatoris in Bahiam Omnium Sanctorum, ob illius amplitudinem, cultiores civium mores, agri fertilitatem, aeris benignitatem, ac populi frequentiam et commercium prima erat, et (postquam reges ipsi vastissimas provincias et oppida, portus et loca in illis partibus suis³ viribus ac diuturnis et frequentibus bellis periculisque felicissime acquisiverant, et ab haereticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque populos, divini humanique iuris eatenus expertes, opera et ministerio³ variorum religiosorum aliorumque vitae probatae virorum, abiectis inde Satanae tenebris ac idolatriae et gentilitatis haereticorumque erroribus, ad fidem catholicam, extra quam nulla est salus, et cognitio-

¹ Legerem *habitata* nempe *loca* (R. T.).

² In loc. parall. pag. 8 a legitur *summis* (R. T.).

³ Male, ut puto, ed. Main. leg. *ministeria* (R. T.).

Causae originis ecclesiae S. Salvatoris in metropolitana.

nem veri luminis, qui est Christus, et sanctum baptismatis lavacrum sanctaeque matris Ecclesiae gremium allici curaverant) dictam civitatem, tamquam regiam suam et proregum suorum sedem, illiusque dioecesim, sumptuosis Dei templis, monasteriis, xenodochiis et sacris locis, necnon ministris ecclesiasticis locupletaverant et ornaverant, et dilectus filius nobilis vir Petrus, regnorum Portugalliae et Algarbiorum princeps et gubernator, praedictorum regum vestigia et exempla secutus, ad illas regiones plurimos verbi Dei praedicatores, et alios doctrinam vitaeque integritate insignes viros, pro spirituali salute animarum praecipua quadam sollicitudine et industria assidue laborantes, notabili impensam saepius miserat, quorum concionibus, exemplis et monitis conversos in eadem fide instrui et confirmari studuerat, et a fide abhorrentes, dum expeditabat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus religio christiana, divina favente clementia, eis in locis sic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos retinendosque, et in doctrinam indigentes erudiendos, et ad bonum Pastorem, qui pro eis animam suam posuit, reducendos, maioraque ecclesiastica seminaria plantanda, novorum praesulum institutio omnino expediens videatur; quodque in illis partibus, quantumvis longissime et latissime protenderentur, nulla metropolitana ecclesia existit, ad quam illarum incolae super eorum quaerelis et appellationibus iustitiae complementum obtenturi recurrere possint, sed illi ad venerabilem fratrem nostrum archiepiscopum Ulyssiponensem in regno Portugalliae existentem metropolitanum inde remotissimum confugere vel iura sua indefensa coguntur relinquere quo fit ut saepe numero

quamplurimi ad illicita procliviores sint, excessusque et crimina impunita remaneant; attendentes igitur¹ quod tam difficile sit per tam latam tamque diffusam dioecesim ad unum tantum pro iustitia consequendam a personis ecclesiasticis et saecularibus recursum habere².

§ 2. Matura super hoc cum venerabilibus nostris S. R. E. cardinalibus deliberatione praehabita, necnon praedicto Petro principe et gubernatore supplicante, ac venerabilis etiam fratris nostri moderni archiepiscopi Ulyssiponensis ad hoc expresso accedente consensu, dictam civitatem S. Salvatoris archiepiscopali et metropolitana praelatione et titulo dignam iudicantes, de consilio et assensu et potestate similibus, ad omnipotentis Dei laudem et honorem, et orthodoxae fidei exaltationem, necnon totius militantis³ Ecclesiae gloriam, ecclesiam S. Salvatoris Bahiae, eatenus suffraganeam ecclesiam⁴ Ulyssiponensis, civitatem et dioecesim, etc., praedictas, et dilectos filios eorum⁵ clerum et populum, a provincia Ulyssiponensi, cui etiam metropolitico iure subesse dignoscuntur, apostolica auctoritate perpetuo segregamus, dividimus et separamus, illaque omnia a⁶ pro tempore existentis archiepiscopi et dilectorum etiam filiorum capituli et praedictae ecclesiae Ulyssiponensis superioritate, iurisdictione, potestate, subiectione, visitatione et correctione penitus eximimus et liberamus, necnon ecclesiam S. Salvatoris Bahiae, ut praefertur vacantem, in metropolitanam, et sedem episcopalem in archiepiscopalem; archi-

¹ Forsan *insuper* pro *igitur* legendum (n. T.).

² Potius lege *haberi* (n. T.).

³ In loc. parall. seqq. Const. est *triumphantis* (n. T.).

⁴ Male edit. Main. legit *ecclesiam* (n. T.).

⁵ Aptius lege *earum* (n. T.).

⁶ Male edit. Main. legit *et pro a* (n. T.).

Erectione ecclesiae S. Salvatoris in metropolitana.

episcopalisque et metropolitanae ecclesiae sedem et provinciae caput, pro uno archiepiscopo S. Salvatoris Bahiae nuncupando, cum pallii et crucis delatione, ac omnibus et singulis aliis insigniis, honoribus, iuribus, privilegiis et praerogativis ecclesiae et sedis metropolitanae ac archiepiscopalis, de¹ iure patronatus dicto Petro principi et successoribus suis Portugalliae et Algarbiorum regibus, qui illud deinceps in perpetuum ad eandem ecclesiam metropolitanam, ut prius ad olim cathedralem S. Salvatoris Brasiliensem, habere debeant, salvo et illaeso remanente, de simili consilio, dicta auctoritate, erigimus et instituimus, ac archiepiscopalis metropolitanae nomine, titulo et honore decoramus.

Novas metropoliticas ecclesias suffraganeas assignantur.

§ 3. Necnon praedictis ecclesiae et civitati S. Salvatoris de Bahia S. Sebastiani et de Olinda nuper oppida, et per nos etiam hodie in civitates, illorumque ecclesias in cathedrales erecta, pro suis et pro tempore existentis archiepiscopi S. Salvatoris de Bahia suffraganeis, qui, tamquam membra capiti, eidem archiepiscopo iure metropolitico subsint, et provinciae S. Salvatoris de Bahia clerum et populum universum pro earundem ecclesiarum S. Salvatoris de Bahia provincialibus², quorum singulorum causae ad dictum archiepiscopum S. Salvatoris de Bahia iuxta sacrorum canonum statuta referuntur³, de simili consilio, etiam perpetuo, concedimus et assignamus, et quoad archiepiscopalia metropolitica iura subicimus.

¹ Praeposit. *de* videtur delenda (n. T.).

² Legerem: *et provinciae S. Salvatoris de Bahia clerum et populum universum earundem ecclesiarum S. Sebastiani et de Olinda pro eiusdem S. Salvatoris de Bahia provincialibus* (n. T.).

³ Legerem *referantur* (n. T.).

§ 4. Decernentes ex tunc irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, erectionis, institutionis, decorationis, concessionis, assignationis, subiectionis et decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCCLXXVI, x⁴ kalendas decembris, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 22⁵ novembris 1676, pontif. an. 1.

IV.

Oppidum de Olinda a dioecesi urbis S. Salvatoris de Bahia dismembratur, et suis praescriptis limitibus civitas esse decernitur, eiusque ecclesia Salvatori dicata cathedralis constituitur.

Innocentius episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Ad sacram beati Petri Sedem in plenitudine potestatis, meritis licet imparibus, assumpti, mentis nostrae aciem ad ea potissimum dirigimus, per quae grata et accepta sinceram fidei et prosperae devotionis obsequia, Christo Domino, Regi et Redemptori nostro exhibita, promoventur, et praecipue cum ab iis, qui valde dissitas ab hac alma Urbe regio-

¹ Ed. Main. legit *VI*; at legendum esse *x* patet ex sequentibus duabus constitutionibus (n. T.).

² Male ad marg. edit. Main. habet *16* (n. T.).

Exordium.

nes incolunt, impenduntur, quorum pietatem in dies magis ac magis augeri in Domino laetamur, eorumque augmenta apostolicâ benignitate et vigilantia iuvare summopere optamus. Quapropter, cum ad hoc maxime conducat ut christifidelium greges aptis pastorum ministeriis regantur, ut, quo magis eorum numerus crescit, horum etiam cura multiplicetur:

§ 1. Sane, cum in regno Brasiliae, in provinciâ Pernambuci, ultra alia notabilia loca, unum oppidum civitas nuncupatum de Olinda Brasiliensis dioecesis, a sex millibus Hispanorum inhabitatum, regum Portugalliae dominio subiectum (et in eo una maior ecclesia sub S. Salvatoris invocatione in qua missae et alia divina officia celebrantur et ecclesiastica sacramenta administrantur), aëris salubritate, ac populi frequentia et commercio, pluribusque virorum monasteriis, incolisque generis nobilitate, litterarum et armorum gradibus decoratis insigne reperitur, quod a civitate S. Salvatoris Bahiae usque adeo remotum sit, et christianorum multitudo, divino operante Spiritu Sancto, ita coaluerat¹, ut episcopus S. Salvatoris Bahiae pro tempore existens ad illud eiusque fines citra periculum transmeare, ac alios² singulorum vultus, ut episcopum decet, inspicere, aliasque partes boni pastoris in universum gregem dominicum curae suae commissum exercere nequeat; et (postquam reges ipsi vastissimas provincias, oppida, portus et loca in illis partibus summis viribus et diuturnis et frequentibus bellis periculisque felicissime acquisiverant, et ab haereticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque populos, divini humanique iuris eatenus expertes,

¹ Praeposit. sub nos addimus (R. T.).

² Potius lege coaluerit vel creverit (R. T.).

³ Infra in loc. parall. p. 13 a est aliorum (R. T.).

opera et ministerio variorum religiosorum aliorumque vitae probatae virorum, abiectis inde Satanae tenebris ac idolatriae et gentilitatis haeresumque erroribus, ad fidem catholicam, extrâ quam nulla est salus, et cognitionem veri luminis, qui est Christus, et sanctum baptismi lavacrum, sanctaeque matris Ecclesiae gremium allici curaverunt¹) dictam civitatem, tamquam regiam suam et proregum suorum sedem, illiusque dioecesis sumptuosis Dei templis, monasteriis, xenodochiis, et sacris locis, necnon ministris ecclesiasticis locupletaverunt et ornaverunt; et dilectus filius nobilis vir Petrus, regnorum Portugalliae et Algarbiorum princeps et gubernator, praedictorum regum vestigia et exempla sequutus, ad illas regiones plurimos verbi Dei praedicatores et alios doctrinâ vitaeque integritate insignes viros, pro spirituali salute animarum praecipuâ quadam sollicitudine et industriâ assidue laborantes, notabili impensâ saepius miserat, quorum concionibus, exemplis et monitis conversos in eadem fide instrui et confirmari studuerat, et a fide abhorrentes, dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus religio christiana, divinâ favente clementiâ, eis in locis sic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos retinendosque, et doctrinâ indigentes erudiendos, et ab bonum Pastorem, qui pro eis animam suam posuit, reducendos, maioraque ecclesiastica seminaria plantanda, novorum praesulum institutio omnino expediens redderetur; praeterea quod² tam difficile sit per tam latam tamque diffusam dioecesis ad unum tantum pro iustitiâ con-

¹ Aptius lege curaverant, sicut supra in loco parall., pag. 6 a (R. T.).

² Partic. quod redundare videtur (R. T.).

sequendâ a personis ecclesiasticis et saecularibus recursum habere¹:

Ex oppido S. Sebastiani in civitatem eadem die facta memoratur.

§ 2. Nos, qui hodie, ex certis tunc expressis causis, maturâ super hoc cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus deliberatione praehabita, necnon praedicto Petro principe et gubernatore per eius litteras nobis ad hoc humiliter supplicante, ecclesiam S. Salvatoris Bahiae, eatenus suffraganeam ecclesiae Ulyssiponensis, dictas² civitatem et dioecesis, necnon dilectos filios earum clerum et populum, a provinciâ Ulyssiponensi, cui tunc metropolitico iure suberant, ac oppidum S. Sebastiani [cum certis terminis specificandis et certis limitibus distinguendis³] ab eadem dioecesi S. Salvatoris Bahiae [ita quod posthac inibi tres dioeceses essent⁴] perpetuo segregavimus, divisimus et separavimus, Illaque omnia a pro tempore existentis archiepiscopi et capituli ac praedictae ecclesiae Ulyssiponensis, necnon, quoad legem dioecesanam, oppidum praedictum S. Sebastiani cum suâ dioecesi ac clero et populo ab archiepiscopi etiam pro tempore existentis ac capituli et praefatae ecclesiae S. Salvatoris Bahiae superioritate, iurisdictione, potestate, subiectione, visitatione et correctione, moderni venerabilis etiam fratris nostri archiepiscopi Ulyssiponensis ad hoc accedente consensu, prorsus eximimus⁵ et liberavimus; necnon ecclesiam S. Salvatoris Bahiae, certo tunc expresso modo pastoris solatio destitutam, in metropo-

¹ Potius lege haberi (R. T.).

² Aptius foret dictasque (R. T.).

³ Puto pericopen istam extra locum hinc esse, sed pertinere ad § 3 tum praesentis, tum sequentis. vel potius hinc diceret tunc specificatis et ... distinctis (R. T.).

⁴ Etiam pericopen istam esse extra locum suum puto, sed infra solum § 3 esse legendum (R. T.).

⁵ Potius lege eximimus (R. T.).

litanam, ac sedem episcopalem in archiepiscopalem, archiepiscopalisque et metropolitanae ecclesiae sedem et provinciae caput, pro uno archiepiscopo S. Salvatoris Bahiae nuncupando; necnon oppidum S. Sebastiani praefatum in civitatem, ac parochialem ecclesiam sub invocatione eiusdem S. Sebastiani praefati oppidi eiusdem S. Sebastiani in cathedralem, pro uno episcopo S. Sebastiani nuncupando, qui archiepiscopo S. Salvatoris Bahiae pro tempore existenti metropolitico iure subesset¹, ereximus et instituimus; necnon S. Sebastiani sub invocatione eiusdem S. Sebastiani ecclesiae, sic in cathedralem ecclesiam erectae, oppidum S. Sebastiani praefatum sic in civitatem erectum, pro civitate, et alia oppida, castra, villas, territoria et districtus dictae provinciae divi Ianuarii², a Capitania Spiritus Sancti inclusive usque ad flumen de Plata per oram maritimam et terram intus, pro suâ dioecesi, et illius clerum, incolas, habitatores et populum, pro suis clero et populo, concessimus et assignavimus, prout in diversis etiam confectis litteris plenius continetur:

§ 3. Dictum oppidum de Olinda episcopali et civitatis denominatione et titulo dignum iudicantes, de eorumdem fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium consilio et assensu ac de apostolicae potestatis plenitudine similibus, ac praefato Petro principe et gubernatore humiliter supplicante, oppidum de Olinda praefatum, cum certis terminis inferioribus specificandis et certis limitibus distinguendis, ab eadem dioecesi S. Salvatoris Bahiae, ita quod posthac tres inibi dioeceses existant, auctoritate apostolica perpetuo segregamus, dividimus et se-

¹ Male edit. Main. legit subessent (R. T.).

² Ex constitutione sequenti legendum potius Rivi Ianuarii (R. T.).

Oppidum de Olinda a dioecesi S. Salvatoris dismembratur.

paramus, illaque omnia a pro tempore existentis archiepiscopi et capituli ac praefatae ecclesiae Ulyssiponensis, necnon, quoad legem dioecesanam, de Olinda oppidum praefatum, cum infrascripta sua dioecesi ac etiam clero et populo, ab archiepiscopi etiam pro tempore existentis et capituli ac praedictae ecclesiae S. Salvatoris Bahiae superioritate, iurisdictione, potestate, subiectione, visitatione et correctione, attento consensu dicti moderni archiepiscopi Ulyssiponensis, prorsus eximimus et liberamus; necnon oppidum praefatum de Olinda in civitatem, et dictam ecclesiam sub invocatione S. Salvatoris praedicti oppidi in cathedralam, pro uno episcopo de Olinda nuncupando, qui illi praesideat et illius structuras et aedificia ampliari et ad formam cathedralium ecclesiarum redigi faciat, et in¹ dictis ecclesia² S. Salvatoris et civitate³ de Olinda eiusque dioecesi tot dignitates, canonicatus et praebendas, aliaque beneficia ecclesiastica, cum cura et sine cura, quot in eis pro divino cultu et dictae ecclesiae de Olinda servitio et ecclesiastici cleri decore⁴ ipsi episcopo de Olinda videbuntur convenire, de praefati Petri principis et pro tempore existentium regum praefatorum consilio et assensu, praevia cuiuslibet congrua dotatione ab ipso Petro principe et regibus Portugalliae facienda, quamprimum fieri poterit, erigat et instituat, necnon episcopalem iurisdictionem et potestatem exercere, omniaque et singula, quae ordinis, quaeque iurisdictionis, aut cuiuslibet alterius muneris episcopalis sunt, et quae alii in Portugalliae et Algarbiorum regnis

¹ Praeposit. in addimus ex loco parall. (R. T.).
² Male edit. Main. legit *ecclesiis* (R. T.).
³ Male item legit *civitati pro civitate* (R. T.).
⁴ Pessime prorsus edit. Main. legit *donec pro decore* (R. T.).

et dominiis constituti episcopi in suis ecclesiis, civitatibus et dioecesibus facere possunt et debent, facere libere et licite possit et debeat; ac in eadem de Olinda sic erecta ecclesia episcopalem dignitatem cum sede, praecminentis, honoribus, privilegiis et facultatibus, quibus aliae cathedrales ecclesiae huiusmodi de iure vel consuetudine aut alias utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, necnon episcopali et capitulari mensis aliisque cathedralibus insigniis, ad omnipotentis Dei laudem, et gloriosissimae genitricis eius Virginis Mariae totiusque triumphantis Ecclesiae gloriam, ac fidei catholicae exaltationem, consilio et auctoritate similibus, perpetuo erigimus et instituimus, et S. Salvatoris de Olinda ecclesiam cathedralis, et de Olinda oppidum huiusmodi civitatis, illiusque incolas civium nomine, titulo et honore decoramus.

§ 4. Necnon eidem ecclesiae S. Salvatoris de Olinda oppidum de Olinda praefatum, sic in civitatem de Olinda erectum, pro civitate, et alia oppida, castra, villas, territoria et districtus dictae provinciae de Pernambuco ab arce Seara inclusive per oram maritimam et terram intus usque ad flumen S. Francisci, quod inserviet pro termino inter dioecesim de Olinda et dioecesim S. Salvatoris de Bahiae, pro sua dioecesi, et illius clerum, incolas et habitatores et populum, pro suis clero et populo, concedimus et assignamus: non obstante alia separatione seu dismembratione eiusdem provinciae de Pernambuco olim facta, cum erecta fuerit in administrationem spiritualem a sanctae memoriae Paulo V praedecessore nostro per litteras datas v iulii MDCXIV¹.

¹ Vide tom. XII, pag. 271 (R. T.).

Dioecesis terminus designatur.

Redditus seu dos episcopatus.

§ 5. Necnon ecclesiae praefatae S. Salvatoris de Olinda eiusque mensae episcopali praefatae, pro eius dote, redditus annuos duorum millium et quingentorum cruciatorum monetae Portugalliae per ipsum Petrum principem assignatos, quam quidem summam idem Petrus princeps de suis propriis ac pro tempore existentium regum Portugalliae redditibus, et specialiter de illis qui ex ipsa regione Brasiliensi percipiuntur, gratiose et irrevocabiler ad hunc effectum donavit, et solvere quotannis promisit seu promittit, similiter perpetuo applicamus et appropiamus.

In patronatus et praesentandi intra annum ad episcopatum et alias dignitates regibus Portugalliae conceditur.

§ 6. Et insuper Petro principi et gubernatori, ac pro tempore existentibus Portugalliae et Algarbiorum regibus praefatis, ius patronatus et praesentandi personas idoneas infra annum, ad dictam ecclesiam de Olinda videlicet nobis et pro tempore existenti Romano Pontifici, tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps quovis modo etiam si apud Sedem Apostolicam vacare contigerit, per nos et pro tempore existentem Romanum Pontificem huiusmodi in eiusdem de Olinda ecclesiae episcopum et pastorem ad praesentationem huiusmodi, et non alias, praeficiendum¹, ad maiorem vero post pontificalem, et principales et alias dignitates, canonicatus et praebendas, necnon beneficia erigenda et per Petrum principem et pro tempore existentes reges huiusmodi ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda, tam ab eorum primaeva erectione, postquam erecta et dotata fuerint, quam ex tunc deinceps, quoties illa, quibusvis modis, etiam ex quorumcumque² personis, etiam apud Sedem eandem, vacare contigerit, pro tempore

¹ Aptius legerem *praeficiendam nempe personam* (R. T.).

² Male ed. Main. legit *quarumcumque* (R. T.).

existenti episcopo de Olinda praefato, similiter per eum, ad praesentationem praefati Petri principis et pro tempore existentium Portugalliae et Algarbiorum regum factam¹, infra terminum a iure praefixum, in ipsis dignitatibus, canonicatibus et praebendis ac beneficiis instituendas², eadem auctoritate pariter perpetuo reservamus ac concedimus.

§ 7. Decernentes ius patronatus et praesentandi huiusmodi praefato Petro principi et gubernatori, et pro tempore existentibus Portugalliae et Algarbiorum regibus praefatis, ex meris foundationibus et dotationibus competere, illique etiam per Sedem eandem etiam consistorialiter quacumque ratione derogari non posse, neque derogatum censi, nisi ipsius Petri principis et gubernatoris et pro tempore existentium regum praefatorum ad id expressus accedat assensus, et, si quovis modo derogetur, derogationes huiusmodi cum inde sequitis nullius roboris, efficaciae vel momenti fore;

§ 8. Sicque per quoscumque iudices et commissarios quavis auctoritate fungentes, et eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, Sedisque praefatae nuncios, et causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et quibusvis aliis quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, necnon irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 9. Non obstantibus praemissis, praesertim quod ecclesia S. Salvatoris Brasiliensis praefata vacet et pastore suo destituta reperiatur, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniores perpetuas et ab ecclesiis membra dis-

¹ Male edit. Main. legit *facta* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *instituendis* (R. T.).

Declaratur ius patronatus competere ex dotatione et fundatione, nec esse derogandum.

Clausulae.

Contrariorum derogatio.

tingui ac dividi prohibentis, et nostrā ac cancellariae apostolicae regulā de non tollendo iure quaesito, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ulyssiponensis et S. Salvatoris de Bahia ecclesiarum praefatarum, iuramento, confirmatione apostolicā, vel quavis firmitate aliā roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poe-
nalis.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, erectionis, institutionis, decorationis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, reservationis, concessionis et decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCLXXVI, x kalendas decembris, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 22 novembris 1676, pontif. anno 1.

V.

Erigitur oppidum S. Sebastiani in regno Brasiliae in civitatem, eiusque ecclesia parochialis in cathedralem.

Innocentius episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis pastoralis sollicitudo, in supremo apostolicae potestatis solio ex omnipotentis Dei providentiā constituta, ad ea potissimum dirigitur, per quae Salvatoris nostri Iesu Christi aeternitatis Unigeniti fides et gloria in dies magis augetur et multiplicatur, qui, ubi

1 Forsan aeterni Patris legendum (R. T.).

messem multam esse conspexit, operariorum penuriam attendens, ministrorum suorum curas variis in diei horis ad opera mittere non destitit, cum et ipse, ut homines salutaris vitae caelestis patriae cultores efficeret, de summis caelorum ad huius mundi infima¹ et in sacrosanctae Crucis arā pro nostrā salute in pretium immolari dignatus sit. Cuius cum licet² vices geramus in terris, inter multiplices curas, quae ex apostolico munere nobis incumbere dignoscimus, illa praesertim cordi nostro est, ut multiplicatā messe, agri et³ dominici cultores multiplicentur, quorum assiduis operibus et fructuosis ministeriis fructus spiritualis ad centesimum usque augeatur, et populus christianus eisdem rectoribus gubernetur, quos Pastor aeternus sui operis vicarios esse disposuit. Propterea piissimi patrisfamilias partes favorabiliter implere exoptamus.

§ 1. Sane, cum in regno Brasiliae, in eā parte quae Rivus Ianuarii appellatur, inter cetera unum oppidum civitas nuncupatum S. Sebastiani, Brasiliensis dioecesis, quater mille circiter focularibus constans, regum Portugalliae dominio subiectum (et in eo una parochialis ecclesia sub eiusdem S. Sebastiani invocatione in qua missa et alia divina officia et ecclesiastica sacramenta administrantur), aëris salubritate, ac populi frequentia et commercio, pluribus virorum monasteriis, incolisque generis nobilitate litterarumque et armorum gradibus decoratis insigne reperiatur, quod a civitate S. Salvatoris Bahiae usque adeo remotum sit, ut⁴ christianorum multitudo, divino cooperante Spiritu

Motiva ere-
ctionis de qua
in rubrica.

1 Videtur deesse descendere (R. T.).

2 Aliquid deest, ex g. indigni, vel nullo nostro merito (R. T.).

3 Aptius lege et agri (R. T.).

4 Potius lege et pro ut (R. T.).

Sancto, ita coaluerit, ut episcopus S. Salvatoris Bahiae pro tempore existens ad illud eiusque fines citra periculum transmeare, ac aliorum singulorum vultus, ut episcopum decet, inspicere, aliasque partes boni pastoris in universum gregem dominicum curae suae commissum exercere nequeat; et¹ (postquam reges ipsi vastissimas provincias, oppida, portus et loca in illis partibus summis viribus ac diuturnis et frequentibus bellis periculisque felicissime acquisiverant, et ab haereticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque populos, divini humanique iuris eatenus expertes, operā et ministerio variorum religiosorum et aliorum vitae probatae virorum, et² abiectis inde satanae tenebris ac idolatriae et gentilitatis haeresumque erroribus, ad fidem catholicam, extra quam nulla est salus, et cognitionem³ veri luminis, qui est Christus, et sanctum baptismatis lavacrum, sanctaeque matris Ecclesiae gremium alicui curaverant) dictam civitatem, tamquam regiam suam et⁴ proregum suorum sedem, illiusque dioecesis sumptuosius Dei templis, monasteriis, xenodochiis et sacris locis, necnon ministris Ecclesiae locupletaverant et ornarent; et dilectus filius nobilis vir Petrus, regnorum Portugalliae et Algarbiorum princeps et gubernator, praedictorum regum vestigia et exempla sequutus, ad illas regiones plurimos verbi Dei praedicatores et alios doctrinā vitaeque integritate insignes viros, pro spirituali salute animarum praecipuā quadam sollicitudine et industriā assidue laborantes, notabili impensā saepius miserat, quorum concionibus, exemplis et monitis conversos in eadem fide instrui et

1 Coniunct. et nos addimus (R. T.).

2 Coniunct. et delenda (R. T.).

3 Male edit. Main. legit *cognitio* (R. T.).

4 Coniunct. et addimus ex locis parallelis (R. T.).

confirmari studuerat, et a fide abhorrentes, dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus religio christiana, divina favente clementiā, eis in locis sic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos retinendosque, et doctrinā indigentes erudiendos, et ad bonum Pastorem, qui pro eis animam suam posuit, reducendos, maioraque ecclesiastica seminaria plantanda, novorum praesulum institutio omnino expediat; praeterea difficile redderetur per tam latam tamque diffusam dioecesim ad unum tantum pro iustitiā consequendā a personis ecclesiasticis et saecularibus recursum habere¹:

§ 2. Nos, qui hodie, ex certis tunc expressis causis, maturā super hoc cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus deliberatione praehabita, necnon praedicto principe et gubernatore per eius litteras nobis ad hoc humiliter supplicante, ecclesiam S. Salvatoris Bahiae, eatenus suffraganeam ecclesiae Ulyssiponensis, et dictas civitatem et dioecesim, necnon dilectos filios earum clerum et populum, a provinciā Ulyssiponensi, cui tunc metropolitico iure suberant, ac oppidum de Olinda, [cum certis terminis inferius specificandis et certis limitibus distinguendis²] ab eadem dioecesi S. Salvatoris Bahiae [ita quod posthac inibi tres dioeceses essent³] perpetuo segregavimus, divisimus et separavimus, illaque omnia a⁴ pro tempore existentis archiepiscopi et capituli ac praedictae ecclesiae Ulyssiponensis, necnon, quoad legem dioe-

Narratur ec-
clesiam S. Sal-
vatoris de Ba-
hia erectam
fuisse in metro-
politana.

1 Potius lege *haberi* (R. T.).

2 Puto pericopen istam extra locum esse et ex § 3 Const. praeced. desumptam (R. T.).

3 Etiam hanc pericopen puto esse extra locum suum, sed solum § 3 esse legendam (R. T.).

4 Male edit. Main. legit *et pro a* (R. T.).

sanam, oppidum praedictum de Olinda, cum sua dioecesi ac etiam clero et populo, ab archiepiscopi etiam pro tempore existentis, capituli ac praedictae ecclesiae S. Salvatoris Bahiae superioritate, iurisdictione, potestate, subiectione, visitatione et correctione, moderni venerabilis etiam fratris nostri archiepiscopi Ulyssiponensis ad hoc accedente consensu, prorsus exemimus et liberavimus; necnon ecclesiam S. Salvatoris Bahiae, certo tunc expresso modo pastoris solatio destitutam, in metropolitana, et sedem episcopalem in archiepiscopalem, archiepiscopalisque et metropolitanae ecclesiae sedem et provinciae caput, pro uno archiepiscopo S. Salvatoris Bahiae nuncupando, necnon oppidum de Olinda praedictum in civitatem et ecclesiam sub invocatione S. Salvatoris eiusdem oppidi de Olinda in cathedralem, pro uno episcopo de Olinda nuncupando, qui archiepiscopo S. Salvatoris Bahiae pro tempore existenti metropolitico iure subsit, ereximus et institimus; necnon S. Salvatoris de Olinda ecclesiae¹, sic in cathedralem ecclesiam erectae², oppidum de Olinda praedictum, sic in civitatem erectum, pro civitate, et alia oppida, castra, villas, territoria et districtus dictae provinciae de Pernambuco ab Arce Seara inclusive per oram maritimam et terram intus usque ad flumen S. Francisci, quod inserviet pro termino inter dioecesim de Olinda et dioecesim S. Salvatoris de Bahia, pro sua dioecesi, et illius clerum, incolas, habitatores et populum pro suis clero et populo concessimus et assignavimus, prout etiam in diversis etiam confectis litteris plenius continetur;

§ 3. Dictum oppidum S. Sebastiani

¹ Male, ut patet ex seqq., edit. Main. legit ecclesia pro ecclesiae (R. T.).

² Item male eadem edit. legit erecta (R. T.).

episcopali et civitatis denominatione¹ et titulo dignum iudicantes, de eorundem fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium consilio et assensu similibus, ac de apostolicae potestatis plenitudine, ac praedicto Petro principe et gubernatore humiliter supplicante, oppidum S. Sebastiani praedictum, cum certis terminis inferius specificandis et certis limitibus distinguendis, ab eadem dioecesi S. Salvatoris Bahiae, ita quod posthac tres inibi dioeceses existant, auctoritate apostolica perpetuo segregamus, dividimus et separamus, illaque omnia a pro tempore existentis archiepiscopi et capituli ac praedictae ecclesiae Ulyssiponensis, necnon, quoad legem dioecesanam, S. Sebastiani oppidum praedictum, cum infrascripta sua dioecesi ac etiam clero et populo, ab archiepiscopi² pro tempore existentis ac capituli ac pariter ecclesiae S. Salvatoris Bahiae superioritate, iurisdictione, potestate et correctione, attento consensu dicti moderni archiepiscopi Ulyssiponensis, prorsus exemimus et liberamus; necnon oppidum praedictum S. Sebastiani in civitatem, et parochialem ecclesiam S. Salvatoris eiusdem S. Sebastiani praedicti oppidi in cathedralem, pro uno episcopo S. Sebastiani nuncupando, qui illi praesideat et illius structuras et aedificia ampliari et ad formam cathedralium ecclesiarum redigi faciat, et in dicta³ ecclesia S. Sebastiani et civitate eiusque dioecesi tot dignitates, canonicatus et praebendas, aliaque beneficia ecclesiastica, cum cura et sine cura, quot in eis pro divino cultu et dictae ecclesiae S. Sebastiani servitio et ecclesiastici cleri decore ipsi episcopo S. Sebastiani videbuntur con-

¹ Pessime eadem edit. legit donatione pro denominatione (R. T.).

² Coniunct. et hinc abiicimus (R. T.).

³ Supra in loco parallelo legitur dictis (R. T.).

venire, de praedicti Petri principis et pro tempore existentium regum praedictorum consilio et assensu, et praevia cuiuslibet congrua dotatione ab ipsis Petro principe et regibus Portugalliae faciendam, quamprimum fieri poterit, erigat et instituat; necnon episcopalem iurisdictionem et potestatem exercere, omniaque¹ et singula quae ordinis, quaeque iurisdictionis aut cuiuslibet alterius muneris episcopalis sunt, et quae alii² in Portugalliae et Algarbiorum regnis et dominiis constituti episcopi in suis ecclesiis, civitatibus et dioecesibus³ facere possunt et debent, facere libere et licite possit et debeat; ac in eadem S. Sebastiani sic erecta ecclesia episcopalem dignitatem cum sede, praeeminentiis, honoribus, privilegiis et facultatibus, quibus aliae cathedrales ecclesiae huiusmodi de iure vel consuetudine aut aliis utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, necnon episcopali et capitulari mensis, aliisque cathedralibus insigniis, ad omnipotentis Dei laudem, et gloriosissimae genitricis eius Virginis Mariae totiusque triumphantis Ecclesiae gloriam, et fidei catholicae exaltationem, consilio et auctoritate similibus, perpetuo erigimus et institimus, et S. Sebastiani ecclesiam⁴ cathedralis, et S. Sebastiani oppidum huiusmodi civitatis, illiusque incolas civium nomine, titulo et honore decoramus.

Novae dioecesis termini assignantur.

§ 4. Necnon eidem S. Sebastiani ecclesiae oppidum S. Sebastiani praedictum, sic in civitatem S. Sebastiani erectum, pro civitate, aliaque oppida, castra,

¹ Male ed. Main. legit exercere omnia (R. T.).

² Male item eadem edit. legit aliis (R. T.).

³ Pessime item eadem edit. legit civitas et dioecesis (R. T.).

⁴ Male edit. Main. habet ecclesiae pro ecclesiam (R. T.).

villas, territoria ac districtus dictae provinciae Rivi¹ Januarii, a Capitania Spiritus Sancti inclusive usque ad flumen de Plata per oram maritimam et terram intus, pro sua dioecesi, et illius clerum, incolas, habitatores, populum, pro suis clero et populo, concedimus et assignamus: non obstante alia separatione seu dismembratione eiusdem provinciae Rivi² Januarii olim facta, cum erecta fuerit in administrationem spiritualem a sanctae memoriae Gregorio XIII praedecessore nostro per litteras datas XIX Iulii MDLXXVI;

§ 5. Necnon ecclesiae praedictae³ S. Sebastiani eiusque mensae episcopali praedictae, pro eius dote, redditus annuos duorum millium et quingentorum cruciatorum monetae Portugalliae per ipsum Petrum principem assignatos, quam quidem summam idem Petrus princeps de suis propriis ac pro tempore existentium regum Portugalliae redditibus, et specialiter de illis qui ex ipsa regione Brasiliae percipiuntur, gratiose et irrevocabiler ad hunc effectum donavit et obtulit, ac solvere quotannis promisit seu promittit, similiter perpetuo applicamus et appropiamus.

§ 6. Et insuper Petro principi et gubernatori, ac pro tempore existentibus Portugalliae et Algarbiorum regibus praedictis, ius patronatus et praesentandi infra annum personas idoneas ad dictam ecclesiam S. Sebastiani, videlicet nobis et pro tempore existenti Romano Pontifici, tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps, quovis modo, etiam apud Sedem Apostolicam, vacare contigerit, per nos et pro tempore existentem Romanum Pontificem huiusmodi in eiusdem S. Sebastiani ecclesiae episcopum et pastorem ad praesentationem

¹ Edit. Main. legit Divi pro Rivi (R. T.).

² Iterum eadem ed. habet Divi pro Rivi (R. T.).

³ Edit. Main. legit praedicti (R. T.).

Dos mensae episcopalis.

Inspatrons et praesentandi ad dictam ecclesiam conceditur regibus Portugalliae.

Erectio ut in fabrica.

huiusmodi, et non alias, praeficiendum¹, ad maiorem vero post pontificalem, et principales, aliasque dignitates, canonicatus et praebendas, necnon beneficia erigenda, et² per Petrum principem et pro tempore existentes reges huiusmodi ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda, tam ab eorum primaeva erectione, postquam erecta et dotata fuerint, quam ex tunc deinceps, quoties illa, quibusvis modis, etiam ex quorumcumque personis, etiam apud Sedem eandem, vacare contigerit, pro tempore existenti episcopo S. Sebastiani praedicto, similiter per eum, ad praesentationem praedicti Petri principis et pro tempore existentium Portugalliae et Algarbiorum regum factam³, infra terminum a iure praefixum, in ipsis dignitatibus, canonicatibus et praebendis, ac beneficiis instituendas⁴, eadem auctoritate perpetuo reservamus et concedimus.

Declaratur ius patronatus competere et dulatione et fundatione nec illi derogandum.

§ 7. Decernentes ius patronatus et praesentandi huiusmodi Petro principi et gubernatori, et pro tempore existentibus Portugalliae et Algarbiorum regibus praedictis, ex meris foundationibus et dotationibus competere, illique etiam per Sedem eandem, etiam consistorialiter, quacumque ratione derogari non posse, neque derogatum censi, nisi ipsius Petri principis et gubernatoris et pro tempore existentium regum praedictorum ad id expressus accedat assensus; et si aliter quovis modo derogetur, derogationes huiusmodi cum inde sequutis nullius roboris vel momenti fore:

Clausulae.

§ 8. Sicque per quoscumque iudices

¹ Aptius lege praeficiendam nempe personam (R. T.).

² Edit. Main. legit etiam pro et (R. T.).

³ Male edit. Main. legit facta (R. T.).

⁴ Male edit. Main. legit instituendis (R. T.).

et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, Sedisque praedictae nuncios, et causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et quibusvis aliis quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, necnon irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 9. Non obstantibus praemissis, praesertim quod ecclesia S. Salvatoris Brasiliensis praedicta vacaret et pastore suo destituta reperiretur, Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas et ab ecclesiis membra distingui ac dividi prohibentis, nostram et cancellariae apostolicae regulis de non tollendo iure quaesito, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ulyssiponensis et S. Salvatoris de Bahia ecclesiarum praedictarum, iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliam roboratis, statutis et consuetudinibus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae segregationis, divisionis, separationis, assignationis, applicationis, approbationis, reservationis et decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCLXXVI, x kalendas decembris, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 22 novembris 1676, pontif. anno I.

Obstantium remitto.

Sancto personalis.

VI.

Confirmatur decretum Congregationis Concilii, quo decernitur ad abbatem commendaturium pertinere approbare monachos pro audiendis confessionibus saecularium in ecclesiis monasteriorum S. Scholasticae et S. Specus Sublacensis, Ordinis S. Benedicti, nullius dioecesis, provinciae Romanae.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Procentium.

§ 1. Emanavit nuper a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, ad favorem dilecti filii nostri Caroli Barberini eiusdem S. R. E. diaconi cardinalis Caroli nuncupati, perpetui commendatarii monasteriorum S. Scholasticae et S. Specus Sublacensis insimul perpetuo unitorum Ordinis sancti Benedicti nullius dioecesis provinciae Romanae, decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Exemplum supplicis libelli emissa ad commendatarii.

Sublacensis iurisdictionis. Eminentissimus dominus cardinalis Carolus Barberinus, modernus abbas commendatarius Sublacensis, exponit qualiter monachi Ordinis Cassinensis degentes in sanctis monasteriis S. Scholasticae et S. Specus insimul unitis abbatiae Sublacensi pro audiendis confessionibus saecularium in ecclesiis dictorum monasteriorum consueverunt hucusque approbationem oretenus recipere a vicario generali abbatis commendatarii pro tempore existentis; quoties enim novus superior claustralis regimini eorundem monachorum praeficiebatur, cum primum ipsum vicarium generalem inviseret, consuevit semper quosdam ex monachis, quos ad id munus magis idoneos iudicaret, eidem proponere ut necessariam approbationem pro excipiendis saecularium confessionibus, si ita ei videbatur, ab ipso reciperent.

prout de facto oretenus ipsius vicarii arbitrio recipiebant, duraturam nimirum pro toto tempore regiminis illius superioris qui illam postulaverat, unde novus superior novam subinde approbationem pro confessariis petebat.

Morem hunc approbandi oretenus confessarios eminentissimus cardinalis Carolus modernus commendatarius haud satis probavit; ideoque, cum illum servari invenisset per ipsius vicarium cum ceteris etiam fere omnibus confessariis sive saecularibus sive regularibus suae abbatiae, cupiens pro sua pietate ac zelo, praesertim post editas constitutiones synodales, consultius procedere, vicario iniunxit ut in posterum, ad eorundem constitutionum praescriptum, omnibus confessariis sive saecularibus sive regularibus facultatem audiendi confessiones non alias quam in scriptis concederet singulis semestribus renovandam. Decretum hoc eminentiae suae paulo post, ut par erat, ad praxim deductum fuit ab eius vicario, respectu confessariorum saecularium et etiam aliorum regularium.

Verum, cum illud quoque quoad monachos exequi contenderet, occasione novae approbationis, quae illis iuxta praenarratum morem pro excipiendis saecularium confessionibus concedenda erat in mutatione superioris claustralis qui nuper illorum regimini praefectus fuit, iste promptum se quidem exhibuit ad recipiendam approbationem oretenus, sed recusavit illam recipere in scriptis. At, cum vidisset eam oretenus nequaquam posse obtinere, coepit ulterius asserere monachos Sublacenses nullatenus teneri ad dictam approbationem sive in scriptis sive etiam oretenus recipiendam, tam ratione cuiusdam antiqui privilegii Martini V eisdem monachis concessi pro audiendis quorumcumque fide-

lium confessionibus, quam ratione reliquorum privilegiorum et exemptionum, imo etiam praetensi eorum territorii separati, per quod non modo credunt se immunes omnino a iurisdictione abbatis commendatarii, verum etiam opinantur se posse cum bonis mensae conventualis constituere propriam quamdam dioecesim ab illa eiusdem abbatis penitus divisam. Perstitit idem novus superior claustralis, pro quadam urbanitate erga eminentissimum abbatem, his non obstantibus, se recepturum pro monachis oretenus licentiam audiendi confessiones, prout reliqui eius antecessores consueverant.

Verum idem eminentissimus abbas, nolens ullam iurisdictionem sibi attribui ex urbanitate monachorum, sed illam dumtaxat, quae sibi de iure competit, cupiens modis consultioribus exercere, monita parte monachorum ad informandum, petiit per sacram Congregationem declarari: primo, an monachi sanctorum monasteriorum S. Scholasticae et S. Specus abbatiae Sublacensis teneantur recipere approbationem pro audiendis saecularium confessionibus in ecclesiis ditorum monasteriorum ab eminentissimo abbate commendatario, non modo oretenus, prout hucusque consueverunt, verum etiam in scriptis: praeterea, cum iidem monachi consueverint de praeterito in propriis sedibus confessionibus retinere publice affixas notulas casuum reservatorum eidem eminentissimo abbati, ac modo illas non amplius retineant, quatenus ad primum dubium affirmative respondeatur, consecutive declarari postulat secundo, an iidem monachi teneantur in propriis sedibus confessionibus publice affixas retinere notulas casuum reservatorum eidem eminentissimo abbati, et, quatenus teneantur, quibus remediis ad id compelli possint.

Die x octobris MDCLXXVI, S. Congregatio, etc., ad utrumque dubium respondit affirmative, et ab eminentissimo commendatario procedendum esse iuris remediis contra inobedientes.

In quorum, etc. Datum Romae hac die v novembris MDCLXXVI.

S. archiep. BRANCACCIUS,
episc. Viterb. S. C. C. secr.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Carolus cardinalis et commendatarius nobis subinde exposuit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi plurimum desideret: nos, ipsum Carolum cardinalem et commendatarium specialis gratiae favore prosequi volentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

§ 6. Decernentes ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinariorum et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, monasteriorum et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apo-

Decretum
S. Congregatio-

Confirmatio
apostolica prae-
dicti decreti.

Claustrales.

Obstantium
remotio.

lica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvii novembris MDCLXXVI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 27 novembris 1676, pontif. anno I.

VII.

Confirmatio quorundam statutorum pro Ordine S. Pauli primi eremite in regno Portugalliae etc.¹

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Proces Pontifici oblatas.

§ 4. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii superior generalis et fratres Ordinis sancti Pauli primi eremite in regno Portugalliae, quod, vigore facultatis, quam constitutiones dicti Ordinis definitorio in capitulo generali ipsius Ordinis congregato tribuunt, adiungendi ad constitutiones huiusmodi ea quae pro bono eiusdem Ordinis regimine magis expedire videbuntur, definitorium in capitulo generali dicti Ordinis proxime praeterito congregatum statuit seu decrevit:

Statuta seu decreta definitorii dicti Ordinis.

Primo, ut is frater, qui per triennium visitatoris officio functus fuerit,

1 De hoc Ordine mentionem faciunt Paulus Morigius *De Hist. relig.* cap. XLIX et Sylvester Marulius in *Ocean. Relig.*; eiusque privilegia habes in *Constit. In supremo Alexandri VII*; quoad monasteria pro studiis generalibus et gradibus vide *Constit. Ex iniuncto nobis LX Clementis X* (tom. xviii, pag. 182).

triennio subsequenti in visitatorem eligi nequeat: secundo, ut prior sive superior generalis primo anno sui triennii visitet super processu visitatoris qui antecedenti triennio officium suum absolverit, idque faciat per actus separatos quos deferat ad primam mensam definitionis, ad hoc ut ibidem iudicentur: tertio, ut in futurum vicarii domus regularis de Valdinfrate nuncupatae in omnibus capitulis generalibus Ordinis praedicti vocem habeant, et in omnibus conventibus in quibus reperientur, sedere debeant in refectorio ad mensam quae transversa vocatur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, statuta seu decreta huiusmodi bono dicti Ordinis regimini conducibilia sint, et propterea dicti exponentes illa, quo in futurum tamquam constitutiones eiusdem Ordinis inviolabiliter observentur, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi summopere desiderant:

§ 3. Nos, specialem ipsis exponentibus gratiam sacre volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad praemissorum effectum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, attentis expositis, statuta seu decreta supra expressa, a definitorio facta ut praefertur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae

Pontifex confirmatio.

Pontifex confirmatio decreti.

firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

Clauulae.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinis praefati, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die xxvii novembris MDCLXXVI, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 27 novembris 1676, pontif. anno i.

VIII.

Committitur nuncio Portugalliae moderatio inhibitionis factae inquisitori-

bus dicti regni Portugalliae in causâ recursus Novorum Christianorum¹.

Venerabili fratri Marcello archiepiscopo Chalcedonensi, in Portugalliae et Algarbiorum regnis nostro et Apostolicae Sedis nuncio,

Innocentius Papa XI.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Aliâs, cum dilecti filii Christiani Novi nuncupati, sive ab Hebraeis descendentes, in Portugalliae et Algarbiorum regnis degentes, qui in carceribus tribunalium Inquisitionis adversus haeticam et apostaticam a fide catholicâ et religione christianâ pravitatem, in Ulyssiponensi, Eborensi, et Conimbricensi civitatibus auctoritate apostolicâ institutorum, propter imputata eis crimina ad officium Inquisitionis huiusmodi spectantia, de quibus accusati seu inquisiti respective existebant, detinebantur, ad felicitis recordationis Clementem Papam X praedecessorem nostrum et hanc sanctam Sedem recurrissent, conquerentes, bonae memoriae Petrum archiepiscopum Sidensem, qui tunc adhuc in humanis esse credebatur, generalem et reliquos inquisitores adversus haeticam pravitatem in dictis regnis auctoritate praefatâ deputatos, seu eorum aliquos, ad novum actum (ut vocant) *fidei* contra ipsos, sive ad eorum condemnationem, eorumque ad publice abiurandum coactionem, et in huius defectum ad diversarum poenarum inflictionem atque executionem nimiam praecipitatione, quae iustitiae noverca esse solet, nec servatis iis quae per sacrorum canonum et constitutionum apostolicarum aequitatem praescripta sunt,

Causa concessiois praedictae inhibitionis.

1. Hanc inhibitionem habes in Constit. CLXIII Clementis X, quae incipit *Cum dilecti filii*, tom. XVIII, pag. 496.

devenire velle, non sine iustitiae subversione, ac ipsorum totiusque eorum nationis ruinâ et destructione:

Inhibitio facta a Clemente X.

Idem Clemens praedecessor, qui, in supremo iustitiae throno a Domino constitutus, iustitiam omnibus aequâ lance administrare tenebatur, eorundem christianorum recursum huiusmodi admittens, ac causam et causas quascumque contra eos et eorum quemlibet, super criminibus et delictis ad Officium Inquisitionis huiusmodi quomodolibet spectantibus, in praefatis aliisve tribunalibus quibuscumque adversus haeticam et apostaticam pravitatem praedictam in supradictis regnis dictâ auctoritate institutis, seu eorum aliquo, eatenus quovis modo motas et pendentes, in statu et terminis in quibus tunc quomodolibet reperiebantur, ad se et ad Sedem praefatam avocans, ipsasque causas, cum omnibus et singulis illarum accidentibus, emergentibus, annexis et connexis, totoque negotio principali, per Congregationem venerabilium fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. cardinalium in totâ republicâ christianâ generalium inquisitorum adversus haeticam et apostaticam pravitatem huiusmodi a Sede praefatâ deputatorum, cui easdem causas commiserat et demandaverat, audiri, cognosci, decidi, sineque debito, prout iuris foret, terminari debere omnino volens, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione suis, deque apostolicae potestatis plenitudine, memorato Petro archiepiscopo inquisitori generali ac reliquis inquisitoribus praefatis districte inhibuit, ne, causâ et causis huiusmodi in praefatâ cardinalium Congregatione pendentibus, aut aliâs quomodolibet donec et quousque specialis expressa desuper ab ipso Clemente praedecessore et eadem Sede licentia eis con-

cessa fuisset, ad ullum similem actum (ut vocant) *fidei* ullamve publicationem, promulgationem aut executionem novarum sententiarum quarumcumque contra praefatos Christianos Novos ut praefertur inquisitos seu accusatos vel denunciatos et in carceribus praedictis detentos, aut illorum aliquem, devenire ullo modo auderent, neque ipsi aut eorum aliquis, seu ipsorum et cuiuslibet eorum respective consilarii, commissarii, procuratores fiscales, assessores, notarii, actuarii, ceterique officiales et ministri, contra ipsos aut eorum quemlibet, illorumve et cuiuslibet eorum respective advocatos, procuratores, sollicitatores, agentes, seu negotiorum gestores, aut aliâs quomodolibet pro eis intervenientes, quovis modo, directe vel indirecte seu aliâs quomodolibet, quicumque novi attentare vel innovare praesumerent; ipse enim Clemens praedecessor eisdem generali et reliquis inquisitoribus, eorumque et cuiuslibet eorum respective consilariis, commissariis, procuratoribus fiscalibus, assessoribus, notariis, actuariis, ceterisque officialibus et ministris praedictis, in virtute sanctae obedientiae districte praecepit et mandavit, ut quibuscumque mandatis, ordinationibus et decretis dictae Congregationis cardinalium in causâ seu causis huiusmodi eatenus forsan emanatis et imposterum usque ad finem et terminum earundem causarum quomodolibet emanaturis, omni morâ, dilatione, tergiversatione, oppositione, et contradictione postpositis et remotis, prompte, sicut devotos dictae Sedis filios decet, parent, nec illa eorumve executionem quomodolibet impedire, aut illis in iudicio vel extra illud se opponere aut contradicere ullo modo auderent seu praesumerent; alioquin dictus Petrus archiepiscopus inquisitor generalis sus-

pensionis ab exercitio pontificalium et interdicti ab ingressu ecclesiae et privationis muneris inquisitoris generalis, reliqui vero inquisitores praefati, eorumque respective consilarii, procuratores fiscales, commissarii, assessores, notarii, ceterique officiales et ministri, excommunicationis latae sententiae, ac privationis officiorum quomodocumque tribunal S. Officii spectantium poenas ipso facto et absque ullâ declaratione se respective novissent incururos, a quibus absolutionem idem Clemens praedecessor sibi et dictae Sedi Apostolicae specialiter reservavit, et aliâs, prout in ipsius Clementis praedecessoris litteris desuper in simili formâ Brevis die III octobris MDCLXXIV expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, uberius continetur.

Archiepiscopus Bracharen-
sis generalis in-
quisitor a Pon-
tificia constitui-
tur

§ 2. Cum autem nos hodie, seu nuper, venerabilem fratrem Verissimum archiepiscopum Bracharensem haereticae et apostolicae pravitate huiusmodi inquisitorem generalem in Portugalliae et Algarbiorum regnis supradictis cum solitis facultatibus in locum praefati Petri archiepiscopi defuncti per alias nostras in simili formâ Brevis litteras, quarum tenorem praesentibus itidem pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, dictâ auctoritate constituerimus et deputaverimus, causa vero seu causae praefatae in supradictâ cardinalium Congregatione adhuc pendent: hinc est quod nos, decretis quibusdam provisionalibus ab eadem cardinalium Congregatione in causâ recursus huiusmodi antehac emanatis et a praefato Clemente praedecessore approbatis, a quibus recedere nullo modo intendimus, inhaerentes, ipsaque decreta renovantes, et, donec ea, quae super dubiis propositis decernenda nobis visa

fuerint, statuamus¹, omnino observari praecipientes,

§ 3. De praefatorum cardinalium consilio, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, ut inhibitionem, a memorato Clemente praedecessore per suas litteras praefatas sicut praemittitur factam, in omnibus eius partibus auctoritate nostrâ apostolicâ ita modereris et reformes, ut Verissimo archiepiscopo generali a nobis deputato, et reliquis inquisitoribus praedictis, contra supradictos Christianos Novos nuncupatos in dictis carceribus ut praefertur detentos, servato iuris ordine, ac iuxta aequitatis et iustitiae regulas, liceat procedere ad poenas et animadversiones debitas, praeterquam ultimi supplicii, triremium perpetuarum, et confiscationis bonorum, a quibus eos et eorum quemlibet, donec et quousque a nobis et Sede praefatâ aliter dispositum fuerit, omnino abstinere volumus.

Committitur
nuncio moderatio
inhibitionis.

§ 4. Ac proinde eidem Verissimo archiepiscopo, generali, et reliquis inquisitoribus, illorumque et cuiuslibet eorum respective commissariis, consilariis, procuratoribus fiscalibus, assessoribus, notariis, actuariis, ceterisque officialibus et ministris, dictâ auctoritate districte, et sub poenis quae in praefatis Clementis praedecessoris litteris expressae sunt, denuo inibeas, ne contra eosdem Christianos Novos in carceribus huiusmodi detentos, aut eorum aliquem, interea ad ultimi supplicii vel triremium perpetuarum aut confiscationis bonorum huiusmodi poenas procedere audeant quovis modo, seu praesumant.

Nova inhibi-
tio.

§ 5. Praeterea tibi facultatem harum serie tribuimus eadem auctoritate permittendi Verissimo archiepiscopo, gene-

Facultas con-
cessa.

¹ Edit. Main. legit *statuimus* (R. T.).

rali, reliquisque inquisitoribus praedictis, ut, prout iustitia exegerit et ordo poposcerit rationis, procedere possint etiam contra praefatorum Christianorum Novorum in dictis carceribus detentorum procuratores, advocatos, agentes, seu negotiorum gestores, et aliâs quomodolibet pro eis intervenientes, dummodo tamen non possit subesse suspicio hoc fieri in odium recursus supradicti ad hanc sanctam Sedem habiti et ab eadem Sede admissi, ad quem effectum dicti inquisitores acta talium processorum tibi ad beneplacitum tuum communicare teneantur.

Dorogatio
contrariorum.

§ 6. Non obstantibus, quoad ea quae praesentibus quomodolibet adversantur aut adversari dici possent, praefatis Clementis praedecessoris et nostris litteris, necnon omnibus et singulis illis quae in eisdem litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxviii novembris MDCLXXVI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 28 novembris 1676, pontif. anno I.

IX.

Confirmatio decreti circa processionalium delationem cadaverum ad ecclesias regularium.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Species facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres conventus loci de Binasco Papiensis dioecesis Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod ipsi aliâs a Congregatione tunc existentium S.R.E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum obtinuerunt decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Papiensium funerum. Regulares Minores strictioris observantiae sancti Francisci dioecesis Papiensis ad¹ aliqua inconvenientia orta occasione defunctorum, qui ad eorum ecclesiam deferuntur, ubi habent proprias sepulturas, supplicant declarari:

I. An curatus unius dioecesis, quaecumque sit, in transitu cadaveris quod processionaliter defertur ad ecclesiam regularium ab aliâ dioecesi transeundo per propriam iurisdictionem et parochiam, possit aliquam partem petere cerae et pecuniarum ab haeredibus defuncti praetendere:

II. An proprius parochus defuncti, transeundo per parochiam unius parochi alterius cuiuscumque dioecesis ad effectum deferendi processionaliter cadaver ad ecclesiam regularium, possit libere et licite per eandem cum stolâ et cruce elevatâ transire, etiam irrequisito parochio.

Die xxviii novembris MDCLXXI S. Congregatio, etc., ad primum respondit negative, ad secundum affirmative. In quorum fidem etc., Romae, xiv novembris MDCLXXVI.

I. M. BRACCACCIUS episcop. Viterb.
S. C. C. secretarius.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderant: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet in

Decretum
Congregationis
Concilii.

Decretum
confirmatur.

¹ Videtur legendum ob pro ad (R. T.).

nodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate praefatae Congregationis cardinalium.

Clausula.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 11 decembris MDCLXXVI, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 2 decembris 1676, pontif. anno 1.

X.

*Gratiae et privilegia concessa
conclavistis.*

Innocentius Papa XI,

Motu proprio etc. Nos volentes (omittitur tenor huius constitutionis, quia in omnibus convenit cum alia simili Clementis X).

Fiat B.

Datum Romae, apud S. Petrum, VIII idus decembris anno 1.

Dat. die 6 decembris 1676, pontif. anno 1.

Nomina autem ipsorum conclavistarum sunt haec quae sequuntur.

Reverendissimus dominus Franciscus Maria Poebaeus, Urbevetanus, archiepiscopus Tarsensis, archihospitalis S. Spiritus commendatarius, sacrarum caeremoniarum praefectus;

Reverendissimus dominus Fr. Ioseph Eusanius, Aquilanus, episcopus Porphyriensis, sacrista;

Carolus Vincentius Carcarasius, canonicus basilicae Principis Apostolorum de Urbe, presbyter romanus, Fulvius Servantius, presbyter de S. Severino, canonicus collegiatae ecclesiae S. Mariae in Vialata de Urbe, Petrus Paulus Bona, presbyter romanus, Petrus Sanctes de Fantibus, presbyter Cameriniensis, Gabriel Confidatus Servantius, clericus Assisiensis, magistri caeremoniarum;

Abbas Guido Passioneus, clericus Forosempronensis, sacri collegii secretarius;

Franciscus Maria de Alice, presbyter Mediolanensis, Ioseph Sanctes Flamma, laicus Comensis, nostri dum cardinalatus honore fungebamur;

Abbas Ioannes Baptista de Palagio, presbyter Romanus, canonicus insignis collegiatae ecclesiae S. Laurentii in Damaso de Urbe, Philippus Baldassarus, presbyter Romanus, perpetuus beneficiatus basilicae Principis Apostolorum de Urbe, Franciscus Rattus, clericus Romanus, Francisci Ostiensis Barberini;

Abbas Federicus Bonaventura, clericus Urbinatensis, Ioannes Baptista Sardinus, presbyter Vulturanaensis dioecesis, Antonius Leonus, laicus Ariminensis, Uldrici Portuensis Carpinei;

Angelus Maria Cirellus, clericus Ianuensis, Angelus Michael Astancollus, clericus Tudertinus, Antonius Caesar Bustolinus, clericus Romanus, Iulii Sabiniensis Gabriellis;

Abbas Octavius Pieritius, presbyter Bononiensis, Caesar Sega, clericus Bononiensis, Constantius Accursius, presbyter Mutinensis, Caesaris Praenestini Facchinetti;

Bernardinus Rischius, presbyter Praenestinus, prior S. Michaelis de Mirabello, dioecesis Aquensis, Nicolaus Lusse, laicus Parisiensis, Hieronymi Albanensis Grimaldi, venerabilium fratrum nostrorum episcoporum S. R. E. cardinalium;

Angelus Maria Bocconius, presbyter Regiensis, Antonius Manfredus, laicus Ferrariensis, Caroli S. Laurentii in Lucina Rossetti;

Nicolaus Augustinus, laicus Foroliensis, Ioannes Baptista Carpanus, presbyter Vercellensis dioecesis, prior S. Bartholomaei de Cherio, Carolus Donatus de Veteribus, clericus coniugatus Mediolanensis, Nicolai S. Mariae Transtyberim Ludovisii;

Marchio Claudius Pallavicinus, archidiaconus Parmensis, Ioannes de Niferz, laicus Burburensis, dioecesis Leodiensis, Ioseph de Archangelis, laicus Aesinus, Alderani S. Praxedis Cybo;

Thomas Piscius, presbyter e S. Iusto Firmanae dioecesis, Aloysius Sigaldus, laicus Ianuensis, Laurentii Ss. Quirici et Iulittae Raggii;

Dominicus de Malclere a Sommerville, clericus Tullensis, Carolus Fromentinus, laicus dioecesis Suessionensis, Ioannes Gobinensis, laicus Nannetensis, Ioannis Francisci Pauli S. Mariae super Minervam de Retz;

Ioannes Baptista Vannius, clericus Cameriniensis, Antonius Piersantes, cle-

ricus de Mathelica, Cameriniensis dioecesis, Aloysii S. Alexii-Homodei;

Abbas Petrus Bartholus, presbyter Venetus, Petrus Paulus Pontinus, clericus coniugatus de Setia, Terraciniensis dioecesis, Dominicus Tagliaferrus, clericus coniugatus Alatrinus Petri S. Marci Ottoboni;

Carolus de Marchis, presbyter Asculanensis dioecesis, Ioseph Sfasciamontius, clericus Montis Alti, Franciscus Venantius, laicus Sabinensis, Francisci Ss. Quatuor Coronatorum Albicci;

Iacobus Sorbolongus, laicus Forosempronensis, Thomas Emmanuel de Zarate, clericus Calaguritanae dioecesis, Hieronymus Bernius, presbyter Ferrariensis, Caroli S. Chrysogoni Pii;

Abbas Benedictus de Rubeis, presbyter Firmanae dioecesis, Franciscus Squarcus, laicus Senensis, Augustinus Lotus, laicus Romanus, Flavii S. Mariae de Populo Chisii;

Andreas Mansius Lucensis, canonicus cathedralis ecclesiae Lucensis, Laelius Cerchius, clericus coniugatus Lucensis, Paulus de Augustinis, laicus Fanensis, Hieronymi S. Hieronymi Illyricorum Bonvisii;

Abbas Raphael Mazzens, clericus Florentinus, Bartholomaeus Iulietus, laicus Anconitanus, Antonii S. Mariae Angelorum Bichii;

Abbas Sperellus Sperellus, presbyter Assisiensis, Ioannes Vincentius Sfortia, laicus de Monte Franco, Spoletanae dioecesis, Iacobi S. Mariae in Araceli Fransoni;

Abbas Carolus Felix Matta, presbyter Cremonensis, Iulius Burantus, laicus Callicensis, Petri sancti Pancratii Vidoni;

Abbas Marcus Antonius Zollius, presbyter Bergomensis, Henricus Jal, laicus Bavarus Rosenhemensis, dioecesis

Frisingensis, Gregorii S. Thomae in Parione Barbadi;

Ioannes Vincentius de Caesaris, clericus Romanus, Ioannes Claudius, laicus Tullensis, Hieronymi Ss. Marcellini et Petri Boncompagni;

Carolus Antonius Aioldus, presbyter Mediolanensis, canonicus ordinarius metropolitanae ecclesiae Mediolanensis, Federicus Pusterla, presbyter Mediolanensis, Ioannes Franciscus Agliaudus, clericus Taurinensis dioecesis, Alphonsi S. Crucis in Hierusalem Littae;

Abbas Franciscus Milonus, presbyter de Sorpello Vintimilliensis dioecesis, Ioseph Bonellus, clericus Camerinensis dioecesis, Nerei Ss. Nerei et Achillei Corsini;

Innocentius Torellus, presbyter Senensis, Petrus Sodus, clericus Pientinus, Polidorus de Amicis, laicus Urbinatensis, Caelii S. Petri in Monte Aureo Piccolominei;

Frater Antonius de Ildaris, eques Hierosolymitanus Bituntinus, Bernardinus Portus, presbyter Bononiensis, Ioseph de Antoninis, laicus Alanensis, Caroli S. Mariae in Via Caratae;

Frater Fortunatus de Vecchis, Ordinis Hierosolymitani, prior Senensis, frater Ugo Ferrettus, eques Hierosolymitanus, Salluttius Musiottus, laicus Asculanus, Palutii Ss. Duodecim Apostolorum de Alteriis;

Abbas Ioseph de Annibaldensis a Molasia, clericus Romanus, Flaminius Peregrinus, laicus de Polo, Tiburtinae dioecesis, Ioannis Nicolai S. Mariae Transpontinae de Comitibus.

Comes Antonius de Polcenico, clericus Concordiensis, Petrus Portinus, clericus Romanus, Iacobi S. Mariae de Pace Ninii.

Abbas Ioseph Zaffontius, presbyter Senensis, Centurio Durantus, clericus e

Castro S. Eliae, Nepesinae dioecesis, Valentinus Lancia, clericus Amerinus, Innici S. Clementis Caraccioli.

Ioseph Muzzenius, presbyter Utinensis, canonicus cathedralis ecclesiae Aquileiensis, Marcus Antonius Guizzardus, clericus Patavinus, Ioannis Ss. Viti et Modesti Delphini;

Abbas Alexander Capponus, clericus Florentinus, Ioannes Theodorus Jacquet presbyter Ruperfortensis, Leodiensis dioecesis, canonicus metropolitanae ecclesiae Cameracensis, Amadeus Capitanei, laicus Vercellensis dioecesis, Iacobi Ss. Ioannis et Pauli Rospigliosii;

Philippus de Borau de Castellis, laicus, dioecesis Daiocensis, Franciscus Timolion de Choisii, abbas S. Sequani Lingonensis, dioecesis Parisiensis, Leonardus Lomestrul, laicus dioecesis Lemovicensis, Emmanuelis Teodori S. Laurentii in Pane et Perna Bullionii;

Ioannes Romani a Fonte, presbyter Oscanus, Toletanae dioecesis, Petrus a Sagasta et Zavala, presbyter oppidi de Durango, Calaguritanae dioecesis, Ludovici S. Sabiniae de Porto Carrero;

Marcus Antonius Perfettus, laicus Sarzanensis, Aegidius Sallecher, laicus de Scittenstetten, Passaviensis dioecesis, Caroli S. Hadriani Cerri;

Horatius Cardona, laicus Camerinensis, Antonius Franciscus Mainardus, laicus Anconitanus, Franciscus Ferrarius, presbyter Placentinus, canonicus insignis collegiatae S. Antonii¹ eiusdem civitatis Placentiae, Dominicus Fortes, laicus Asculanus, Lazari S. Mariae in in Aquiro Pallavicini;

Iulius Caesar Grimaldus de Bastia, clericus dioecesis Marianensis, Ioannes Antonius Barbatas, presbyter e Rocca Sicca, Terracinensis, Camilli S. Eusebii Maximi;

¹ Forsan legendum S. Antonini (R. T.).

Petrus Franciscus Giampè de Fabriano Camerinensis dioecesis, Franciscus Maria de Laurentiis, presbyter de Serra S. Quirici, Camerinensis dioecesis, Gasparis S. Silvestri in Capite de Carpinea;

Abbas Iudius de Caignon, presbyter Parisiensis, Ioannes de la Chaise, laicus Parisiensis, Bernardus Sensè, clericus Burdigalensis, Caesaris Ss. Trinitatis in Monte Pincio Destroei;

Ioannes Vernerus baro de Plitter Storff, clericus coniugatus, Passaviensis dioecesis, Petrus Aloysius de Ruyte, clericus coniugatus Leodiensis, Theodorus Holter, clericus Novesiensis, Gerardus Iosephus Hieble, presbyter Coloniensis, Bernardi Gustavi de Baden;

Bonaventura de la Font, subdiaconus Tolosanus, prior commendatarius S. Leontii eiusdem civitatis Tolosanae, Ludovicus Mandensis, laicus Clemonensis, Petri Bonsii;

Christophorus Melgarexo, laicus civitatis Mursiae Carthaginensis dioecesis, Paulus de Villanova, clericus Oxomensis dioecesis, Ioannes Angelus Desiderius Malebrius, laicus Papiensis, Ioannis Everardi S. Bartholomaei in Insula Nidardi;

Franciscus Antonius Puntius, presbyter Neapolitanus, canonicus cathedralis ecclesiae Graviensis, abbas Paulus Fella presbyter Muranus, canonicus cathedralis ecclesiae Garganicae, Fr. Vincentii Mariae S. Sixti Ursini.

Petrus Dominicus Mennitus, prior S. Iuvenalis civitatis Urbevetae, presbyter Squillacensis, Franciscus Carpinus, laicus Firmanae dioecesis, Iacobus Blattman, laicus Costantiensis, Federici S. Marcelli Columnae;

Petrus Paulus Bernascontus, clericus beneficiatus Basilicae Vaticanae, Romanus, Petrus Ferrarius, laicus Parmensis, Bartholomaeus Bellomini, laicus Montis

Heinei, Francisci S. Matthaei in Merulana Nerlii;

Ioseph Bonioannes, presbyter, dioecesis Montis Regalis, Guerrinus Bonettus, laicus Mantuanus, Hieronymi S. Pudentianae Gastaldi;

Ioannes Piolus, presbyter Romanus, Hieronymus Debbia, clericus coniugatus de Castellarano, Rhegiensis dioecesis, Alexandri S. Priscae Crescentii;

Philippus de Castro, presbyter Romanus, clericus beneficiatus Basilicae Vaticanae, Antonius Duteus, laicus Faventinus, Galeatii S. Bernardi Marescotti;

Antonius Dentius, clericus Forolivienensis, Franciscus Bertotius, clericus dioecesis Ianuensis, Bernardini S. Stephani in Monte Caelio Rocci;

Ioseph Casavecchia, presbyter Fulginatensis, Marcus Antonius Albericus de Orciano, Fanensis dioecesis, Marii S. Ioannis ante Portam Latinam Albericii;

Ioseph Danesius, presbyter Ianuensis, Octavius Valletta, laicus Taurinensis, Fabritii S. Calixti Spadae.

Ioannes Lerbone, presbyter Cicestrensis dioecesis, Iacobus Philippus de Annibalis, laicus a Monte Castro, Tudertinae dioecesis, Petrus Smit, laicus Candavensis dioecesis, Fr. Philippi Thomae Ilvard S. Cacciliae de Norfolk, presbyterorum S. R. E. cardinalium;

Philibertus de Foucher, eques Ss. Mauritii et Lazari, Lemovicensis dioecesis, Thaddaeus Amonius, presbyter e Castro Bononiensi, Imolensis dioecesis, Ioseph Capicius, laicus Romanus, Francisci S. Mariae in Vialata Mardalchini;

Carolus Albanus Urbinas, Ioannes Cecius, clericus abbatiae Sublacensis, nullius dioecesis, Dionysius Blasius, laicus de Stimiliano, Sabinensis dioecesis, Caroli S. Mariae in Cosmedin Barberini;

Stephanus Ricciardus, canonicus S. Adriani, presbyter Firmanus, Matthaeus

Passanus, laicus Tiburtinus, Decii S. Eustachii Azzolini;

Michaëlangelus Peregrinus, clericus Romanus, Ioseph Sorace, clericus S. Christinae Oppidensis dioecesis, Pauli S. Nicolai in Carcere Tulliano Sabelli;

Abbas Franciscus Ridolfi, presbyter Florentinus, Bernardinus Guerrinus, laicus Perusinus, Sigismundi S. Georgii ad Velum Aureum Chisii;

Thomas Marchionni, presbyter Florentinus, Petrus Ven Steembeck Bruxelensis, dioecesis Mechliniensis, Nicolai Ss. Cosmae et Damiani Acciaioi;

Frater Tigrinus Trigrinus, eques Hierosolymitanus Lucensis, Christophorus Alexandrinus, laicus Viterbiensis, Bonaccursii S. Mariae de Scala Bonaccursii;

Frater Thomas Bertotius, eques Hierosolymitanus, Fanensis, Antonius Ansovinus, laicus e Nursia, Spoletanae dioecesis, Felicis S. Angeli in Foro Piscium Rospigliosii;

Dominicus de Benedictis, clericus de Trebia, Spoletanae dioecesis, Iacobus Farnianus de Caprarola, Hortanae dioecesis, Hieronymi S. Caesarei Casanate;

Abbas Petrus Palutius, presbyter Brixiensis, Dominicus Quartarolus, laicus Venetus, Petri S. Mariae in Domnica Basadonna, diaconorum S. R. E. cardinalium nuncupatorum;

Frater Bonaventura de Recineto, procurator generalis Ordinis Capuccinorum, confessarius;

Abbas Dominicus Cappellus de Accumulo, presbyter Asculanus, canonicus saecularis collegiatae ecclesiae S. Anastasiae de Urbe, cum praedicto reverendissimo domino Phoebeo archiepiscopo Tarsensi;

Frater magister Carolus Bonettus, Ordinis eremitarum sancti Augustini, subsacrista;

Canonicus Ioannes Catharinus Con-

stantius, clericus Aquilanus, cum dicto reverendissimo domino episcopo Porphyriensi, sacrista;

Abbas Vincentius Checchius, presbyter Ripanus, cum dicto secretario sacri collegii;

Abbas Ludovicus Piccinus, clericus Aesinus, custos fontis et aquarum conclavis;

Ioannes Baptista Ferrarius, laicus dioecesis Montis Alti, Hieronymus Brasaulus, laicus Ferrariensis, physici;

Ioannes Baptista Pierius e Scoffanio, Pientinae dioecesis, chirurgus;

Ioannes Petrus Paulutius Pisarenensis, aromatarius; Petrus Corsus de Spetia Sarzanensis dioecesis, Ludovicus Stigmigna de Hispello, Spoletanae dioecesis, eius auxiliares;

Petrus Branca Squillacensis, Antonius Rosellus Firmanus, barbitonsores; Franciscus Campus Pisarenensis, Matthaeus Zannolius Faventinus, eorum auxiliares;

Stephanus Baldus, faber lignarius; Antonius Rinaldus, faber coementarius; Dominicus Totius Ariminensis, famulus magistri caeremoniarum;

Ioseph Coletta, Paschalis Honorantes, Ioseph Trovarellus, Didacus Santillus, Antonius Crovellonus, Antonius Comus, Ioannes Franciscus Zonus, Michaëlangelus Zonus, Ioannes Maria Re, Ioseph Morandus, Bartholomaeus Onginus, Franciscus Coppa, Dominicus Gionsius, Carolus Antonius Guinettus, Ambrosius Rosatus, Paulus Antonius Brunus, Antonius Piscius, Antonius Paulettus, Gaspar Baldus, Felix Caroli, Petrus Stadius, Ioannes Baptista Christophorus, Franciscus Catenaccius, Ioannes Antonius Catenaccius, Antonius Felicettus, Ioannes Nott, scopatores conclavis.

XI.

Approbantur instituta, constitutiones et monasteria monialium sub denominatione Adorationis Perpetuae SS. Sacramenti, quae iam in regnis Galliae sunt erecta, et in posterum erigentur, eademque subiiciuntur immediatae sanctae Sedis Apostolicae protectioni¹.

Innocentius Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiae regimini meritis licet imparibus per ineffabilem divinae sapientiae atque clementiae abundantiam praepositi, illis, quae² pro sanctissimi Eucharistiae sacramenti³ (quod Dominus noster Iesus Christus in ultimâ Coenâ quando Pascha cum discipulis celebrato transiturus erat de hoc mundo ad Patrem tamquam Passionis suae memoriale perenne, ut inde arctius charitatis suae immensitas fidelium cordibus infigetur, instituit) iugi adoratione, in aliqualem blasphemiarum aut aliarum impietatum, quas nefarii homines contra idem sacramentum committere non expavescunt, reparationem piâ eiusdem sanctissimi sacramenti amantium animarum ad inventionem instituta dicuntur, non possumus, praesertim cum pia catholicarum reginarum vota exposcunt, favorem benevolum non impertiri, eaque, ut firma semper et illibata perseverent, et quoad fieri poterit maiora in dies suscipiant incrementa, apostolici muniminis praesidio non constabilire, ac monasteria, in quibus moniales perpetuae SS. Sacramenti adorationi huiusmodi voto speciali se

¹ Consimile institutum Clericorum Regularium Minorum anno MDLXXXVIII approbavit (1 iulii) Sixtus V in eius Const. CXXVII (al. 81) *Sacrae Religionis*, tom. IX, pag. 5.

² Male ed. Main. 1. *illique pro illis quae* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *sanctissimo . . . sacramento* (R. T.).

addieunt, iam erecta, atque¹ deinceps benedicente Domino erigentur, eorumque superiores et personas quascumque opportunis favoribus et gratiis non prosequi, prout ad Altissimi laudem et gloriam, et animarum salutem, ac specialem multorum christifidelium consolationem conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte carissimae in Christo filiae nostrae Mariae Teresiae Franciae reginae christianissimae petitio continebat, quod aliâs clarae memoriae Anna Austriaca carissimi similiter in Christo filii nostri Ludovici XIV Francorum et Navarrae regis christianissimi mater (in animo afflicto et contrito revolvens tempora² bellorum, quae per tot annos regnum Galliae et alias vicinas christianorum principum regiones infestant, innumera sacrilegia, impietates, profanationes et blasphemias ab effrenatâ militum licentiâ, et ab impiis hominibus, sceleratisque haereticis erga sanctissimum et augustissimum Eucharistiae sacramentum commissa et perpetrata fuisse, et ex perverso iam facto habitu etiam in dies perpetrari, et considerans quod Galliae populi peculiari semper affectu et devotione illud sacramentum venerati fuerant, adeoque aliis catholicis nationibus exemplo praeiverant³) illud in processionibus publicis populi catholici adorationi offerendi et exhibendi voto speciali se adeo adstrinxit aliqualem tot malorum et impietatum reparationem quantum ipsa Deo auxiliante posset procurando: unde, assumptis secum in consilium et operam nonnullis nobilibus

¹ Potius lege *et quae, vel postea erigenda pro erigentur* (R. T.).

² Potius lege *tempore* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *perviderant pro praeiverant* (R. T.).

Origo et institutum monasterii enarratur.

matronis simili devotione erga tantum Sacramentum accensis, unum Perpetuae Adorationis SS. Sacramenti nuncupandum monasterium sanctimonialium reformatum¹ Ordinis sancti Benedicti sub illius primitivâ regulâ de strictâ observantiâ in suburbiis S. Germani a Pratis nuncupati prope Parisios fundavit; quae quidem moniales, praeter tria substantialia religionis vota, aliud quartum votum coram SS. Sacramento diu noctuque, alternis tamen vicibus, persistendi et orandi emittent eo animo ut continuis huiusmodi orationibus, sese tamquam victimas in expiationem Deo offerentes, sacrilegia, impietates et alia peccata, quae ab impiis et haereticis patrantur, zelanter reparent, et insuper quolibet feriâ quintâ non impeditâ officium divinum eiusdem SS. Sacramenti, illud super altari venerationi fidelium exponendo, decantent: hanc autem fundationem piisque huiusmodi institutum praefatus Ludovicus rex suis patentibus litteris laudavit et commendavit, ac similis memoriae Margarita a Lotharingia ducissa donataria Aurilianensis singulari studio ac eximia suae pietatis exemplo promovit, subindeque dilectus filius noster Flavius tituli B. Mariae de Populo Chisius nuncupatus, necnon bonae memoriae Ludovicus tituli B. Mariae in Porticu de Vandosme etiam nuncupatus, S. R. E. cardinales, tunc apud dictum Ludovicum regem et universum illius regnum Sedis Apostolicae de latere legati², eorum brevibus seu patentibus litteris confirmarunt, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiecerunt, supplendo omnes tam iuris quam facti defectus.

¹ Videtur legendum *reformatarum* (R. T.).
² Male edit. Nam, *legatis* (R. T.).

iusmodi dicta devotio benedicente Domino ita creverit in animis fidelium, ut etiam multi de erigendis similis instituti monasteriis cogitaverint, numerusque monialium primodicti monasterii, quod in loco salubri et amoeno extructum et multâ aedificiorum copiâ et venustate perfectum reperitur, adeo eventus fuerit, ut ex illis permultae ad alias fundationes, quae in dies offeruntur, faciendas habiles et capaces extrahi et permitti possint; et, si hoc sanctum institutum, pro illius firmiori subsistentiâ, etiam per nos approbaretur et confirmaretur, aliaque infrascripta concederentur et approbarentur, ex hoc profecto non solum divini cultus incremento, sed etiam ipsius Ordinis sancti Benedicti reintegrationi et propagationi ac spirituali multorum christifidelium consolationi peropportune consuleretur; et illud eadem Maria Teresia regina, zeli et pietatis aliarumque virtutum defunctae reginae eiusdem Ludovici regis matris aemulatrix, totis animi viribus exposcat: nobis propterea, pro parte dictae Mariae Teresiae reginae, ac dilectarum etiam in Christo filiarum priorissae et omnium monialium dicti monasterii fuit supplicatum, quatenus eis in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignemur.

§ 3. Nos, quibus nihil magis curae est, quam ut hoc augustissimum Eucharistiae sacramentum perpetuo adoretur, et quae par est veneratione iugiter colatur, Mariae Teresiae reginae, ac priorissae et monialium praefatarum piis votis hac in parte favorabiliter annuentes, eandem Mariam Teresiam, ac priorissam et moniales praefatas, et illarum singulares personas, a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione

Dictum institutum auctoritate apostolica confirmatur.

vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ex voto venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, institutum praefatum sub denominatione Adorationis Perpetuae SS. Sacramenti, apostolica auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus; necnon primodictum, et alia tria, unum videlicet in civitate Tulensi, et aliud in oppido de Ramteruillensi Tulensis dioecesis, necnon reliquum in oppido Naucei dictae Tulensis seu nullius dioecesis iam erecta, et quaecumque alia, quae in posterum benedicente Domino forsitan erigentur monasteria, illorumque pro tempore existentes priorissas, et cuiusvis nominis superiorissas, moniales, conventus, superiores, visitatores, officiales ministros, servientes, et alias personas quascumque, necnon proprietates et bona universa, mobilia et immobilia, praesentia et futura, cuiuscumque qualitatis, quantitatis, generis, speciei ac naturae existentia et ubicumque consistentia, et alia quaecumque ad illa quomodolibet spectantia, seu ab illis quomodocumque et qualitercumque dependentia, ab omni et quacumque primatum, archiepiscoporum, episcoporum, et aliorum quorumvis Ordinariorum, seu eorum cuiuslibet officialium, et vicariorum in spiritualibus generalium, necnon rectorum et generalium quorumvis Ordinum iurisdictione, visitatione, correctione, reformatione, subiectione, obedientiâ, superioritate et auctoritate, salvâ tamen semper eorum Ordinariorum iurisdictione in casibus in quibus iuxta Concilii Tridentini decreta illam in monasteria quantumvis

exempta, et praesertim circa clausuram regularem, exercere possunt, in spiritualibus et temporalibus penitus et omnino etiam perpetuo eximimus et liberamus, et sub beati Petri et sanctae Sedis Apostolicae ac nostrâ et pro tempore existentis Romani Pontificis protectione et inviolabili conservatione suscipimus;

§ 4. Ac correctioni et obedientiâ, superioritati et omnimodae iurisdictioni in eisdem spiritualibus, curaeque et gubernio, regimini et administrationi in temporalibus trium personarum in dignitate ecclesiastica constitutarum, quae quidem coniunctim, vel saltem duae illarum, illa monasteria gubernare, regere et administrare possint et debeant, submittimus et subicimus, cum hoc, quod personae illae ad nominationem dictarum monialium a Congregatione pro tempore existentium eiusdem S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium huiusmodi praepositorum eligi et deputari debeant.

§ 5. Praeterea eisdem deputatis, ut supra tum¹ eligendis et stabiliendis, ut ipsi coniunctim, si commode fieri poterit, vel saltem duo eorum, unum presbyterum saecularem vel regularem, doctrinâ, vitaeque ac morum probitate praestantem, in monasteriorum huiusmodi visitatorem generalem; et pro hac vice dilectum filium Henricum de Hanezon, abbatem regularem monasterii S. Michaelis de S. Michaële, eiusdem Ordinis, Virdunensis dioecesis, modo velit et possit, in officio visitationis² cum omnibus facultatibus solitis et simili officio annexis et de iure competentibus, ad triennium dumtaxat (ita tamen ut per se ipsum et non per alium singula monasteria saltem semel in triennio visi-

¹ Particula *tum* praeter rem esse videtur (R. T.).
² Forsan legendum *visitatoris* (R. T.).

In spiritualibus et temporalibus auctoritate iurisdictionis in dignitate ecclesiastica constitutarum.

Eisdem tribuitur facultas eligendi visitatorem, etc.

tare, necnon in fine triennii suae visitationis rationem dictis superioribus reddere debeat, necnon, toties quoties expediens videbitur, peracto triennio, ad aliud triennium possit¹ reeligi et² instituere valeat seu³ valeant; insuper ut iidem deputati omnes et singulas constitutiones et statuta (et praesertim illa quae a dilectâ simili⁴ in Christo filia Mechtilda a SS. Sacramento moniali primodicti monasterii super observantiâ tam primitivae regulae S. Benedicti quam instituti adorationis perpetuae SS. Sacramenti condita fuerunt), dummodo illa sacris canonibus non sint contraria, approbandi, similiter non contraria condendi, seu antiqua, quoties expediens videbitur, immutandi, corrigendi, moderandi et in meliora reformandi, necnon quoscumque actus et contractus, licitos tamen et honestos, hactenus per moniales monasteriorum huiusmodi quomodolibet initos, ac quoscumque habitus dicti Ordinis quibusvis monialibus concessionibus et professionibus inde legitime secutas approbandi et confirmandi;

§ 6. Praeterea tam quod⁵ superiorissa seu priorissa primi monasterii praefati, quam omnium aliorum monasteriorum iam erectorum et in futurum forsân erigendorum priorissa triennalis⁶ eligi debeant, quae tamen ad alia triennia successive toties reeligere poterunt, quoties pro bono monasteriorum gubernio ita expedire et necessarium esse videbitur; denuo omnibus et singulis eorundem monasteriorum priorissis seu superiorissis et monialibus, nunc et pro

tempore existentibus, ut omnibus et singulis immunitatibus, privilegiis, libertatibus, gratiis, indulgiis, indulgentiis et favoribus spiritualibus et temporalibus, sancti Benedicti primitivi Ordinis et Congregationis Montis Cassinensis monachis, et praesertim Congregationi monialium Reformatarum eiusdem Ordinis sancti Benedicti Montis Calvariae nuncupatarum, principaliter et particulariter vel generaliter aut accessorie vel per viam concessionis et extensionis aut aliâs quomodolibet concessis, in iis tamen, quae huius institutis, statutis¹ et consuetudinibus non adversantur, et dummodo illa sint in usu, et non sint revocata aut sub ulla revocatione comprehensa, nec sacris canonibus et conciliis contraria sint, uti, frui, potiri et gaudere possint et valeant, pariter ac pariformiter, perinde ac si illa monialibus huius instituti, ac illius conventibus, personis et bonis particulariter, specificè et expresse, ac nominatim concessa fuissent: concedimus et indulgemus.

§ 7. Necnon omnibus et singulis monialibus praefatis ac quibusvis aliis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacra communione reffectis, qui quaslibet monasteriorum erectorum ecclesias diebus festis solemnitate Corporis Christi necnon patroni cuiuslibet ecclesiae devote visitaverint, ibique pro Romani Pontificis salute, fidei catholicae propagatione, et principum christianorum concordia, necnon haeresum extirpatione pias ad Deum preces effuderint, ac cuiuslibet² ex iisdem monialibus die qua ipsa habitum illius Ordinis suscipiet et professionem solemnem emittet, si sanctissimum Eucharistiae sacramentum illâ die sumperit et ut supra oraverit, plenariam

indulgentia plenaria omnibus visitantibus certis diebus ecclesiarum monasteriorum.

Monasterii superiorissa seu priorissa eligenda ad triennium.

1 Potius lege possit (R. T.).
 2 Coniunctio et delenda (R. T.).
 3 Verba valeat seu delenda (R. T.).
 4 Potius lege similiter (R. T.).
 5 Potius lege quod tam pro tam quod (R. T.).
 6 Aptius lege priorissae triennales (R. T.).

1 Potius lege instituti statutis (R. T.).
 2 Aptius lege cuiuslibet (R. T.).

omnium peccatorum indulgentiam et remissionem elargimur.

Indulgentia centum dierum.

§ 8. Iis vero christifidelibus, qui in die octavâ solemnitate eiusdem Corporis Christi, et dominicâ infra illius octavam, necnon feriâ quintâ cuiuslibet hebdomadae, adorationi SS. Sacramenti in dictis ecclesiis interfuerint, centum dies de iniunctis eis aut aliâs quomodolibet debitis poenitentibus in formâ Ecclesiae consuetâ misericorditer in Domino relaxamus.

Conceditur facultas visitatori pro tempore ut moniales absolvere possit a quibusvis casibus etiam S. Sedi reservatis.

§ 9. Et demum, earundem monialium salutî paterne consulere volentes, illarum visitatori pro tempore existenti, ut easdem a quibusvis casibus etiam Sedi Apostolicae praefatae reservatis absolvere libere et licite possit et valeat, licentiam et facultatem apostolicâ auctoritate praefatâ similiter concedimus et impertimur, dummodo praefata monasteria erecta et in posterum forsân erigenda in congregationem nunquam aggregentur aut uniantur, nec alterum alteri subiiciatur, et de monasteriis, in quae moniales praefatas introduci contigerit, per Sedem praefatam Apostolicam disponi non consueverit, et pro earum abbatissae electione aliqua confirmatio apostolica non requiratur.

Clausulae.

§ 10. Decernentes praesentes litteras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae aliove quolibet etiam formali ac substantiali¹ et inexcogitato individuamque expressionem requirente et undecumque resultante defectu notari, impugnari, limitari, infringi, modificari, retractari, ad viam seu terminos iuris reduci, in controversiam vocari, aliudve quodlibet iuris, gratiae vel facti remedium impetrari seu intentari, vel impetrato quempiam in iudicio vel extra uti seu se iuvare posse, neque easdem praesentes sub quibusvis similium vel dis-

similium dispositionum, ordinationum et gratiarum revocationibus, limitationibus, aliisve contrariis dispositionibus factis et pro tempore faciendis unquam comprehendi aut comprehensas censi, sed semper ab illis exceptas, et, quoties illae emanabunt, in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas censi, firmasque validas et efficaces existere et fore, et ab illis, ad quos spectat et quandocumque spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis censi, atque ita per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fringentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, iudicari et definiri debere, ac irritum quoque decernimus et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 11. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis.

§ 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutio- nis, approbationis, confirmationis, exemptionis, liberationis, indulti, elargitionis, relaxationis, concessionis et facultatis, impertitionis infringere vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, anno Incarnationis Dominicae MDCLXXVI, IV idus decembris, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 10 decembris 1676, pontif. anno I.

XII.

Conceduntur privilegia, exemptiones et indulta ab Innocentio XI dapiferis, qui in conclavi suae assumptionis S. R. E. Ecclesiae cardinalibus inservierunt.

Innocentius Papa XI.

Exordium.

Motu proprio, etc. Nos volentes (omittitur tenor, quia habetur in aliâ simili Clementis X, Motu proprio, etc.).

Fiat B.

Datum Romae, apud S. Petrum, pridie nonas ianuarii, anno 1.

Dat. die 4 ianuarii 1677, pontif. anno 1.

Nomina eminentissimorum dominorum cardinalium et dapiferorum sunt haec, quae sequuntur:

Benedictus Odescalco, nunc Innocentius XI, Comensis; Petrus Ioannes Bernardus de S. Paulo, Venciensis dioecesis, noster dum cardinalatus honore fungemur.

EPISCOPI V.

Franciscus episcopus Ostiensis sacri collegii decanus cardinalis Barberinus, S. R. E. vicecancellarius et summista, Florentinus; abbas Carolus Francionus I. U. D., Neapolitanus atque Romanus.

Uldericus episcopus Portuensis S. R. E. cardinalis Carpineus, Urbinas; Aldericus Pazzaglia, Romanus.

Iulius episcopus Sabinensis S. R. E. cardinalis Gabriellus, Romanus; Thomas Antaldus, Urbinatensis.

Caesar episcopus Praenestinus S. R. E. cardinalis Fachenettus, episcopus Spoletanus, Bononiensis; Petrus Franciscus Gianinus, presbyter ac prior S. Bernardi, Foroliviensis.

Hieronymus episcopus Albanensis S. R. E. cardinalis Grimaldus, archiepiscopus Aquensis, Genuensis; Carolus Rischius, Praenestinus.

PRESBYTERI L.

Carolus tituli S. Laurentii in Lucina, prior presbyterorum, S. R. E. cardinalis Rosettus, episcopus Faventinus, Ferrariensis; Michaël Bordussius, Mutinensis.

Nicolaus tituli S. Mariae Transtiberim S. R. E. presbyter cardinalis Ludovisius, maior poenitentiarius, Bononiensis; Ioannes Baptista Giauna, presbyter ac prior S. Petri Vintimiliensis.

Alderanus tituli S. Praxedis S. R. E. presbyter cardinalis Cybo, Ianuensis; Stephanus Ceccoperius de Massa Lunensi, Sarzanensis dioecesis.

Laurentius tituli Ss. Quirici et Iulitae S. R. E. presbyter cardinalis Raggius, Genuensis; Iulius Clemens Matthaeus, Romanus.

Ioannes Franciscus Paulus Gondus tituli S. Mariae super Minervam S. R. E. presbyter cardinalis de Retz nuncupatus, Gallus; abbas Caesar Nicolaus Marsilius, Romanus.

Aloysius tituli S. Alexii S. R. E. presbyter cardinalis Homodeus, Mediolanensis; canonicus Stephanus Torrettus de Calderola, Camerinensis dioecesis, atque Romanus.

Petrus tituli S. Marci S. R. E. presbyter cardinalis Ottobonus, Venetus; Ioannes Franciscus Mazzinus, clericus Romanus.

Franciscus tituli Ss. Quatuor Coronatorum S. R. E. presbyter cardinalis Albitius, Caesenatensis; Marcellus Scarlatus, Romanus.

Carolus tituli S. Chrysogoni S. R. E. presbyter cardinalis Pius, Ferrariensis; abbas Evander de Advocatis, nobilis Tiburtinus.

Flavius tituli S. Mariae de Populo S. R. E. presbyter cardinalis Chisius, archipresbyter Basilicae Lateranensis, S. R. E. bibliothecarius et signaturae iustitiae praefectus, Senensis; Philippus Rasponus, Ferrariensis.

Cardinales presbyteri et dapiferi.

Hieronymus tituli S. Hieronymi Illyricorum S. R. E. presbyter cardinalis Bonvisius, episcopus Lucae, Lucensis; Ioannes Masserottus, Lucensis.

Antonius tituli S. Mariae Angelorum S. R. E. presbyter cardinalis Bichius, episcopus Auximanus, Senensis; frater Paulus de Passioneis, eques Hierosolymitanus, Forosempronensis.

Iacobus tituli S. Pancratii S. R. E. presbyter cardinalis Fransonus, episcopus Camerinensis, Genuensis; comes Raymundus Ranuccius de Marsciano, Urbevitanus.

Petrus tituli S. Callisti S. R. E. presbyter cardinalis Vidonus, Cremonensis; Carolus Agapetus Appollonius I. U. D., clericus Praenestinus.

Gregorius tituli S. Thomae in Parione S. R. E. presbyter cardinalis Barbadicus, episcopus Patavinus, Venetus; Ioannes Carolus Lassius I. U. D., Fulginatensis.

Paschalis tituli S. Balbinae S. R. E. presbyter cardinalis de Aragonia, archiepiscopus Toletanus, Hispanus; Flaminus Marionus, clericus Bononiensis.

Hieronymus tituli Ss. Marcellini et Petri S. R. E. presbyter cardinalis Boncompagnus, archiepiscopus Bononiae, Bononiensis; abbas Laurentius Dominichellus e Fossis Papirianis, Sarzanensis dioecesis.

Alphonsus tituli S. Crucis in Hierusalem presbyter cardinalis Litta, archiepiscopus Mediolani, Mediolanensis; Thomas Burali, eques S. Stephani, Aretinus.

Nerius tituli Ss. Nerei et Achillei S. R. E. cardinalis Corsinus, episcopus Aretinus, Florentinus; Theodorus Franciscinus, clericus Senogalliensis.

Caelius tituli S. Petri in Monte Aureo S. R. E. presbyter cardinalis Piccolomineus, archiepiscopus Senarum, Senensis; Simcon Morettinus, Neapolitanus.

Carolus tituli S. Susannae S. R. E. presbyter cardinalis Caraffa, Neapolitanus; Ioannes Benedictus de Passioneis, nobilis Forosempronensis.

Palutius Alterius tituli Ss. XII Apostolorum S. R. E. presbyter cardinalis Alterius, eiusdem S. R. E. camerarius, Romanus; Paulus Bertonus, presbyter de Polo, Tiburtinae dioecesis.

Ioannes Nicolaus tituli S. Mariae Transpontinae S. R. E. presbyter cardinalis de Comitibus, episcopus Anconitanus, Romanus; Alexander Ninius, Senensis.

Iacobus tituli S. Mariae de Pace S. R. E. presbyter cardinalis Ninius, Senensis; Dionysius Brutus, Iustinopolitanus.

Iulius tituli S. Martini in Montibus S. R. E. presbyter cardinalis Spinula, episcopus Sutrinus, Ianuensis; Silvius Vincenti, Senensis.

Innicus tituli S. Clementis S. R. E. presbyter cardinalis Caracciolus, archiepiscopus Neapolis, Neapolitanus; abbas Ioseph Patritius Guarinus, Priverinas, Terracinensis dioecesis.

Ioannes tituli Ss. Viti et Modesti S. R. E. presbyter cardinalis Delphinus, patriarcha Aquileiensis, Venetus; abbas Curtius Trenta, Lucensis.

Iacobus tituli Ss. Ioannis et Pauli S. R. E. presbyter cardinalis Rospigliosus, archipresbyter Basilicae S. Mariae Maioris, signaturae Sanctissimi sive gratiae praefectus, Pistoriensis; frater Christophorus Vertona, eques Hierosolymitanus, Bergomensis.

Emmanuel Theodosius tituli S. Laurentii in Pane et Perna S. R. E. presbyter cardinalis Bullionius, Gallus; Ioannes Antonius de Urreax, Hispalensis.

Ludovicus tituli S. Sabinae S. R. E. presbyter cardinalis de Portocarreto, Hispanus; Michaël Marchesius, clericus Foroliviensis.

Carolus tituli S. Adriani S. R. E. pres-

byter cardinalis Cerrus episcopus Ferrariensis, Romanus; Ioseph Maria Martellus, prior Perusinus.

Laurentius tituli S. Mariae in Aquiro S. R. E. presbyter cardinalis Pallavicinus, Genuensis; abbas Caesar Mazzanius, Bononiensis.

Camillus tituli S. Anastasiae S. R. E. presbyter cardinalis Maximus, Romanus; Fabius Veneruccius, Urbinatensis.

Gaspar de Carpineo tituli S. Silvestri in Capite S. R. E. presbyter cardinalis Gaspar nuncupatus, SS. D. N. vicarius generalis, Romanus; Gilbertus Chanelières, Gallus, Francopolis Bellicensis.

Caesar tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. presbyter cardinalis Destreus, episcopus Laudunensis, Gallus; Ioannes Baptista Novellius, Romanus.

B. Bernardus Gustavus Ordinis S. Benedicti tituli S. Susannae S. R. E. presbyter cardinalis de Baden, Germanus; Petrus Caignart, S. Quirini in Virmandio dioecesis.

Petrus tituli S. Honuphrii S. R. E. presbyter cardinalis Bonsius, archiepiscopus Narbonensis, Florentinus; Ludovicus Hotriz de Leone presbyter Hispaniensis, consultor S. Officii, cantor et canonicus cathedralis Pacensis.

Ioannes Everardus tituli S. Bartholomaei in Insula presbyter cardinalis Nidardus, Hispanus; abbas Antonius Sanctarellus de Saxoferrato.

Fr. Vincentius Maria Ursinus Ordinis S. Dominici tituli S. Sixti S. R. E. presbyter cardinalis S. Sixti nuncupatus, archiepiscopus Sipontinus, Neapolitanus; Antonius Leporus sacerdos de Gorinia, dioecesis Aquileiae.

Franciscus tituli S. Matthaei in Merula S. R. E. presbyter cardinalis Nerlius, archiepiscopus Florentiae, Florentinus; Brunus Anibaldensis de Molaria, eques S. Stephani, Romanus.

Hieronimus tituli S. Prudentianae S. R. E. presbyter cardinalis Gastaldus, Ianuensis; Fr. Marcus Antonius Galeonus, eques Hierosolymitanus, Niciensis.

Alexander tituli S. Priscae S. R. E. presbyter cardinalis Crescentius, episcopus Recineta et Laureti, Romanus; Carolus Andreas Sinibaldus, eques S. Iacobi de Spatha, Faventinus.

Galeatius tituli S. Bernardi S. R. E. presbyter cardinalis Marescottus, Romanus; abbas Iulius Pegna, Romanus.

Bernardinus tituli S. Stephani in Monte Caelio S. R. E. presbyter cardinalis Roccius, episcopus Urbevitanus, Romanus; Ioannes Baptista de la Porta, Lucensis.

Marius tituli S. Ioannis ante Portam Latinam S. R. E. presbyter cardinalis Albericius, episcopus Tiburtinus, Neapolitanus; Ioseph Puteobonellus, clericus Romanus.

Fabritius tituli S. Callisti S. R. E. presbyter cardinalis Spada, Romanus; abbas Paulus Aemilius Mondelli I. U. D., Trancensis.

Frater Philippus Thomas Huvad de Nortfolck Ordinis Praedicatorum tituli S. Caeciliae S. R. E. presbyter cardinalis Huvadus, Anglus; Robertus Harpur clericus Anglus, Leodiensis.

DIACONI XI.

Franciscus S. Mariae in Violata, primus diaconus S. R. E. cardinalis Maidalchinus, Viterbiensis; Paulus Maffeus, clericus Volterrannus, eques sancti Stephani.

Federicus S. Agathae S. R. E. diaconus cardinalis de Hassia, episcopus Vladislaiensis, Germanus; Robertus Andersonus Anglicanus, Lancastrensis dioecesis.

Carolus S. R. E. diaconus cardinalis Barberinus nuncupatus, archipresbyter basilicae S. Petri, Romanus; Archange-

Cardinales
diaconi xi ipso-
rumque dapiferi.

lus Spagna, presbyter Viterbiensis atque Romanus.

Decius S. Eustachii S. R. E. diaconus cardinalis Azzolinus, Firmanus; canonicus Ioannes Antonius de Philippis, Viterbensis atque Romanus.

Paulus S. Nicolai in Carcere Tulliano S. R. E. cardinalis Perettus, Romanus; frater Philippus Altovitus, eques Hierosolymitanus, Florentinus.

Sigismundus Chisius S. Georgii S. R. E. diaconus cardinalis Sigismundus nuncupatus, Senensis; Sperandus Riccionus de Podio... clericus Sabinensis.

Nicolaus Ss. Cosmae et Damiani S. R. E. diaconus cardinalis Accaiolus, Florentinus; abbas Alovsius Bonaccursius, Maceratensis.

Bonaccursius S. Mariae de Scala S. R. E. diaconus cardinalis Bonaccursius, Maceratensis; Felix Alfarolus, Pistoriensis.

Felix Rospigliosus S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. diaconus cardinalis Felix nuncupatus, Pistoriensis; Iulianus Borgnia, clericus Civitatis Castellanae.

Hieronimus S. Mariae in Porticu S. R. E. diaconus cardinalis Casanate, Neapolitanus; Bernardinus Galantus, clericus coniugatus Toletanus.

Petrus S. Mariae in Domnica S. R. E. cardinalis Basadonna, Venetus; . . .

XIII.

Confirmatur Breve Gregorii XV, iam ab Urbano VIII, Clemente IX et X confirmatum, quo concessa fuerunt hospitali B. Mariae Theutonicorum privilegia hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiae regimini per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam

† Deest nomen dapiferi (n. r.).

nullo licet meritorum nostrorum suffragio praesidentes, privilegia, gratias et indulta militibus et hospitalibus quibuscumque, ad gloriam omnipotentis Dei, ad christianae reipublicae decus et praesidium, fideique catholicae defensionem pio salubrique consilio erectis et institutis, ac personis in eis Christo militantibus et famulantibus, per Romanos Pontifices praedecessores nostros et Sedem Apostolicam prudenti liberalitate concessa, ut firma atque illibata persistent, apostolici roboris praesidio, cum id a nobis petitur, libenter communitus.

§ 1. Dudum siquidem felicis recordationis Gregorius XV praedecessor noster omnia et singula privilegia, indulta, facultates et gratias, tam per se Sedemque Apostolicam, quam per recolendae memoriae Leonem X, Clementem VII, Paulum III, Pium IV, Pium V, Gregorium XIII, Gregorium XIV, Clementem VIII et Paulum V Romanos Pontifices, similiter praedecessores nostros, dilectis filiis magno magistro et conventui hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, illiusque prioribus, baiulivis, praeceptoribus, commendatariis, fratribus militibus, subditis, vassallis, colonis et presbyteris curam animarum exercentibus concessa et respective confirmata, hospitali domus B. Mariae Theutonicorum, eiusque magistro, prioribus, baiulivis, praeceptoribus, commendatariis, fratribus militibus, subditis, vassallis, colonis ac presbyteris curam animarum exercentibus concessit, decernens hospitale B. Mariae Theutonicorum, illiusque magistrum, priores, baiulivos, praeceptores, commendatarios, fratres milites, subditos, vassallos, colonos ac presbyteros nullis aliis privilegiis, gratiis et indultis, quatenus in huiusmodi concessione non comprehenderentur, quovis praetextu et ex quacumque causa uti,

Summa Brevis Gregorii XV Ordini Theutonicorum dati.

frui et gaudere posse, nec debere, quinimo illa omnia cessare, ac irrita et nulla nulliusque roboris et momenti esse et fore, prout in dictis Gregorii praedecessoris in formâ Brevis desuper sub die xxiii decembris mdcxxii expeditis litteris, quarum tenorem praesentibus pro expresso haberi volumus, plenius continetur; et subinde piae memoriae Urbanus VIII, Clemens IX et Clemens X Romani Pontifices etiam praedecessores nostri per suas pariter in formâ Brevis die xix ianuarii mdcxxiv et die ix iunii mdclxviii ac die xxx augusti mdclxx respective expeditas litteras, quarum tenores praesentibus iidem haberi volumus pro expressis, iam dictas Gregorii praedecessoris litteras, sub certis modo et formâ tunc expressis, confirmarunt et approbarunt.

Precos magni magistri et fratres dicti Ordinis Theutonici.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum magni magistri et fratrum militum dicti hospitalis B. Mariae Theutonicorum nobis nuper expositum fuit, praedictae quidem Gregorii XV ac Urbani VIII, Clementis IX et Clementis X praedecessorum litterae in viridi sint observantia, quia tamen firmiora sunt ea quae frequentiori Sedis Apostolicae praesidio roborantur, iidem magnus magister et fratres milites litteras huiusmodi apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desiderant: nos, ipsorum magni magistri et fratrum militum votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum,

Exaudiuntur.

harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine porrectis, inclinati, praefatas Gregorii XV, ac Urbani VIII, Clementis IX et Clementis X praedecessorum litteras omniaque et singula in eis contenta, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel quopiam alio defectu, etiam ex eo quod locorum Ordinarii ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari vel invalidari ullatenus posse, minusque sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus et derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas esse, sicque ab omnibus censeri, et ita per quoscumque iudices et commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, iudicari ac definiiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Quocirca venerabilibus fratribus Moguntinensi et Pragensi archiepiscopis, ac dilecto filio causarum curiae Camerae Apostolicae generali auditori per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel per alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte eorumdem magistri et militum ac fratrum dicti hospitalis B. Mariae Theutonicorum fuerint requisiti, so-

Clausulae.

Committitur executio praesentium.

lemniter publicantes, eisque in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ eos praesentium litterarum commodo et effectu pacifice frui et gaudere, non permittentes eos per Ordinarios praedictos, aut quoscumque alios, contra praesentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari aut inquietari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas huiusmodi incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Contraria revocentur.

§ 5. Non obstantibus omnibus et singulis, quae dicti Gregorius ac Urbanus, Clemens IX, ac Clemens X praedecessores in suis litteris praedictis respective voluerunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Excipiuntur litterae S. Pii V. Gregorii XIII et XV.

§ 6. Eorumdem autem praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerentes, volumus quod (Pii V, xxii septembris anno vi, ac Gregorii XIII, sub annulo Piscatoris xxv novembris anno ix, necnon Gregorii XV praedecessorum praedictorum, sub datum ix februarii anno ii, pontificatum suorum, expeditis litteris in suo robore et efficacia permanentibus) praesentes litterae non comprehendant neque ecclesias neque personas in his quae ad curam animarum pertinent (in quibus decreta Concilii Tri-

dentini ac in praedictâ Gregorii XV constitutione contenta omnino servari debeant), ac quod praesentium litterarum transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, in iudicio et extra illud, ubique locorum, plena et indubitata eademque prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, viii ianuarii mdclxxvii, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 8 ianuarii 1677, pontif. an. i.

XIV.

Declaratur ad fratres Minores Reformatos non pertinere legatum Arelatense fratribus Minoribus de Observantia adscriptum.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Gaspardus de Varadier de S. Andiel, archidiaconus ecclesiae metropolitanae Arelatensis, quod aliâs, nempe anno mdlxxxvii, tunc in humanis agens Franciscus de Veradier eiusdem ecclesiae archidiaconus, cuius dictus Gaspardus (ut asserit) haeres existit, in suo testamento seu aliâs ultimâ voluntate quamdam pecuniae summam hospitali Arelatensi legavit cum opere praestandi quotannis sexaginta libras monetae Galliarum religiosis ex infrascriptis Ordinibus de triennio in triennium ordine successivo ad sacrae theologiae studia mittendis, nempe primo loco uni ex fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, deinde Ordinis Minorum eiusdem sancti Francisci Conventualium respective nuncupatorum, post vero Or-

Species facti.

dinur: Beatae Mariae de Monte Carmelo, et Eremitarum sancti Augustini, ac tandem Praedicatorum, ad hoc ut eiusmodi pauperes religiosi necessaria pro victu haberent, et inde facilius in studiis huiusmodi proficere possent. Quae quidem omnia religiose semper observata fuerunt usque ad annum mdcv. Quo anno fratres Ordinis Minorum eiusdem sancti Francisci Recollectorum nuncupatorum, expulsis e civitate Arelatensi fratribus Minoribus de Observantiâ, renunciaverunt inter manus capituli et clericorum, seu aliarum personarum saecularis et collegiatae ecclesiae S. Mariae Maioris nuncupatae dictae civitatis Arelatensis, omnia capitalia, redditus annuos, ac fundationes debitas dictis fratribus de Observantiâ, cum onere satisfaciendi omnibus obligationibus, quibus satisfacere tenebantur ipsi fratres Minores de Observantiâ; nec interea ullus dictorum fratrum Recollectorum ad dicta studia cum eleemosynâ sexaginta librarum huiusmodi mitti petiit, nisi ab aliquot annis. Unde, cum a pluribus dubitaretur an ipsi fratres Recollecti seu Reformati possent habere aliquod ius ad dictam eleemosynam seu redditum annuum, et licite studere extra sua professoria in quibus nihil datur ab ipsis fratribus, dictus Garpardus, ad quem (ut pariter asserit) ius nominandi singulis trienniis aliquem capacem qui dictâ eleemosynâ seu redditu annuo utatur, spectat, ea omnia quae a dicto testatore ordinata sunt observare desiderans, recursum habuit ad ministrum generalem dicti Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, qui die xxix augusti mdcclxxv respondit, attentâ voluntate testatoris expresse legantis pro religioso Arelatensi et¹ fratribus Minoribus

¹ Non satis cohaerent quae sequuntur (R. T.).
² Potius lege ex pro et (R. T.).

de Observantiâ cum solutione stipendii per modum eleemosynae ad studium mittendo, se censere et actionem vel solutionem talis legati non competere Recollectis (quamvis aliâs possent licito modo esse capaces legatorum), sed competere fratribus de Observantiâ provinciae Arelatensis, et maxime quando inter ipsos reperiri potest religiosus naturalis dictae civitatis Arelatensis cum requisitis conditionibus sufficientis observantiae et approbationis.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, nulli amplius sint in dictâ civitate Arelatensi fratres Minores Ordinis sancti Francisci de Observantiâ nuncupati, dictusque Gaspardus propterea plurimum cupiat declarari an possit licite denegare fratribus Recollectis praefatam annuam eleemosynam sexaginta librarum, dando illam aliis regularibus, quibus illius praestatio de iure competit, saltem per triennium intra spatium quindecim annorum:

§ 4. Nos, ipsum Gaspardum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum consilio, supra dictos Recollectos non esse comprehensos in legato praemisso, auctoritate apostolica, tenore praesentium, declaramus.

§ 5. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces extere et fore, suosque plenarios et in

Proces Gaspardi de Veredici haereticis.

Declaratur a Pontifice fratre Reformatos in legato non comprehendi.

Clausulae.

legros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxii februarii mdcclxxvii, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 22 februarii 1677, pontif. an: 1.

XV.

Iustis poenis subiiciuntur utcumque surripientes, apud se retinentes et aliò transferentes hostiam vel particulam consecratam¹.

Innocentius episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exortium.

Ad nostri apostolatus auditum detestanda quorundam iniquitatis filiorum pervenit audacia, qui, omnis impietatis terminos supergressi, manus sacrilegas ne a quidem Sancto Sanctorum (augustissimo scilicet Eucharistiae sacramento, quod transiturus de hoc mundo ad Patrem Salvator et Dominus noster Iesus Christus, in memoriam cruenti illius sacrificii quo se ipsum pro generis humani redemptione in arâ crucis Deo Patri immolavit, ineffabili divini amoris sui largitate corpus suum in cibum et sanguinem in potum nobis tribuendo instituit) continere tanti tamque tremendi formidine mysterii compelluntur.

¹ Hanc constitut. confirmavit Alexander VIII, die xxiii decembris mdcclxxxix.

§ 1. Quocirca, ad reprinendam eiusmodi impietatem, quae animum nostrum ipsâ sui immanitate confundit, in nomine eiusdem Domini nostri Iesu Christi exurgentes, motu proprio, non ad alium super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera scientiâ et deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ac de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium in totâ republicâ christianâ adversus haereticam pravitatem generalium inquisitorum a sanctâ Sede Apostolica generaliter deputatorum consilio, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione, auctoritate apostolicâ statuimus et decernimus, ut deinceps omnes et singuli utriusque sexus, qui de furto hostiae consecratae, sive unius vel plurium particularum consecratarum, cum sacrâ pyxide vel sine illâ, per legitima iudicia¹ iudicialiter, iuxta S. Officii Inquisitionis contra haereticam pravitatem auctoritate apostolicâ instituti regulas et praxim, confessi aut convicti fuerint, quive propriâ malitiâ vel de alterius ordine seu mandato hostiam, sive unam vel plures particulas consecratas praedictas apud se retinuerint, vel aliò transferre seu asportare praesumpserint, condignis poenis et animadversionibus pro facinoris atrocitate puniantur, et, nisi constiterit non fuisse ad malum finem, etiam pro primâ vice curiae saeculari tradantur, non obstante minori aetate, dummodo vigesimum attingant annum, quibus poenis etiam mandantes subiacent.

§ 2. Porro omnimodam cognitionem causarum furti hostiae consecratae, sive unius vel plurium particularum consecratarum huiusmodi, cum pyxide vel sine illâ, tamquam delicti haeresim vel vehementem haeresis suspicionem con-

¹ Forsan indicia (R. T.).

Surripientes, retinentes, asportantes hostiam vel particulam consecratam delicta poena multentur.

Horum casuum ad S. Inquisitionis Officium private spectant.

tinents, ad iudices ecclesiasticos et ad S. Inquisitionis Officium praedictum private spectare, eadem auctoritate, harum serie et motu simili, declaramus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes praesentes nostras litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet in praemissis seu eorum aliquo ius vel interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, praeminentiae vel dignitatis existant, sive alias specificam et individua mentionem et expressionem digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi, neque causae, propter quas eadem praesentes emanaverint, adductae, verificatae, vel sufficienter aut ullo modo iustificatae fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis iuridica et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensus aliove quolibet etiam quantumvis magno ac formali et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut etiam motu pari et de apostolicae potestatis plenitudine simili concessio vel emanato quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse, sed ipsas praesentes semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliter in praemissis censi, atque ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam

causarum palatii palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis praedictae nuncios, aliosve quoscumque quaecumque praeminentiam ac potestatem fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et definiiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostram et Cancellariae Apostolicae regulam de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, nec non quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quaeque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis, collegiis et locis, etiam specificam et individua mentionem dignis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam clausulis et decretis, etiam irritantibus, in genere vel in specie, etiam motu simili et de apostolicae potestatis plenitudine seu consistorialiter ac alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et individua mentio seu quaevis alia expressio ad id servanda foret, illorum tenores, formas, causas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter expressis et exactissime servatis et specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ad praemis-

Obstantium remotio.

XVI.

Committitur episcopo Alexandrino causa inter principem Messerani Sedis Apostolicae feudatarium et communitates dicti loci Messerani, Crevacorii, etc.

Venerabili fratri episcopo Alexandrino, provinciae Mediolanensis,

Innocentius Papa XI.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum, sicut accepimus, inter dilectum filium nobilem virum Franciscum Ludovicum Ferrerium Fliscum principem Messerani nuncupatum et Sedis Apostolicae feudatarium, ex una, necnon dilectos filios eiusdem Francisci Ludovici subditos seu vassallos, praesertim terrarum Messerani et Crevacorii incolas, ex altera partibus, nonnullae controversiae seu quaestiones sint exortae:

§ 1. Nos, diligentem de illis informationem capi processusque desuper confici volentes, fraternitati tuae, de cuius prudentia, fide, integritate, rerum agendarum peritia et dexteritate plurimum in Domino confidimus, per praesentes committimus et mandamus, ut de et super controversiis seu quaestiones huiusmodi diligentem cognitionem capias, ac processum seu processus fabrices et conficias, exactamque facti instructionem et informationem sumas, aliaque desuper necessaria et quomodolibet opportuna facias, geras, mandes et exequaris usque ad sententiam inclusive; dantes tibi quamcumque necessariam et opportunam facultatem substituendi vice tua ad praemissa peragenda aliquam personam idoneam ecclesiasticam vel saecularem, attento quod (ut pariter accepimus) eadem controversiae seu quaestiones su-

Controversiae ortae sunt inter dictum principem et suos subditos.

Mandatur episcopo Alexandrino ut in causa procedat usque ad sententiam exclusive.

sorum effectum, plenissime et amplissime, motu pari, derogamus et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Mandat publicari.

§ 5. Volumus insuper, et eadem auctoritate praedicta mandamus (ut eadem praesentes et in eis contenta quaecumque ad omnium notitiam facilius deducantur, nec quisquam de eis ignorantiam praetendere valeat) ipsas praesentes, seu earum transumpta, ad valvas ecclesiae S. Ioannis in Laterano et basilicae Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariae Apostolicae et in acie Campi Florae per aliquem ex cursoribus nostris, ut moris est, publicari et affigi, sicque publicatas et affixas omnes et singulos quos concernunt seu concernent in futurum perinde afficere et arctare ac si unicuique illorum personaliter intimatae et notificatae fuissent;

Transumptis fidem addit.

§ 6. Utque earundem praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poenalis.

§ 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri statuti, decreti, declarationis, derogationis, voluntatis ac mandati infringere vel rei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCLXXVII, IV idus martii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 12^a martii 1677, pontif. an. I.

1 Male edit. Main. ad marg. habet 29 (R. T.).

1 Praeposit. de nos addimus (R. T.).

per negocio vere¹ temporali et profano vertuntur.

Item ut acta in
Authenticâ for-
ma transmittat.

§ 2. Ceterum volumus ut informationes et processus, quas et quos vigore praesentium ceperis et confeceris, seu persona a te substituenda ceperit et confecerit, in formâ authenticâ sub tuo sigillo clausas et clausos, ad nos tuto transmittas, ut, quod in praemissis statuendum fuerit, maturâ deliberatione adhibita decernamus.

Obstantia tollit.

§ 3. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris de unâ, et concilii generalis de quibus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium in iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, supradictarum terrarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XII aprilis MDCLXXVII, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 12 aprilis 1677, pontif. anno I.

Praeternittitur Bulla in Coena Domini, quam Pontifex die XV aprilis hoc anno publicavit, cum eam pluries repetitam habeas in praecedentibus tomis huius Bullarii, et quoad materias in eâ contentas satis est videre scholia ad Constitutionem CLIII (al. 63) Pauli V, tom. XI, pag. 617.

¹ Forsan mere pro vere legendum (n. T.).

XVII.

Confirmatur decretum ministri generalis et commissarii Indiarum Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ compromissariorum, quo stabilita fuit alternativa electionum in provinciis Indiarum Occidentalium¹.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Illius qui charitas est et Deus pacis vices licet immeriti gerentes in terris, illa, quae pro stabiliendâ inter religiosos viros Altissimi obsequiis sub arctioris vitae regulâ mancipatos animarum concordia felicique eorum gubernio provide constituta esse noscuntur, ut firma atque illibata persistent, apostolici muniminis praesidio, cum id a nobis petitur, libenter corroboramus.

§: 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres provinciarum in Indiis Occidentalibus consistentium Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, quod aliâs, postquam in capitulo generali dicti Ordinis anno MDCLXIV celebrato, auditis partibus contendentibus, declarata fuerat certa alternativa in electione ministri provincialis, custodis et definitorum in dictis provinciis in posterum observanda, partes recursum habuerunt una ad felicis recordationis Alexandrum Papam VII praedecessorem nostrum pro confirmatione dictae alternativae, altera vero, hanc impugnando, ad Congregationem S. R. E. cardinalium tunc existentium negociis et consultationibus episcoporum et regularium praepositam; unde unâ eademque die XX iunii dicti

¹ Similem alternativam inter fratres Indos et fratres Hispanos, in Indiis tamen ad habitum admissos, Ordinis Eremitarum S. Augustini, executioni mandari iussit Urbanus VIII Const. cclxxii (al. 90) *Aliâs a felicis record.*, tom. XIII, p. 641.

Species facti.

anni emanarunt a dicto quidem Alexandro praedecessore litterae in simili formâ Brevis pro dictâ alternativâ, a praefatâ vero cardinalium Congregatione, decretum de nihil super eâ innovando.

Cumque in capitulo etiam generali eiusdem Ordinis anno MDCLXX, auditis similiter partibus, iterum statutum fuisset alternativam huiusmodi debere observari, nec tamen observatum¹, alterâ ex partibus obedire renuente, novissime in proxime praeterito capitulo generali Ordinis huiusmodi, causâ iterum propositâ, eius resolutio a generali definitorio compromittente dilectis filiis ministro generali dicti Ordinis et commissario Indiarum in Curia Madritensi residenti eiusdem Ordinis fuit commissa, et praefata cardinalium Congregatio die XII iunii MDCLXXVI commisit eisdem ut etiam auctoritate ipsius Congregationis libitus finem imponerent, et, prout secundum Deum iudicavissent expedire, provide- rent. Unde ipse minister generalis et commissarius Indiarum, vigore compromissi, et auctoritate Congregationis huiusmodi, die XXVI aprilis proxime praeteriti decretum tulerunt, cuius de hispanico idiomate in latinum versi tenor est qui sequitur, videlicet:

Decretum
compromissa-
riorum.

« Nos, fr. Ioseph Ximenes Samaniego totius Ordinis S. P. N. Francisci minister generalis, et fr. Ioannes Luendo Indiarum commissarius generalis, compromissarii capituli generalis Romae celebrati sub festo Pentecostes anni praeteriti MDCLXXVI vigore decreti sequentis: - Pro causis provincias Indiarum Occidentalium concernentibus, quae in hoc capitulo fuerunt propositae, definitorium generale compromittit in reverendissimum patrem nostrum ministrum generalem et reverendissimum patrem commissarium generalem Indiarum in curia regis catholici

consistentem, ut, habitis earum notitiis quae in capitulo desiderabantur, provideant et disponant, prout in Domino magis expedire iudicaverint: - pro cuius¹ compromissi adimplemento in hoc conventu S. Francisci Madriti convenimus ad decidendum et determinandum dictas causas, et id decernendum quod religionis bono magis expedire iudicaremus.

Cumque causarum in dicto capitulo generali propositarum una sit stabiliendi vel revocandi alternativam officiorum in provinciis XII Apostolorum Limanâ et S. Antonii de las Charcas inter religiosos ex Hispania oriundos et Indiarum nativos, comperimus in formâ sequenti processum fuisse:

Quod in capitulo generali Romae de anno MDCLXIV, ad instantiam et exhibitionem patrum custodis Limani, custodis de las Charcas, prominstri et custodis de Quito, prominstri et custodis S. Fidei, et prominstri de Chile provinciarum Peruanarum, die V iunii in definitorio generali emanavit decretum sequens: - Suppositâ provinciarum petitione, conceditur alternativa sicut in Nova Hispania uti solet: - et quod pro parte patris prominstri Limani habitus fuit recursus ad S. Congregationem episcoporum et regularium ut dicti decreti executio impediretur: et, citatis partem facientibus supradictis, die XIX° iunii eiusdem anni, et die XX immediate sequenti, huiusmodi recursus in dictâ Congregatione admissus fuit, mandatumque supersederi in executione praefati decreti omnino: quodque sub eadem datâ XX iunii ad instantiam dictorum prominstro- rum et custodum obtentum fuit Breve ab Alexandro Papa VII, quo dictum alternativae decretum confirmari et executioni demandari iniunxit: et quod re-

Causa alter-
nativa in pro-
vinciis Limana
et de las Char-
cas.

Quid in hac
causa hinc in lo-
ca
antea gestum
fuerit.

¹ Aptius lege huius pro cuius (n. T.).

² Edit. Main. legit 29 (n. T.).

³ Aptius lege observatam (n. T.).

verendissimus pater fr. Andreas Guadalupe commissarius generalis Indiarum, visis dictis Brevi et decreto, per suas patentes iussit executioni quoque demandari, authenticatoque toto negotio per regium Indiarum consilium, actum fuit desuper in definitorio provinciae Limanae praedictae die xxx septembris MDCLXVI, et maiori votorum suffragio resolutum fuit quod desuper fieret supplicatio, praefixo ad id per commissarium generalem provinciae biennii termino, ut exhiberentur inconvenientia allegata: subindeque in capitulo generali Vallisoletano anno MDCLXX iterum stabilita fuit dicta alternativa generaliter pro provinciis Indiarum Occidentalium, reverendissimo Indiarum commissario generali dato in mandatis ut illam ad executionem deduci procuraret in illis provinciis, quibus effectum sortita non fuerat: cumque in dictis provinciis Limana et de Charcas sequuta non fuisset executio pro eo quod allegabant non adfuisse proponendorum supplicationis et motivorum opportunitatem, in congregatione generali Toletana anni MDCLXXIII iussum fuit definitoria dictarum provinciarum suas proximo capitulo generali informationes exhibere, suspensa interim dictorum statutorum executione: ad cuius iussionis normam in proximo capitulo generali Romano MDCLXXVI exhibitae fuerunt informationes dictorum definitiorum ex una et altera partibus cum instrumentis facultativis religiosorum in Hispania progenitorum, aliae itidem allegationes et informationes: et quia opus erat quibusdam notitiis hac in curia procurandis, definitorium generale fecit in nos compromissum, prout in supra scripto decreto: tandemque, ne resolutioni obstaret sacrae Congregationis Regularium inhibitiō anno MDCLXIV, ad eandem recursum

fuit, facta relatione commissionis nobis super hac causa a capitulo generali proximo delegatae, institumque fuit revocari dictum inhibitivum decretum, nobisque committi causam: unde ab eadem Congregatione emanavit sequens decretum: - Sacra Congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, veris existentibus narratis, et praevia suprascripti decreti ab ipsa sacra Congregatione de anno MDCLXIV emanati revocatione, censuit committendum, prout praesentis decreti tenore committit, patri ministro generali Ordinis et patri commissario generali Indiarum, ut, coniunctim procedentes, ad praescriptum decreti capituli generalis, circa ius praedictae alternativae id statuunt atque decernant, quod, pro eorum arbitrio et prudentia, quieti et beneficio praefatae provinciae Limanae in Domino magis expedire censebunt; non obstantibus quibuscumque; Romae, xii iunii MDCLXXVI -.

Quibus omnibus per nos inspectis ex instrumentis authenticis nobis exhibitis, visisque partium hinc inde informantibus, ponderatisque utrinque allegatis, aliisque omnibus pro firmiori resolutione considerandis, auctoritate nobis concessa non solum ex compromisso praedicto definitorii capituli generalis, verum etiam ex relato sacrae Congregationis Regularium decreto, ordinamus et mandamus stabiliri et observari in dicta provincia XII Apostolorum Limana alternativam officiorum inter illius religiosos in Indiis procreatos et in Hispaniis progenitos, et de facto illam stabilimus formam sequenti:

Quod provincialis uno triennio eligatur et sit ex una parte, adeo ut, si obierit, aut alia de causa durante triennio vacaverit, minister provincialis, vi-

A compromissariis firmata est alternativa in provincia Limana.

Modus servandus in dicta alternativa officiorum.

carius usque ad celebrationem capituli sit et eligatur ex eadem parte; alioque triennio eligatur et sit ex alia, servata eadem forma; custos vero, si adfuerit, eligatur et sit ex illa parte ex qua non est provincialis in dicta forma; et ex quatuor definitoribus, duo semper ex una et duo reliqui ex altera partibus sint et eligantur. Quo vero ad guardianos et alia officia de voto, eligantur indifferenter ex utraque parte secundum qualitatem, merita et idoneitatem personarum, itaut guardianus domus principalis semper alternetur ex utraque parte de triennio in triennium, et omni tempore (praeter provincialem aut custodem et duos definitores) eligantur et adsint ex minori parte saltem decem cum guardianatibus et officiis de voto, ad hoc ut ex illis maiori libertate possint eligi duo definitores. Quoad lecturas autem et alia officia tam honoris quam oneris, eligantur indifferenter, servata iustitia distributiva, et habito respectu maiorum meritorum et maioris idoneitatis iuxta constitutiones generales Ordinis, super quo conscientias electorum oneramus.

Eadem alternativa stabilita est in provincia S. Antonii de las Charcas.

Quoad provinciam S. Antonii de las Charcas vigore eiusdem compromissi ordinamus, statuimus et mandamus observari eandem alternativam inter religiosos natos in Indiis et natos in Hispaniis eadem forma qua statuimus et ordinavimus pro dicta Limana provincia, praeterquam quod, attento pauciori numero officiorum de voto, ordinamus quod decem officia de voto, quae pro provincia Limana mandavimus eligi saltem ex parte minori, in provincia de las Charcas sint sex, ad hoc ut cum libertate eligantur duo definitores ex gremio capituli, et observetur, quantum fas erit, iustitia distributiva.

Causae alterae. Insuper, cum altera ex causis in di-

cto capitulo generali Romano proximo propositis, et pro qua definitorium generale compromissum fuit in nos, fuerit, quod, cum in provincia S. Iosephi de Tuetan tria religiosorum genera reperiantur, quorum alii qui post susceptum in Hispania habitum emissarii Cachupines, alii qui in Hispania progenti in ipsa provincia Indiarum habitum susceperunt provinciae filii, alii qui in Indiis ex parentibus seu descendibus progeniti Criollos nuncupantur; cumque in dicta provincia adsit alternativa stabilita et executioni demandata, unam illius partem constituunt nuncupati Criollos et filii provinciae, quamvis soli Criollos filiis provinciae et Cachupines vocatis simul iunctis numero maiores existant; unde, cum ista dispositio sit minus conformis iustitiae distributivae, institum fuit pro parte provinciae, ut filii provinciae aggregarentur illis Cachupines vocatis, ad hoc ut taliter distribuerentur officia provinciae in partes aequales aut quasi aequales:

Quo per nos inspecto, captisque convenientibus informationibus, vigore dicti compromissi ordinamus, statuimus et mandamus, quatenus dicti filii provinciae se aggregent Cachupinis et ex huiusmodi aggregatione una pars constituatur, solis Criollis alteram facientibus, inter quas observetur alternativa modo quo in dicta provincia stabilita est, iuxta constitutiones generales Ordinis pro Indiis Occidentalibus.

Quas resolutiones et decreta per nos statuta et ordinata mandamus in virtute sanctae obedientiae ab eis, ad quos pertinet, executioni respective demandari in dictis provinciis, sub poena nullitatis contrafaciendorum, revocantes ad hunc effectum praecise quamcumque aliam Ordinis constitutionem, quatenus opus sit, ac mandantes quod principium de

In provincia S. Iosephi de Tuetan stabilita est alternativa inter filios provinciae ac Cachupines ex una parte et Criollos ex altera.

tur dictae alternativae in dictis provinciis de Lima et Charcas eligendo provinciam illius partis, ex qua actualiter (quando praesentes intimabuntur) non fuerit provincialis actualis, qui pro tempore rexit. Ita decernimus, ordinamus, statuimus et mandamus in supradicto conventu S. Francisci Madriti xxvi mensis aprilis MDCLXXVII.

JOSEPH XIMENES SAMANIEGO, minister generalis.

Frater IOANNES LUENGO, commissarius generalis Indiarum.

Paritur decreti confirmatio.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, omnia in decreto huiusmodi contenta sint iusta et rationi consentanea, nec aliter melius quam per eorum observantiam paci ac quieti dictarum provinciarum consuli posse credatur: nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Confirmatur a Pontifice decretum de alternativa.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, et attentâ relatione dilecti filii prioris generalis dicti Ordinis eisdem cardinalibus factâ, praecertum decretum a dictis ministro generali et commissario Indiarum compromissariis auctoritate dictae Congregationis cardi-

nalium factum, illiusque tenorem et dispositionem circa electionum alternativam, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, ac apostolicâ auctoritatis praesidio munimus, itaut in omnibus plenarium sortiatur effectum, et ab illis¹, ad quos spectat, inviolabiliter observetur; irritum enim et inane quidquid secus attentatum fuerit declaramus, et eos, qui decreti firmitatem sub quovis praetextu infringere praesumpserint, poenis privationis vocis activae et passivae, privationis officiorum, aliisque arbitrio nostro imponendis subiicimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

§ 4. Decernentes ipsas praesentes litteras semper firmas validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon provinciarum et Ordinis praefatarum², etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praesentium quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac

¹ Edit. Main. legit *aliis* pro *ab illis* (R. T.).

² Aptius lege *praefatarum* (R. T.).

insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 6. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis¹, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvi iunii MDCLXXVII pontificatus nostri anno I.

Dat. die 26 iunii 1677, pontif. anno I.

XVIII.

Permittitur prioribus localibus Congregationis eremitarum Camaldulensium Montis Coronae, ut, consentiente eremi capitulo, per se valeant sibi subditis eremitis dare licentiam pernoctandi extra eremos intra spatium quinquaginta miliarium².

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Species facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Iosephus Maria a Neapoli, maior Congregationis eremitarum Camaldulensium Montis Coronae, quod (cum felicis recordationis Clemens Papa X praedecessor noster per quasdam suas in simili formâ Brevis litteras inter alia praeeperit et mandaverit, ut, postquam a capitulo generali vel maiore et visitatoribus dictae Congregationis familia-

¹ Vocem *impressis* nos addimus (R. T.).

² Vide Const. xxxi Clementis X, quae incipit *Ut in Congregatione*, tom. xviii, pag. 107.

rum in singulis eremis ipsius Congregationis assignatio facta, et illi, qui toto anni decursu cum debitis priorum localium licentiis propter urgentem aliquam necessitatem eremis per quinquaginta miliarium spatium iuxta praescriptum constitutionum eiusdem Congregationis a recolendae memoriae Clemente Papa IX praedecessore pariter nostro specificè confirmatum egredi possunt, deputati fuissent, nec ullis prioribus localibus nec ullis deputatis ad negotia sine licentiâ maioris et visitatorum praedictorum semel in anno obtinendâ intra spatium quinquaginta miliarium huiusmodi, neque ullis dictorum priorum subditis, sine speciali eorumdem maioris et visitatorum licentiâ toties quoties impetrandâ, eremis egredi ac extra illos¹ pernoctare de cetero ullo modo liceret; prioribus autem localibus ex aliquâ urgenti necessitate extra eremos existentibus, eorum vicarii sive superiores in eremis remanentes nullam haberent facultatem concedendi aliis quam oblati non professis licentiam egrediendi et pernoctandi extra eremos, et aliâs prout in dictis litteris plenius continetur) enatum est dubium, an penes priores locales dum praesentes sunt remanserit facultas intra minus spatium quam quinquaginta miliarium huiusmodi concedendi eremitis sibi subditis licentiam pernoctandi extra eremos prout eiusmodi facultas eis per constitutiones praedictas concessa reperitur. Quia vero dicti priores locales quoad hanc partem in praedictis litteris nominati non sunt, nec facultas praedicta eis quoad minus spatium quam quinquaginta miliarium expresse sublata est, videntur ipsi priores remanere cum iure eis per dictas constitutiones concessio dandi eorum subditis professis licentiam

¹ Potius lege *illas* (R. T.).

pernoctandi extra eremos intra minus spatium quam quinquaginta miliarium huiusmodi, occurrentibus multis negotiis, quae oblati committi nequeunt nec dilationem patiuntur, cum exquiri et expectari non possit licentia maioris et visitorum praedictorum tum propter longinquam eorum in eremo Montiscoronae residentiam, tum etiam quia maiore anni parte per longinquas provincias etiam extra Italiam eremos dictae Congregationis visitandi gratia iter agunt. Quare praedictus Iosephus Maria maior nobis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignemur.

Permittit ut in rubrica. § 2. Nos igitur, ipsius Iosephi Mariae maioris votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, ut priores locales praedicti, cum consensu tamen capituli, suarum respective eremorum eremitis professis sibi subditis propter occurrentes necessitates licentiam pernoctandi extra eadem eremos intra quinquaginta miliaria in eorum hospitibus et locis per constitutiones praedictas praescriptas, absque alio consensu maioris et visitorum praedictorum, concedere libere et licite possint et valeant, auctoritate

1 Forsan praescripta vel praescriptis (R. T.).

apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae § 3. Decernentes ipsas praesentes litteras firmas et validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium remissio. § 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. § 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem fides in iudicio et extra illud habeatur, quae praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv iulii MDCLXXVII, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 15 iulii 1677, pontif. anno I.

XIX.

Erigitur confraternitas almae Domus Lauretanae nationis Picenorum de Urbe in archiconfraternitatem, eique conceditur facultas ad se aggregandi alias eiusdem instituti confraternitates, nec non his impartendi suas indulgentias.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Species facti. § 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii officiales et confratres confraternitatis christifidelium nationis Picenorum in almâ Urbe nostrâ commorantium sub denominatione almae Domus Lauretanae canonice erectae, quod dudum felicitis recordationis Urbanus Papa VIII praedecessor noster per quasdam suas in simili formâ Brevis die xiv aprilis MDCXXXIII expeditas litteras eadem confraternitatem sub denominatione praefatâ auctoritate apostolicâ perpetuo erexit et instituit, ac illi sic erectae, eiusque confratribus et consororibus, nonnullas indulgentias et peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes, sub certis modo et formâ tunc expressis, itidem perpetuo concessit, et aliâs prout in eisdem litteris uberius continetur.

Proces confraternitatis. § 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes confraternitatem huiusmodi archiconfraternitatis titulo decorari plurimum desiderent, nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignemur.

Erigitur confraternitas Picenorum in archiconfraternitatem. § 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, confraternitatem praedictam in archiconfraternitatem cum omnibus et singulis praerogativis, iuribus, honoribus et prae-

eminentiis solitis et consuetis, auctoritate praefatâ, tenore praesentium, sine cuiusquam praecudio, perpetuo pariter erigimus et instituimus; ac ipsius archiconfraternitatis sic erectae officialibus et confratribus praesentibus et futuris, ut ipsi alias quascumque confraternitates eiusdem instituti, extra Urbem praedictam ubicumque locorum existentes, eidem archiconfraternitati, servatâ tamen formâ constitutionis recolendae memoriae Clementis Papa VIII praedecessoris pariter nostri desuper editae, aggregare, illisque omnes et singulas indulgentias et peccatorum remissiones ac poenitentiarum relaxationes, ipsi confraternitati sic in archiconfraternitatem a nobis erectae a memorato Urbano praedecessore concessas, communicare libere et licite possint et valeant, auctoritate et tenore praedictis itidem perpetuo concedimus et indulgemus.

Clausulae § 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio. § 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et, quatenus opus sit, supradictae confraternitatis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indul-

tis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVI Iulii MDCLXXVII, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 16 Iulii 1677, pontif. anno 1.

XX.

Reducuntur ad antiquam formam immunitates seu franchitiae gabellarum in dohanâ Urbis.

Innocentius Papa XI, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex omnium christifidelium pater et pastor a Domino constitutus, sicuti pastoralem vigilantiam spiritualiumque providentiam Catholicae Ecclesiae quantum divina bonitas largitur assidue repraesentare studet, ita et temporalium circumspeditione suorum et Apostolicae Sedis etiam quoad temporalia subditorum indemnitati consulere, eaque de causâ abusus in grave Camerae Apostolicae publicaeque utilitatis detrimentum introductos reseccare satagit, prout aequitatis et iustitiae ratio suadet, rei publicae salus exposcere comperitur.

Causa Constitutionis.

§ 1. Ad nostram siquidem notitiam pervenit quod gabellae et dohanae almae Urbis nostrae et membrorum illis annexorum, propter excessivas immunitates seu franchitias ministrorum cameralium et aliorum exemptorum, in ma-

xima perturbatione versantur. Et quia, nisi eiusmodi incommodis occurratur, inde grave atque irreparabile damnum non solum dictae Camerae, sed etiam toti Urbi praedictae, ac temporali S.R.E. ditioni, quinimo et exteris montistis et aliis creditoribus, quibus redditus dohanarum et gabellarum huiusmodi obligati sunt, nasceretur; ideo nos antiquos gabellarum huiusmodi appaltus, et quomodo tunc temporis immunitates seu franchitiae praedictae procederent, diligenter exquiri mandavimus. Repertum autem fuit saeculo proxime praeterito, et praesertim in appaltibus qui sub felicis recordationis Paulo III, anno MDXXXV, Paulo IV, anno MDLV, et Pio IV, anno MDLXIV, Gregorio XIII, annis MDLXXVII et MDLXXXIII, Sixto V, anno MDLXXXV, et Clemente VIII, Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, anno MDXCIII, respective facti fuerunt, nullâ in antecessum superstite in contrarium memoria, ac etiam per quaedam capitula super reformatione dohanarum huiusmodi edita et per recolendae memoriae Iulium Papam III praedecessorem pariter nostrum motu proprio confirmata, dispositum fuisse ut eiusdem S. R. E. cardinales, ac thesaurarius generalis, clerici praesidentes, et ministri Camerae praedictae, omnesque alii exempti, ratione mercium et rerum quae pro eorum proprio usu advenirent, et non aliter, a dohanis et gabellis huiusmodi exempti esse deberent, eiusmodi autem res cum eorum mandatis, propria eorum manu subscriptis, relaxarentur, prout solitum esse ibi narratur, utque eadem res, sic absque solutione gabellarum relaxatae, vendi nequirent, nisi factâ eiusmodi venditionis notificatione dohanariis, sive dohanarum redemptoribus, ut illis dohana refunderetur, alioquin fraus commissa censeretur; verum

ab aliquo citeriori tempore, nempe circa finem pontificatus Clementis praedecessoris praedicti, sive per incuriam sive per inconsultam facilitatem illorum ministrorum cameralium quibus ex officii debito capitula appaltus formare ac indemnitati Camerae praedictae consulere incumbere, ampliari coeptas fuisse immunitates seu franchitias ad res quas dicti exempti in tabernis mercatoriis, apothecis et repositoriis, sive, ut vulgariter dicitur, *nelli fondachi, botleghe, e magazzeni*, emerent.

Firmatur mos antiquus franchitiarum, et revocantur omnes immunitates quoad abusum recentem introductum.

§ 2. Cum autem experientia comperit sit detrimenta, quae per excessivas immunitates seu franchitias huiusmodi Camerae praedictae inferuntur, ex inconsultâ nec ullo titulo suffultâ ampliatione huiusmodi, quae etiam legum et constitutionum apostolicarum dispositioni adversatur, oriri: hinc est quod nos, incommodis praedictis occurrere, ac dictae Camerae et privatorum interesse habentium, prout summa iustitiae aequitatisque ratio postulat, indemnitati providere cupientes, ac omnium et singulorum appaltuum dohanarum et gabellarum huiusmodi hactenus factorum, etiam auctoritate apostolicâ confirmatorum, instrumentorumque publicorum desuper celebratorum, necnon quarumcumque concessionum, immunitatum et exemptionum a dictis dohanis et gabellis S.R.E. cardinalibus, ac thesaurario generali, clericis praesidentibus, aliisque ministris cameralibus praedictis, ac aliis exemptis quaecumque et quomodocumque factarum, litterarumque apostolicarum tam sub plumbo quam in simili formâ Brevis, cedularum motus proprii, et chirographorum cuiusvis Romani Pontificis praedecessoris nostri manu subscriptorum, ac aliarum litterarum et scripturarum tam publicarum quam privatarum desuper quomodolibet

emanatarum, ac pluries et quantiscumque vicibus confirmatarum et innovatarum, tenores etiam veriores, et datas, causas et occasiones, aliaque omnia et singula, etiam specificâ et individua mentione et expressione digna, praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis et exactissime et accuratissime specificatis habentes, motu proprio, non ad cuiusquam nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ac aliis omni meliori modo, viâ, iure et formâ quibus firmiter et validius facere possumus, usum illum antiquiorem, qui circa immunitates seu franchitias praedictorum cardinalium et thesaurarii generalis, clericorum praesidentium, aliorumque ministrorum cameralium, ac aliorum exemptorum, sub pontificatibus memoratorum Pauli III, Iulii III, Pauli IV Pii IV, Gregorii XIII, Sixti V, Clementis VIII praedecessorum, ut praefertur, servabatur, tenore praesentium innovamus et reducimus, ac perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere statuimus, decernimus et ordinamus. Inconsultam vero, nec ullo titulo suffultam ampliationem et innovationem praedictam, quam quidem sub constitutionibus exemptionum et franchitiarum revocatoriis similis memoriae Pauli V, Urbani VIII, Innocentii X, Alexandri VIII, Clementis IX et Clementis X Romanorum Pontificum praedecessorum pariter nostrorum, ac etiam nostrâ, comprehensam esse praetendi posset, illidem perpetuo cassamus, irritamus, tollimus, perimimus, annullamus et abolemus, viribusque et effectu penitus et omnino vacuumus; adeo ut imposterum omnes praefati et quicumque alii immunes et exempti, etiam quavis notâ

speciali digni, sint ac esse debeant immunes et exempti pro illis tantum mercibus, bonis et rebus, quae ab extra pro solo eorum usu, ut supra et infra, per eos introducentur.

Idcirco ministri camerae, ut antiqua formam servant in capitulis dohanarum.

§ 3. Ac propterea dilectis filiis modernis et quodcumque futuris nostris et S. R. E. praedictae Camerario, vicecamerario, thesaurario generali, praesidentibus clericis, commissario generali ceterisque dictae camerae officialibus et ministris, ad quos ea res spectat et pro tempore spectabit, harum serie, in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae, aliisque nostro et Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio imponendis poenis, districte praecipimus, iniungimus et mandamus, ut deinceps tam in primo quam successive quodcumque faciendis appalibus dohanarum et gabellarum Urbis praedictae, illisque annexorum, circa immunitates, exemptiones et franchitias eiusdem S. R. E. cardinalium, tam cameralium, sive eorum, qui in Camera praedicta sederunt seu pro tempore sederint, quam non cameralium, ac vicecamerarii, thesaurarii generalis, clericorum praesidentium, commissarii generalis, ceterorumque officialium et ministrorum dictae Camerae, et aliorum quorumvis exemptorum, immunium et privilegiatorum, etiam specificam et individua mentione dignorum, ac etiam personae nostrae et Romani Pontificis pro tempore existentis, necnon palatii apostolici, pacta seu capitula eo modo formant et formari curent, quo antiquitus, ut praefertur, formabantur; ita scilicet ut praedictis exemptis et immunibus illae dumtaxat merces et res, in quibus immunitates frui consueverunt, sine gabellarum et dohanarum huiusmodi solutione, quas proprii usus gratia, et non aliter, advehi curaverint, ac etiam

haec cum mandatis per ipsos principales non autem per eorum ministros subscriptis et eorum sigillo munitis, relaxari, nec huiusmodi mandata aliter subscribi seu aliter expedita admitti debeant, quinimo, etiamsi mandata ipsa sub hac forma expedita fuerint, admittantur tamen solummodo pro illis mercibus et rebus, quae in ea sint quantitate ut verisimile sit eas usui proprio mandantis exempti, non autem eius consanguineorum vel affinium, aut aliorum, etiam in eius domo habitantium, servituras esse; res autem sic introductae et sine gabellarum solutione admissae nequeant vendi aut donari vel alio quocumque modo concedi, etiam consanguineis vel affinibus, licet exempto seu privilegiato in eius domo cohabitantibus, multoque minus mercatoribus, tabernariis, sive apothecariis, cauponibus, stabulariis, scrutariis, propolis, aliisque quibuslibet personis, praeterquam propriis famulis veris et actualibus, vel consanguineis aut affinibus qui ex obligatione ipsorum exemptorum seu privilegiatorum impensis sustententur; ita ut, si quocumque modo distrahantur, et de eo sufficienter constiterit, iuxta alia mandata quae hodie dilecto filio magistro Ioanni Ginetto Camerae praedictae thesaurario generali dedimus, eo ipso fraus commissa censeatur, et res ipsae in commissum cadant. Porro formam, circa mandatorum huiusmodi subscriptionem illorumque admissionem, per praesentes praescriptam, ex nunc perpetuis futuris temporibus inviolabiliter et adamussim servari, nec mandata ipsa aliter admitti volumus. Quod si mandata quidem ipsa secundum formam praedictam concepta fuerint, incidere vero possit dubium, utrum sint excessiva et inverisimilia, eius rei cognitio et decisio non ad thesaurarium vel commissarium generales

praedictos, aut dohanerios, seu dohanarum et gabellarum huiusmodi conductores spectet, sed illius declaratio et determinatio, private ad quoscumque alios, ad Congregationem cameralem a nobis erectam et deputatam tantisper pertinere debet, donec et quousque taxa immunitatum sive franchitiarum huiusmodi, pro unoquoque exempto sive immuni, nostro seu Romanorum Pontificum successorum nostrorum iussu facta fuerit, quam subinde perpetuo servari volumus. Ut autem ab eadem Congregatione cognosci et iudicari possit an res quae introducentur sint proportionatae proprio usui introducentis, vel excessivae, aut in fraudem introductae, mandamus et decernimus ut dohanerii eorumque ministri revidere possint, imo debeant, vidulos, involucra, capsas et arcucas, aliaque, quibus res huiusmodi inclusae fuerint, eodem modo quo fieri solet circa res illorum qui nullo immunitatis vel exemptionis privilegio suffulti sunt; si vero res fuerint eiusmodi qualitatis ut id sine detrimento vel incommodo fieri nequeat, eo casu immunes seu exempti bona fide quantitatem et qualitatem rerum in capsis et aliis praedictis contentarum declarare et specificare debeant.

Clausulae.

§ 4. Decernentes pariter easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod camerarius, alique cardinales, vicecamerarius, thesaurarius generalis, ceterique dictae Camerae officiales et ministri, aliive quicumque exempti et privilegiati, etiam specificam et individua mentione et expressione digni, in praemissis ius vel interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarint, sufficienter adductae, spe-

cificatae vel ullatenus iustificatae fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis legitima, iuridica, pia et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae vel quorumvis interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, formali et substantiali ac incogitato et inexcogitabili individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, modificari, in ius vel controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse, neque ipsas praesentes litteras sub quibusvis similium vel dissimilium constitutionum et ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus quodcumque et quomodocumque etiam per viam legis et constitutionis generalis seu statuti perpetui faciendis unquam comprehensas censerit, sed semper ab illis exceptas, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas et repositas et plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub data posteriore concessas intelligi, firmasque validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia inviolabiliter et inconcusse observari et adimpleri,

sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis censi, atque ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. camerarium et alios cardinales, etiam de latere legatos, ipsorumque cardinalium collegium, ac vicecamerarium, thesaurarium, praesidentes clericos, commissarium, ceterosque dictae Camerae officiales et ministros, et quoscumque quavis potestate, praesistentiam et auctoritate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et defini debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac nostra et cancellariae apostolicae regula de iure quesito non tollendo, et praedicti Pii IV praedecessoris de gratis quaecumque interesse dictae Camerae concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus praesentandis et registrandis, itaut praesentes litteras ibidem praesentari et registrari nunquam necesse sit, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Camerae praedictae, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, stylis et usibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, chirographis, cedulis motuum priorum, instrumentis appaltuum, aliisque scripturis et litteris apostolicis praedictis, et aliis quibusvis, etiam quantumcumque qualificatis et speciali mentione dignis personis, sub quibusvis verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis, ac mentis attestativis, re-

stitutiois, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, etiam contractibus et aliis decretis, etiam contractus iurati cum dicta Camera initi et camerari obligatione vallati vim habentibus, aliove quovis robore et cautela munitis, ac alias de necessitate exprimentis, seu alias quovis modo, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, in contrarium praemissorum concessis, editis, factis, ac pluries et quantumcumque vicibus confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas et occasiones ac causas praesentibus pro plene et sufficienter ac de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, expressis et insertis ac servatis et specificatis respective habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse ac plenissime et amplissime derogamus, et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus pariter illas ad valvas basilicae Principis Apostolorum, et Cancellariae Apostolicae, ac in acie Campi Florae de Urbe per aliquem ex cursoribus nostris publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui, quae, sic publicatae, omnes et singulos, quos concernunt, perinde afficiant et arcent, ac si unicuique illorum personaliter notificatae et intimatae fuissent.

§ 7. Utque earundem praesentium

Publicatio.

Transumptio-
rum fides.

litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV augusti MDCLXXVII, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 14 augusti 1677, pontif. an. I.

XXI.

Dismembratur oppidum S. Ludovici de Maragnano a dioecesi Brasiliensi, et civitas esse decernitur, eiusque ecclesia Nostrae Dominae Victoriae dicata cathedralis constituitur.

Innocentius episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Super universas orbis ecclesias, Deo disponente qui cunctis imperat et cui omnia obediunt, quamquam sine meritis constituti, levamus in circuitu agri dominici oculos nostrae mentis, more pervigilis pastoris inspecturi quid provinciarum et locorum quorumlibet statui et decori, quidve incolarum animarum saluti congruat, disponi debeat; divinoque fulti praesidio, dignum, quin potius debitum arbitramur in irriguo militantis Ecclesiae agro novas episcopales sedes plantare, ut per huiusmodi novas plantationes popularis augeatur devotio, divinus floreat cultus, ecclesiastica administrantur sacramenta, ac animarum ipsarum salus subsequatur, locaque ipsa dignioribus titulis illustrentur, et populi, eorum praesulum assistentia, regimine et doctrina suffulti, cum apostolicae auctoritatis amplitudine et orthodoxae fidei augmento proficiant semper in Do-

mino, et, quod in temporalibus sunt adepti, non careant in spiritualibus, praesertim cum id piorum ac nobilium principum devotio exposcit.

§ 1. Cum itaque dilectus filius nobilis vir Petrus Portugalliae et Algarbiorum princeps et gubernator (pio praeponderans affectu quod populi illius partis Brasiliae, quae nuncupatur provincia de Maragnano, attentam longissimam distantiam a civitate Bahiae Omnium Sanctorum residentiam episcopi Brasiliensis, cuius est dioecesis, et ad illam difficillimo accessu, multa incommoda praecipue circa confectionem Oleisanti, administrationem sacramenti Confirmationis, et exercitium officii pastoralis passi iam sunt et in dies patiuntur, et opera ac ministerio variorum religiosorum et aliorum doctrinam insignium et vitae approbatorum virorum, quos idem Petrus princeps, progenitorum suorum vestigia secutus, nullis parcens laboribus et expensis, ad verbum Dei inibi, illarumque partium incolas et habitatores ad fidem catholicam, extra quam nulla est salus, perducendos, studiosissime transmitti curaverit, divina cooperante gratia, infinitae propemodum gentes, divini humanique iuris eatenus expertes, discussis inde Satanae tenebris, ad agnitionem veri luminis et sanctum Baptismatis lavacrum, sanctaeque Matris Ecclesiae gremium accesserunt et in dies magis accedunt, eisque rationibus religio christiana in illis partibus sic longe lateque propagata sit, ut episcopus Brasiliensis pro tempore existens ad illam eiusque fines citra grave periculum transmeare, ac singulorum vultus, ut episcopum decet,

1 Videtur legendum *perpendens* vel *perponderans* (R. T.).

2 Deesse videtur *integritate*, aut simile (R. T.).

3 Videt. deesse verbum *praedicandum* (R. T.).

4 Legendum *curaverat* vel *curavit* (R. T.).

inspicere, aliasque partes boni pastoris in universum exercere nequeat),

Oppidum S. Ludovici describitur.

§ 2. Attendens quod in dicta provincia Maragnani, ultra alia notabilia loca, reperiatur unum oppidum civitas nuncupatum S. Ludovici a bis mille christifidelibus inhabitatum, et regum Portugalliae dominio subiectum, aëris salubritate ac populi frequentia et commercio, pluribusque virorum monasteriis insigne, cuius incolae generis nobilitate, litterarumque et armorum gradibus decorantur, et in dicto oppido¹ S. Ludovici una ecclesia matrix et principalis, alteris inibi existentibus maior, sub invocatione Nostrae Dominae Victoriae, in qua per vicarium et nonnullos presbyteros, propriis redditibus ex aerario regio viventes, missa et alia divina officia celebrantur, et ecclesiastica sacramenta administrantur, iampridem erecta et fundata existit, proptereaque dictum oppidum S. Ludovici a dioecesi Brasiliensi dismembrari², et in civitatem, dictaque ecclesia in cathedralem erigi, et in eâ catholicum antistitem et pastorem proprium institui, qui illos adhuc debiles in ipsâ fide confirmare, et maiora ecclesiastica seminaria plantare, dominicisque ovibus septa aedificare, ceteraque pontificalia omnia in illis partibus exercere possit et debeat, omnino expediret (cum praesertim in compluribus oppidis et locis eiusdem provinciae de Maragnano multae et diversae ecclesiae, ac virorum monasteria, aliaque sacra loca fundata et erecta reperiuntur), devotionis suae zelo ductus populisque³ in illis partibus degentibus consulere plurimum exoptasset.

Oppidum S. Ludovici cum provincia Maragnani

§ 3. Nos, maturâ super his cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus habitâ deliberatione, dicto Petro principe et gubernatore per eius litteras nobis ad hoc humiliter supplicante, oppidum praedictum S. Ludovici episcopali et civili titulo dignum iudicantes, piisque dicti Petri principis votis libenter annuentes, de eorumdem fratrum nostrorum consilio et assensu, deque apostolicae potestatis plenitudine, oppidum S. Ludovici praedictum, cum dictâ provinciâ Maragnani, ac omnibus suis castris, oppidis, villis, territoriis et districtibus ecclesiasticis et personis tam saecularibus quam ecclesiasticis, ab ordinariâ iurisdictione episcopi Brasiliensis perpetuo segregamus, dividimus et separamus, illaque omnia, quoad legem dioecesanam, ab episcopi Brasiliensis superioritate, iurisdictione, potestate, subiectione, visitatione et correctione prorsus eximimus et liberamus, ac oppidum S. Ludovici praedictum civitatis, illiusque incolas civium nomine, titulo et honore decoramus, illudque in civitatem, quae S. Ludovici denominetur, et in eo dictam ecclesiam, Nostrae Dominae Victoriae dicatam, in cathedralem ecclesiam, sub invocatione eiusdem Nostrae Dominae Victoriae, pro uno episcopo S. Ludovici nuncupando, qui illi praesit, ac ecclesiam ipsam seu illius structuras perficiat et ad formam cathedralis ecclesiae redigi faciat, nec non in eâ et dictâ civitate ac eiusdem ecclesiae dioecesi tot dignitates, canonicatus et praebendas, aliaque beneficia ecclesiastica, cum curâ et sine curâ, quot inibi divino cultui et dictae ecclesiae servitio ac ecclesiastici cleri decori sibi videbuntur convenire, de praedicti Petri principis et pro tempore existentis Portugalliae et Algarbiorum regis consilio et assensu, et praevia eorum congruâ dotatione ab ipsis Petro principe et regibus Portugalliae

gnani a dioecesi Brasiliensi dismembratur, et ab illius episcopi iurisdictione eximitur, et oppidum in civitatem erigatur, quae ecclesia in cathedralem erigatur.

libus, etiam perpetuo concedimus et assignamus; civitatemque, dioecesim, clorum et populum episcopo S. Ludovici quoad episcopalem ordinariam, quo vero ad metropolitanam iurisdictionem et superioritatem (eo quod a praescriptâ ecclesiâ S. Ludovici longe facilius atque expeditius iter sit Ulyssiponem, quam Bahiam Omnium Sanctorum, habitâ ratione praecipue commodioris commercii, unde sequitur maior opportunitas regimini animarum) archiepiscopo Ulyssiponensi, de dictorum fratrum consilio et potestatis plenitudine paribus, etiam perpetuo subiicimus; necnon mensae episcopali S. Ludovici huiusmodi, pro eius dote, redditus annuos duorum millium et quingentorum cruciatorum monetae Portugalliae per ipsum Petrum principem assignandorum (quam quidem summam idem Petrus princeps de suis propriis et pro tempore existentium Portugalliae et Algarbiorum regum redditibus, et specialiter de iis, quae ex ipsâ regione Brasiliensi percipiuntur, gratiose et irrevocabiliter donavit et obtulit, ac solvere quotannis promisit, seu promittit) similiter perpetuo applicamus et appropriamus.

Redditus seu dote episcopatus.

Novae dioecesis termini describuntur.

§ 4. Ac eidem sic erectae ecclesiae oppidum S. Ludovici praedictum, in civitatem erectum, pro civitate, et alia oppida, castra, villas, territoria et districtus dictae provinciae de Maragnano, a Capite Horte per oram maritimam et terram intus usque ad Arcem de Scata exclusive, pro dioecesi, necnon ecclesiasticas praedictas¹ pro clero, et saeculares personas, in civitate et dioecesi huiusmodi pro tempore degentes, pro populo, de consilio, potestate et auctoritate simili-

¹ Male, ut patet, edit. Main. legit possint et debeant (R. T.).

² Pessime edit. Main. legit ecclesias praedictas (R. T.).

pro tempore existentibus faciendâ, quamprimum fieri poterit, erigat et instituat; necnon episcopalem iurisdictionem, auctoritatem et potestatem exercere, omniaque et singula, quae ordinis, quaeque iurisdictionis et cuiuslibet alterius muneris episcopalis sunt, et quae alii in Portugalliae et Algarbiorum regnis et dominiis constituti episcopi in suis ecclesiis, civitatibus et dioecesibus facere possunt et debent, facere libere et licite possit et debeat¹, ac in eadem sic erectâ ecclesiâ episcopalem dignitatem cum sede, praeeminentis, honoribus, privilegiis et facultatibus, quibus aliae cathedrales ecclesiae huiusmodi de iure vel consuetudine aut aliâs utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, frui, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, necnon episcopali et capitulari mensis, aliisque cathedralibus insigniis, ad omnipotentis Dei laudem, et gloriosissimae genitricis eius Virginis Mariae totiusque triumphantis Ecclesiae gloriam, et fidei catholicae exaltationem, de similibus consilio et apostolicae potestatis plenitudine, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo erigimus et instituimus.

libus, etiam perpetuo concedimus et assignamus; civitatemque, dioecesim, clorum et populum episcopo S. Ludovici quoad episcopalem ordinariam, quo vero ad metropolitanam iurisdictionem et superioritatem (eo quod a praescriptâ ecclesiâ S. Ludovici longe facilius atque expeditius iter sit Ulyssiponem, quam Bahiam Omnium Sanctorum, habitâ ratione praecipue commodioris commercii, unde sequitur maior opportunitas regimini animarum) archiepiscopo Ulyssiponensi, de dictorum fratrum consilio et potestatis plenitudine paribus, etiam perpetuo subiicimus; necnon mensae episcopali S. Ludovici huiusmodi, pro eius dote, redditus annuos duorum millium et quingentorum cruciatorum monetae Portugalliae per ipsum Petrum principem assignandorum (quam quidem summam idem Petrus princeps de suis propriis et pro tempore existentium Portugalliae et Algarbiorum regum redditibus, et specialiter de iis, quae ex ipsâ regione Brasiliensi percipiuntur, gratiose et irrevocabiliter donavit et obtulit, ac solvere quotannis promisit, seu promittit) similiter perpetuo applicamus et appropriamus.

§ 5. Et insuper Petro principi et pro tempore existentibus Portugalliae et Algarbiorum regi praedictis iuspatronatus et praesentandi infra annum personam idoneam¹, ad dictam ecclesiam S. Ludovici videlicet, nobis et pro tempore existenti Romano Pontifici huiusmodi, in eiusdem ecclesiae S. Ludovici episcopum et pastorem ad praesentationem huiusmodi et non aliâs praeficiendum², ad maiorem vero post pontificalem et principales et alias dignitates, canonica-

Inspatronatus et praesentandi infra annum ad episcopatum et alias dignitates regibus Portugalliae conceditur.

¹ Legerem personas idoneas, ut supra pagina 11 a et 15 b, nam locutio refertur ad omnes postea designandas personas (R. T.).

² Potius lege praeficiendam (R. T.).

tus et praebendas necnon beneficia erigenda, et per Petrum principem et pro tempore existentes reges huiusmodi congrue dotanda, tam ab eorum primaeva erectione postquam erecta et dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibusvis modis et quorumcumque personis etiam apud Sedem eandem vacare contigerit, episcopo S. Ludovici pro tempore existenti praescripto, similiter¹ per eum, ad praesentationem praedicti principis Petri et pro tempore existentium Portugalliae et Algarbiorum regum factam, intra terminum a iure praefixum, in ipsis dignitatibus, canonicatibus et praebendis et² beneficiis instituendas³, eadem auctoritate pariter perpetuo reservamus et concedimus.

Inter praedictum et fundationem esse declaratur.

§ 6. Ac iuspatronatus et praesentandi huiusmodi Petro principi et pro tempore existenti regi praedicto ex meris fundationibus et dotationibus competere, illique etiam per Sedem eandem etiam consistorialiter quacumque ratione derogari non posse, nec derogatum censi, nisi ipsius Petri principis et pro tempore existentis regis praedicti ad id expressus accedat assensus, et, si aliter quovis modo derogetur, derogationes huiusmodi, cum inde secutis, nullius roboris efficaciae et momenti fore; sicque per quoscumque iudices et commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, Sedisque praedictae nuncios, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari debere, et, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Clausulae.

¹ Male ed. Main. legit *praescripto simili* (R. T.).
² Male edit. Main. legit *ex pro et* (R. T.).
³ Male etiam legit *instituendis* (R. T.).

§ 7. Non obstantibus Lateranensis Concilii novissime celebrati ab ecclesiis membra distingui ac dividi prohibentis, ac nostrae et cancellariae apostolicae regulae de non tollendo iure quaesito, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis; quibus omnibus et singulis, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, decoris, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, subiectionis, applicationis, approbationis, reservationis, concessionis, decreti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Sanctio poenalis.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCLXXVII, III kalendas septembris, pontificatus nostri anno I.

•Dat. die 29 augusti 1677, pontif. anno I.

XXII.

Permittitur cardinali protectori et ministro generali Ordinis Minorum sancti Francisci Capuccinorum potestas dividendi binas Bononiae et Marchiae provincias in quatuor, ab eisque segregandi nonnulla, vel ad eas aggregandi quaedam contiguarum provinciarum coenobia¹.

¹ Edit. Main. ad marg. legit *29 septembris*; male, vel antea legendum foret *III kal. octobris* (R. T.).

² Eandem potestatem fecit Clemens X fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Obser-

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Iniuncti nobis divinitus pastoralis officii ratio exigit, ut, paternam religiosorum virorum suave Christi iugum sub arctioris vitae instituto laudabiliter portantium curam gerentes, felici prosperoque illorum regimini et gubernio, quantum nobis ex alto conceditur, providere iugiter studeamus.

Causa divisionis.

§ 1. Exposuit siquidem nobis nuper dilectus filius noster Nicolaus S. R. E. diaconus cardinalis Acciaiolus nuncupatus, Ordinis Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum apud nos et Sedem Apostolicam protector, quod, cum provinciae Bononiensis et Marchiae dicti Ordinis, propter multitudinem conventuum et amplitudinem circuitus utriusque illarum aliasque difficultates quae in dies insurgunt, vix possint a suis respective ministris provincialibus bis quotannis totae, sicut constitutiones Ordinis praefati praescribunt et spiritualis religiosorum utilitas exigeret, visitari, ipse Nicolaus cardinalis protector, de statu provinciarum huiusmodi ex superiorum aliorumque fratrum qualificatorum eiusdem Ordinis relationibus edoctus, recto earundem provinciarum gubernio regularisque observantiae in eis conservationi plurimum conducibile fore existimat, si utraque illarum in duas dividatur.

Petitione cardinalis protectoris.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, eiusmodi provinciarum divisiones absque speciali nostro et huius sanctae Sedis indulto fieri nequeant: nobis propterea dictus Nicolaus cardinalis et procurator¹ humiliter supplicavit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

vantia Discalceatorum in Lusitania, Constit. *Pastoralis officii*, tom. XVIII, pag. 584.

¹ Potius lege *protector* (R. T.).

§ 2. Nos igitur, ipsius Nicolai cardinalis et protectoris votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eodem Nicolao cardinali et protectori, ac dilecto filio ministro generali dicti Ordinis, ut ipsi, per se ipsos, vel per aliquos fratres expresse professos Ordinis praedicti quos ad id censuerit delegandos, utramque ex provinciis Bononiensi et Marchiae praedictis in duas dividere, ac quoscumque fratres cuiuslibet ex provinciis huiusmodi respective ad concursum passivum ad definitorium in capitulo dicti Ordinis proximo celebrando, prout secundum Deum expedire eis videbitur, pro hac vice tantum habilitare, necnon, sive in actu divisionis huiusmodi, sive postea secundum temporis exigentiam, auctoritate nostrae apostolicae segregare ab eisdem provinciis et aggregare aliis contiguas, ac etiam segregare a provinciis contiguas Ordinis huiusmodi, et aggregare illis provinciis quae per divisionem huiusmodi noviter formabuntur, illos conventus quos ita respective segregari pro maiori bono eiusdem Ordinis expedire iudicaverint, ac aliam quamcumque provisionem et dispositionem, circa divisionem, formationem et gubernium earundem provinciarum, quam quaelibet emergens causa requirere posset, secundum datam sibi a Domino prudentiam et pro eorum arbitrio facere libere, licite et valide possint et valeant, quamcumque necessariam et opportunam facultatem et licentiam, auctoritate apostolica praefata, tenore praesentium, concedimus et impertimur.

Permittitur cardinali protectori et ministro generali Capuccinorum, ut utramque provinciam Bononiensem et Marchiensem in duas partes valeant.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore

spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, si- que in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, indicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinibus et provinciarum ac conventuum huiusmodi, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVII novembris MDCLXXVII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 17 novembris 1677, pontif. anno II.

XXIII.

Reducuntur magistri aliive graduati Ordinis Praedicatorum ad numerum in suis capitulis generalibus definitum, et magistris generalibus interdicitur ne in posterum supernumerarios eligant, ab eisque speciales gratiae contra constitutionum et capitulorum generalium dispositiones concessae revocantur.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

In supremo militantis Ecclesiae solio per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam, meritis licet imparibus, collocati, muneris nostri partes esse intelligimus, ut ea, quae religiosorum virorum Ordinibus in Ecclesia Dei pie sancteque institutis detrimentum adferre, regularemque in eis disciplinam perturbare noscuntur, ad aequitatis et iustitiae terminos reducere satagamus, sicut, omnibus maturae considerationis trutinâ perpensis, ad omnipotentis Dei gloriam et religionis felicem progressum ac incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§ 1. Cum itaque (sicut accepimus) magistri aliique graduati Ordinis fratrum Praedicatorum, propter assiduum ministerium quod eis exhibetur, necnon expensas quas communitatibus occasione capitulorum provincialium afferunt, ac exemptionem a choro, aliasque praerogativas quibus fruuntur, provinciis ipsius Ordinis valde onerosi existant, et (licet certus eiusmodi magistrorum et graduatorum pro unâquaque provinciâ numerus per capitula generalia dicti Ordinis, ad petitionem ipsarum provinciarum quae propriarum virum consciae ita ordinari desideraverant, stabilitus reperitur, cum expressâ prohibitione ne eadem provinciae alios petere valeant, neve huiusmodi numerus unquam excedatur nisi in casu quo magister generalis Ordinis praedicti pro tempore existens ex aliquâ urgente causâ aliter disponeret) nihilominus magistrorum aliorumque graduatorum huiusmodi multitudo in dicto Ordine absque ullâ urgenti causâ per nimiam praeteritorum magistrorum generalium ipsius Ordinis facilitatem atque indulgentiam adeo excreverit, ut provinciis praedictis intolerabilis existat, et,

Causa reductionis.

quod peius est, inter eos nonnulli reperiantur ad magisterium aliosque gradus promoti, qui officia per constitutiones Ordinis praefati ad id praescripta non exercuerunt, sed cum quibus, perinde ac si officia huiusmodi exercuisent, dispensatum fuit:

Reducuntur magistri aliique graduati ad numerum pro unaquaque provincia a capitulis generalibus stabilitum.

§ 2. Hinc est quod nos, eiusdem Ordinis illiusque provinciarum levamento et commodis, prosperoque et felici regimini et gubernio, quantum nobis ex alto conceditur, providere, regularisque disciplinae vigorem tueri, et, sicubi collapsus sit, restituere cupientes, motu proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, magistrorum aliosque graduatos dicti Ordinis ad numerum per capitula generalia pro unaquaque provinciâ respective stabilitum, ut praesertur, itaut in eo numero in singulis provinciis huiusmodi respective connumerati remaneant, antiquiores tamen, qui functiones et munera per constitutiones et capitula generalia huiusmodi praescripta realiter et cum effectu exercuisse reperiuntur (sine ullo tamen praedictio illorum, qui a Sede Apostolicâ immediate promoti sunt, quos suis praerogativis supra numerum huiusmodi gaudere volumus), tenore praesentium reducimus.

Alii vero examini subiciendi, et merentes reperi, statim titulo ac postea data occasione etiam praerogativis graduatorum fruantur.

§ 3. Porro, circa supranumerarios a praefatis magistris generalibus promotos, harum serie mandamus dilecto filio moderno magistro generali dicti Ordinis, ut, adhibito maturo religiosorum gravium consilio, illorum qualitates et sufficientiam examinet, et, quatenus eos habiles, ac omnia officia per dictas constitutiones praescripta exercuisse reperit, illos titulo tantum gaudere faciat, quousque, secutâ vacatione, iuxta ordinem antiquitatis gradus suscepti ad frui-tionem integram praerogativarum sub-

intrent; si vero eos inhabiles aut munera seu officia a memoratis constitutionibus requisita non exercuisse compererit, illos magisterio, aliove gradu quem obtinent, omnino privatos declaret, donec et quousque studiosis laboribus meritum huiusmodi gradum respective sibi comparasse reperiantur.

§ 4. Praeterea, ad evitandum in futurum provinciarum et communitatum huiusmodi gravamen, praefato moderno et futuris dicti Ordinis magistris generalibus in virtute sanctae obedientiae prohibemus et interdici-mus, ne de cetero magisterii aliosve gradus supra numerum sicut praemittitur praescriptum conferre, nec ullam cuiusvis generis exemptionem concedere audeant quovis modo seu praesumant illis fratribus, qui realiter et cum effectu laudabiliter non-exercuerint illa officia et non supportaverint illa onera, quae, iuxta constitutiones¹ Ordinis praefati, ad obtinendos gradus et exemptiones huiusmodi respective necessario praecedere debent.

Prohibetur, ne magistri generales in posterum, supernumerarios instituant, nec exemptionem nisi concedant, quibus constitutiones Ordinis non subrogantur.

§ 5. Ceterum quia (sicut pariter accepimus) plurimi in Ordine praedicto reperiuntur fratres, qui, vigore gratiarum specialium a magistris generalibus supra dictis concessarum, exemptionibus a choro ac praerogativis loci baccalaureorum et vocis in capitulis provincialibus, contra formam constitutionum et capitulorum generalium praefatorum, fruuntur, in gravissimum dictarum communitatum nonnullorumque fratrum privatorum praeiudicium:

Quamplurimae tribuantur speciales gratiae a magistris generalibus contra capitula generalia et constitutiones Ordinis.

§ 6. Nos, opportunum his quoque abusibus remedium adhibere, et ne in futurum suboriantur providere volentes, omnes et singulas gratias speciales huiusmodi, motu, scientiâ, deliberatione et

Revocantur huiusmodi speciales gratiae, et omnino standum decernitur dispositionibus constitutionum et capitulorum generalium.

¹ Male edit. Main. legit *constitutionis* (n. T.).

potestatis plenitudine paribus, earumdem tenore praesentium, revocamus, cassamus et abolemus, viribusque et effectu penitus et omnino vacuumus, ac in futurum dispositiones constitutionum et capitulorum generalium huiusmodi inviolabiliter observari praecipimus.

Clausulae.

§ 7. Decernentes ipsas praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praefati, aliive quilibet in praemissis forsitan interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati vel auditi, nec causae, propter quas praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificatae et iustificatae fuerint, seu ex alia quacumque etiam quantumvis legitima et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos iuris reduci, vel adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse; sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari; sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iu-

dices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuntios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentia et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 8. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostra et cancellariae apostolicae regula de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis, eiusque provinciarum et conventuum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque insolitis clausulis et decretis, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, et aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis et innovatis, quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

Fides transumptorum.

§ 8. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx novembris MDCLXXVII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 25 novembris 1677, pontif. anno II.

XXIV.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua visitantibus aliquam ex ecclesiis erectis quam erigendis Congregationis clericorum regularium Barnabitarum in festis Conversionis et Commemorationis S. Pauli apostoli.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Universis christifidelibus, praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Caelestium munerum thesauros, quorum dispensationem humilitati nostrae credit divina dignatio, libenter erogamus, sicut ad fovendam incitandamque fidelium erga sanctos in caelis cum Christo regnantes devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Concedit et in rubrica.

§ 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Pauli Antonii Sandriani, procuratoris generalis Congregationis clericorum regularium S. Pauli Decollati Barnabitarum nuncupatorum, nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere

Bull. Rom. — Vol. XIX.

poenitentibus et confessis ac sacrae communionis refectis, qui aliquam ex ecclesiis clericorum regularium Congregationis praedictae hactenus erectis et in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, in Conversionis et Commemorationis eiusdem S. Pauli apostoli festis diebus, a primis vesperis usque ad occasum solis dierum huiusmodi, singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione ac sanctae Matris Ecclesiae exaltatione piis ad Deum preces effuderint, quo die ex praedictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus; praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§ 2. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die II decembris MDCLXXVII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 2 decembris 1677, pontif. anno II.

XXV.

Confirmatur statutum hominum artis exonerantium ligna ad ripam parvam Tyberis, quo adsignatur hospitali S. Rochi unus iulius pro undaque navi lignis onerata.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii universitas et homines artis eo-

Causa statuti hominum artis

exonerantiam
ligna.

rum qui ligna exonerant ad Ripettam de Urbe, quod (¹ singuli homines dictae artis, iuxta statuta universitatis praedictae auctoritate apostolica confirmata, quatuor iulios monetae hospitali S. Rochi de eadem Urbe quotannis solvant ad hoc ut dum morbo laborant in dictum hospitale curationis causam recipiantur, dictum vero hospitale, propter multitudinem aegrotorum quos in dies recipit, gravia subeat dispendia, quae vix potest supportare) ipsi exponentes numero quadraginta et amplius insimul congregati, praemissis consideratis, unanimi consensu statuerunt ut praeter et ultra quatuor iulios monetae huiusmodi, quos annuatim pro eorum quolibet ut praefertur solvunt, moderni et pro tempore existentes homines universitatis praedictae unum alium iulium eiusdem monetae pro quolibet navi lignis onerata, quam ad ripam Tyberis exonerabunt, hospitali praedicto solvere teneantur, ad hoc ut exinde necessitati eiusdem hospitalis per amplius provideatur.

Statutum confirmat.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes statutum huiusmodi, quo firmiter subsistat et servetur exactius, apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos² fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc oblatis inclinati, statutum

¹ Deest particula cum (R. T.).

² Potius lege absolutas (R. T.).

praefatum, quod homines dictae universitatis deinceps unum iulium pro quolibet navi lignis onerata, quam ad ripam praedictam exonerabunt, memorato hospitali solvere teneantur, a praefatis exponentibus factum ut praefertur (dummodo tamen novum onus huiusmodi in damnum eorundem hominum dumtaxat cedat, dictusque iulius ex sola eorum mercede desumatur, quae proinde nullo modo alterari possit, nec id in damnum seu praeiudicium dominorum navium vel lignorum huiusmodi aut¹ aliofom quolibet ullatenus redundet), auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, vel ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictae universitatis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis,

¹ Particula aut nos addimus (R. T.).

Clausulae.

Derogatio
contrariorum.

confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IV decembris MDCLXXVII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 4 decembris 1677, pontif. anno II.

XXVI.

Conceduntur religiosis Insularum Philippinarum Ordinis Eremitarum sancti Augustini, qui in Romanam vel Hispaniae Curiam procuratoris officio per triennium functi sunt, omnia exprovincialium privilegia.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Causa concessio-
nis.

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum fratrum provinciae Insularum Philippinarum nuncupatarum, in mari Oceano, Ordinis Eremitarum sancti Augustini nobis expositum fuit (quod cum ipsi ad procuranda in Romanam et regiam Hispaniae Curiam urgentia dictae provinciae negotia aliquem religiosum mittere debeant, nec reperiat ullus religiosus qui id oneris in se suscipere velit, tum propter adeo longum aerumnosumque iter quod sine gravibus incommodis vitaeque periculo peragi nequit, tum etiam quia eiusmodi procuratores, postquam triennio et amplius in suo munere exercendo laboraverunt, nullam praerogativam fruuntur) iidem exponentes plurimum cupiunt a nobis indulgeri, ut illi, qui per triennium continuum procuratoris huiusmodi munus in dictis

curiis exercuerint, privilegiis exprovincialium fruantur. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, non solum tota provincia praedicta, sed etiam nuper prior generalis dicti Ordinis indulti huiusmodi concessionem consensum praestiterint, nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio; attento consensu memorati prioris generalis, ut in posterum illi religiosi dictae provinciae, qui procuratoris ipsius provinciae munus in curiis supradictis saltem per triennium exercuerint, omnibus privilegiis, praerogativis et exemptionibus, quibus illi, qui prioris provincialis eiusdem provinciae munere functi sunt, potiuntur et gaudent, pari modo potiri et gaudere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et indulgemus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

§ 3. Decernentes ipsas praesentes litteras, semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere

Concessio privilegiorum exprovincialium facta dictis religiosis, qui procuratoris munus per triennium obierint in Curia Romana vel Hispanica.

Clausulae.

ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum
derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praefatorum Ordinis et provinciae, etiam iuramento, confirmatione apostolica, seu quavis firmitate aliâ reboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII decembris MDCLXXVII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 7 decembris 1677, pontif. anno II.

XXVII.

Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium, quo permissum fuit ut superiores Ordinis Praedicatorum Portugalliae provinciae possent removere ex conventibus religiosos conventualitatum indultis munitos.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Aliâs pro parte dilectorum filiorum prioris provincialis ac definitoris et electoris provinciae Portugalliae Ordinis fratrum Praedicatorum, tunc in Romanâ Curia praesentium, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae¹ quod (cum pro bonâ directione dictae provinciae oporteret ut unusquisque conventus eum haberet numerum religiosorum qui in illo sustentari possunt, ipsique religiosi essent magis opportuni pro necessitate religionis² in qua dicti conventus consistunt, ad hoc ut illas possent adimplere obligationes quibus operam dare debent, ita ut civitates aliaque loca praecipua concionatoribus et confessariis doctis et exemplaribus pro eorum necessitate instructa essent, ne defectu religiosi ministerii laborarent, neve suboriretur scandalum quod facile nascitur inter fideles dum vident religiosos maioris sufficientiae, virtutis et doctrinae residere in regionibus, ubi eorum opera non est necessaria, et e converso alios iis occupationibus adhibitos quibus non merentur adhiberi, tum propter modicam eorum aetatem atque capacitatem, tum quia malo exemplo fuerunt in locis eorum residentiae, et proinde necesse esset ut praelati, quibus regimen incumbit, multis incommodis remedium adhiberent providendi³ unicuique conventui de his religiosi, quibus unamquamque civitatem et locum indigere cognoverint, ac tollendo scandala quae aliqui religiosi praebere possunt illis ab uno ad alium conventum trasiatis) nihilominus prae-

Causa decreti.

¹ Deest vox *exposito* (R. T.).

² Videtur legendum *regionis* (R. T.).

³ Videtur legendum *providendo* (R. T.).

lati praefati non poterant executioni mandare eorum bona et pia desideria, tametsi id omnino necessarium esset¹ pro directione et profectu spirituali dictorum religiosorum, et non sine gravi querimonia² atque dolore videbant sibi non licere conventibus et locis de religiosis opportunis providere, scandalisque ansam praecidere, cum, ipsis res in ordinem reducere et unumquemque suo loco constituere satagentibus, multi ex dictis religiosis praesentarent ipsis praelatis assignationes conventualitatum perpetuarum, quarum aliquae Sede Apostolica concessae, aliae a magistro generali dicti Ordinis secuta eiusdem Sedis confirmatione, et aliae ab antecessore priore provinciali provinciae praefatae concessae, ac a dictâ Sede illiusque nuntio in regno Portugalliae residente confirmatae reperiantur; et, licet intentio concedentium assignationes huiusmodi admodum sancta et recta fuisset propter causas allegatas, hae tamen ut plurimum fictitiae ac coloratae et valde leves erant, quia vero ante concessionem huiusmodi assignationum non fuerat requisita informatio praelati actualis qui merita et demerita suorum subditorum melius novit et a cuius obedientia subditi ipsi hac ratione se subtrahere student; inde conseqebatur ut non posset praelatus, etiamsi id vellet, provinciam suam perfecte gubernare:

Praedicta
oconomia ma-
xime servanda
erat in civitate
Ulyssiponensi.

Et in eadem expositione subiuncto, quod tunc temporis in conventu S. Dominici civitatis Ulyssiponensis (quae est primaria dicti regni, in qua proinde degere debent meliores concionatores et confessarii, ad hoc ut apostolico zelo divinae maiestatis offensas, quae in curiis et populis numerosis, qualis est populus Ulyssiponensis, committi solent, impedire satagent, et unde amoveri de-

¹ Edit. Main. legit *esse pro esset* (R. T.).

bent aliqui religiosi, qui opportuniorem in magnis civitatibus occasionem arripiunt et licentiosius vivunt) commorabantur religiosi usque ad numerum vigintiquinque cum assignationibus conventualitatum perpetuarum huiusmodi, earumque clypeo abutebantur ad vivendi licentiam, qui, si eas non haberent, timore mutationis tamquam fraeno ab inordinatis eorum moribus coëcerentur; et, licet aliqui eorum scandalose non viverent, ita tamen levis et modicae considerationis fuerat causa per eos pro obtinendis dictis assignationibus allegata, ut iniquum videretur privatam commoditatem, a qua boni verique religiosi segregati esse debent, praeferrî ac praeiudicare bono communi religionis et aliorum fidelium, quorum saluti incumbere deberent; quia vero eiusmodi assignationes ordinarias solebant obtinere pro dictâ civitate Ulyssiponensi, id dicto conventui intolerabile gravamen, ultra dicta inconvenientia, adferebat, cum ceteroqui idem conventus non esset instructus religiosis sibi necessariis, et praefatus numerus viginti quinque constaret fere ex omnibus religiosis inutilibus ipsi conventui, ac parum idoneis ad procurandam in amplâ illâ civitate salutem animarum; quinimo reperiebantur in eadem provinciâ alii religiosi, qui eodem modo officia perpetua obtinuerant, ex eâque perpetuitate eadem inconvenientia sequebantur:

Ideoque pro parte dictorum exponentium memoratae cardinalium Congregationi, etiam nomine provinciae praedictae, supplicato, ut eiusmodi conventualitatibus et officiis perpetuis tam in dicto conventu S. Dominici Ulyssiponensi quam in reliquâ provinciâ huiusmodi eatenus concessis derogaret, vel ordinaret ut procurator provincialis cum consilio gravissimorum fratrum

Proces super-
riorum totius-
que provinciae
Congregationi
episcoporum et
regularium ob-
latae.

posset mutare religiosos conventualitibus et officiis perpetuis huiusmodi sufficientes, si eos scandalum praebere, aut illos in dicto Ulyssiponensi aliove quolibet provinciae praefatae conventu perpetuo non degere, Dei servitio et bono religionis convenire reperiisset: emanavit a praefata Congregatione cardinalium decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Decretum sacrae Congregationis.

« Sacra Congregatio S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, ad quam SS. D. N. supplicem hunc libellum benigne remisit, attentâ relatione patris procuratoris generalis Ordinis, censuit facultatem concedi posse, prout praesentis decreti tenore concedit, superioribus praedictae provinciae, ut, habitâ aequitatis ratione, casibus praesertim necessitatis, praedictos religiosos ab uno ad alterum conventum, prout magis eis expedire videbitur, transferre et mutare possint; non obstantibus praenarratis conventualitatibus indultis, illis expresse derogando. Romae, 1 octobris MDCLXXVII.

Cardinalis CARPINEUS. »

Praedicti decreti confirmatio.

§ 2. Cum autem, sicut exponentes praefati et praesertim dictus prior provincialis nomine provinciae huiusmodi nobis nuper exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderant: nos, specialem ipsi exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis

super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate praefatae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis¹, ad quos spectat et spectabit in futurum, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae, eiusque conventuum et Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die v ianuarii MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 5 ianuarii 1678, pontif. anno II.

¹ Edit. Main. legit illisque (R. T.).

² Potius lege ab illis (R. T.).

Clausulae.

Contrariorum derogatio.

XXVIII.

Declaratur in Brevis, quo electus fuit prior provincialis Ordinis Carmelitarum in Sicilia, sub nomine patrum provinciae aliorumque de eius gremio venire dumtaxat patres definitorii.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Summa Brevis.

§ 1. Cum nos nuper, supplicationibus dilecti filii vicarii generalis Ordinis fratrum B. Mariae Virginis de Monte Carmelo nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, dilectum etiam filium Clementem Impellizzeri, fratrem expresse professum dicti Ordinis in sacrâ theologia magistram, in priorem provinciam provinciae S. Alberti in Sicilia eiusdem Ordinis ad tempus quo eiusmodi provincialatus officium iuxta regularia Ordinis praefati instituta per Sedem Apostolicam confirmata durare consuevit, statim atque dilectus filius modernus prior provincialis provinciae huiusmodi tempus suum absolventis inchoandum, auctoritate apostolica sub certis modo et formâ tunc expressis constituerimus et deputaverimus; ac definitorio actuali eiusdem provinciae se unâ cum maiori parte patrum provinciae et aliorum de gremio provinciae huiusmodi existentium dominicâ tertiâ post Pascha Resurrectionis Dominicæ proxime venturum congregandi, ac duos socios prioris provincialis, qui ad proximum futurum capitulum generale Ordinis praefati venire debebunt, necnon novos definitores pro gubernio eiusdem provinciae, servatis aliâs servandis, eligendi facultatem impertiti fuerimus, et aliâs prout in nostris desuper in simili formâ Brevis die XIX novembris proxime praete-

riti expeditis litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, uberior continetur;

§ 2. Et, sicut pro parte memorati vicarii generalis nobis subinde expositum fuit, ipse vicarius generalis vereatur ne ex eo quod per litteras praedictas definitorio actuali dictae provinciae se unâ cum maiori parte patrum provinciae et aliorum de gremio provinciae huiusmodi existentium, sicut praemittitur, congregandi facultas tribuitur, praetendi forsitan possit quod id de omnibus fratribus dictae provinciae, qui integro capitulo provinciali interesse consueverunt, intelligendum sit; quo casu difficultates congregandi capitulum provinciale huiusmodi, propter quas eadem litterae concessae fuerunt, non evitentur: nobis propterea idem vicarius generalis humiliter supplicari fecit, ut, ad tollendas litium, quae super hoc oriri possent, occasiones, opportune in praemissis providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsum vicarium generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, verba illa supradictarum nostrarum litterarum, quibusdam definitorio actuali se unâ cum maiori parte patrum provinciae et aliorum de gremio provinciae huiusmodi existentium congregandi, aliâque supra expressa facien-

Quaeritur, an dicerentur nati- trum nomine veniant fratres, omnes integri capituli provincialis.

Respondetur, an illis verbis dicitur, quare dumtaxat definitorii patres.

¹ Potius lege quibuscum (R. T.).

di facultas tribuitur, de illis dumtaxat patribus provinciae et aliis qui de solo gremio definitorii ipsius provinciae existunt, non autem de toto corpore capituli eiusdem provinciae intelligi debere, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, declaramus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et spectabit in futurum, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantia tollit.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis, quae in litteris praefatis volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VII ianuarii MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 7 ianuarii 1678, pontif. anno II.

XXIX.

*Indicatur capitularibus S. Ioannis in Laterano de Urbe, sub poenâ excommunicationis latae sententiae Pontifici reservatae, silentium eorum, quae suis capitulis aguntur*¹.

¹ Plura de iis quae agenda sunt et tractanda in capitulis, pro rectâ administratione bonorum ad basilicas et collegiatae ecclesias saeculares Urbis pertinentium, statuit Alexander VII, Constitut. cl. (al. 3A) quae incipit *Pro commissâ* tom. XVI, pag. 268.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut accepimus, saepius contigerit quod per dilectos filios archipresbyterum, seu eius vicarium, et canonicos ecclesiae S. Ioannis in Laterano de Urbe, capitulariter, ut moris est, congregatos, capitularia tractata, gesta, statuta et ordinata per nonnullos ex ibidem interessentibus publicata et revelata fuerint, ac publicentur et revelentur in dies, et ex publicatione et revelatione huiusmodi non modicum dictae ecclesiae et capitularibus praefatis illatum sit praedictum et afferatur:

Causa constitutionis.

§ 2. Nos, in praemissis opportune providere volentes, motu proprio, et ex certa scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, archipresbytero, seu eius vicario, et canonicis ecclesiae huiusmodi, aliisque quibuscumque personis ecclesiasticis et saecularibus, etsi pontificali vel aliâ quavis praefulgeant dignitate, qui capitulo ipsius ecclesiae interfuerint, ne de cetero perpetuis futuris temporibus in ipso capitulo pro tempore tractata, gesta, statuta et ordinata quibusvis personis tacite vel expresse per se vel per alium seu alios absque ipsius capituli licentiâ publicare vel revelare audeant vel praesumant, sub excommunicationis latae sententiae, a qua nisi per nos vel successores nostros praeterquam in mortis articulo constituti absolvi non possint, ipso facto incurrendâ poenâ, districtius inhibemus ac praecipimus et mandamus.

Praecipitur sub excommunicationis latae sententiae Sanctae Sedi reservatae ne capitulares peracta capitulis revelent.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et dictae ecclesiae, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et

Obstantia tollit.

innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VII ianuarii MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 7 ianuarii 1678, pontif. anno II.

XXX.

*Confirmatur decretum prioris generalis Ordinis Eremitarum sancti Augustini, quo ipse moderatus fuit alternativam inter fratres in Hispania natos et alios Criollos dictos provinciae Quitensis in Indiis Occidentalibus*¹.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Series facti paucis hic exponitur, sed pluribus in sequenti decreto.

§ 1. Pro parte carissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum regis catholici nobis nuper exponi fecit dilectus filius nobilis vir Gaspar de Haro et Guzman marchio de Carpio, eiusdem Caroli regis apud nos et Sedem Apostolicam orator, quod, cum aliâs venerabilis frater Nicolaus Oliva episcopus Cortonensis, qui tunc temporis prioris generalis Ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini munere fungebatur, alternativam et aequalitatem quoad provincialatus ceteraque omnia officia provinciae Quitensis in Indiis Occidentalibus dicti Ordinis inter eiusdem provinciae fratres in Hispania natos et illarum partium indigenas, quos *criollos* vulgariter vocant, servari debere statuisset, idque etiam a felicis recordationis Clemente Papa X

¹ De hac alternativâ officiorum vide quae notavimus in huius Pontificis const. XVII, quae incipit *Illius qui* (supra, pag. 44).

praedecessore nostro confirmatum fuisset; verum propter fratrum Hispanorum in dictâ provinciâ paucitatem eiusmodi alternativa et aequalitas quoad omnia provinciae praefatae officia sine gravibus incommodis servari nequiret; idem Nicolaus episcopus subinde tunc adhuc prior generalis Ordinis praefati, vigore facultatis sibi super hoc a nobis concessae, eandem alternativam et aequalitatem ita moderatus est, ut illa ad provincialatus ac definitorum et visitatorum provinciae Quitensis praedictae officia dumtaxat restricta et coarctata existat, cum diversis declarationibus et ordinationibus, prout plenius continetur in illius litteris patentibus desuper emanatis tenoris qui sequitur, videlicet:

« Magister frater Nicolaus Oliva Senensis, totius Ordinis eremitarum sancti Augustini prior generalis. Provinciae nostrae Quitensis, quam in visceribus gerimus charitatis, religiosae quieti ac tranquillitati consulere volentes, aliâs sub die XIX iunii MDCLXXV decretum condidimus, quo aliud reverendissimi prioris magistri Hieronymi de Ghettis praedecessoris nostri decretum die IX iulii MDCCXXV emanatum, eo quod aut nunquam in praefatâ provinciâ receptum aut temporis decursu violatum oblivionique datum intelleximus, nostrâ auctoritate confirmavimus et approbavimus et innovavimus, iterumque decrevimus, ut, non obstante quolibet abusu, aut praefati decreti inobservantiâ, in futuris in posterum capitularibus electionibus in eadem provinciâ Quitensi servaretur alternativa et vicissitudo, ita ut in uno quadriennio eligeretur in provinciam pater aliquis Hispanus, in altero vero quadriennio eligeretur pater alterius familiae, quam *criollos* vulgo vocant; ac insuper in ceteris quoque officiis, sci-

Decretum prioris generalis pro moderazione alternativae.

¹ Praeposit. in nos addimus (n. r.).

licet definatorum, visitatorum, prioratum ecc., aequalitas servaretur inter ipsas duas familias, idque sub eisdem censuris, poenis et actorum nullitate in praedicto reverendissimi de Ghetis decreto taxatis praecepimus¹. Ut vero recensitum hoc nostrum decretum firmiter consisteret, eiusque observantia veluti ad eradicanda omnia in provincia Quitensi discordiarum germina pernecessaria perpetuis futuris temporibus inviolata remaneret, petente eminentissimo ac reverendissimo S. R. E. cardinali Nidardo catholici Hispaniarum regis apud Sanctam Sedem oratore, felicitis recordationis Clemens Papa X auctoritate apostolicâ benigne illud cum omnibus et singulis in eo contentis approbavit et confirmavit, ac desuper litteras in formâ Brevis sub die VII augusti MDCLXXV expediti mandavit. Verum cum Carolus II Hispaniarum rex catholicus per regias suas litteras nobis significare dignatus fuerit ut praefatae alternativae moderationem stabiliremus, eam ad officia provincialatus, definatorum et visitatorum restringendo, nos itaque, regiis nutibus ut par est obtemperare cupientes, opportunam ad dictam moderationem et restrictionem facultatem a sanctissimo domino nostro Innocentio Papa XI feliciter regnante humiliter postulavimus, quam nobis concedere dignata est Sanctitas Sua per litteras in formâ Brevis tenoris sequeatis, videlicet:

Brevis Innocentii XI.

A tergo, Dilecto filio Nicolao Olivae priori generali Ordinis fratrum eremitarum S. Augustini: *Intus vero*, Innocentius Papa XI, dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. Exponi nobis nuper fecisti quod tu alias, videlicet ante biennium, vel circiter, ad instantiam carissimi in Christo filii nostri Caroli

Hispaniarum regis catholici statuisti ut in provincia Quitensi tui Ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini in Indiis Occidentalibus observaretur alternativa inter fratres in Hispania natos et illorum partium indigenas, quos *criollos* vulgariter vocant, tam quoad provincialatum, quam quoad aequalitatem in omnibus generaliter aliis officiis gubernii dictae provinciae; haecque omnia a felicitis recordationis Clemente Papa X praedecessore nostro per quasdam suas in simili formâ Brevis die VII augusti MDCLXXV expeditas litteras approbata et confirmata fuerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Carolus Rex ex informationibus, quae ad ipsum ex partibus praedictis subinde pervenerunt, cognoverit, propter modicum numerum fratrum Hispanorum qui in Indiis reperiuntur, vix posse alternativam et aequalitatem in omnibus officiis huiusmodi, quae¹ ad omnia exercenda fratres idonei illic non adsint, observari, eaque de causâ tibi nuper significaverit ut eiusdem alternativae moderationem illiusque ad officia provincialatus et definatorum restrictionem ab hac Sanctâ Sede concedi procurares, itaut de cetero ad priorum et reliqua officia non extenderetur: nobis propterea humiliter supplicari fecisti ut tibi de opportunâ in praemissis facultate, per quam religiosi memorati Caroli regis votis ad conservandam in illis remotis partibus religiosam disciplinam atque observantiam laudabiliter tendentibus obsecundare valeas, providere de benignitate apostolicâ dignaremur. Nos igitur, te speciali favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censu-

¹ Edit. Main. legit *praecipimus* (R. T.).

¹ Potius lege *quum* pro *quae* (R. T.).

ris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de voto fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum¹, qui dilectum filium procuratorem generalem Ordinis praedicti audiverunt, consilio², tibi alternativam a te statutam, ut praefertur, auctoritate nostrâ apostolicâ moderandi et restringendi, itaut deinceps provincialatus et definatorum provinciae praedictae officia dumtaxat comprehendat, quamcumque necessariam et opportunam facultatem eadem auctoritate, tenore praesentium concedimus et impartimur; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium; non obstantibus praedictis Clementis praedecessoris litteris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae in eisdem Clementis praedecessoris litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIX iulii MDCLXXVII, pontificatus nostri anno I.

I. G. SLUSIUS.

Intra quam facultatem prior generalis moderatur alternativam.

Hac igitur apostolicâ auctoritate muniti, eâ qua par est in catholicis regis litteras reverentiâ, partibus insuper, videlicet R. P. M. Francisco Montano provinciae Quitensis procuratore et R. P. M. Augustino Montesdoca eiusdem provinciae alumno semel atque iterum auditis, quinimo eorumdem petitionibus nobis factis in supplici libello

¹ Male edit. Main. legit *praepositis* (R. T.).

² Vox *consilio* vel *oto* redundat (R. T.).

propriâ eorum syngraphâ subscripto inclinati, praedictum nostrum decretum de alternativâ, tenore praesentium, et auctoritate ut supra, necnon de consilio reverendorum administratorum patrum qui nobis assistunt, moderamur et restringimus, itaut, ceteris eiusdem clausulis, quae ad priorum et cetera officia praefatum decretum extendunt, revocatis et annullatis, easque revocatas et annullatas esse censentes, alternativam et aequalitates ad provincialis, definatorum et visitatorum officia dumtaxat restringimus et coarctamus, prout restrictum et coarctatum esse volumus et declaramus, non obstantibus quibuscumque.

Ut autem dissensiones et lites circa praedicti decreti observantiam, intelligentiam et executionem imposterum penitus tollantur, per has nostras decretales litteras, et de consilio eorumdem reverendorum administratorum patrum qui nobis assistunt, declaramus: Primo, quod provincialis in immediate futuro capitulo provinciali eligatur ex aliâ partialitate ac sit provincialis electus pro currenti quadriennio, itaut si hic sit Hispanus, in capitulo futuro eligatur *criollus*, et e contra si modernus sit *criollus*, eligatur Hispanus in sequenti capitulo: Secundo, quod si contingat patrem provincialem, nondum sui gubernii tempore expleto, ex hac vitâ decedere, aut aliquo quocumque impedimento ita detineri ut provincialatus officium nequeat personaliter exercere, tunc provinciae rector, qui ad praescriptum reverendissimi Valvasorii praedecessoris nostri usque ad celebrationem capituli provincialis proxime futuri eligi debet, ex eadem eligatur partialitate ex qua erat provincialis defunctus, irritam ac nullam nunc pro tunc declarantes electionem quae fieri secus contigerit: Tertio declaramus quod a praedictâ al-

Modus servandus in hac nova alternativa.

ternativa, pro parte eorum qui in Hispania nati sunt, exclusi intelligantur omnes et singuli nati in insulis Canariensibus, necnon omnes et singuli Lusitani alterius domini a rege catholico; qui Canarienses ac Lusitani, si in provincia Quitensi professionem emisierint, vel legitime profliati fuerint, seu in futurum profliari contigerit, potiantur et gaudeant voce passiva, ceterisque privilegiis et praerogativis eodem modo et sine ulla prorsus differentiâ, quo eiusdem provinciae filii ex natis in Indiis, vulgo *criolli*, potiuntur et gaudent.

Commissa fuit executio et observantia huius decreti provinciali Quitensi sub certis poenis.

Ut vero cuncta in integrum executioni mandentur, reverendo patri provinciali provinciae Quitensis, pro eo tempore existenti, quo praesentes nostrae litterae co pervenerint, committimus et stricte praecipimus in meritum salutaris obedientiae, sub rebellionis nostrae et privationis vocis activae et passivae per decennium, ac, in subsidium, sub excommunicationis maioris latae sententiae, quam hac unâ pro trinâ canonicâ monitione praemissâ in his scriptis, licet inviti, ferimus, aliisque nostro et successorum nostrorum arbitrio ipso facto incurrendis poenis, quatenus, nullâ obstante neque admissâ supplicatione, appellatione, protestatione seu reclamatione, statim ac litterae ad manus suas pervenerint, nisi forte antecederet ad earum exhibitionem praedicta alternativa recepta et admissa fuerit, ipsemet, quantum ad se attinet, eandem recipiat et admittat, compellatque definitorum etiam privatum ad eam recipiendam et admittendam, et cum effectu faciat ut immediate futuro capitulo provinciali omnino et in integrum executioni mandetur. Quod si id praestare neglexerit seu renuerit, vel legitime impeditus nequiverit, in eius locum venerabiles patres praesentatos fratrem

Ferdinandum Colorado et Hyacinthum Moretto eiusdem provinciae subrogamus; quibus respective et in solidum tum in spiritualibus tum in temporalibus auctoritatem et inrisdictionem opportunam et necessariam ad praedictum effectum tenore praesentium concedimus et impartimur. Praecipimus autem omnibus et singulis definitoribus, visitatoribus, cunctisque eiusdem provinciae patribus ac fratribus, et sub poenis patri provinciali ut supra in casu renitentiae et negligentiae taxatis, ut praesentibus nostris litteris omnino obediant, et nec per se nec per alios directe vel indirecte impedimento esse audeant quominus in omnibus et per omnia sum sortiantur effectum. Datum Romae in conventu nostro S. Augustini die xviii octobris MDCLXXVII. Frater NICOLAUS OLIVA, prior generalis Indiarum, nostri muneris affixo sigillo; mag. frater CAMILLUS CAVALIUS Thinensis, secretarius Ordinis ». *Registrat. lib. v.*

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, quo¹ firmiora sint et serventur exactius illa quae apostolici muniminis praesidio roborantur: nobis propterea memorati Caroli regis nomine humiliter supplicatum fuit ut in praemissis opportune et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, piis eiusdem Caroli regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, moderationem alternativae et aequalitatis huiusmodi a praefato Nicolao episcopo, tunc priore generali, factam, ut praefertur, expeditasque desuper illius patentes litteras praesertim, cum omnibus et singulis in eis contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium,

¹ Particula quo redundare videtur (n. r.).

Preces Caroli II regis Hispaniarum Pontifici obtatae.

Confirmatur decretum prioris generalis de moderatione alternativae.

tium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras, semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari ed definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus, necnon praefatorum Ordinis et provinciae, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvi ianuarii MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 26 ianuarii 1678, pontif. anno II.

XXXI.

Conceduntur indulgentiae singulis utriusque sexus tam Ordinis quam confraternitatis habitus Servorum Beatae

Mariae Virginis orationi mentali vacantibus.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Ad ea, per quae animarum christifidelium salus procuratur, libenter intendimus, et eorumdem christifidelium devotionem, ut in spiritualibus exercitiis ferventius incumbant, caelestium munerum elargitione libenter fovemus et incitamus.

§ 1. Itaque de omnipotentis Dei misericordiâ ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis fratribus et monialibus ac tertiariis Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis, necnon aliis utriusque sexus christifidelibus confratribus et consororibus confraternitatis habitus sororum eiusdem Beatae Mariae Virginis Dolorosae Dei Matris nuncupatae, tam hactenus in ecclesiis eiusdem Ordinis, seu alibi canonicè institutae, quam in posterum ubilibet instituendae, qui per quadrantem horae orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies, qui per duos quadrantes continuatos, septem annos de iniunctis eis seu aliâs quomodolibet debitis poenitentis in formâ Ecclesiae consuetâ relaxamus;

§ 2. Iis vero, qui devotionis huiusmodi per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horae, singulis diebus et per totum mensem dabunt operam, et vere poenitentes et confessi sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, ac pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum indulgen-

Exordium.

Conceditur vacantibus orationi mentali per quadrantem horae pro qualibet vice indulgentia centum dierum.

Singulis diebus continua per diuidium vel quadrantem horae indulgentia plenaria semel in mense, etiam per modum suffragii.

¹ Forsan legendum devotioni (n. r.).

liam et remissionem, quam per modum suffragii animabus christifidelium, quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migraverunt, applicare possint;

Hae omnes indulgentiae exceduntur ad fratres et moniales Ordinis, qui ex regula et constitutione tenentur ad dictam orationem mentalem.

§ 3. Insuper, quod dicti fratres et moniales pro oratione mentali, ad quam ratione eorum regulae et constitutionum quolibet die tenentur, praedictas omnes indulgentias et peccatorum remissiones ac poenitentiarum relaxationes proportionabiliter lucrari et consequi possint et valeant, auctoritate et tenore praedictis indulgemus: in contrarium facientes non obstantibus quibuscumque. Praesentibus ad septennium tantum valituris.

Conceduntur ad septennium.

§ 6. Volumus autem quod si pro impetratione, etc., nullae sint; quodque praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica, etc., ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, die xxx ianuarii MDCLXXVIII, anno II.

Dat. die 30 ianuarii 1678, pontif. an. II.

XXXII.

Confirmatur et moderatur Constitutio Urbani VIII circa translationem pensionum.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. Circumspecta Sedis Apostolicae prudentia, christifidelium commodis iugiter invigilans, ea, quae aliàs pro ecclesiarum et beneficiorum ecclesiasticorum exoneratione optimo quidem constituta fuere consilio, si optatus inde effectus minime proveniat, sed gravia potius exoriantur incommoda, in melius commutare atque reformare studet, sicuti magistra rerum experientia faciendum suadet, ac aequi bonique ratio, necnon ecclesiarum et beneficiorum ipsorum

utilitas, et christifidelium pax et tranquillitas noscuntur postulare.

§ 1. Cum itaque dudum felicitis recordationis Urbanus Papa VIII praedecessor noster¹ omnes et singulas facultates, indulta et privilegia transferendi quascumque pensiones annuas super patriarchalium, metropolitanarum, cathedralium et abbatialium mensarum et quorumvis ecclesiasticorum tam saecularium quam regularium beneficiorum quomodocumque qualificatorum fructibus, tam certis quam incertis, ac etiam distributionibus quotidianis reservatas, quae tamen per extractionem² integrarum pensionum huiusmodi, ab ipsis translatoriis factam, realem et actualem effectum sortita non essent³, pro summâ quae medietatem veri anni valoris fructuum mensae seu beneficii, super quibus pensio transferenda seu translata reservata reperietur⁴, excederet, quibusvis personis, etiam abbatiali, episcopali, archiepiscopali, patriarchali, vel aliâ quavis dignitate, etiam cardinalatus honore fulgentibus, sive etiam ad favorem quorumcumque locorum piorum et collegiorum, quovis intuitu et consideratione, etiam motu proprio et ex certâ scientiâ et de apostolicae potestatis plenitudine, ac cum quibusvis clausulis et decretis, tam per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores suos quam ipsum Urbanum praedecessorem concessa eatenus, revocaverit, cassaverit et annullaverit, ac viribus et effectu evacuaverit (ita tamen ut facultates transferendi pensiones huiusmodi, pro eâ parte quae medietatem fructuum etiam incertorum, vel distributionum, quatenus super illis essent impositae,

Summa Constitutionis Urbani VIII.

¹ Confer Const. xxviii Urbani VIII, tom. XIII, pag. 106 (R. T.).

² In loco parall. legit *exactionem* (R. T.).

³ Male edit. Main. legit *essel* (R. T.).

⁴ Potius lege *reperiretur* (R. T.).

non excederet, firmæ et illaesae remanerent), et insuper voluerit et ordinaverit, eos, qui, praetextu excessus medietatis fructuum seu distributionum huiusmodi, partem pensionum translatarum solvere recusarent, ad excessum ipsum probandum teneri, nec interim, istius dispositionis praetextu, processum executivum aut solutionem integrae pensionis, quatenus aliàs illis locus esset, impediri aut retardari debere, et aliàs, prout in eiusdem Urbani praedecessoris constitutione desuper editâ et in cancellariâ apostolicâ anno Incarnationis Dominicae MDCXXIV die xxiv ianuarii publicatâ, cuius tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, uberius continetur;

Causa huius Constitutionis.

§ 2. Verum, cum quotidiano experimento compertum sit praenarratam constitutionis huiusmodi dispositionem ecclesiis et beneficiis pensionum huiusmodi onere gravatis illasque obtinentibus, qui excessum medietatis fructuum huiusmodi pensionibus gravatorum probare, et interea, donec rei iudicatae¹ desuper obtinuerint, pensiones ipsas solvere tenentur, parum esse proficuum, et e converso tam transferentibus quam translatoriis pensionum huiusmodi non modicum afferre incommodum; illis quidem, quod, propter ignorantiam tum veri valoris annui fructuum et distributionum tum quantitatis aliarum pensionum desuper reservatarum, frequentissime ac fere semper dubii sint et incerti quas pensiones transferre possint; his vero, quod lites super pensionibus in eos translatis, quas ecclesiarum et beneficiorum huiusmodi possessores, sub praetextu excessus praedicti, impugnant, sustinere et prosequi cogantur; itaut eiusmodi litibus discutiendis et deci-

dendis tribunalia assidue fatigentur, partes vero aerumnosis dispendiis praegraventur:

§ 3. Hinc est quod nos, litibus et dispendiis huiusmodi ansam praecidere, ac tam ecclesiarum et beneficiorum exonerationi, quam illius et illa obtinentium, necnon eorum, quibus eiusmodi facultates transferendi pensiones ab hac Sanctâ Sede concessae sunt et in posterum concedentur, ac illorum, in quos pensiones ipsae transferentur, commoditati, securitati et indemnitati, quantum nobis ex alto conceditur, providere cupientes, ac quorumcumque privilegiorum, indultorum et facultatum transferendi pensiones huiusmodi, seu illarum loco fructus, redditus et proventus ecclesiasticos reservatos et reservandos, quibusvis personis, cuiuscumque status, gradus, ordinis, praeeminentiae et dignitatis existentibus, etiam cardinalatus honore fulgentibus, seu aliàs specificâ et individuâ mentione dignis, etiam motu proprio ac de apostolicae potestatis plenitudine, ac cum quibusvis clausulis, derogationibus et decretis, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac etiam per nos et Sedem praedictam hactenus quomodolibet concessorum, litterarumque apostolicarum, tam sub plumbo quam in simili formâ Brevis, cedularum motus prope desuper expeditarum, et chirographorum cuiusvis Romani Pontificis manu subscriptorum tenores etiam veriores et datas, aliaque omnia et singula etiam specialem et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pariter pro plene et sufficienter expressis et insertis ac exactissime et accuratissime specificatis habentes, motu proprio, non ad cuiusquam nobis super hoc oblaepetitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, de-

Dimittit sen minor pars pensionis transferenda est respectu quantitatis, quam pensionari periciunt.

¹ An recta lectio iudicet lector sciens (R. T.).

que apostolicae potestatis plenitudine, ut de cetero omnes et singuli, etiam S. R. E. cardinales, seu quavis aliâ praeminentiâ et dignitate praediti, et aliâs quomodolibet qualificati, seu specificam et individuum mentionem requirentes, quibus eiusmodi indulta, privilegia et facultates transferendi pensiones annuas super fructibus, redditibus et proventibus, iuribus, obventionibus et emolumentis, undecumque provenientius et in quibuscumque rebus consistentibus, ac distributionibus etiam quotidianis et manualibus patriarchalium, metropolitanarum, cathedralium, abbatialium, aliarumque mensarum ac dignitatum, etiam maiorum et principalium, personatum, officiorum, praepositarum, praepositatum, canonicatum et praebendarum, aliorumve quorumlibet, cum curâ et sine curâ, saecularium et cuiusvis Ordinis, congregationis et instituti regularium, beneficiorum reservatas, seu illarum loco fructus, redditus et proventus huiusmodi reservatos, sive per viam cassationis et novae reservationis, sive simplicis translationis, seu aliâs quomodolibet hactenus a Sede Apostolicâ concessa sunt et in futurum tam per nos quam per Romanos Pontifices successores nostros et Sedem praedictam concedentur, eorundem privilegiorum, indultorum et facultatum vigore dimidiam dumtaxat seu dimidiâ minorem partes ipsarum pensionum seu fructuum, reddituum et proventuum illarum loco reservatorum huiusmodi, quas et quos vigore primae reservationis seu in eos factae translationis de praesenti percipiunt et pro tempore percipient seu legitime percipere possunt et poterunt respective, transferre valeant (ita tamen ut eiusmodi translationes, si, servatâ ceteroqui

dictorum privilegiorum, indultorum et facultatum, ac praesertim quoad quantitatem pensionum, fructuum transferendorum in eis expressam, formâ et dispositione, factae fuerint, tametsi fructus, redditus et proventus, iura, obventiones et emolumenta et distributiones etiam quotidianae et manuales mensarum aliorumque beneficiorum huiusmodi pensionum et fructuum reservatorum oneribus ultra eorum medietatem adhuc gravata remanerent, nihilominus firmâe, validae et efficaces existant, nec ex capite excessus medietatis fructuum aliorumque praedictorum in vim praedictae constitutionis Urbani praedecessoris, quam in hac parte quoad futuras translationes nullius roboris et momenti fore decernimus, ullo modo impugnari possint) tenore praesentium perpetuo statuimus et ordinamus.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras et in eas contenta quaecumque, etiam ex eo quod praefati et alii quilibet, etiam specificâ et individua mentione digni, ac cardinalatus honore fulgentes, in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi, seu causae, propter quas ipsae praesentes emanarint, adductae, specificatae et iustificatae non fuerint, aut ex aliâ qualibet, etiam quantumvis iuridicâ, piâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostrae seu interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali, ac incogitato et inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari seu ad

Clausulae.

1 Deest vox quae (R. T.).

2 Edit. Main. legit *alia* (R. T.).

terminos iuris reduci, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse, sed easdem praesentes litteras semper firmas, validas, efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter et inconcussae observari, sicque et non aliter in praemissis censi, atque ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuntios, aliosve quoslibet quacumque praeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 5. Non obstantibus facultatibus, privilegiis, indultis, aliisque praemissis, ac de iure quaesito non tollendo, et quod cardinales praedicti sub regulis et constitutionibus faciendis non comprehendantur, ceterisque nostris et cancellariae apostolicae regulis, necnon praedicti Urbani praedecessoris, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, stylis, usi-

1 Male edit. Main. legit *quolibet* (R. T.).

bus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, praefatis aliisque personis et collegiis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, ac etiam consistorialiter, et aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac pluries et quantiscumque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ac plenissime et amplissime derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Ut autem praesentes litterae omnibus facilius innotescant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas basilicae Principis Apostolorum ac Cancellariae Apostolicae et in acie Campi Florae de Urbe publicari et affigi, sicque publicatas omnes et singulos, quos concernunt, perinde afficere ac si unicuique illorum personaliter intimatae fuissent;

§ 7. Ipsarum vero praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam

Mandat publicari.

Transumptorum fides.

impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubicumque locorum haberi, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VII februarii MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 7 februarii 1678, pontif. anno II.

XXXIII.

Confirmatur decretum capituli S. Petri de Urbe, quo adscripta fuere beneficia abbatiae S. Rufilli Foropompiliensis clericis idoneis ipsius dioecesis¹.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Species facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii capitulum et canonici basilicae Principis Apostolorum de Urbe, quod (cum quorundam perpetuorum cum cura et sine cura beneficiorum ecclesiasticorum, intra limites iurisdictionis monasterii, abbatiae nuncupati, S. Rufilli terrae Foropompilii, nullius dioecesis, provinciae Ravennatensis, eidem basilicae apostolica auctoritate perpetuo, ut asseritur, unii, consistentium, dum pro tempore vacant, collatio, cessantibus tamen reservationibus et affectionibus apostolicis, canonicis spectet ad capitulum et canonicos ipsius basilicae pro tempore existentes, qui illa turnatim per hebdomadas conferre consueverunt) ipsi exponentes die XXII novembris proxime praeteriti capitulariter congregati, ut subditorum dicti

¹ Synt. exigit eandem ... fidem (R. T.).

² Pius IV anno MDLXIV, XII kalendas Iulii, univit mensae capitulari dictae basilicae Vaticanae eandem abbatiam, cum exemptione a solutione quinquennii.

monasterii commodis consulerent, eosque ad clericalium virtutum atque ministeriorum studia propositis praemiis incitarent, decreverunt ut beneficia huiusmodi imposterum per hebdomadarios clericis monasterio praedicto sive illius iurisdictioni subditis, quando reperirentur idonei, exclusis exteris, conferrentur, et alias, prout plenius continetur in eorum decreto capitulari desuper emanato tenoris qui sequitur, videlicet: « Fidem facio per praesentes ego notarius publicus et ad curam archiepiscopii sacrosanctae basilicae Principis Apostolorum de Urbe deputatus infrascriptus, qualiter in libro decretorum capitularium eiusdem sacrosanctae basilicae fol. 90 inter cetera legitur ut infra, videlicet: - Die XXII novembris MDCLXXVII fuit capitulum, et interfuerunt reverendissimi domini Iosephus Maria Suaresius episcopus olim Vasionensis vicarius, Nestor Rita archiepiscopus Sebastensis, Franciscus Maria Scottus, Thomas Vanninus, Ioannes Vincentius Arata, Alexander Casalius, Ludovicus Lensius, Bonamens de Augustinis, Marius Columna, Michaëlangelus Zacharia, Leonardus Marsilius, Iulius Riccius et Marcus Antonius Mariscottus, omnes canonici supradictae sacrosanctae basilicae capitulariter congregati, decreverunt, quod quaecumque beneficia curata et non curata vacantia in abbatia S. Rufilli Foropompiliensis conferantur imposterum per dominos hebdomadarios illis¹ de eadem dioecesi, quando reperiantur idonei, exclusis exteris, unde iidem de dioecesi gaudeant in clericatu profecisse, et inde servitium ecclesiae et decus abbatiae augeantur. - In quorum, etc. Datum hac die XIII ianuarii MDCLXXVIII. Ita est. IOSEPHUS BALDUINUS presbyter Romanus, publicus apostolica auctoritate notarius, et ad curam archi-

Decretum capituli.

¹ Forsan clericis pro illis legendum (R. T.).

vii secretariae basilicae S. Petri deputatus ».

Preces archiepiscopi et capituli.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dilectus filius noster Carolus Barberinus S. R. E. cardinalis Carolus nuncupatus, dictae basilicae archiepiscopus, non solum decreto huiusmodi consenserit, sed etiam dictis exponentibus significaverit gratum sibi fore si etiam ipsius nomine confirmatio eiusdem decreti a nobis et hac sancta Sede obtineretur: nobis propterea ipsi exponentes, etiam eiusdem Caroli cardinalis et archiepiscopi nomine, humiliter supplicari fecerunt ut pro decreti huiusmodi in divini servitii incrementum vergentis perpetua firmitate, et ne unquam ab ullis capitularium tam praesentium quam futurorum illius observantia, sub praetextu quod illi non ligentur, seu quod illi non consenserint, aut ex alio quocumque titulo et capite etiam validitatem et iustitiam ipsius decreti concernente, in controversiam vocari possit, opportune sibi in praemissis providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignemur.

Confirmatur praedictum decretum.

§ 3. Nos igitur, Carolum cardinalem et archiepiscopum ac exponentes praefatos specialis favore gratiae prosequi volentes, ipsorumque exponentium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, decretum capitulare praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robore adiicimus, ac omnes et

singulos iuris et facti defectus, etiam substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censi vel praetendi possent, supplementum, ipsumque decretum a praefatis modernis et pro tempore existentibus archiepiscopo ac capitulo et canonicis basilicae praedictae, eorumque singulis, ad quos spectat et spectabit in futurum, inviolabiliter observari debere; praesentes vero litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictae basilicae, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXV februarii MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 25 februarii 1678, pontif. anno II.

Obstantium romelio.

XXXIV.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua visitantibus aliquam ex ecclesiis tam canonicorum regularium quam monialium Ordinis S. Antonii Viennensis in festis sancti Antonii abbatis, sancti Augustini et sanctae Monicae.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Caelestium munerum thesauros, quorum dispensatores nos esse voluit Altissimus, cum ad christianae pietatis incrementum et animarum christifidelium salutem profuturos speramus, libenter elargimur.

Praeae abbatia generalis.

§ 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni abbatis generalis canonicorum regularium Ordinis S. Antonii de S. Antonio Viennensis sub regula S. Augustini nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessi, ac sacra communione reffectis, qui aliquam ex ecclesiis tam canonicorum regularium quam monialium Ordinis huiusmodi haecenus erectis et in posterum quaecumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, in sancti Antonii abbatis, ac sancti Augustini et sanctae Monicae festis diebus a primis vespere usque ad occasum solis dierum huiusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro principum christianorum concordia, haeresum extirpatione, et sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die praedictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§ 2. Volumus autem ut praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Conceditur ut in rubrica.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxv februarii MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 25 februarii 1678, pontif. anno II.

XXXV.

Transfertur indulgentia plenaria perpetua in alium diem pro ecclesiis fratrum et monialium Ordinis Eremitarum sancti Augustini in Etruria.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valvasorius, vicarius generalis totius Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod alias felices recordationis Clemens Papa X praedecessor noster, supplicationibus venerabilis fratris Iosephi Eusanii episcopi Porphyriensis, sacrarii nostri apostolici, tunc sui, praefecti, nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, ac sacra communione reffectis, qui missae solemniter in quacumque ecclesia tam fratrum quam monialium Ordinis praedicti quotannis die xx octobris, qua officium de Nomine Beatae Mariae Virginis, cum lectionibus et officio in Toletana dioecesi die xvii septembris recitari solitis, ab omnibus tam fratribus quam monialibus eiusdem Ordinis in universo orbe existentibus recitari consuevit, celebrandae interfuisent, et ibi pro christianorum principum

Expositio.

concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione, pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, sub certis modo et forma tunc expressis, in perpetuum concessit, et alias, prout ipsius Clementis praedecessoris litteris in simili forma Brevis die vi augusti MDCLXXII desuper expeditis, quorum tenorem praesentibus pro sufficienter expresso haberi volumus, uberius continetur.

Causa translata.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, in omnibus ecclesiis tam fratrum quam monialium ac etiam saecularium clericorum in tota Etruria existentibus officium praedictum de Nomine Beatae Mariae Virginis dominica prima post octavam festivitatis Nativitatis Beatae Mariae Virginis ex concessione seu indulto apostolico recitari soleat, ac propterea dictus Dominicus vicarius generalis indulgentiam praedictam, quoad ecclesias fratrum et monialium Ordinis praedicti in Etruria consistentes, ad dictam dominicam transferri plurimum desideret:

Transfertur indulgentia ad primam dominicam post octavam Nativitatis B. M. V. in ecclesiis dicti Ordinis in Etruria.

§ 3. Nos, supplicationibus eiusdem Dominici vicarii generalis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, indulgentiam plenariam praedictam a die xx octobris ad primam dominicam post octavam festivitatis Nativitatis Beatae Mariae Virginis, itaut christifideles, qui vere poenitentes et confessi ac sacra communione reffecti dictae missae solemniter dominica praedicta in quacumque ecclesia tam fratrum quam monialium Ordinis praedicti in Etruria existentium celebrandae, interfuerint, et ut supra oraverint, eandem indulgentiam consequantur, quam consequerentur si missae huiusmodi dicta die xx octobris interessent, auctoritate apostolica, tenore praesentium, servata tamen in re-

liquis praedictarum Clementis praedecessoris litterarum forma et dispositione, perpetuo transferimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque,

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die iv martii MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 4 martii 1678, pontif. anno II.

XXXVI.

Habentur ratae et firmae electiones omnes, etiam dubiae, quae a fratribus eremitis sancti Augustini in capitulis provincialibus Indiarum sunt, donec illuc pervenerit prioris vel vicarii generalis de iis contraria definitio.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valvasorius Mediolanensis, vicarius generalis Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod in provinciis Indiarum et praesertim Quitensi dicti Ordinis non raro evenit, ut, post solemnem celebrationem capitulorum provincialium habitum in loco ad id specialiter designato, post legitimam electionem prioris provincialis per scrutinium factam a maiori parte electorum unanimi consensu in unum intendunt, post electi prioris provincialis confirmationem a praesidente capituli publice promulgatam, et post ceteras electiones tum definitorum et visitatorum tum priorum localium ac doctrinariorum rite similiter expeditas, vix huiusmodi electionibus factis, aut imminente eiusdem capituli dissolutione, vel immediate post absolutionem, ac etiam post aliquot menses, imo et annos, quibus tam prior provincialis quam ceteri su-

Species facti

periores legitime ut praefertur electi respective munere suo specificè functi fuerint, nihilominus nonnulli, malo spiritu adducti, eo quod fortassis in praefatis scapulis non obtinuerint ea quae sibi antea consequenda proposuerant, et alia cordi habebant obtinenda, contra iam electum, confirmatum et actualiter exercentem officium provincialatus potissime insurgant, ac etiam contra definitores, visitatores, reliquosque priores locales et doctrinarios, eisdem debitam denegantes obedientiam, honorem et praelationem, vanasque causas tantae contumaciae adducunt. Quinimo ad aliam electionem potissime prioris provincialis tumultuose et clandestine irrumpunt, et ad saecularia causam saepe per viam (ut vocant) auxiliatricem deferunt, contententes super validitate aut nullitate electionis praefati prioris provincialis, ceterarumque electionum; unde provincia illa miserrime turbatur; tunc enim in dubium vocantur receptiones novitiorum ad regularem habitum, solemnes eorumdem professiones, facultates ad excipiendas confessiones, institutiones doctrinariorum seu parochorum pro administratione sacramentorum, sententiae translatae in auctoritatem rei iudicatae tum absolutorie tum condemnatorie a praefato priore provinciali vel definitorio aut a prioribus localibus prolatae, ceterique actus iudiciales et extraiudiciales, utilitatem publicam vel privatam respicientes, pro nullis et invalidis habentur; utque pertinacius in sua persistent obstinatione, non obtenta a superioribus facultate veniendi Romam, longa suscipiunt itinera, et ad longum tempus, contra praescriptum constitutionum Ordinis praedicti ac decretorum huius sanctae Sedis, vagantur.

Causa huius Constitutionis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio, ob immanem terrae marisque ab hac

alma Urbe Indiarum distantiam, non facile succrescentibus huiusmodi malis opportune possit a superiore generali dicti Ordinis aptari medela: nobis propterea dictus Dominicus vicarius generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, effraenem illam licentiam insurgendi contra superiores eisdemque debitam obedientiam denegandi compescere, ac provinciarum praedictarum quieti, quantum nobis ex alto conceditur, consulere cupientes, dictumque Dominicum vicarium generalem a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui dilectum filium procuratorem generalem Ordinis praedicti audiverunt, consilio, auctoritate apostolica; tenore praesentium, perpetuo statuimus et ordinamus, ut, si in Quitensi vel aliis Indiarum provinciis praedictis electio prioris provincialis facta fuit per suffragium secretum a maiori parte electorum, eoque a praesidente capituli successive confirmata, omnes et singuli provinciarum huiusmodi respective religiosi, cuiuscumque gradus, dignitatis et conditionis existant, sub privationis vocis activae et passivae ac graduum et dignitatum seu officiorum per eos obten-

Præcipitur religiosi omnes Indiarum, sub certis poenis, ut officialibus in capitulis provincialibus electis et a praesidente capituli confirmatis pareant.

1 Forsan *eaque* vel *atque* legendum, aut paulo post legend. *confirmato* (R. T.).

torum, perpetuaeque inhabilitatis ad illa et alia in posterum obtinenda, ac etiam maioris excommunicationis poenis ipso facto incurrendis, teneantur non solum ab alia electione prioris provincialis abstinere, sed etiam ipsi priori provinciali seu rectori provinciali, aliisque ut supra respective electis et institutis, secuta confirmatione praefata a praesidente facta, debitam exhibere obedientiam tam in temporalibus quam in spiritualibus, non obstante quacumque protestatione aut appellatione etiam post confirmationem huiusmodi facta vel interposita de iure; nos enim ad hunc effectum ex certa scientia et de apostolica potestatis plenitudine suppletos intelligi ac pro suppletis haberi volumus omnes et singulos alios defectus, etiam substantiales, iuris et facti, si forte intervenerint in supradictis electionibus et confirmationibus, illasque per quoscumque iudices, etiam palatii apostolici auditores, quoad omnes et singulos iuris effectus, haberi et iudicari tamquam legitime canonice factas, interim et quousque ad Quitensem seu alias Indiarum provincias praedictas respective prioris generalis vel vicarii generalis eiusdem Ordinis determinatio pervenerit, legitimeque de ea constiterit et intimata fuerit quibus de iure constare et intimari debet. Quod si lite pendente super validitate seu nullitate capituli provincialis vel cuiuscumque electionis instet dies praefixus celebrationi novi capituli provincialis, possint nihilominus et teneantur omnes electores ad locum destinatum convenire, et, iuxta sacros canones, Concilii Tridentini decreta, ac apostolicas et dicti Ordinis constitutiones, novum capitulum provinciale huiusmodi celebrare, nec, ratione talis litis pendente seu nullitatis praetensae, quisquam contra ipsius capituli validitatem coram

quocumque tribunali ullo modo quidquam opponere possit. Idemque sit et intelligatur, etiamsi post dictum capitulum provinciale congregatum, seu iam peractum, supervenerit ad provinciam, vel ei intimetur, sententia annullatoria prioris generalis, vel vicarii generalis, aut nova electio prioris provincialis, seu rectoris provincialis, aliorumque officialium; quae omnia ad effectum annullandi capitulum provinciale congregatum, et seu iam peractum, prout supradictum est, tamquam inutilia, ac si nullatenus emanassent, omnino habeantur et iudicentur; proindeque praefatum capitulum provinciale, ita et prout supra celebratum, ab eodem priore seu vicario generali confirmari debeat, dummodo aliis canonice et legitime celebratum sit. Nec tamen ex hoc aliquis ullo modo occasionem sumere possit malitiose occultandi, alterandi seu differendi exhibitionem et publicationem, quarumcumque litterarum in quibus contineatur annullatio vel nova creatio electorum tum in capite tum in membris, si forsitan a priore vel vicario generali ita provisum sit, teneatur sub eisdem poenis et censuris ille, etiamsi sit prior provincialis actualis, ad cuius manus litteras huiusmodi pervenire contigerit, ipsas manifestare vel intimare illi vel illis, quibus de iure manifestari seu intimari debent.

§ 4. Ceterum, ut nemo praesentium litterarum ignorantiam praetendere possit, volumus ut illae, statim atque ad Quitensem aliasve Indiarum provincias praefatas respective pervenerint, publicentur, perpetuisque futuris temporibus in singulis earumdem provinciarum capitulis provincialibus, post recognitionem praesidentis, ipse, antequam ad aliquam electionem deveniatur, teneatur mandare ut omnibus capitula-

1 Potius lege *Ne* (R. T.).

Clausulae.

riter congregatis ipsae praesentes litterae una cum reliquis constitutionibus de more legendis legantur; salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis memoratorum cardinalium.

Clausulae.

§ 5. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon provinciarum et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptoria.

§ 7. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis

praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxv martii MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dal. die 25 martii 1678, pontif. anno II.

XXXVII.

Supprimitur collegium secretariorum apostolicorum a Callixto III aliisque Romanis Pontificibus institutum.

Innocentius Papa XI.

Romanus Pontifex, ex debito pastoralis officii illi divinitus iniuncti, non solum ad ea quae universi christiani gregis animarum salutem respiciunt, verum etiam quae ad Sedis et Camerae Apostolicae, cui diversa onera incumbunt, necessitatibus iugiter imminentibus, indemnitate pariter et sublevamen pertinere noscuntur, vigilantiae suae aciem dirigens, ea, quae certis suadentibus causis per suos praedecessores in erectione officiorum Romanae Curiae fuerunt ordinata et instituta, interdum ex aliis non minus rationabilibus causis immutare et quandoque ad pristinum statum reducere aut etiam in totum supprimere consuevit, prout, rebus diligenter et mature discussis et examinatis, ac rerum necessitas et temporum vicissitudo requirunt, sicque conspicit in Domino salubriter expedire.

§ 1. Dudum siquidem consueverant ab antiquo tempore Romani Pontifices praedecessores nostri, ut promptos haberent viros industriosos, quorum opera in magnis et arduis Apostolicae Sedis negotiis uti possent, ac etiam pro celeriori eorumdem negotiorum expeditione, quamplures eligere ac deputare

1 Particula ac redundat (n. t.).

2 Male edit. Main. legit *quarum* (n. t.).

Prooemium.

Ortus et progressus collegii secretariorum apostolicorum.

secretarios; quos felicitatis recordationis Calixtus III et Pius II praedecessores nostri ex certis causis ad numerum sex reducerunt; postmodum felicitatis recordationis Innocentius VIII, similiter praedecessor noster, ut decori et universitati eiusdem Sedis et Curiae, ac faciliori, celeriori, diligentiori et magis accurate expeditioni Brevium aliarumque litterarum apostolicarum opportune consuleretur, ac etiam ut aliquibus tunc nimium urgentibus Camerae Apostolicae indigentibus occurreretur, decem et octo alios elegit seu assumpsit ac deputavit, adeo ut insimul cum praefatis sex iam extantibus collegium viginti quatuor secretariorum constituerent, eidem collegio et secretariis diversos annuos redditus, et emolumenta inter singulos secretarios pro tempore existentes aequis portionibus dividenda et distribuenda, assignando et applicando, eosque etiam creando veros palatii apostolici praelatos ac familiares et continuos commensales, aliasque plures eis concedendo praerogativas et praereminentias latius contentas in eius constitutione sub datum Romae apud S. Petrum anno Dominicae Incarnationis MDCLXXXVII, pridie kalendas ianuarii, pontificatus anno IV.

Rursus privilegia.

§ 2. Et quoniam, intuitu dictorum emolumentorum eidem collegio applicatorum, ab illo pro subventionem dictarum urgentium necessitatum Camerae et Sedis Apostolicae fuerat persoluta summa sexaginta duorum millium et quatuorcentum florenorum, seu ducatorum auri de camera; idcirco idem Innocentius praedecessor statuit et decrevit, quod, in eventum in quem praefati officii revocatio aut alteratio sequeretur, restitui deberet integra dicta summa sexaginta duorum millium et quatuorcentum ducatorum de camera, in quibus

1 Quam vide in tom. v, pag. 330 (n. t.).

nullo modo imputari possent emolumenta interim percepta, sibi reservata facultate alium deputandi in secretarium domesticum, ut pariter latius in eadem constitutione continetur. Quia vero nonnulli cupiebant variis modis ad antecedens officium secretariatus ascendere praeter eiusdem Pontificis desiderium ac voluntatem, quae fuit ut ad illud non admitterentur nisi personae qualificatae tam aetate quam doctrina, quemadmodum ipsum officium requirit; idcirco idem Innocentius per alias eius litteras in forma Brevis, sub datum Romae, apud S. Petrum, 1 february MDCLXXXVIII, anno pariter IV, statuit quod nullus ad idem officium assumatur nisi prius ab eodem collegio praevio examine approbatus et acceptatus fuerit. Cui quidem collegio alii Romani Pontifices successores et similiter praedecessores nostri praefata privilegia et praerogativas confirmarunt. Exortisque deinde aliquibus controversiis, pro illarum compositione et terminatione felicitatis recordationis Pius V, itidem noster praedecessor, per eius motum proprium, sub datum Romae, apud S. Petrum, pridie nonas maii, anno VI, quamplura eiusdem collegii favore statuit et decrevit, praesertim ut haec officia nullo unquam tempore per Romanos Pontifices pro tempore existentes revocari, reduci, alterari aut moderari, seu collegium ipsum supprimi vel extingui possent, nisi restituis prius realiter et cum effectu singulis secretariis tunc viventibus integre et absque ulla diminutione pecuniis pro quibus eos officia emisse aut habuisse constiterit. Demum vero alii exortis controversiis inter idem collegium et praefatum secretarium domesticum, felicitatis recordationis Sixtus V, praevia narrativa quod in dicto collegio virtutibus, experientia ac usu rerum

et negotiorum ad Romanam Curiam confluentium ad dictum officium pertinentium insignes viri connumerabantur, praefatum secretarii domestici officium suppressit et extinxit, illudque collegio univit et incorporavit cum eius emolumentis, quorum intuitu ab eodem collegio soluta fuerunt nostrae Camerae Apostolicae scuta viginti quinque mille auri in auro, plura desuper statuendo, atque plures etiam praerogativas huiusmodi secretariis concedendo, et praesertim quod essent praelati utriusque signaturae referendarii, atque locum in pontificia cappella haberent, ut latius continetur in eiusdem Sixti litteris in forma Brevis, sub datum Romae, apud S. Petrum, 1 aprilis MDLXXXVI, eius pontificatus anno 1°.

Item onera.

§ 3. Collegium vero praefatum, pro congerendo summam scutorum viginti quinque millium auri, seu illius valorem, ad effectum illam solvendi Camerae praedictae ex causa dictae applicationis et assignationis emolumentorum dicti secretarii domestici, vigore licentiae et facultatis per eundem Sixtum concessae, et de qua in ipsius litteris in forma Brevis expeditis sub die XVII februarii dicti anni MDLXXXVI, erexit unum montem super proprietate et grossa seu massa eiusdem collegii, cum obligatione ac promissione illum infra sexennium extinguendi; et amplius (cum idem collegium ab eodem Sixto etiam obtinuerit similem suppressionem alterius secretarii domestici Brevis quae principibus scribuntur, et concessionem ac assignationem illius emolumentorum ad eiusdem collegii favorem et commodum, persolutis Camerae nostrae scutis duodecim millibus auri) de licentia et facultate eiusdem Sixti erexit seu auxit

montem in summa dictorum scutorum duodecim millium auri (sexennio praedicto, ut¹ infra quod dictus Pontifex primum montem extinguere voluerat, ad aliud sexennium prorogato), itaut mons primo erectus et respective auctus fuerit in ducentis septuaginta octo locis ad rationem scutorum centum monetae pro quolibet loco, et in aliis centum viginti locis ad rationem scutorum centum auri in auro pro quolibet locorum; ac postmodum, vigore alterius facultatis et licentiae concessae per felicis recordationis Clementem IX pariter nostrum praedecessorem, ad effectum extinguendi praefatum montem, erexit ac constituit alterum novum montem locorum quadringentorum quinquaginta octo ad rationem pretii centum et fructus annui scutorum quatuor monetae romanae pro quolibet loco, adiecta tamen simili lege praefatum novum montem infra duodecim annos ab illius erectione comprimitos extinguendi, prout latius in litteris in forma Brevis dicti Clementis praedecessoris sub datum Romae die IV ianuarii MDCLXIX², et respective instrumento dictae erectionis die XVI maii dicti anni per Petrum Gentilem Catalanum tunc dictae nostrae Camerae notarium rogato, continetur.

§ 4. Cum autem inter quamplura ad utrumque spirituale ac temporale regimen pertinentia, quorum notitiam exactamque informationem initio nostri pontificatus, ut par erat, habere curavimus, illa per nos fuerit habita super huiusmodi collegio secretariorum, atque desuper deputata congregatione particulari nonnullorum Romanae Curiae praelatorum cum interventu venerabilis fratris nostri Alderani S. R. E. cardinalis Cybo nuncupati, ab eadem nobis

¹ Particula ut delenda videtur (R. T.).

² Has require in tom. XVII, pag. 833 (R. T.).

¹ Quam vide tom. VIII, pag. 685 (R. T.).

relatum fuerit per collegium praefatum nullatenus adimpleri eos fines et effectus, pro quibus, ut praemissum est, erectum et institutum ac confirmatum fuit, dum negotiorum ei ut supra demandatorum administratio, cura et expeditio incumbunt et respective exercentur ac adimplentur per duos eiusdem Romanae Curiae praelatos extra dictum collegium per Romanum Pontificem pro tempore existentem deputari solitos, quorum unus *secretarius brevium*, alter *secretarius brevium ad principes* nuncupatur, adeout praefatum collegium prorsus inutile et superfluum evaserit ac remaneat; e converso autem inter illud eiusque secretarios ex una ac dictam Camera ex altera partibus plures tam antiquo quam moderno tempore controversiae fuerint exortae, itidemque huiusmodi officia valde notabile eidem Camerae praeiudicium et detrimentum asferre et causare dignoscantur, proindeque omnino expediens et opportunum sit dictum collegium eiusque officia suppressere et extinguere, restituto possessoribus eorumdem officiorum illo pretio quod restituendum esse iustitiae ratio exigit atque requirit: proptereaque¹ eidem congregationi aliisque praelatis per nos additis ac deputatis iniunximus ac demandavimus ut discutere et examinare, nobisque postmodum referre deberent quidnam iuxta praedictae iustitiae limites et rationem, ut unicuique, quod suum est et debetur, tribuatur, restituendum sit; cumque insimul cum dicto venerabili fratre nostro Alderano pluries congregati, partibus interesse habentibus etiam auditis, non fuerint unanimes et concordantes in eorum suffragiis et votis, itaut totalis conclusio et resolutio valde differri possit in magnum ac evidens praeiudicium ac de-

¹ Videtur legendum *propterea* (R. T.).

trimentum dictae nostrae Camerae; ac iam cessantibus rationibus et causis, ut supra, existentiae et perseverantiae eiusdem collegii, sicque nullo modo iustum et rationale sit ut incerti ac illiquidi pretii restitutio ipsius iam conclusae et determinatae suppressionis et extinctionis substantiam ac effectum impediatur: decrevimus exinde ad eandem suppressionem et extinctionem devenire, demandata pro nunc restitutione prompte ac statim faciendam illarum pecuniarum, quas constiterit nostrae Camerae praefatae ex causa singulorum officiorum huiusmodi persolutas vere et realiter fuisse, ad eiusque manus sive eius officialium pervenisse, cognitionem vero ac terminationem, an et quid etiam ultra praedictas pecunias legitime et ad eiusdem iustitiae limites et rationem restituendum seu persolvendum sit, nostro thesaurario generali de voto nostrae Rotae, ut ita, ob peculiarem huiusmodi tribunalis stylum et onus edendi et promulgandi decisiones, omnibus causae ac rationes iustitiae et resolutionum pateant, omni appellatione remota, et alias, prout infra, committere et mandare, etc.

§ 5. Nos igitur praemissa attendentes, ex causis praedictis et aliis animum nostrum moventibus, cum opportuno remedio ut supra providere volentes, ac litteras apostolicas erectionis collegii secretariorum huiusmodi, aliarumque quarumvis concessionum, gratiarum et praerogativarum illis a praedictis et quibusvis aliis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris desuper quomodolibet emanatarum, etiamsi specialem et individuum mentionem requirerent, totos et integros tenores praesentibus pro expressis et insertis habentes, motu simili, et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, collegium praefatum,

Collegium suppressum et potestas extinguitur.

ac omnia et singula dilectorum filiorum secretariorum huiusmodi officia per quoslibet quantumvis expressa et speciali nota dignos possessa (etiam illa tria, quae in perpetuum concessa atque assignata fuerunt, unum videlicet per S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum, et aliud per S. Spiritus in Saxia hospitalia, sive illorum pro tempore existentes officiales et administratores, atque reliquum officia huiusmodi per capitulum et canonicos saecularis et collegiatae ecclesiae S. Eustachii de Urbe dilectos filios respective possessa), auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo supprimimus, extinguimus et abolemus, unâ cum illorum collegii iuribus, praerogativis et privilegiis, adeout simile collegium secretariorum huiusmodi omnino cesset, et amplius in rerum naturâ non existat; omnia vero eorumdem officiorum secretariorum et collegii huiusmodi per praesentes suppressorum emolumenta, iura, obventiones et alios quoscumque proventus, quae et quos volumus et intendimus semper salva et illaesa et salvos et illaesos remanere, ad commodum Sedis Apostolicae, adeout ab iis, qui hactenus illa et illos solverunt, adhuc debeantur et solvantur, nihilque penitus censeatur ac sit quoad illa et illos innovatum, perinde ac si praesens motus proprius minime emanasset, et non aliâs, etc., ab hodie, pleno iure, nil penitus excepto, Camerae nostrae praedictae appropriamus, applicamus et incorporamus, ac pro appropriatis, applicatis et incorporatis haberi volumus.

§ 6. Et insuper per praesentes statuimus et mandamus omnes illas pecunias prompte ac statim restitui seu persolvi per dictam nostram Cameram, quas dicto thesaurario nostro legitime constiterit vere et realiter et cum effectu per ipsorum officiorum nunc suppressorum

rum titulares seu possessores, sive eorum auctores, aut illos, quibus facultas disponendi de praedictis officiis seu eorum aliquo in toto vel parte apostolica auctoritate praedictâ concessa fuerit, eidem Camerae sive Datariae Apostolicae, illarumque ministris et officialibus, tam in causam et sub nomine pretii, quam pro expeditione fuisse solutas, adeout ne quidem in nihilo, respectu earumdem pecuniarum Camerae seu Datariae huiusmodi solutarum de proprio, damnificati remaneant, et, donec receperint, ad eorum creditum et liberam dispositionem penes nostrum Montem Pietatis de Urbe describi debere decernimus. Volumus quoque et mandamus ut dictus modernus noster et pro tempore existens thesaurarius generalis de voto nostrae Rotae, ut supra, omnibus illius auditoribus suffragium praestantibus ac ferentibus super praefatis articulis, scilicet an et quid etiam ultra dictas pecunias respectu omnium possessorum eorumdem officiorum et interesse habentium restituendum et persolvendum sit, aliisque incidentibus, emergentibus, annexis, connexis et dependentibus, totoque negotio, citato et audito dictae nostrae Camerae commissario generali, audiat, cognoscat et iustitiam faciat et administret, omni appellatione, restitutione in integrum, recursu et reclamatione penitus remotis atque sublatis. Et quia etiam dubitari continget, an, per huiusmodi suppressionem ac abolitionem collegii praefati, onus praedictae extinctionis dicti novi Montis, per idem collegium, ut supra, ultimo loco erecti, et solutionis illius fructuum usque ad actualem et effectivam eiusdem Montis extinctionem, remaneat et sit penes ipsos secretarios eiusdem collegii; ideo, pro potiori cautela tam dictae nostrae Camerae quam ipsius collegii eiusque secreta-

Praecipitur, ut reddatur officialibus pecuniae revocandae Camerae vel Datariae solutae, et si quid aliud eis vel aliis debetur.

riorum per praesentes suppressorum, declaramus et decernimus, per suppressionem et abolitionem huiusmodi neutri partium nostraeque Camerae ullum praedictum neque minimum inferri nec illatum fore, iuraque utriusque, etiam quoad repetitionem soluti, integra et in totum reservata esse, prout reservamus, illaque experiri posse, ac dicto thesaurario nostro generali, qui etiam in huiusmodi articulo de voto dictae nostrae Rotae procedat, audiat et cognoscat ac iustitiam faciat, appellatione remota, et in omnibus et per omnia ut supra quoad alios articulos decrevimus et mandavimus. Interim vero, ne montistae dicti Montis solutione et consecutione, debita fructuum locorum Montium ad singulos spectantium et pertinentium suis loco et tempore privati remaneant, volumus et decernimus pro nunc et per modum provisionis et sine praeiudicio iurium ut supra, per dictum nostrum thesaurarium illos persolvi fieri de emolumentis et proventibus eiusdem collegii dictae nostrae Camerae ut supra applicatis et appropriatis. Ceterum, quia, ut praemisimus, inter possessores dictorum officiorum adsunt praefata loca pia, nempe capitulum ecclesiae S. Eustachii et hospitale S. Spiritus in Saxia, quae eadem officia in perpetuum ex causâ onerosâ et correspectivâ apostolicâ auctoritate obtinent; ideo praecipimus et mandamus eidem nostro thesaurario, quod praefato S. Eustachii capitulo eiusque canonicis persolvi faciat, ad effectum reinvestiendi, illud pretium, quod in casum suppressionis vel extinctionis conventum fuit restitui et persolvi debere, idemque pretium et in eadem summa persolvi pariter ac restitui dicto hospitali S. Spiritus, salvis utriusque iuribus coram eodem nostro thesaurario de eodem voto Ro-

tae cognoscendis et decidendis quoad illud plus seu aliam maiorem summam, quod seu quam persolvi et restitui debere pro eorum parte praetendatur. Quo vero ad praedictum aliud hospitale Sancti Salvatoris ad Sancta Sanctorum, quod ex gratiâ Sedis Apostolicae aliud simile officium ut supra obtinet, per modum provisionis, et donec per eundem thesaurarium de eodem voto ut supra decidatur et terminetur an et quod restituendum seu persolvendum sit, et nostrâ liberalitate et munificentia ac pauperum infirmorum subventionem, ex eadem massâ seu grossâ dictorum emolumentorum et proventuum singulis mensibus summam per nos in speciali ordine et mandato declarandam praestari ac persolvi iubemus et volumus.

§ 7. Praesentes quoque, etiam ex eo quod singuli nominati praedicti praemissis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel alio quovis etiam quantumvis magno et inexcogitato et substantiali defectu, etiam ex quo super praemissis solemnitates et alia quaevis servanda et adimplenda, servata et adimpleta minime fuerint, aut ex alio quolibet capite a iure vel facto aut statuto vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore iuris clauso, seu occasione vel causâ quantumvis iustâ, rationabili et privilegiatâ, etiam tali quae ad effectum validitatis praedictorum specialiter ac individue exprimenda foret, aut quod de voluntate nostrâ huiusmodi vel aliis superius expressis seu illatis nihil ullibi apparente¹ seu aliter probari posset,

¹ Forsan ex pro et (R. T.).

² Potius lege appareret (R. T.).

Clausulae.

notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperi-
tionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque inris, facti, gratiae seu iustitiae remedium impetrari, seu etiam motu et potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato aut concessio quempiam uti seu se iuvare in iudicio et extra posse; neque praesentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus aut aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet faciendis, comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliis in praemissis per quoscumque iudices et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praecellentiam et potestate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, apostolica auctoritate, earumdem tenore praesentium, decernimus et declaramus.

Obstantia tollit.

§ 8. Non obstantibus praefatorum felicis recordationis Callixti III, Pii II, Innocentii VIII, Pii V, Sixti itidem V, Gregorii XV ac Clementis IX et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum constitutionibus et indultis, privilegiis supradicto collegio illiusque singularibus personis quomodolibet con-

cessis, necnon piae memoriae Pii Papae IV, etiam praedecessoris nostri, gratias Cameram praedictam concernentes in eadem Camera omnino registrari debere disponente, ac nostram et Cancellariae apostolicae regulam de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam consistorialibus, desuper in genere vel in specie editis, etiam motu, scientiam et potestatis plenitudine similibus, et quibuscumque etiam quantumvis efficacissimis clausulis et decretis etiam irritantibus roboratis, ac aliis in contrarium praedictorum quomodolibet concessis, confirmatis ac superius innovatis; quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes; mentio seu quaevis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nil penitus omissis et formam in illis traditam observatam, inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat motu et potestatis plenitudine similibus derogamus ac derogatum esse volumus et decernimus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 9. Et quod singulorum officiorum praedictorum concessionum et titularum tenores, etiam veriores, ac earum data habeantur pro expressis, seu in toto vel parte exprimi possint in litteris, et de perpetuis suppressione, abolitione, extinctione, restitutione, applicatione, incorporatione, concessione, voluntate, et singulis decretis, derogatione, aliisque praemissis, quae hic pro sufficienter et ad partem repetitis habeantur ut supra, in litteris, et cum clausula ad perpetuam

Praesentium valor.

rei memoriam latissime extendendam, et quod praemissorum omnium et singulorum etiam denominationum, qualitatum, nuncupationum, innovationum, aliorumque necessariorum maior et verior specificatio et expressio fieri possit in litteris. Volumus autem quod sola motus proprii nostri huiusmodi signatura sufficiat, et ubique fidem faciat in iudicio et extra illud, quacumque clausula contraria, et ceteris quibuscumque ut supra non obstantibus, seu si videbitur per Breve nostrum seu officium de Curia expediri possint.

Restitutio soluti pretii quibus facienda.

§ 10. Per praesentes vero non intendimus, sub praemissa pretii restitutione officiorum huiusmodi possessoribus liberare faciendam, comprehendendi illum seu illos, qui ratione gravis aetatis iuxta nostrae Datariae stilum et observantiam ad officii resignationem admittendi minime essent; cui vel quibus remaneant salva eorum iura pariter a praefato thesaurario de voto Rotae examinanda et decidenda.

Datum Romae, apud S. Petrum, kalendis aprilis MDCLXXVIII, anno II.

Dat. die 1 aprilis 1678, pontif. anno II.

XXXVIII.

Confirmantur confraternitates omnes sub titulo Nominis Dei in ecclesiis fratrum Ordinis Praedicatorum dumtaxat existentes, etsi de earum canonica erectione non constet.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Hinc confraternitatis indulgentiae.

Cum dudum felicis recordationis Pius Papa IV, praedecessor noster, confraternitatis sub vocabulo Nominis Iesu institutae, et ubique terrarum et locorum tunc et pro tempore diffusae, utriusque

1 Male ed. Mann. legit *confraternitati* (R. T.).

sexus confratribus in illa tunc et pro tempore descriptis ubilibet constitutis, sive sub eiusdem confraternitatis regula prius edita, sive sub alia simili comprehenderentur, certa tunc expressa pietatis opera peragentibus, nonnullas indulgentias et peccatorum remissiones ac poenitentiarum relaxationes, necnon alias gratias, facultates et privilegia concesserit; et subinde (accepto per recolendae memoriae Pium Papam V praedecessorem nostrum, quod, licet societas Nominis Dei, sive iuramentorum, originem et ortum habuisset ab Ordine Fratrum Praedicatorum, et quod ab eiusdem Ordinis professoribus fuisset instituta et aucta, necnon interventu fratrum dicti Ordinis multae indulgentiae aliaque privilegia et favores dictae societati ab Apostolica Sede fuissent concessa, tamen multi clerici et parochi in suis ecclesiis dictam societatem erigere studebant, itaut aliquando essent plures in eadem civitate societates seu confraternitates dictae invocationis Nominis Dei et iuramentorum, in diminutionem observantiae et devotionis quae ex frequentia convenientium oriri solebat, et non sine aliqua confusione, quae ob praedictam causam in die Circumcisionis Domini, quando festum praedictae societatis seu confraternitatis celebrari debebat, accidere consueverat) idem Pius V, praedecessor noster, motu proprio, non ad alicuius sibi super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione et certa scientia sua, ac de apostolicae potestatis plenitudine, quod in civitate oppidis et locis totius orbis christiani, in quibus essent ecclesiae Ordinis Praedicatorum, ibi tantum, vel huiusmodi civitatibus, oppidis et locis, et in dictis ecclesiis Ordinis Praedicatorum dumtaxat dicta societas seu

1 Aptius lege *civitatibus* (R. T.).

confraternitas erigi posset, nec deinceps nova societas seu confraternitas huiusmodi institueretur in civitatibus, oppidis aut locis in quibus non esset dicti Ordinis domus, aut in finitimis ecclesiis, absque licentiâ prioris provincialis seu conventualis dicti Ordinis, in cuius districtu sita esset ecclesia in qua dicta confraternitas seu societas erat vel foret erigenda; quod si secus factum fuisset, confratres taliter admissi dictae confraternitatis, seu societatis, indulgentias non consequerentur, nec favoribus aut privilegiis gauderent, quae confratribus legitime scriptis per Sedem praedictam concedebantur, perpetuo statuerit et ordinaverit, ac etiam districtius inhibuerit, sicque voluerit et praeceperit, et alias, prout in eorundem Pii IV et Pii V praedecessorum litteris desuper expeditis uberius dicitur contineri; ac postmodum pia memoriae Gregorius Papa XIII, praedecessor pariter noster, praedictas Pii IV et Pii V praedecessorum litteras confirmaverit et approbaverit, aliasque indulgentias confratribus dictae confraternitatis elargitus fuerit, prout in diversis ipsius Gregorii praedecessoris litteris desuper emanatis etiam dicitur plenius contineri; sed successive similis recordationis Paulus Papa V, etiam praedecessor noster, qui certas unicuique confraternitati indulgentias et gratias spirituales, quibus de cetero frueretur, duxerat praescribendas, revocatis et annullatis ac nullius roboris et momenti in posterum fore declaratis omnibus et singulis indulgentiis et peccatorum remissionibus ac poenitentiarum relaxationibus confraternitati SS. Nominis Dei, in ecclesiâ S. Mariae super Minervam de Urbe dicti Ordinis fratrum Praedicatorum canonice institutae, et illius confratribus et consororibus eatenus per quoscumque Romanos Pontifices eius

praedecessores concessit¹, omnibus utriusque sexus christifidelibus hanc confraternitatem de cetero ingressuris, ac tam ipsis de tempore describendis, quam iam descriptis in dictâ confraternitate confratribus et consororibus, qui certa tunc praescripta pietatis opera peragerent, certas indulgentias et peccatorum remissiones ac poenitentiarum relaxationes in perpetuum concesserit, nec non magistro generali dicti Ordinis Praedicatorum, et, illo absente, eius vicario in Urbe commoranti, ut confraternitates extra Urbem praedictam ubique locorum erigere et instituere, illisque omnes indulgentias et gratias spirituales in ipsius Pauli praedecessoris litteris desuper emanatis expressas, servatâ formâ traditâ in constitutione similis memoriae Clementis Papae VIII praedecessoris pariter nostri super confraternitatum aggregationibus et institutionibus editâ, communicare libere et licite valeret, auctoritate apostolicâ facultatem concesserit et impertitus fuerit; ac insuper ipse Paulus praedecessor omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus in aliquâ ex confraternitatibus in ecclesiis fratrum dicti Ordinis Praedicatorum canonice institutis dumtaxat tunc descriptis et pro tempore describendis vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communionem reffectis, qui processioni secundâ dominicâ cuiuslibet mensis per dictas confraternitates celebrari solitae devote interfuissent, et pro sanctae matris Ecclesiae exaltatione, haeresum extirpatione, ac christianorum principum concordia, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino elargitus fuerit, et subinde illis non solum in secundâ huiusmodi, sed in unâ ex

¹ Potius lege concessis (R. T.).

aliis mensis dominicâ, iuxta locorum consuetudinem, processionem praedictam celebrantibus, illique¹ interessentibus, plenariam indulgentiam et remissionem huiusmodi ut praefertur in secundâ dominicâ concessam suffragari voluerit, ipsisque denuo, quatenus opus esset, misericorditer in Domino, servatâ in reliquis prioris concessionis formâ, concesserit, et alias, prout in ternis² ipsius Pauli praedecessoris litteris die XXI octobris MDCVI, ac die XXVIII septembris MDCXII, et die I aprilis MDCXIII respective in simili formâ Brevis desuper expeditis, quarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur; verum, sicut pro parte dilecti filii magistri generalis dicti Ordinis nobis nuper expositum fuit, multae in ecclesiis eiusdem Ordinis confraternitates sub titulo seu invocatione Nominis Dei, sive ante sive post³ emanatam praedictam Clementis praedecessoris constitutionem, institutae seu introductae reperiantur, quarum quidem confratres et consorores solitas eiusmodi confraternitatum functiones multaque pietatis et christianae charitatis opera exercere consueverunt, sed de illarum canonicâ ab initio erectione et institutione non constat, et, licet in capitulo generali Ordinis praedicti, quod anno MDC Neapoli celebratum fuit, declaratum fuerit quod in omnibus ecclesiis eiusdem Ordinis, in quibus fratres ipsius Ordinis officia vel missas ordinarie celebrabant, erectae intelligerentur et institutae societates SS. Nominis Dei, non tamen appareat tunc temporis eidem capitulo vel antea superioribus vel fratribus dicti Ordinis eiusmodi confraternitates erigendi fa-

¹ Edit. Main. legit *illisque* (R. T.).

² Edit. Main. legit *terminis* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *per pro post* (R. T.).

cultatem a Sede Apostolicâ concessam fuisse, nec dictae confraternitates, ante editam Clementis praedecessoris constitutionem praedictam institutae seu introductae, novas erectiones et institutiones intra tempus ab eadem constitutione praescriptum et iuxta illius formam obtinuerint, quinimmo ut¹ in illis quidem, quae post emanatam constitutionem huiusmodi erectae et institutae forsân fuerunt, eiusdem constitutionis formam in earum erectionibus et institutionibus, prout memoratus Paulus praedecessor ordinaverat, servatam fuisse appareat: nobis propterea dictus magister generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsum magistrum generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnes et singulas confraternitates sub titulo seu invocatione Nominis Dei in ecclesiis fratrum dicti Ordinis dumtaxat ubicumque locorum de praesenti existentes, tametsi de earum canonicâ ab initio erectione et institutione minime appareat nec ipsae confraternitates novas erectiones et institutiones iuxta formam supradictae constitutionis Clementis praedecessoris obtinuisse reperiantur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et validamus, easque in statu valido esse et fore decernimus et declaramus,

¹ Legerem *ne pro ut* (R. T.).

Praedictae omnes confraternitates in ecclesiis Praedicatorum erectae confirmantur; dammodo servatae fuerint litterae Pauli V et decretum Sanctae Sedis.

in omnibus et per omnia, perinde ac si illas omnes et singulas ab ipso initio canonice erectas et institutas fuisse novasque erectiones et institutiones suo tempore, iuxta formam memoratae constitutionis Clementis praedecessoris, obtinuisse constaret, et, quatenus opus sit, illas omnes et singulas, servatâ tamen ceteroqui praedictarum Pauli praedecessoris litterarum ac constitutionum seu decretorum huius sanctae Sedis praesertim circa distantiam locorum in erectione confraternitatum similis instituti servandam emanatarum¹ formâ et dispositione, de novo erigimus et instituímus. Ac ipsarum confraternitatum sic a nobis confirmatarum et validatarum et de novo respective erectarum confratribus et consorioribus, ut omnibus et singulis indulgentiis et peccatorum remissionibus ac poenitentiarum relaxationibus a praedicto Paulo praedecessore per ternas suas litteras supradictas concessis, non autem ullis aliis, servatâ tamen pariter earumdem Pauli praedecessoris litterarum formâ et dispositione, uti, frui et gaudere libere et licite possint et valeant, auctoritate et tenore praefatis concedimus et indulgemus. Porro eidem magistro generali harum serie iniungimus, ut tam praesentium quam ternarum Pauli praedecessoris litterarum praedictarum transumpta seu exempla authentica ad singulas domos regulares dicti Ordinis, in quarum ecclesiis confraternitates huiusmodi existunt, quantocius fieri poterit, transmitti, illaque confratribus et consorioribus ipsarum confraternitatum notificari curet, ad hoc ut unusquisque illorum sciat quibus indulgentiis et gratiis spiritualibus ex huius sanctae Sedis benignitate frui de cetero valeat. Ceterum in erectione et institutione similium confraternitatum, nec non indulgentiarum et gratiarum communicatione illis per magistrum generalem Ordinis praedicti, et, illo absente, per eius vicarium in Urbe praedictâ commorantem, de cetero, iuxta facultatem a praedicto Paulo praedecessore sicut praemittitur concessam, faciendis, formam in supradictâ¹ Clementis praedecessoris constitutione praescriptam adamussim servari volumus, alioquin erectiones et institutiones ac indulgentiarum et gratiarum spiritualium communicationes huiusmodi nullius omnino sint roboris et momenti.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et cancellariae apostolicae regulâ de non concedendis indulgentiis ad instar, nec non praedictâ Clementis praedecessoris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XVIII aprilis MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 18 aprilis 1678, pontif. anno II.

XXXIX.

Confirmatur decretum cardinalis protectoris, quo statutum fuit ut commissarius Terraesanae Ordinis Minorum sancti Francisci Neapoli degens, si fuerit de Observantiâ, in conventu S. Mariae Novae, minime vero in altero SS. Trinitatis Reformatorum commoretur.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Species facti.

§ 1. Nuper, pro parte dilecti filii ministri provincialis provinciae Terraelaboris fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ Reformatorum nuncupatorum nobis exposito, quod (cum dilectus etiam filius modernus commissarius Terraesanae, qui est frater de Observantiâ dicti Ordinis, in conventu SS. Trinitatis civitatis Neapolitanae fratrum de Observantiâ¹ dicti Ordinis habitaret, eiusmodi autem fratrum de Observantiâ commo-

¹ Legend. vel addend. *Reformatorum* (R. T.).

ratio in conventibus fratrum Reformatorum maximis incommodis causam praerberet, cum gravissimo regularis disciplinae ac instituti reformationis detrimento) ipse minister provincialis plurimum cupiebat a nobis ordinari ut praefatus commissarius, unâ cum omnibus aliis fratribus de Observantiâ, quos tamquam socios suos secum in supradicto conventu fratrum Reformatorum habet, inde migraret ad aliquem ex tribus conventibus fratrum de Observantiâ dictae civitatis Neapolitanae, in quo futuri commissarii, si essent fratres de Observantiâ, pariter habitare deberent, quando vero essent ex fratribus Reformatis vel Discalceatis provinciae S. Petri de Alcantara, in supradicto conventu fratrum Reformatorum commorarentur: nos, instantiam nobis a dicto ministro provinciali super praemissis factam remisimus ad venerabilem fratrem nostrum Franciscum episcopum Ostiensem S. R. E. cardinalem Barberinum nuncupatum Ordinis praefati apud nos et Sedem Apostolicam protectorem, qui desuper opportune provideret. Unde idem Franciscus episcopus cardinalis et protector decretum edidit tenoris qui sequitur, videlicet: « Attentis expositis, auctoritate nobis a SS. D. N. attributâ, illicque inhaerendo, etc., commissarium Terraesanae in civitate Neapolis degentem, si fuerit de Observantiâ, assignamus de familiâ in conventu S. Mariae Novae fratrum similiter de Observantiâ; si autem fuerit ex Reformatione, vel ex fratribus Discalceatis Hispaniae, in conventu SS. Trinitatis Reformatorum eiusdem civitatis Neapolis, provinciae Terraelaboris; praecipientes per sacram obedientiam, et sub privatione actuum legitimorum, nec non sub aliis poenis nobis arbitrariis, F. Iohanni Andreae de Lacumarvino, ad praesens commissario Terraesanae

Decretum cardinalis protectoris.

¹ Male edit. Main. legit *emanatarum* (R. T.).

¹ Male edit. Main. legit *supradictam* (R. T.).

Clausulae.

Contrarium derogatum.

Transumptum fides.

in regno Neapolitano, quatenus unâ cum suis sociis aliisque fratribus Ordinis de Observantia in praedicto conventu SS. Trinitatis Ordinis Reformatorum degentibus, ut, continuo de eodem conventu discedant et ad supradictum conventum S. Mariae Novae Ordinis Minorum Observantiae eiusdem civitatis se transferant, ibique in posterum commorentur. In quorum, etc. Datum Romae, in palatio Cancellariae Apostolicae, hac die x maii MDCLXXVIII.

F. card. BARBERINUS, protector.

I. B. archiepisc. Ianuensis, secret. ».

§ 2. Cum autem, sicut minister provincialis praedictus nobis subinde denuo exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi summopere desideret: nos, ipsum ministrum provinciam specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, a memorato Francisco episcopo cardinali et protectore editum, ut praefertur, omniaque et singula in eo contenta, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, et omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et effica-

1 Particula ut redundare videtur (R. T.).

ces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, seu quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxv maii MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 25 maii 1678, pontif. anno II.

XL.

Committitur episcopo Malacitano erectio coenobii fratrum Minorum sancti Francisci Discalceatorum in civitate Malacae secundum constitutiones apostolicas facienda.

Innocentius Papa XI.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Ferdinandus de Villadiego et Pe-

Derogatio
contrariorum.

Causae originis
novae coenobii.

ralta, frater expresse professus et in Romanâ Curia procurator provinciae S. Petri de Alcantara in Hispania fratrum Minorum Ordinis sancti Francisci Strictioris Observantiae sive Discalceatorum nuncupatorum; quod, cum fratres dictae provinciae Deo in spiritu evangelico servire, regulam dicti Ordinis accurate servare, populos bono exemplo aedificare, omnemque operam pro spiritali christifidelium consolatione atque utilitate impendere assidue satagant, ideo multi ex dictis populis novos conventus instituti dictorum fratrum Discalceatorum erigere cupiunt, dictaque provincia eiusmodi conventibus magnopere indiget, quippe quae, licet per tria regna, Granatense scilicet, Murciae et Giennense, dilatata sit, tredecim tamen dumtaxat conventus habet, quorum aliqui cum ab aliis conventibus longe distent, incommoda redditur ministro provinciali illorum visitatio, et fratribus, dum ab uno ad alium conventum transferentur¹, non minus incommodum est tantum itineris pedibus iuxta eorum institutum peragere, quinimo nonnunquam extra proprios conventus pernoctare coguntur, paremque incommoditatem sustinent illi fratres, qui² ad aliquas terras distantes ab illis ubi eorum conventus positi sunt. Quibus omnibus incommodis remedium adhiberetur, si provincia praedicta plures haberet conventus. Verum, licet magna sit illorum indigentia et quorundam populorum pietas novos conventus huiusmodi dictae provinciae offerat, ipsa tamen provincia illos fundare nequit propter quasdam felices recordationis Clementis Papae VIII praedecessoris nostri litteras in simili formâ Brevis die xi iulii MDCL ad instantiam fratrum Minorum provinciae Carthaginensis

Obstant nonnullae Pontificae litterae.

¹ Aptius lege transferuntur (R. T.).

² Deest verbum pergunt vel mittuntur (R. T.).

Ordinis eiusdem sancti Francisci de Observantia nuncupatorum expeditas, quibus cavetur, ut fratres Minores Discalceati conventus eorum instituti interspatium quatuor leucarum a conventibus ipsius provinciae Carthaginensis fundare nequeant; quae litterae a recolendae memoriae Alexandro Papa VII praedecessore pariter nostro, per suas pariter in formâ Brevis die xx octobris MDCLXI seu alio veriori tempore emanatas litteras, confirmatae, et ad provinciam Granatensem fratrum Minorum itidem de Observantia dicti Ordinis contra provincias fratrum Discalceatorum ampliatae fuerunt.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, litterae praefatae ad instantiam dictorum fratrum de Observantia, non auditis fratribus Discalceatis, emanaverint, idque facile factu fuerit, quia procurator generalis dicti Ordinis, qui in Romanâ Curia residet, semper est ex fratribus de Observantia; nulla vero adsit ratio solido nixa fundamento, propter quam in magnâ regnorum supradictorum parte impediri debeat propagatio instituti dictorum fratrum Discalceatorum, qui, regulam praedictam strictè servantes, Dei gloriam et religionis decorem promovere semper studuerunt, populorumque aedificationi operam dederunt, et proinde dictus Ferdinandus procurator plurimum cupiat praefatae provinciae S. Petri de Alcantara indulgeri, ut, non obstantibus litteris praedictis, tres novos conventus, unum scilicet in istâ civitate Malacitanâ regni Granatensis, alterum in oppido civitate nuncupato de Baeza regni Giennensis, et reliquum in villa de Auxad eiusdem regni Granatensis ad montes Alpuxarras nuncupati, servatis tamen de iure servandis quoad reliqua, et accedente consensu illorum, quorum consensus acce-

Cur esse non sint attendendae.

Praedicti decreti confirmatio.

Clausulae.

dere debet, erigere valeat; attento quod nullum exinde iniustum praeiudicium aliis regularibus proventurum est, cum supradictae duae civitates sint populo frequentissimae, ac amplae et opulentae, dictaque villa paris sit conditionis, locorum vero Ordinarii, et alii, quorum consensus ad novorum huiusmodi conventum erectionem requiri solet, non sint permissuri, ut illi erigantur, nisi prius bene examinata illorum necessitate atque utilitate cognoverint illos nec regularibus praeiudicium nec populis gravamen afferre posse: nobis praeterea praedictus Ferdinandus procurator humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsum Ferdinandum procuratorem spiritualibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, ut, veris existentibus narratis, et accedente consensu interesse habentium, petitam conventus erectionem in civitate Malacitanâ tantum auctoritate nostrâ apostolicâ pro tuo arbitrio et conscientia concedas; ita tamen ut, in reliquis ea omnia, quae per constitutiones apostolicas circa huiusmodi novorum conventuum erectiones praescripta sunt, religiose serventur; ac salvâ semper in

praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

§ 4. Non obstantibus litteris praedictis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et provinciarum huiusmodi, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis aliâ firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die III septembris MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 3 septembris 1678, pontif. anno II.

XLI.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua bis in anno, ac septem annorum et totidem quadragenarum in reliquis mensibus, etiam per modum suffragii applicanda, iis qui interfuerint orationi semel in mense pro moribundis in ecclesiis clericorum regularium Ministrantium Infirmis fieri solitae.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Caelestium munerum thesauros, quorum dispensatores esse nos voluit Altissimus, cum ad catholicae religionis et christianae pietatis incrementum et animarum salutem profecturos speramus, libenter elargimur.

§ 1. Itaque, supplicationibus dilecti

Contraria removel.

Exordium.

Indulgentia in rubrica.

fili praepositi generalis Congregationis clericorum regularium Ministrantium Infirmis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, ac sacra communione refectis, qui orationi semel in mense pro decedentibus, in qualibet ecclesiâ Congregationis clericorum regularium Ministrantium Infirmis fieri solitae, devote interfuerint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione, necnon felici agonizantium transitu, pias ad Deum preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem per quemcumque christifidelem lucrificandam misericorditer in Domino concedimus; in ceteris vero anni mensibus, eisdem christifidelibus praemissa peragentibus septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis seu aliâs quomodolibet debitis poenitentibus in formâ Ecclesiae consuetâ relaxamus: quas omnes et singulas indulgentias et peccatorum remissiones ac poenitentiarum relaxationes animabus christifidelium, quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migraverint, applicari posse indulgemus.

Clausulae.

§ 2. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque: praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides transumptorum.

§ 3. Volumus autem ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi

1 Ed. Main. legit eiusdem pro eisdem (R. T.).

septembris MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 26 septembris 1678, pontif. anno II.

XLII.

Confirmatur decretum Congregationis Indulgentiarum, quo confraternitates SS. Sacramenti fiunt participes indulgentiarum archiconfraternitatis eiusdem nominis in ecclesiâ S. Mariae super Minervam de Urbe institutae, et alia insuper indulgentia conceditur comitantibus idem Sacramentum ad infirmos pro viatico delatum.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Iniuncti nobis caelitus pastoralis officii debitum exigit, ut, ad augendam fidelium religionem promovendamque animarum salutem piâ charitate iugiter intenti, ea, quae ab hac sanctâ Sede, ad incitandam fovendamque eorumdem fidelium erga sanctissimum augustissimumque Corporis et Sanguinis Domini nostri Iesu Christi sacramentum pietatem atque devotionem, salubriter emanasse noscuntur, apostolici muniminis nostri patrocinio robaremus, eiusdemque SS. Sacramenti cultum et venerationem prudenti caelestium munerum dispensatione, quantum nobis ex alto conceditur, ampliare studeamus.

§ 1. Dûdum siquidem de mandato felicis recordationis Clementis Papae X praedecessoris nostri emanavit e Congregatione tum existentium S. R. E. cardinalium indulgentiis et sacris reliquiis praepositorum decretum tenoris qui sequitur, videlicet: « Licet sanctae memoriae Paulus Papa III per binas suas constitutiones concesserit, ut SS. Corporis Christi confraternitates, omnes et singulae, ubi locorum institutae ac instituen-

Exordium.

Decretum Congregationis, in quo etiam referuntur aliquae mutationes harum indulgentiarum.

1 Ab electione anno III (R. T.).

dae, iisdem privilegiis, concessionibus, indulgentiis, gratiis et indultis, quae confraternitati SS. Sacramenti in ecclesia S. Mariae super Minervam de Urbe erectae largitus fuerat ac in posterum largiretur, uti, potiri et gaudere possent ac deberent; quia tamen per nonnullas apostolicas constitutiones et ordinationes, quae deinceps emanarunt, praesertim vero per similis memoriae Clementis VIII constitutionem de aggregationibus editam, facultates et indulgentiae, tam supradictae S. Mariae de Minerva quam ceteris omnibus confraternitatibus antea concessae, aut abrogatae, aut saltem moderatae comperiuntur, aliaque hoc de genere decreta sunt, ex quibus in dubium revocari posse videatur an huiusmodi Pauli III concessionibus pristinum suum robur adhuc retineant: Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium indulgentiis sacrisque reliquiis praefectorum, optans summopere sacratissimi Sacramenti venerationem et cultum in dies magis augeri, et ob eam causam huiusmodi societatem in omnibus ecclesiis parochialibus erigi, atque ad id christifideles praecipuis gratiis excitari, speciali ordine habito vivae vocis oraculo a SS. D. N. Clemente Papa X, felicitis recordationis Pauli V vestigiis inhaerente, decrevit ac declaravit¹, iuxta easdem Pauli III constitutiones, confraternitates et singula² SS. Corporis Christi, ubique terrarum hactenus apostolicam vel ordinariam auctoritate erectas aut posthac erigendas, absque nova aut peculiari alia concessione, communicatione vel aggregatione, fore et esse debere participes quorumcumque privilegiorum, concessionum, indulgentiarum, facultatum, gratiarum et indulto-

¹ Edit. Main. legit declarat (R. T.).

² Potius lege omnes et singulas (R. T.).

rum ab eodem Paulo V archiconfraternitati SS. Sacramenti de Minerva per Breve datum Romae apud S. Petrum die III novembris MDCVI nominatim et expresse concessorum ac in posterum a Sede Apostolica concedendorum, illisque omnibus et singulis uti, potiri, gaudere posse ac debere statim atque confraternitatum earumdem erectio apostolica vel ordinaria auctoritate facta fuerit; servata tamen in reliquis omnibus praedicta Clementis VIII constitutione: non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis de indulgentiis adinstar non concedendis, nec aliis contrariis quibuscumque. — Datum Romae, die XXIII aprilis MDCLXXVI.

C. cardinalis MAXIMUS.

Loco † sigilli.

M. A. RICCIUS secret. ».

§ 2. Quare nos perpetuae eiusdem decreti firmitati consulere cupientes, decretum ipsum praeinsertum, cum omnibus et singulis in eo contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus, confirmamus et innovamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus.

§ 3. Praeterea omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus tam in alma Urbe nostra, quam alibi ubicumque locorum degentibus, qui praefatum SS. Eucharistiae Sacramentum, cum ad infirmos pro viatico defertur, devote comitati fuerint, ac pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quacumque vice id egerint, si cum lumine, septem annos et totidem quadragenas, si vero sine lumine illud, ut praefertur, comitati fuerint, quinque annos et quinque quadragenas respective de iniunctis eis, aut aliis quomodolibet per eos debitum poenitentibus in forma

Confirmatur
relatum decretum.

Insuper conceditur indulgentia comitantibus SS. Sacramentum ad infirmos delatum.

Ecclesiae consuetam misericorditer in Domino relaxamus. Praesentem autem indulgentiarum concessionem, seu poenitentiarum relaxationem, non cumulative cum aliis similibus, quae praemissa per agentibus antehac, et praesertim a recolendae memoriae Clemente Papa VIII praedecessore pariter nostro concessae reperiantur, sed privative ad illas, unicuique fidelium praefatorum suffragari posse et debere declaramus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes has praesentes litteras semper firmas et validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicut in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praesentiam et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definituri debere, ac irritum et inane si secus a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium
remotio.

§ 5. Non obstantibus nostra de non concedendis indulgentiis adinstar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis non obstantibus.

Fides transumptorum.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubicumque locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die I octobris MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno II°.

Dat. die 1 octobris 1678, pontif. anno III.

XLIII.

Tassa Innocenziana per il Foro ecclesiastico, ovvero dichiarazioni per li emolumenti che trarre si possono dalle cause e materie ecclesiastiche o spirituali³.

Essendosi ricorso alla Santità di Nostro Signore Innocenzo XI per molti vescovi, arcivescovi e prelati zelanti, acciò, per sicurezza della loro coscienza e per togliere ogni occasione di dubbio che potesse nascere dalle diverse consuetudini delle diocesi, ed anche acciò non siano ingannati da' loro vicari, cancellieri ed altri ministri e famigliari, si stabilisca una tassa generale ed uniforme per il foro episcopale ovvero ecclesiastico, nè mancando i ricorsi de' cleri e de' popoli; ha perciò la Santità Sua deputata una Congregazione particolare di due signori cardinali prefetti delle Congregazioni del Concilio e de' Vescovi, e di quattro altri signori cardinali delle medesime Congregazioni, e di due monsignori loro secretari, e delli monsignori datario e auditore della Santità Sua: e da questa si è risoluto non potersi nelle cause contenziose civili, criminali e miste venire alla suddetta tassa generale, senza la precedente notizia delle tasse particolari di ciascheduna diocesi o provincia, potendo giuridicamente quella esser varia secondo la diversa

Cagioni di
questa tassa o
dichiarazioni.

¹ Edit. Main. habet 10 (R. T.).

² Ab electione anno III (R. T.).

³ Nell'Italia fu di nuovo comandata l'osservanza di questa tassa da Benedetto XIII nel Concilio Romano al titolo *De For. Compet.* cap. unico.

consuetudine regolata dalla diversità dei paesi e de' luoghi; bensì doversi con qualche maggior chiarezza, per togliere tutti i dubbii e gli equivoci, dar fuori le dichiarazioni che in più tempi e diverse occasioni si son fatte dalle sacre Congregazioni del Concilio e de' Vescovi nelle materie ecclesiastiche, ovvero meramente spirituali, acciò in tal modo sappia ciascuno quel che sia illecito, e si tolga ogni scusa o pretesto d'ignoranza o di consuetudine, dovendo in si fatte materie l'osservanza essere da per tutto uniforme per la generalità dei canoni e concilii, e particolarmente del Tridentino, in modo che deve dirsi reprobata e illecita ogni contraria consuetudine o tassa diversa in qualunque modo per l'addietro fatta, o conforme dalla medesima Congregazione si è stabilito, in modo che le seguenti dichiarazioni debbono osservarsi da per tutto senza eccezione alcuna, sotto le pene contenute ne' sacri canoni e concilii, ed altre ad arbitrio del Sommo Pontefice che sarà *pro tempore*; e nascendo qualche dubbio in contrario, se ne debba consultare la suddetta sacra Congregazione del Concilio, e non altrimenti.

Dichiarazioni
per gli ordini.

§ 1. Nella materia degli ordini sacri e minori e prima tonsura, così per la collazione come per la facoltà che ad altro si dia di conferirli, ed anche per il loro esercizio e per la facoltà di esercitarli in qualunque luogo e qualunque tempo, si stabilisce la regola generale (da non ricevere altra eccezione che quella si dirà di sotto) che nè il vescovo o altro prelato, nè il suo vicario generale o foraneo, cancelliere od altro ufficiale qualsivoglia, nè parenti e familiari o servitori possano esigere e ricevere emolumento e cosa alcuna, sotto qualsivoglia colore o pretesto di atti per la giustificazione de' requisiti, ovvero di

tovaglia, forbici, pettine ed altro, nè sotto titolo di regalo o di mancie, anche se spontaneamente si offerisse e desse, eccetto che l'ordinante possa ricevere l'oblazione della candela, secondo dispone il pontificale, a libero arbitrio dell'ordinato circa la qualità e peso; ed il cancelliere, secondo la disposizione del sacro concilio di Trento, per le lettere testimoniali della collazione dell'ordine già dato, ovvero per le lettere dimissoriali per la collazione da farsi per un altro vescovo, possa ricevere solamente la decima parte d'uno scudo di moneta romana, cioè un giulio, ovvero l'equivalente nella moneta del paese, e non più, da persone le quali abbiano l'uso del denaro, non già da quei religiosi i quali non ne hanno l'uso, come sono i Cappuccini e i Minori Osservanti, eccetto che nella collazione del suddiaconato, per gli atti che si debbono fare per la giustificazione della verità e sufficienza del patrimonio ovvero del beneficio a titolo del quale si deve promuovere, possa esigere quell'emolumento che sia proporzionato alla mera fatica personale per la scrittura e carta, senza che il vescovo o vicario o altro ufficiale, nè direttamente, nè indirettamente, ne possa partecipare in modo alcuno, purchè detto emolumento non possa nè debba eccedere uno scudo d'oro; ma se la fatica richiede minor mercede, si debba esigere solamente quel meno; ma rispetto agli altri ordini e alla prima tonsura, non possa esigere cosa alcuna sotto pretesto di registrazione de' Brevi e dispense e di altre scritture, o di presentata, e di qualunque altra giustificazione e solennità o remozione d'impedimento; con dichiarazione che se le suddette lettere testimoniali ovvero dimissoriali contengono più ordini, tuttavia non si

possa esigere altra mercede che la suddetta di un giulio, sicchè non si possa moltiplicare a ragione di ciascun ordine; non sia però tenuto il cancelliere a far una sola scrittura per più ordini quando questi siano stati conferiti in diversi tempi e diverse ordinazioni, ma volendo, possa farle separate, non già rispetto a quegli ordini che si conferiscono in un istesso giorno, come segue nei minori, ne' quali dovrà farsi una sola scrittura, e nelle lettere dimissoriali che si danno per l'ordinazione da farsi per un altro vescovo a più ordini, parimente non si possano moltiplicare scritture, nè possa esigere cosa alcuna per il rogito della collazione degli ordini, ovvero al luogo dell'ordinazione, con altro pretesto anche di mancia e di regalo.

Per li benefici che si conferiscono dai vescovi o da altri inferiori collatori.

§ 2. Nella materia dei benefici ecclesiastici, quando si tratta di quelli come di libera collazione ovvero come devoluti, si conferiscono dal vescovo o altro ordinario collatore, nè il suo vicario od altro qualsivoglia ufficiale, nè il cancelliere o parenti, familiari, servitori possano esigere e ricevere emolumento alcuno ed altra cosa sotto qualsivoglia colore e pretesto, anche di mancia o regalo e volontario donativo, così se siano curati o residenziali, come semplici o non residenziali, ed anche se siano cappellanie manuali; ma solamente il cancelliere per le lettere della collazione, compresa carta, sigillo, corde ed ogni altra cosa, possa esigere la mercede proporzionata alla scrittura e materia, purchè non ecceda la somma di giulii dieci di moneta romana, ovvero l'equivalente nella moneta del paese, senza che, si possa pretendere altra mercede sotto qualsivoglia pretesto; e particolarmente per l'approvazione, per elezione nel concorso alle chiese parrocchiali. E per il possesso il vescovo

o vicario o altro ufficiale non possa esigere cosa alcuna, e il cancelliere, se sarà dentro la città, possa per il rogito ed ogni altro atto esigere giulii tre, se ne' borghi ovvero sobborghi, giulii quattro, e se in altro luogo, i medesimi giulii quattro il giorno, e le spese di vitto e viatico; bensì che se nel luogo del beneficio vi sarà il cancelliere del vicario foraneo o altro notaro, si dovrà il possesso commettere al vicario foraneo e suo cancelliere, senza la necessità del viaggio del cancelliere episcopale.

Quanto a' benefici di provvisione apostolica, perchè siano riservati ovvero affetti avanti la loro provvisione, così nei benefici curati, nei quali per l'ordinario si danno le lettere testimoniali alla Dataria dell'approvazione e della preelezione nel concorso secondo la forma del Concilio di Trento, come anche negli altri benefici non curati e particolarmente ne' residenziali, per i quali si sogliono dare le attestazioni alla Dataria sopra la vita, costumi e idoneità dei concorrenti, per le dette lettere non si possa esigere o ricevere mercede ed emolumento alcuno in danaro o in altre cose sotto qualsivoglia pretesto, anche di volontario donativo, ma si devono dare affatto *gratis*.

E dopo la provvisione per l'esecuzione delle lettere apostoliche, quando siano nella forma graziosa, non possano il vescovo od altro prelato ordinario del luogo, o suo vicario e cancelliere ed altro ufficiale pretendere di doverne essere per necessità esecutori, ma sia in arbitrio dei provvisti l'eleggersi l'esecutore ed il notaro per il possesso; ma se il provvisto eleggesse l'Ordinario ufficiale e il suo cancelliere, o veramente se le lettere fossero nella forma che si dice *dignum* indirizzate all'Ordinario ovvero al suo vicario, il quale perciò ne

Per li benefici di provvisione apostolica.

Per l'esecuzione delle lettere apostoliche.

fosse necessariamente l'esecutore, così nell'uno come nell'altro caso, non essendovi altro contraddittore, in modo che l'esecutore sia mero, parimente il vescovo o altro prelato e il suo vicario o altro ufficiale e suoi famigliari e servitori e attinenti non possano né debbano esigere e ricevere emolumento alcuno, in quell'istesso modo che di sopra si è detto ne' benefici d'ordinaria collazione, ma il cancelliere possa per la copia o registro delle lettere apostoliche ed altri atti ricevere la mercede proporzionata alla fatica per la scrittura, purché non ecceda in tutto uno scudo d'oro; et essendovi contraddittore sicché convenga di far processo giudiziale, la mercede del cancelliere per la sua fatica si possa stendere a due scudi d'oro, e non più, senza che il vescovo o altro ufficiale possa esigere e ricevere emolumento alcuno, mentre nelle cause ecclesiastiche e spirituali ordinano i sacri canoni che, nonostante qualsivoglia consuetudine, il giudizio si debba interporre *gratis*. E per il possesso si osservi quell'istesso che si è detto di sopra nei benefici conferiti dall'Ordinario collatore.

Per il possesso dei benefici di patronato. Nelli benefici di patronato nascendo dubbio sopra l'esistenza del patronato con il procuratore fiscale ovvero col provvisto che ne pretenda la libertà, si debba in tutto e per tutto osservare quell'istesso che di sopra si è detto nei benefici di libera collazione col contraddittore; ma se, non controvertendosi l'esistenza, sia la controversia tra' patroni, ovvero presentati da essi sopra la pertinenza, in tal caso si reputi come causa civile profana, e per conseguenza si osservi la solita tassa di ciascuna curia, sino a tanto che si faccia l'altra tassa delle cause profane, civili, criminali e miste.

§ 3. Generalmente così nelle cappellanie manuali, come nelle nuove fondazioni ed erezioni di benefici, cappellanie, confraternità, congregazioni, ovvero fondazioni, benedizioni e consecrazioni, e rispettivamente visite ed approvazioni di chiese e di oratori, così con l'autorità apostolica, come con l'ordinaria, il vescovo o altro prelato e suo vicario e qualunque ufficiale non possa esigere emolumento alcuno, ma solamente il cancelliere possa esigere quella mercede che sia proporzionata alla sua fatica per la scrittura, purché non possa eccedere in tutto uno scudo d'oro; ma sia meno, se minore sarà la fatica.

§ 4. Nelle cause e materia che riguardano il matrimonio e gli sponsali, così per l'esecuzione delle dispense apostoliche matrimoniali, come per la giustificazione dello stato libero, o che non vi sia canonico impedimento, ed anche per la dispensa alle pubblicazioni, o per la licenza di potersi contrarre in casa o in altro luogo, o tempo insolito e proibito, o che si possa contrarre in presenza d'altri che del parroco, ed ogni altro atto che occorresse fare, il vescovo ed il suo vicario e ogni altro ufficiale o ministro o familiare non possa sotto qualsivoglia pretesto o colore, anche di mancia e di volontario donativo, esigere e ricevere emolumento alcuno, né in danaro, né in altre cose, ma solamente il cancelliere possa esigere la mercede proporzionata alla fatica della scrittura, cioè nell'esecuzione delle dispense giulii tre, e per i testimoni sopra lo stato libero, o che non vi sia impedimento, un giulio per testimonio, purché in tutto non si ecceda uno scudo di moneta romana, cioè dieci giulii, ovvero il loro equivalente nella moneta del paese, non comprendendosi

Per le cappellanie manuali a fondazioni dei benefici o confraternità.

Per le cause matrimoniali, esecuzioni di dispense o licenze.

le cause contenziose tra i coniugi sopra la validità del matrimonio, ovvero sopra la separazione del toro, stimandosi questa causa giudiziale profana, nella quale si osserverà la tassa di ciascun tribunale, finché si provveda.

Per i monasteri di monache e conservatori.

§ 5. Generalmente in tutto quello che riguarda i monasteri delle monache e i conservatori di quelle donne, le quali a guisa di monasteri e monache rispettivamente vivono ritirate, il vescovo o altro prelato, il vicario, così generale come particolare, e qualunque altro ufficiale o deputato, ed il cancelliere, ed anche i parenti ed i famigliari del vescovo o prelato e de' suoi ufficiali non possano esigere e ricevere emolumento alcuno in danaro et in altre cose, eccetto che quelli commestibili che siano proporzionati all'uso e consumo proprio dentro tre giorni, anche col titolo di donativo per l'ammissione all'abito monastico, per l'approvazione del deposito della dote, per la professione, per l'ammissione delle educande ed altre donne secolari, per le renunzie che si fanno dalle novizie, per l'elezione dell'abadessa o altra superiora, per le licenze dei medici, chirurghi e operari, per le licenze di parlare alle monache ed altre che sono nel monastero, per la deputazione dei confessori, cappellani, procuratori, esattori ed altri ministri, e generalmente per ogni altro atto che riguarda il governo; ma solamente il cancelliere per il rogito delle renunzie e per gli atti che convenga fare sopra la giustificazione del deposito della dote possa esigere la mercede proporzionata alla fatica della scrittura, purché non ecceda in tutto giulii cinque di moneta romana, ovvero l'equivalente nella moneta del paese.

Per l'amministrazione dei sacramenti.

§ 6. Parimente, per una regola generale da non soggiacere a limitazione

alcuna, il vescovo o altro prelato, suo vicario generale o particolare, cancelliere e qualunque altro ufficiale, ministro e familiare, anche sotto nome di mancia o volontario donativo, non potrà esigere e ricevere emolumento alcuno, così in danaro come in qualunque altra cosa, in tutto quello che riguarda l'amministrazione dei sacramenti, del battesimo, della cresima, della penitenza, dell'eucarestia e dell'estrema unzione, anche per l'esame ed approvazione o licenza d'amministrarli; anzi s'incarica a' vescovi e prelati e loro vicari et ufficiali che non lo permettano a' curati ed a' confessori ed altri ministri, e particolarmente nel prendere il piatto od altro vase, nel quale sia riposto il vase dell'olio santo per l'estrema unzione o del crisma nel battesimo, ovvero tovaglie, fazzoletti, ed altre cose, dichiarandosi tutto ciò illecito; come anche a non chiedere né esigere cosa alcuna per la benedizione delle donne infantate, quando, dopo il parto, secondo il rito ecclesiastico per la prima volta che entrano in chiesa.

§ 7. In quelle diocesi nelle quali regna l'antica consuetudine che il vescovo o altro prelato ed ufficiale faccia il testamento per l'anima di quelli i quali muoiono *ab intestato* di quella somma moderata nella quale secondo i decreti della S. Congregazione può esercitare tal facoltà, non possano esso ed i suoi ufficiali, ministri, parenti e famigliari partecipare in modo alcuno, sotto qualsivoglia colore o pretesto, anche di povertà, ma in tutto si debba effettivamente applicare ad usi ed opere pie, né per l'adempimento di tale disposizione si possano in modo alcuno impedire e ritardare la sepoltura e l'esequie o funerale al defunto, dovendosi esercitare giuridicamente le azioni so-

Per il testamento di quelli che muoiono ab intestato.

pra i beni ereditari, e si debba osservare la lettera circolare della S. Congregazione dei Vescovi, sotto il XIX agosto MDCLXXVIII.

Per la sepoltura, esequie, funerali e trasportazione dei cadaveri.

Come anche in modo alcuno si possono impedire o ritardare la sepoltura e l'esequie o funerali a' defunti così cittadini come forestieri per il pagamento di quegli emolumenti che dal vescovo o dal capitolo o dal curato e qualunque altro per la consuetudine del paese si pretendono, ma parimente rimangano illese le azioni giuridiche nei beni sopra i quali si dovranno esercitare, senza che in modo alcuno si faccia represaglia al cadavere, ovvero che si diano molestie personali a' figli, moglie e parenti; ed ancora non si possa esigere cosa alcuna per la licenza di trasportare i cadaveri, ovvero di seppellirli più in un luogo che nell'altro.

Per varie licenze ed autorizzazioni.

§ 8. Si dichiara ancora illecito ogni emolumento diretto e indiretto, e per conseguenza se ne proibisce al vescovo o prelato, suo vicario e cancelliere ed ogni altro ministro e familiare ogni esazione sotto qualsivoglia pretesto, anche di mancia o donativo nell'infra-scritte cose, cioè:

Per la licenza o patente di predicare così nella Quadragesima, nell'Avvento, come in tutti gli altri tempi e in qualsivoglia luogo;

Per la licenza di lavorare nelle feste anche per applicarsi ad usi pii, sicché si dia onninamente *gratis* (e quanto alle cont'avvenzioni d'aver lavorato, le pene tutte si applichino effettivamente ad opere o luoghi pii senza partecipazione alcuna benchè minima, eccetto che alli esecutori, e ministri inferiori, volgarmente *sbirri*, per la cattura si dia la mercede proporzionata alla diligenza e fatica, purchè non ecceda tre giuli in tutto);

Per la revisione dei conti dei luoghi pii;

Per la recognizione ed approvazione, e pubblicazione delle reliquie, delle indulgenze, e altari privilegiati;

Per la licenza di questuare;

Per l'attestazione della povertà, o altro requisito, eccetto che il cancelliere possa esigere in tutto e per tutto un giulio di moneta romana, o l'equivalente;

Per la licenza d'esser assente dalla residenza, generalmente per le dimissorie che si sogliono concedere a quelli li quali partono di casa per andar in altro paese;

Per li monitoriali, per le rivelazioni di scomuniche, così quando si diano da essa Curia ed Ordinario, come quando si pubblicano le lettere apostoliche, eccetto che il cancelliere possa per la mercede della scrittura esigere un giulio solamente;

Per la dichiarazione dell'incorso nelle censure, per la percussione dei chierici ed altre somiglianti cause, e per la loro assoluzione, eccetto che il cancelliere per la fatica della scrittura possa esigere giuli due, eccetto che nell'esecuzione dei Brevi della Penitenziaria, nel qual caso, per quel che appartiene all'assoluzione, nè anche il cancelliere possa esigere cosa alcuna;

Per la facoltà d'esercitare i pontificali;

Per l'esecuzione dei Brevi Apostolici ovvero licenza della sacra Congregazione nell'alienazione dei beni di chiesa, luoghi pii, o vero imposizione dei censi; solamente il cancelliere possa esigere la mercede proporzionata alla fatica della scrittura, purchè non ecceda in tutto giuli dieci di moneta romana, o suo equivalente; come anche per tutto quello che appartiene alla difesa del-

l'immunità ecclesiastica, così personale, come reale e locale, e particolarmente di quest'ultima, non si possa in modo alcuno sotto qualsivoglia pretesto ricevere ed esigere mercede, ovvero emolumento, ma il tutto si debba fare *gratis*.

Per le pene e composizioni.

§ 9. Le pene, le multe e le composizioni si applichino per intero ad uso dei luoghi pii, senza che il vescovo o vicario e suoi ufficiali direttamente nè indirettamente ne abbiano partecipazione alcuna.

Per il sussidio caritativo.

§ 10. Il sussidio caritativo in quelle diocesi nelle quali sia solito esigersi, e non altrimenti, si esiga solamente per una volta nel primo ingresso del vescovo secondo la tassa solita antica d'anni quaranta indietro, si che non s'attenda il solito più moderno da detto tempo in giù, nè si possa più esigere sotto qualsivoglia pretesto, anche di volontario donativo.

Per la visita della diocesi o chiesa.

§ 11. Quanto alla visita, si osservino inviolabilmente il decreto del sacro Concilio di Trento e le dichiarazioni della sacra Congregazione; e particolarmente da quelli, i quali concorrono alle spese dei cibari, nè mediatamente nè immediatamente si possano ricevere regali e donativi, anche di cose commestibili; ed ancora non si possa esigere emolumento alcuno per gli atti della visita, decreti e presentate di scritture, ovvero per la revisione dei decreti delle visite antecedenti, e della loro osservanza, mentre da quelli i quali sono visitati si ricevono le spese del vitto.

Approbatore Pontificie praedictarum declarationum, et mandatur ut eas publicentur.

Die 1 octobris MDCLXXVIII, facta per me infrascriptum istarum resolutionum seu declarationum relatione sanctissimo domino nostro Innocentio XI, mediante illarum lecturâ de verbo ad verbum, Sanctitas Sua laudavit, approbavit ac servari mandavit, earumque observan-

tiam et publicationem iniunxit sacrae Congregationi Concilii.

IOANNES BAPTISTA DE LUGA, praefati sanctissimi domini nostri Innocentii Papae XI auditor et secretarius memorialium.

Decretum S. Congregationis Concilii.

Die VIII octobris MDCLXXVIII S. Congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, inhaerendo mandatis Sanctitatis Suae, censuit praemissam taxam seu declarationes typis dandas esse, et per litteras circulares ad quoscumque locorum Ordinarios transmittendas, ut eas in Cancellariâ in loco omnibus patente retineri faciant, eademque adamussim observent et faciant observari.

Fr. card. COLUMNA praef.

Loco † Sigilli.

S. archiep. BRANCAGIUS episc. Viterbien. secretarius.

Dat. die 1 octobris 1678, pontif. anno II°.

XLIV.

Dismembrantur ex archiepiscopatu Bituricensi sex ecclesiae, ex quibus novus constituitur archiepiscopatus Albiensis.

Innocentius Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Triumphans Pastor aeternus, gloriosâ dictante sanctorum directione patrum, ut suum salvaret populum, decretis in monte colloquiis, in eruditione sanctuarii inter alia ministeria permisit quod ignis in altare sacerdotis confoveretur, et, ut sine intermissione combureretur, ligna eis subicere, ut illius non cessaret ministerium studiosum. Altare quippe Dei cor fidelis habetur cuiuslibet, in quo ipsius ignis ardor indolenter expetitur, quo velut flamma ardentis cha-

Exordium.

1 Ab electione anno III (R. T.).

ritatis incendatur. Sancta vero et immaculata, quam Pastor ipse, adveniente temporis plenitudine, eius Unigeniti gloriosissimi aspersione sanguinis fundari, consecrari et aeternaliter stabilire censuit, Ecclesia, ignis seu sacri flaminis splendore induta, quos regeneravit in Christo, ipsius charitatis nexu et compage fideles stringit universos, et ecclesias suas alias tamquam adolescentulas ignis eiusdem confvet ardoribus et fibris exornat charitatis. Nos itaque, illius summi directione Pastoris, qui ecclesiarum et fidelium omnium nostrae commisit insufficientiae curam, nosque, licet immeritos, in ipsius montis vertice ad summum sacerdotii pontificium conscendere voluit, huiusmodi instructi documentis, easdem ecclesias, earumque pastores, in partem sollicitudinis consilii caelestis dispositione vocatos, in charitatis visceribus ardentius complectentes, nostros continuo revolvimus cogitatus ut ea in operam nostri ministerii dona congeramus per quae ad ecclesiarum et illis praesidentium praelatorum dispendiis et necessitatibus occurratur, ac litium anfractibus, innumeris incommodis, aliisque infortuniis provideatur accomode, ipsaeque ecclesiae, invicem charitatis nexu coniunctae, votivae prosperitatis incrementa suscipiant.

Canone dis-
tinctionibus.

§ 1. Sane providi vigilisque pastoris more considerantes ecclesiam Bituricensem archiepiscopo de praesenti viduatam, quae una ex antiquissimis regni Franciae metropolitanis ecclesiis existit, undecim sedes complecti episcopales sibi suffraganeas, easque maxime insignes, nimirum Claramontensem, S. Flori, Mimatensem, Aniciensem, Ruthenensem, Vabrensem, Caturcensem, Albiensem, Ruthenensem, Castrensem, Caturcensem, Vabrensem et Mimatensem, seu¹ ea-

¹ Videtur legendum sed pro seu (R. T.).

rum plerasque ab ipsa Bituricensi sua metropolitana distare plus centum leucis, earumque partem multo maiorem sitam esse in locis montanis, et propemodum, hiberno saltem tempore, inaccessibilibus, tantamque distantiam et iterum difficultatem multis incommodis locum praebere, ac communicationem membrorum in¹ capite impedire, nec posse easdem ecclesias suffraganeas illarumque diocesanos, quaecumque opus est, sui metropolitani Bituricensis opem implorare et consequi, et hinc multos beneficiatos et ecclesiasticos arripere occasionem vagandi, suas ecclesias descendi, et ab eis diu emanendi; praeterea, tametsi iurisdictio ecclesiastica cum civili nunquam sit confundenda, distantiam tamen dictae metropolitanae ecclesiae Bituricensis a suis suffraganeis iurisditionum et subordinationum seriem atque ordinem ab Ecclesia universali praescriptum intervertere, cum, nimiae huiusmodi distantiae difficilisque ad metropolitanum² recursus obtentu, multa inordinate fiant, et casibus, in quibus solus metropolitanus adeundus esset, Ordinarii viciniore, falcem in messem alienam immittendo, providere, beneficia conferre, sacramenta administrare, ecclesias curandas committere, censuras relaxare, seu iis innodatos absolvere, aliosque eiusmodi actus iurisditionis in alienos subditos, contra sacrorum canonum dispositionem, exercere praesument; inde autem lites enasci immortales, multa animarum pericula suboriri, rerum sacrarum profanationes, offensiones et deplorandas morum corruptiones provenire, ecclesiasticam disciplinam multipliciter perverti ac perturbari, quinimo, archiepiscopis Bituri-

¹ Aptius lege cum (R. T.).

² Male edit. Main. legit metropolitanarum pro metropolitanum (R. T.).

censibus suos suffraganeos ad concilia provincialia vocantibus, illos non comparere nec interesse, nimiam scilicet et dispendiosam causantes locorum distantiam et iterum asperitatem ac pericula, sed mittere procuratores, qui, quantumvis scientia et pietate et probitate egregii, non eum tamen afferunt ecclesiis fructum, quem a suorum episcoporum praesentia merito sperare possent; de his vero similibusque edoctum carissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum et Navarrae regem christianissimum, pro eximia sua in Deum pietate, ac in res ecclesiasticas studio, remedium tot detrimentis et offensionibus in dies succrescentibus a Sede Apostolica enixis precibus flagitavisse et flagitare; nec aliud remedium praesentius meliusque videri, quam si tam late patens provincia ecclesiae Bituricensis divideretur, separatis seu dismembratis ab ea ex¹ supradictis suffraganeis ecclesiis, et ex illis una, videlicet Albiensi², in metropolitanam, cui reliquae, nempe Mimatensis, Ruthenensis, Castrensis, Caturcensis et Vabrensis, in suffraganeas assignarentur, erecta, cum praesertim ecclesia ipsa Albiensis sita sit in civitate quae est caput provinciae Albiensium, et, iuxta eorumdem sacrorum canonum praescriptum, sedes archiepiscopales in civitatibus praecipuis sint collocandae, ipsaque ecclesia Albiensis aditu sit percommoda, quippe in meditullio ceterarum iam dictarum ecclesiarum constituta, accessu admodum optimo instructa; et proinde ecclesia Bituricensis detrimentum, quod ex distractione seu dismembratione sex ecclesiarum suffraganeorum huiusmodi acciperet, facilius reparare valeat:

¹ Potius lege sex e (R. T.).

² Edit. Main. legit Albiensis (R. T.).

§ 2. Nos itaque, ad ecclesias praedictas, illarumque praesules et universos clericos et populos earumdem, quos non immerito affectu prosequimur in visceribus charitatis, paternae dirigentes considerationis intuitum, ac sperantes, quod, qui bonorum largitor est omnium et prout vult sua dispensat bona gratiarum dirigente Domino, erectio huiusmodi in praedicta provincia ad ecclesiarum praedictarum, illarumque praesulum, et incolarum universorum in dicta provincia consistentium aedificationem de virtute in virtutem, tranquillumque et prosperum sub timore Domini conservandum statum, mutuam charitatis vicissitudine fructus dietim afferet ampliores, ipsique praesules et incolae tanto Apostolicam Sedem (in qua caelestis clavigeri Apostolorum Principis successores existimus) puris iugiter corde et animo venerari, et pro illius votivis successoribus¹ operam et operam accuratioribus studiis impendere debeant efficaces, quanto Sedem ipsam de eorum statu prospero et tranquillo solertius cogitare cognoverunt², maturam super his cum venerabilibus fratribus r. stris S. R. E. cardinalibus deliberatione praehabita, ad enixas eiusdem Ludovici regis preces, de eorum fratrum consilio et assensu ac de apostolicae potestatis plenitudine, praedictas sex ecclesias, earumque civitates ac dioeceses, videlicet Albiensem, Castrensem, Mimatensem, Ruthenensem, Caturcensem et Vabrensem, illarumque clericos et populos, a provincia Bituricensi, ac superioritate et potestate pro tempore existentis archiepiscopi Bituricensis, cui metropolitico iure subsunt, perpetuo segregamus, dividimus, separamus et dismembramus, illasque omnes et singu-

¹ Videtur legendum votivis successoribus pro votivis successoribus (R. T.).

² Aptius lege cognoverint (R. T.).

Separantur
sex ecclesiae a
provincia Bituricensi, et ab
huius archiepiscopi
iurisdictione extinguntur.

las a¹ pro tempore existentis² archiepiscopi et capituli ac praedictae ecclesiae Bituricensis superioritate, iurisdictione, potestate, visitatione et correctione ac iure metropolitico huiusmodi prorsus eximimus et liberamus; necnon dictam ecclesiam Albiensem, tunc³ per obitum bonae memoriae Gasparis, olim episcopi Albiensis, extra Romanam Curiam defuncti, pastoris solatio destitutam, metropolitaneam, et sedem episcopalem Albiensem in archiepiscopalem, archiepiscopalisque et metropolitanae provinciae sedem, pro uno archiepiscopo Albiensi nuncupando, cum pallii et crucis delatione, ac omnibus et singulis aliis insigniis, honoribus, privilegiis et praerogativis ecclesiae et sedis metropolitanae et archiepiscopalis (iure nominandi personam idoneam ad ipsam ecclesiam Albiensem, sic in metropolitaneam erigendam, vigore concordatorum Galliae, dicto Ludovico regi, eiusque successoribus Francorum regibus pro tempore existentibus, salvo et illaeso remanente), ad Dei omnipotentis laudem, et gloriosissimae eius genitricis Virginis Mariae totiusque triumphantis Ecclesiae gloriam, et fidei catholicae exaltationem, de consilio et potestatis plenitudine similibus, perpetuo erigimus et instituimus; ac ecclesias Castrensem, Mimatensem, Ruthenensem, Caturcensem et Vabrensem praedictas, illarumque civitates et dioeceses, cum omnibus et singulis illarum terminis, territoriis, castris, villis et locis, necnon clero, populo et personis, ac ecclesiis, monasteriis et locis piis, ac beneficiis ecclesiasticis, cum cura, et sine cura, saecularibus et quorumvis Ordinum regularibus, in eisdem civitatibus et dioecesibus con-

¹ Praeposit. a nos addimus (R. T.).

² Male edit. Main. legit *existentes* (R. T.).

³ Forsan legendum nunc pro tunc (R. T.).

sistentibus, archiepiscopo Albiensi ut earum metropolitano itidem perpetuo subiicimus et supponimus, ac subiicere volumus.

§ 3. Et attento quod fructus mensae archiepiscopalis Albiensis multo pinguiores sunt fructibus ecclesiae Bituricensis (ut archiepiscopo Bituricensi pro tempore existenti, cuius mensa archiepiscopalis, sicut accepimus, redditibus ad sustinendam archiepiscopi dignitatem satis instructa non est, detrimentum, quod ex dismembratione sex suffraganeorum ecclesiarum huiusmodi passurus est, congruenti, quantum fieri potest, ratione reparatur), supplicationibus praedicti Ludovici regis nobis super hoc porrectis inclinati, ac de expresso venerabilis fratris nostri Hyacinthi, nuper episcopi Mimatensis, ad dictam ecclesiam Albiensem ab eodem Ludovico rege nominati, consensu, annuam summam quindecim millium librarum turonensium ex decimis ad mensam olim episcopalem nunc archiepiscopalem eiusdem ecclesiae Albiensis legitime spectantibus, et per commissarium seu commissarios a nobis ad id deputandum seu deputandos assignandis⁴ iuxta estimationem peritorum ab eodem commissario seu commissariis eligendorum, percipiendum⁵ ab eadem mensa archiepiscopali Bituricensi, apostolica auctoritate itidem perpetuo separamus et dismembramus; illamque sic separatam et dismembratam, et⁶ nunc prout ex tunc postquam assignatio huiusmodi per commissarium seu commissarios praedictos iuxta mandatum apostolicum facta fuerit, mensae archiepiscopali Bituricensi

¹ Male edit. Main. legit *et pro ut* (R. T.).

² Nempe *decimis* (R. T.).

³ Potius lege *percipiendam*, nempe *summam* (R. T.).

⁴ Potius lege *ex pro et* (R. T.).

Consulitur
damno illato
mensae archi-
episcopali Bitu-
ricensi subsidio
summae libra-
rum quindecim
millium ex de-
cimis mensae
ecclesiae Al-
biensis.

et archiepiscopo Bituricensi pro tempore existenti, ad tuendum archiepiscopalis dignitatis decus, et alios¹ omni meliori modo et forma, perpetuo dicta auctoritate unimus, annectimus et incorporamus, ac concedimus et assignamus; volentes et pari auctoritate decernentes ut capitulum ecclesiae Albiensis, in archiepiscopalem, ut praefertur, erectae, adveniente quomodolibet et quandocumque sedis archiepiscopalis Albiensis vacatione, primo anno cuiuscumque vacationis huiusmodi, sive per obitum, sive alias, omnibus et singulis superioritatis, iurisdictionis et sigilli, ac reddituum utilium iuribus, quae ratione dignitatis archiepiscopalis recens acquirerentur dicto archiepiscopo Albiensi, fruatur et gaudeat in futurum, quemadmodum etiam, in pari casu vacationis sedis archiepiscopalis Bituricensis, capitulum ecclesiae Bituricensis, pendente primo anno cuiuscumque vacationis per obitum vel alias, etiamsi ipsa sedes intra ipsum annum repleatur, dictis annuis quindecim millibus librarum, mensae archiepiscopali Bituricensi² ut praefertur unitis, fruatur et gaudeat cum eorum oneribus, eodem prorsus modo quo ipse archiepiscopus Bituricensis illis gavisus fuerit, ita ut ipsi capitulo Bituricensi damnum ex separatione et dismembratione supradictarum sex ecclesiarum acceptum resarciatur.

Clausulae.

§ 4. Decernentes quoque praesentes, ac praemissa omnia et singula, cum omnibus et singulis inde ceteroqui legitime secutis, tametsi supradictae ecclesiae Bituricensis et Albiensis suis pastoribus respective viduatae sint et defensionibus careant, nec desuper quorumcumque interesse habentium seu

¹ Legendum videtur *alias* pro *alios* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *mensae archiepiscopalis Bituricensis* (R. T.).

habere praetendentium consensus accesserit, nihilominus semper et perpetuo valida firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sorti et obtinere, ac illis³ ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque et non alias per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, et, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignorante, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac de iure quaesito non tollendo, ac de unionibus et dismembrationibus perpetuis committendis ad partes, vocatis quorum interest, exprimendoque in illis vero valore, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas⁴, nisi in casibus a iure permissis, fieri prohibentis, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibus ac synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon ecclesiarum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis eorumque praesulibus, superioribus et capitulis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, per quoscumque Romanos Pontifices

¹ Male edit. Main. legit *illos* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *perpetuae*, ut patet ex contextu (R. T.).

Contrarium derogatio.

praedecessores nostros, ac nos, et dictam Sedem, illiusque legatos, etiam motu, scientia et plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet et iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso ac forma in illis tradita observata, inserti essent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Taxa immunitatis permaneat. § 6. Praeterea etiam volumus quod taxa fructuum, reddituum et proventuum mensae olim episcopalis nunc archiepiscopalis Albiensis, in libris Camerae descripta, propter separationem et dismembrationem annuarum quindecim millium librarum huiusmodi diminui seu alterari nullo modo possit, sed in ea quantitate, in qua hactenus fuit, perpetuo remanere debeat; et e contra ecclesiae Bituricensis taxa propter novum hoc reddituum augmentum amplianda non sit, cum antea inopia mensae archiepiscopalis congrueret.

Sanctio poenalis. § 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae segregationis, divisionis, separationis, dismembrationis, exemptionis, liberationis, institutionis, subiectionis, suppositionis, unionis, annexionis, incorporationis, concessionis, decreti, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario

contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCLXXVIII, v nonas octobris, pontificatus nostri anno II°.

Dat. die 3 octobris 1678, pontif. anno II.

XLV.

Praecipitur septem presbyteris Societatis Iesu missionariis apud Sinas, ut accedant ad Urbem; et missionariis omnibus formula quaedam iuramenti, quod praestare debeant, praescribitur¹.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Cum haec sancta Sedes Apostolica paucis ab hinc annis ad Sinas, Tunchinum et Cochinchinam, Camboiam, Sianum, aliaque vicina regna et provincias Indiarum nonnullos miserit episcopos vicarios apostolicos, ut fides catholica ibidem benedicente Domino propagaretur, et ex christianis indigenis seu incolis illarum partium instituerentur clerici et sacerdotes, atque ita crescente fidelium numero disciplinae Ecclesiae usus et veritas introduceretur, ipsi vero episcopi vicarii apostolici omnibus operariis, qui illic in vinea Domini laborarent, praesent; verum istorum operariorum aliqui, proprii officii immemores, se dictis vicariis apostolicis, eorumque provicariis et ministris, ac illorum auctoritati acerrime opponendo, dissen-

¹ Ab electione anno III (R. T.).

² De his missionariis vide Constit. *Decet Romanum*, CXLVI, *Illius qui*, CXLVII, *Iniuncti nobis*, CXLVIII, *Quoniam ea*, CLVI, et *Christianae religionis*, CLIX, Clementis X, tom. XVIII, pagina 443 et seq.

Causa huius constitutionis.

siones, rixas, divisiones et fere nova schismata suscitaverunt, in magnum christianae religionis detrimentum atque perniciem, nec pluribus constitutionibus apostolicis et decretis Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium negotiis Propagandae Fidei praepositorum, ad occurrendum huiusmodi malis opportune promanatis, debitam obedientiam praestare voluerint:

Mandatum ut septem presbyteri Societatis Iesu ad Urbem accedant, nec interim minus aliquid exercent sub certis poenis. § 1. Hinc est quod nos, ex commissi nobis caelitus pastoralis officii debito efficaciora tanto malo remedia adhibere volentes, de nonnullorum ex memoratis cardinalibus super hoc negotio a nobis specialiter deputatorum, qui dilectos filios presbyteros regulares Societatis Iesu, et praecipue praepositum generalem et secretarium eiusdem Societatis, tam viva voce quam in scriptis super praemissis informantes, pluries audierunt, consilio, auctoritate apostolica, tenore praesentium, praecipimus et mandamus, ut illico ad hanc almam Urbem nostram accedant dilecti etiam filii Iosephus Tessavier, Emmanuel Ferrere, Dominicus Fucitus, Philippus Marinus, Thomas Valgarveira, Iosephus Candonus et Bartholomaeus a Costa, presbyteri regulares dictae Societatis Iesu, nec, a die intimationis praesentis mandati, ipsi eorumque ullus audeat ullo modo exercere quodcumque munus missionarii sive ex facultatibus dictae Sedis Apostolicae, sive ex privilegiis praedictae Societatis Iesu, sive ex facultatibus ab alio quocumque aut omnibus aut singulis ipsorum quovis titulo concessis, nec confessiones audire, concionari, aut quacumque sacramenta quomodolibet administrare, etiam tamquam deputati ab episcopis seu Ordinariis Indiarum, neque tamquam simplices dictae Societatis Iesu sacerdotes et religiosi, nec alio quocumque titulo, causa seu facultate,

de quibus expressa specialis et specialissima esset facienda mentio, sub poenis infra exprimentis.

§ 2. Hoc autem praeceptum et mandatum nostrum praedicto praeposito generali Societatis Iesu quantocitius per dilectum filium magistrum Urbanum Cerum, in utraque signatura nostra referendarium ac praedictae Congregationis cardinalium secretarium, intimari volumus, ac eidem praeposito generali harum serie iniungimus ut scribat¹ supradictis Iosepho, Emmanueli, Dominico, Philippo, Thomae, alteri Iosepho et Bartholomaeo, ac superioribus dictae Societatis in illis partibus degentibus, ad hoc ut praeceptum et mandatum nostrum huiusmodi, omni postposita mora, et cum debita obedientia exequantur, cum declaratione quod unica intimatio praecepti praescripti, etiam reiecta, et quovis praetextu aut colore non acceptata, sive etiam sub quavis conditione, modificatione vel formalitate acceptata, obliget absolute et in totum omnes ad parendum et ad incursum poenarum: nos enim praeceptum huiusmodi haberi volumus pro legitime intimato omnibus presbyteris regularibus supranominatis, et unicuique eorum, eo ipso quod praeposito provinciali, aut alteri eius viceregenti, sive rectoribus collegiorum, aut superioribus, quocumque nomine appellentur, intimatum fuerit. Et, quatenus intimationem huiusmodi modo praescripto personaliter fieri commode non posse dicti vicarii apostolici aut eorum provicarii vel ministri ut supra deputati arbitrentur, fiat illa per affixionem ad valvas ecclesiarum seu domorum clericorum seu presbyterorum regularium dictae Societatis Iesu; si autem [iuramenta per quoscumque missionarios, tam saecu-

Intimatio mandatum, et unica cumque facta sufficiat.

¹ Edit. Main. legit scribet (R. T.).

lares, quam cuiusvis Ordinis, congregationis et instituti, etiam dictae Societatis Iesu, regulares, in manibus memoratorum vicariorum apostolicorum seu eorum provicariorum vel aliorum ab eis respective deputandorum sicut praemittitur praestanda, postquam subscriptione munita fuerint, vel saltem authentica illorum exempla, per eosdem vicarios apostolicos ad praedictam Congregationem cardinalium negotiis Propagandae Fidei praepositam transmittantur¹ si autem et in hoc sit aliqua difficultas, fiat affixio ad valvas ecclesiarum seu domorum praedictorum vicariorum apostolicorum, seu eorum provicariorum, et semper unica intimatio eiusdem praecepti, quocumque modo facta, sive per praefatum praepositum generalem, sive per vicarios apostolicos, sive per eorum deputatos, sufficiat et obliget omnes ad observantiam ipsius praecepti et ad poenas infrascriptas irremissibiliter incurrendas.

Omnes missionarii tenentur praestare iuramentum in manibus superiorum et vicariorum apostolicorum sub certis poenis.

§ 3. Ac ut eiusmodi dissensionibus, dissidiis et scissuris ansa in futurum praecidatur, eadem auctoritate harum serie perpetuo statuimus et ordinamus, ut omnes et singuli ecclesiastici tam saeculares quam cuiuslibet Ordinis, congregationis et instituti, etiam praedictae Societatis Iesu, regulares, in praedicta regna et provincias ab eorum superioribus missi et mittendi, sive a praedicta Congregatione cardinalium negotiis Propagandae Fidei praepositorum, vel ipsamet Sede Apostolica deputati et deputandi, sive etiam cuiusvis tituli magis privilegiati ac speciali et specialissima mentione digni aut facultatis vigore illic existant, vel in futurum extiterint, sub infrascriptis poenis, iuramentum iuxta formulam in calce praesentium litte-

¹ Quae parenthesi inclusimus prorsus praeter rem esse videntur, sed infra ad initium § 4 referendae sunt (R. T.).

rarum annotandam¹ in manibus superiorum suae religionis, et iterum in manibus vicarii apostolici, in cuius iurisdictione quocumque titulo commorabuntur, sive eius provicarii, aut alterius ab eo deputati, praestare omnino debeant et teneantur; itaut, ante praestationem iuramenti huiusmodi et subscriptionem sub eadem formula, ab unoquoque qui iuramentum ipsum praestiterit propria manu faciendam, nullis omnino facultatibus uti valeant; sed quoad eos, praeter et ultra poenas praedictas, omnes et singulae facultates huiusmodi, sive a sancta Sede Apostolica, sive ex privilegiis dictae Societatis Iesu, sive alio quocumque titulo, ut supra, etiam particulari nomine concessae, cessent omnino ac nullius roboris atque abolitae sint et esse censeantur, etiamsi per apostolicas in simili forma Brevis litteras concessae fuerint, nisi in eis praesenti constitutioni in specie et nominatim derogatum reperiat. Huius autem iuramenti praestationis et subscriptionis executionem, quoad clericos sive presbyteros regulares dictae Societatis, specialiter committimus et demandamus dilectis pariter filiis visitatori et praepositis provincialibus provinciarum Iaponiae et Sinarum eiusdem Societatis, nunc et pro tempore existentibus, qui primo iuramentum huiusmodi praestare et illius formulae subscribere tenebuntur, sub eisdem poenis, quas incurrent tam dicti visitator et praepositi provinciales si negligent obedire et formulam praedictam inferioribus intimare eorumque iuramentum et subscriptionem exigere et cum effectu habere, quam religiosi quicumque ut supra, qui iurare et formulam praedictae subscribere detrectabunt.

¹ Formula iuramenti legitur infra in § 10 (R. T.).

Iuramenta transmittantur ad Congregationem de Propaganda Fidei etiam a superioribus regulariis qui debent a suis subditis ea exigere et ipsi eadem facere.

§ 4. Omnia vero iuramenta huiusmodi, per quoscumque, ut supra¹, *missionarios, tam saeculares, quam cuiusvis Ordinis, congregationis et instituti, etiam dictae Societatis Iesu, regulares, in manibus memoratorum vicariorum apostolicorum seu eorum provicariorum vel aliorum ab eis respective deputandorum sicut praemittitur praestanda, postquam subscriptione munita fuerint, vel saltem authentica illorum exempla, per eosdem vicarios apostolicos ad praedictam Congregationem cardinalium negotiis Propagandae Fidei *, quantocitius fieri poterit, transmittantur. Quinimo superiores quoque regulares, nempe visitatores et provinciales Iaponiae et Sinarum, tam dictae Societatis Iesu, quam aliorum quorumvis Ordinum, congregationum, institutorum, pro tempore existentes, sub eisdem poenis teneantur non solum iuramentum praedictum praestare in manibus pariter vicariorum apostolicorum vel provicariorum, illiusque formulae subscribere, sed etiam illius praestationem et subscriptionem a suis respective subditis exigere, ac authentica ea super re confecta documenta quamprimum transmittere ad suos respective superiores generales, qui illa memoratae Congregationi cardinalium statim tradere debebunt.

Praecipitur superiori generali Societatis Iesu, ut alius deputet missionarios, qui admittendi erunt secundum praescripta, et mittendi cum nonnullis ordinationibus, sub poena excommunicationis maioris.

§ 5. Praeterea mandamus supradicto praeposito generali Societatis Iesu, ut, loco missionariorum, qui ad Urbem, ut praefertur, vocantur, alios deputet, et coram dilecto filio nostro eiusdem S. R. E. cardinali praedictae Congregationis cardinalium praefecto praesentari faciat, in cuius manibus, cum assistentia venerabilis fratris Francisci episcopi Heliopolitani, unius ex praedictis vicariis apo-

² Verba quae inter duo signa * notavimus, nos addimus, huc transferentes ex pag. praeced. (R. T.).

stolicis, ac memorati secretarii eiusdem Congregationis cardinalium, tam ipsi sic deputandi quam alii missionarii dictae Societatis posthac ad illas partes destinandi, pariter cum assistentia eiusdem Francisci episcopi, si tunc temporis adhuc in hac alma Urbe fuerit, praestare et subscribere tenebuntur iuramentum praedictum, ac etiam iurare obedientiam et subordinationem eidem Francisco episcopo aliisque vicariis apostolicis, in quorum iurisdictione respective morabuntur, quoad omnia negotia et directionem missionum; et fiat postea in calce de omnibus narratio et attestatio subscripta ab eodem cardinali praefecto, cui subscribant etiam dicti Franciscus episcopus tamquam praesens, et praepositus generalis tamquam particeps, testando sibi omnia praedicta constare, suisque partitionem iniungendo; atque huiusmodi iuramenta ita subscripta consignentur eidem Francisco episcopo, postquam tamen in actis dictae Congregationis cardinalium registrata fuerint. Porro iisdem missionariis mittendis praecipimus pariter et mandamus, ut, cum Indias attigerint, praescriptos sibi ordines praesentemque constitutionem omnibus suae Societatis religiosi patefaciant, et per plures vias, si fieri possit, iter ad Indias arripiant, quorum duo dictum Franciscum episcopum usque ad Indias sub eius obedientia comitentur, ubi de ipsius Francisci episcopi licentia ad loca sibi praescripta proficiantur.

§ 6. Contrafacientes autem praesenti constitutioni in toto vel in parte, aut aliter quomodocumque illi non obediens, incurrant, in omnibus casibus in ea expressis, eorumve quolibet, in poenam excommunicationis maioris, ipso facto, absque ulla etiam declaratoria sententia, Sedi Apostolicae reservatae, itaut nemo ab illa absolvere possit nisi in mortis

Poenae contra inobedientes.

articulo constitutos, et in generali concessione facultas ab illâ absolvendi concessa non intelligatur, etiam vigore litterarum concessionis iubilaei universalis, et insuper incurrant in alias quoque poenas etiam corporales et afflictivas arbitrio praedictae Congregationis cardinalium imponendas.

Intelligitur in perioribus omnibus generibus pro tempore existentibus, ut praesentem constitutionem executioni mandari curent, ne incurrant indignationem apostolicam, a quo poenas.

§ 7. Demum tam supradicto praeposito generali Societatis Iesu quam aliorum quorumcumque Ordinum, congregationum et institutorum regularium superioribus generalibus, nunc et pro tempore existentibus, praecipimus similiter et mandamus, ut omnia in praesenti constitutione contenta executioni omnino demandari faciant, iubeantque ad se transmitti iuramenta praestita et subscripta, prout in formulâ infra annotatâ, atque dictae Congregationi cardinalium consignent, ac omnium executionem et implementum iniungant etiam omnibus missionariis Societatis ac Ordinum, congregationum et institutorum suorum respective in futurum ad Indias mittendis, et ab iisdem iuramentum observantiae, praefataeque formulae subscriptionem exigant. Si autem ipsi praemissa exequi omiserint, ac de executione, quotiescumque occasio se obtulerit, mutationis missionariorum qui transmittentur, ac notificationis et iuramenti praedicti publica documenta non traderint, indignationis nostrae aliasque poenas nostro et Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio imponendas se noverint incursumos. Hoc autem praecceptum nostrum, etiam absque ullâ annotatione, in solitis libris et actis Societatis, aliorumque Ordinum, congregationum et institutorum huiusmodi respective omnes et singulos in generalitatibus successores perinde afficere volumus, ac

¹ Videtur deesse registratum, aut aliquid huiusmodi (R. T.).

si illorum unicuique personaliter intimatum fuisset, ipsosque praepositos et superiores generales successores, si praesenti constitutioni contravenerint, eisdem poenis subiacere.

§ 8. Decernentes easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praedicti et alii quilibet in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, cuiuscumque status, gradus, ordinis, praeeminentiae et dignitatis existant, seu alias specificâ et individuâ mentione et expressione digni, eisdem praemissis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarint, adductae, specificatae et iustificatae fuerint, aut ex aliâ quantumvis iustâ, piâ, iuridicâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vicio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali ac incogitabili individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos iuris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris et facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu proprio et de apostolicae potestatis plenitudine concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse; sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter

Clausulae.

et inconcusse observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 9. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon cuiusvis Ordinis, congregationis et instituti, etiam Societatis Iesu, ac quarumvis ecclesiarum, et aliis quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, stylis, usibus et consuetudinibus, etiam memorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, praefatis aliisque quibusvis personis, Ordinibus, congregationibus, institutis, societatibus, etiam Iesu, ac ecclesiis et locis quibuslibet, etiam specificâ et individuâ mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, in genere vel in specie, etiam consistorialiter et aliâ, quomodolibet in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac pluries innovatis et approbatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorum-

que totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 10. Formula autem iuramenti sicut, praemittitur praestandi est quae sequitur, videlicet: « Cum Summus Pontifex supremam et independentem pro spiritali animarum regimine in universo terrarum orbe habeat auctoritatem, nec ad mittendos operarios, qui religionem christianam fidemque catholicam apud infideles, et nominatim in Sinarum, Tunchini, Cochinchinae, Camboiae, Siami, aliisque vicinis regnis et provinciis praedicent, annuncient, roborant et promoveant, ullius fidelis vel infidelis, cuiusvis status, gradus, conditionis ac dignitatis etiam regiae existat, licentiâ vel consensu indigeat, ego N. fideliter incumbam officio meo in missione iuxta sanctae Sedis Apostolicae mandata et facultatem ab eâ praescriptam. Quod si Ordinarii Indiarum, vel principes aut reges catholici, vel alii, de administratione missionum in illis partibus, suaque iura et privilegia violari conquestrint, meumque consilium et auxilium desuper requisiverint, ei rei me nullo modo ingeram, sed muneri mihi incumbenti tantum operam dabo. Praedicationem verbi Dei, sacramentorum administrationem, aliudve ecclesiasticum munus

¹ Pessime edit. Maic. legit *illius* pro *ullius* (R. T.).

quodcumque in locis vicariorum apostolicorum curae commissis nunquam exercebo, quibuscumque privilegiis propriis vel meae religionis vel aliis quibusvis munitus existam, nisi prius ab ipsis vicariis apostolicis fuerim approbatus et ab iisdem licentiam in scriptis acceperim. In examine bullarum, constitutionum seu aliarum quarumcumque litterarum apostolicarum vel sacrae Congregationis de Propaganda Fide, aut quorumcumque decretorum eiusdem sacrae Congregationis, nunquam me intromittam, vel impediam, sub quovis praetextu, aut etiam legitimam subreptionis vel obreptionis causam, vel aliam quacumque, sed easdem litteras et decreta quaecumque semper cum debita reverentia recipiam, iisque, ut par est, obediendo, sanctae Sedi Apostolicae postmodum exponam si quae contra earumdem litterarum vel decretorum usum opportuna videbuntur, nunquam tamen retardata executione. Ordinationes dictae Sedis, et signanter constitutiones Summorum Pontificum Alexandri VII, Clementis IX et Clementis X omni qua decet reverentiam recipio et amplector, ac nominatim litteras apostolicas in formam Brevis expeditas quarum initium *Decet Romanum Pontificem, etc.*, datas die xxiii decembris mdclxxiii, quibus confirmantur brevia et constitutiones ac etiam decreta sacrae Congregationis de Propaganda Fide ad favorem vicariorum apostolicorum apud Sinas deputatorum emanata, alias incipientes *Illius qui charitas est, etc.*, expeditas eadem die xxiii decembris mdclxxiii, quibus declaratur Ordinarios Indiarum non posse exercere actus iurisdictionales in dictos vicarios apostolicos, eorumque provicarios et operarios in provinciis sibi assignatis, sed eisdem vicariis in dictis provinciis iurisdictionem privative quoad omnes competere, ac alias,

quarum initium *Christiana religionis et catholicae fidei, etc.*, emanatas die viii iunii mdclxxiv, quibus etiam severe prohibetur omnibus ecclesiasticis saecularibus et regularibus ne quisquam emendicet, procuret vel acceptet ab Ordinariis Indiarum litteras quascumque pro exercenda iurisdictione in locis iisdem vicariis commissis. Et demum non solum praefatis omnibus constitutionibus et in eis contentis decretis sacrae Congregationis de Propaganda Fide, sed etiam aliis quibuscumque, quae in futurum ad favorem etiam vicariorum apostolicorum emanabunt, constitutionibus et decretis fideliter et integre parebo. Praemissa omnia et singula inviolabiliter observabo, et absque ulla tergiversatione adimplebo. Si autem (quod Deus avertat) quoquo modo contravenerim, me, toties quoties devenerit, poenis, tam per praedictas constitutiones, quam per novissimam sanctissimi domini nostri Innocentii divina providentia Papae XI constitutionem, qua praesentis iuramenti formula praescripta est, respective impositis, sponte et libere subiicio. Ita, tactis sacrosanctis evangeliiis, promitto, voveo et iuro, sic me Deus adiuvet et haec sancta Dei evangelia. *Locus subscriptionis.* Ego N. manu propria ».

§ 11. Ceterum volumus ut praesentium litterarum transumptis, eorum exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die x octobris mdclxxviii, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 octobris 1678, pontif. anno III.

Fides transumptorum.

XLVI.

Decreta S. Rituum Congregationis, de iis quae in causis beatificationum et canonizationum Sanctorum servanda sunt, approbantur.

Causae horum decretorum.

Sanctissimus dominus noster Innocentius XI, provide considerans quod in tota Ecclesiae gubernatione nihil maius aut gravius sit quam homines declarari pro Sanctis, eosque uti tales colendos et venerandos decernere, et perpendens quod (licet felicis recordationis Urbanus VIII de consilio Congregationis SS. Inquisitionis nonnulla super hoc ediderit decreta, subindeque sacra Rituum Congregatio alias ordinationes fecerit secundum casuum contingentias a Summis Pontificibus approbatas) nihilominus experientia docuit quod adhuc nonnulla desiderantur pro meliori causarum huiusmodi directione; idcirco iussit materiam diligenter discuti, primum in congregationibus particularibus, deinde vero in generalibus, prout factum fuit, et sub diebus ix iulii et vi augusti mdclxxviii emanarunt resolutiones sequentes, si eidem Sanctissimo placuerit publicandae:

§ 1. *Resolutiones S. Congregationis.*

De actis auctoritate ordinariis faciendis.

I. Animadvertens eadem sacra Congregatio quod necessarium sit ut processus, auctoritate ordinariis fabricandi, conficiantur cum maxima diligentia, censuit mandari Ordinariis locorum, ut, ultra testes inductos a postulatores, teneantur ipsi quoque inquirere ac examinare alios testes bene instructos super vita et moribus servi Dei, et si aliquid repererint in contrarium, quod ipsis videatur relevans, supersedeant in ulteriori inquisitione, donec sacra Congregatio, ab eis certiorata per litteras, mandet quid agendum sit.

1 Forsan ab pro in legendum (n. r.).

II. Huiusmodi diligentias servari vult etiam in processibus auctoritate apostolica faciendis a iudicibus delegatis, quibus per litteras particulares sacrae Congregationis enixe commendari debeat; et idem faciat promotor fidei in litteris scribendis subpromotoribus.

III. Et pro maiori cautela praescribi debeat in litteris remissorialibus, quod non solum interrogatoria retineantur semper clausa et sigillata cum sigillis eorumdem iudicum, non aperienda nisi in actu examinis et claudenda in fine, sed ulterius depositiones ipsae, antequam processus sit absolutus, in fine cuiuslibet sessionis claudi et signari debeant cum sigillis iudicum, nec possint aperi nisi in praesentia ipsorum in principio cuiuslibet examinis et sessionis, ac huiusmodi diligentiae fieri debeant etiam in processibus fabricandis in Curia. Idemque iudices, prout etiam subpromotores et notarii, tam in partibus quam in Curia, ac testes, et in Curia etiam protonotarius, debeant ante inchoationem processuum praestare iuramentum de servando secretum¹ religiose, sub poena excommunicationis ipso facto in casum contraventionis incurrendae, iuxta formulam eiusdem iuramenti imprimendam in fine decretorum et pro omnimoda observantia transmittendam iudicibus delegatis in ipsis litteris remissorialibus et subpromotoribus in litteris promotoris.

IV. Considerans quoque sacra Congregatio quod principale fundamentum in causis beatificationum et canonizationum constitui debent² in fideli interpretatione processuum extero idiomate confectorum, et quod, licet ex laudabili observantia interpres semper fuerit electus ab eminentissimo ponente, citato et au-

1 Inepte ed. Main. legit *servatum* (n. r.).

2 Vel *debeat* vel *debet* legendum (n. r.).

De actuum custodia et auctoritate apostolica.

De interprete actuum extero sermone descriptorum horumque versionum examinatore.

dito reverendo patre fidei promotore, nihilominus super hoc decreta generalia nihil disponunt; idcirco decrevit quod in posterum in qualibet causâ interpretis eligatur ab eminentissimo cardinali ponente, citato et audito reverendo patre fidei promotore, et pro maiori cautela, postquam interpretatio fuerit facta, revideatur ab aliquo viro probo et perito, qui secreta ad hoc officium assumatur ab eodem eminentissimo ponente, et, si reperiatur aliquis error substantialis, interpretis severe puniatur arbitrio sacrae Congregationis; per quem eminentissimum deferri debeat tam interpreti quam revisori iuramentum de fideliter sibi munus commissum adimplendo; quibus etiam eadem sacra Congregatio assignavit mercedem pro suis laboribus, nempe carolenum unum pro quolibet folio reducto, itaut facies sit linearum 24 et linea syllabarum 26¹.

v. Advertens etiam quam necessaria sit diligens custodia processuum originalium, decrevit quod ii, sicuti etiam interpretationes originales illorum qui sunt extero idiomate confecti, retineri debeant in archivio sacrae Congregationis in Vaticano in loco clauso et separato ab aliis scripturis, nec possint amoveri nisi de ordine eminentissimi cardinalis ponentis, vel ad instantiam reverendi patris promotoris, ad effectum videndi, quatenus opus sit, et deinde reportandi; cuius archivii duae sint claves, una penes protonotarium apostolicum, qui pro tempore intervenerit sacrae Congregationi, et altera penes secretarium; et clavis loci, in quo custodiuntur dicti processus, stet penes eundem protonotarium, alterius vero, in quo retinentur aliae scripturae S. Congregationis, penes secretarium.

vi. Idemque protonotarius etiam ha-

beat facultatem revidendi inventarium actorum omnium faciendis. dictorum processuum, et, quatenus non adesset, illud diligenter fieri mandat cum quatuor copiis, quarum una stet penes eundem protonotarium, altera penes promotorem, altera penes secretarium, et quarta in eodem archivo; et in fine anni iidem protonotarius promotor et secretarius revidere debeant dictum inventarium, et conferre cum processibus, ad effectum recognoscendi an aliquid deficiat, et curandi ut reportentur; et secretarius referat in primâ sequenti congregatione.

vii. Cum pluries dubitatum fuerit circa intelligentiam decretorum pag. 28, quod non prius Sedes Apostolica moveri soleat, quam reges, principes et aliae personae authenticae et honestae instanter supplicaverint Summo Pontifici, et tunc etiam non statim, sed expectare quod diu pulsetur; nam, si perdurabunt miracula et supplicantium instantiae, tum Summus Pontifex, si ei videbitur, committit causam sacrae Congregationi: ideo, si ista¹ Sanctissimo visum fuerit, censuit eadem sacra Congregatio commissionem non esse signandam nisi post elapsam decem annorum a die praesentationis processus auctoritate ordinariâ fabricati, et cum praecedenti rigorosâ discussione eiusdem processus cum scripturâ et summario et insuper habitis post decennium a die fabricationis illius novis litteris episcoporum circa percrebescentiam famae sanctitatis et miraculorum ac devotionis populi enixe pro beatificatione et canonizatione instantis, nisi tamen in aliquâ causâ ex peculiaribus circumstantiis sacra Congregatio existimaverit anticipari posse tempus in discussione processuum auctoritate ordinariâ confectorum, et Sanctissimus hoc approbaverit.

¹ Videtur legendum *ita* pro *ista* (R. T.).

De causis ante decreta Urbani VIII introductis.

viii. In causis servorum Dei, ante decreta felicitis recordationis Urbani VIII introductis, non signentur commissiones re assumptionis, nisi prius per sacram Congregationem examinatis processibus, tam auctoritate ordinariâ confectis, quam auctoritate apostolicâ, quatenus adsint.

De extraiudicialibus testificationibus a nemine exquirendis.

ix. Cum in decreto approbato a felicitis recordationis Urbano VIII die xii martii mdcxxxii, impresso in libello pag. 57, sacra Congregatio (cognoscens quod in hac re, utpote gravissimâ, rite sancteque procedendum est) prohibuerit omnibus et singulis personis ecclesiasticis tam saecularibus quam regularibus, quantumvis speciali notâ dignis, ne audeant per se vel per alios capere informationes super sanctitate aut miraculis alicuius, nec ullo modo exquirere aut obtinere ad hunc effectum extraiudiciales testificationes aut subscriptiones, sub poenis arbitrio ipsius sacrae Congregationis infligendis; illud confirmando iussit quod huiusmodi extraiudiciales attestations non solum exquiri aut obtineri non valeant, sed rursus quod hactenus obtentae, sive in futurum obtinendae, non faciant aliquem gradum probationis, nec inseri possint in processibus tam ordinariâ quam apostolicâ auctoritate fabricandis.

De oneribus et stipendio subpromotoris fidei.

x. Subpromotor fidei a reverendo patre promotore deputatus, cui onus incumbit primo loco spoliandi et examinandi processus (ex quibus pendet beatificationum et canonizationum substantia) ad effectum referendi eidem promotori, debeat huiusmodi munus diligentissime ac cum omni rigore adimplere, ac summaria, quae solent a procuratoribus fieri, antequam typis mandentur, conferrat cum processibus, subsecutâ attestations quod fuerint per ipsum revisa, et in quolibet folio se subscribat, eandemque diligentiam conferendi cum exem-

plari manuscripto iterum faciat postquam fuerint impressa, cum iteratâ subscriptione in fine, quam subsequatur subscriptio et sigillum secretarii; nec ante praedictas subscriptiones possint tam summaria quam informationes publicari, sub gravissimis poenis, tam quoad postulatores, quam etiam quoad impressorem, arbitrio sacrae Congregationis seu eminentissimi cardinalis praefecti infligendis. Idemque subpromotor (quatenus ipse dominus promotor, ex diligenti et accuratâ revisione processuum quam facere solet, necessarium vel opportunum duxerit) teneatur aliud summarium obiectionale ad comprobationem oppositionum conficere, quod sacra Congregatio plurimum expedire cognoscit ad hoc ut veritas magis elucescat. Et pro quolibet processu ab eodem subpromotore examinando, in quolibet dubio, persolvatur ei stipendium decem ducatorum auri praescriptum in decretis generalibus pag. 62, cum declaratione tamen quod, respectu processuum auctoritate apostolicâ in specie qui pluries ad diversum effectum examinari debent, dictum stipendium debeat pro tribus dubiis tantum, nempe primâ vice quando disputatur validitas, secundâ vice quando disputatur de virtutibus seu de martyrio et causâ martyrii, et tertiâ vice quando disputatur de miraculis, quamvis disputationes alicuius ex dictis dubiis pluries reiterari contingat, seu eadem dubia in diversas inspectiones pro faciliiori resolutione dividantur.

xi. Et quia materiae gravitas et dignitas exposeit ut pertractetur et dirigatur a viris notae probitatis, experientiae et peritiae, censuit sacra Congregatio, quod ad conficiendum tam informationes in facto quam summaria, in quibus potissime consistit causarum pondus, assumantur solum procuratores col-

De procuratoribus dumtaxat eligendis ex collegio sacri palatii apostolici.

De quatuor inventariis copiis

leggi sacri palatii apostolici, tribuendo postulatoribus libertatem eligendi ex dicto coetu quem voluerint, dummodo quilibet ex eis non possit eodem tempore patrocinari plures causas quam quatuor, ad hoc ut eis facilius operam dare possint, sub poenâ inhabilitatis amplius scribendi in casum contraventionis, et liceat partibus in quocumque statu causae, rationabiliter tamen et praevia licentiâ eminentissimi ponentis, mutare procuratorem, dummodo aliâs in eius locum subrogandus sit de eodem collegio, et non habeat in totum plures causas quam quatuor.

De advocatis
eligendis ex his
collegiis consi-
storialis aulae
vel ex duodecim
approbatis a sa-
cra Congrega-
tione.

XII. Advocati vero ad scribendum in iure assumi debeant ad libitum postulatorum, dummodo sint ex collegiis sacrae consistorialis aulae, vel ex duodecim aliis approbatis a sacra Congregatione, ita tamen ut quilibet eorum sex tantum causas patrocinari possit.

De mercede
procuratorum
advocatorum et
notarii.

XIII. Pro mercede autem praedictorum, ac etiam notarii, sacra Congregatio iussit servari taxae ab eâ diligenter revisas, quae, ut omnibus innotescant, typis mandari debeant, et in fine decretorum inseri.

De scripturis
medicorum vel
chirurgorum.

XIV. Cum etiam observatum fuerit saepe postulatorem dare scripturas medicorum vel chirurgorum pro confirmatione miraculorum, et ex aliâ parte non fuerit solitum responderi per peritos eiusdem professionis; idcirco videtur necessarium, ad hoc ut respondeatur secundum artem, quod eminentissimus ponens deputet ex officio, secretò, et praevio iuramento, alium medicum vel chirurgum celebriorem, qui respondeat pro veritate, ad effectum videndi an asserta miracula excedant vires naturae.

Praedicta de-
creta confir-
mantur a Pon-
tifice.

Die xv octobris MDCLXXVIII factâ per me infrascriptum relatione Sanctissimo praefatorum decretorum cum eorum integrâ lecturâ, Sanctitas Sua laudavit et

1 Forsan alias pro aliâs legendum (R. T.).

approbavit, atque servari mandavit et publicari.

IO. BARTISTA DE LUCA, auditor et secret. memorialium.

Loco † sigilli.

BERNARDINUS CASALIUS

S. Rit. Congregat. secret.

§ 2. Formula iuramenti iudicum ante inchoationem processuum.

« Ego infrascriptus, tactis sacrosanctis Evangeliiis coram me positis, iuro et promitto fideliter adimplere munus mihi commissum circa fabricationem processuum in causâ beatificationis et canonizationis servi Dei N. iuxta formam decretorum sacrae Congregationis Rituum, et praecipue novissimorum quae confirmata fuerunt a sanctissimo domino nostro Innocentio XI; necnon iuro et promitto religiose servare secretum, tam de contentis in interrogatoriis, quam de testium depositionibus super iisdem et super articulis, nec de iis loqui cum aliquâ personâ, exceptis aliis iudicibus et subpromotore ac notario pro eodem processu deputatis, et in Curia excepto etiam protonotario, sub poenâ periurii et excommunicationis latae sententiae, a qua non nisi a Summo Pontifice (excluso etiam maiori poenitentiario) praeterquam in mortis articulo absolvi possim. Et ita promitto et iuro: sic me Deus adiuvet et haec sancta Dei Evangelia ».

Iuramentum
iudicum.

Idem iuramentum praestabitur a subpromotore et notario, et in Curia etiam a protonotario, mutatis mutandis.

§ 3. Formula iuramenti testium.

« Ego infrascriptus, tactis sacrosanctis Evangeliiis coram me positis, iuro dicere veritatem, tam super interrogatoriis, quam super articulis super quibus examinabor, necnon servare secretum, nec alicui penitus revelare tam contenta in iisdem interrogatoriis quam responsiones et depositiones a me factas, sub

Iuramentum
testium.

poenâ periurii et excommunicationis latae sententiae, a qua non nisi a Summo Pontifice (excluso etiam maiori poenitentiario) praeterquam in mortis articulo absolvi possim. Et ita promitto et iuro: sic me Deus adiuvet et haec sancta Dei Evangelia ».

§ 4. Tassa per gli avvocati e procuratori che patrocinano le cause di beatificazione e canonizzazione nella sacra Congregazione dei Riti, rinnovata e stabilita dalla medesima sacra Congregazione.

1.° Per lo spoglio universale che si fa pro unâ vice tantum, si osservi la tassa del 1658 al § 3, ove si dice, che non si possa dare più di scudi quattro per ogni centenario di fogli di esso processo ridotto, cioè che il foglio sia di due facciate, e ciascheduna facciata sia di linee ventiquattro, e la linea di sillabe sedici.

2.° Per le scritture nei due soliti dubbi principali, cioè *super virtutibus et miraculis*, si possono dare scudi venti per ciascheduna, e non più.

3.° Per le risposte nei medesimi dubbi si possano dare scudi dieci, e per tutte l'altre scritture che risguardano fatica considerabile; in tutti gli altri dubbi si possono dare scudi venticinque per ciascheduna scrittura, e non più.

4.° Per le scritture d'introduzione delle cause nuove e di riassunzione di quelle introdotte avanti li decreti del 1642, ad effetto di segnarsi nell'une e nell'altre la commissione, si possono dare scudi quindici, e non più.

5.° Per le copie originali di tutte le scritture, si paghino baiocchi quindici il foglio ridotto come sopra.

6.° Per il sommario che si farà sopra ciascun dubbio si diano cinque baiocchi per carta dell'istesso sommario che sarà fatto, ridotte le carte come sopra.

7.° Per li memoriali di qualsivoglia

sorte, o grandi o piccoli che sieno, non si diano più di giuli dodici per ciascheduno, eccettuata le scritture di riassunzione o introduzione delle cause, quali sogliono andare sotto nome di memoriali, per li quali si osservi ciò che s'è disposto di sopra al num. 4.°

8.° Per la prima copia originale, tanto dei sopraddetti sommarii quanto dei memoriali, si dia solo baiocchi sei, la carta ridotta come sopra.

9.° Per l'informazione in voce, quando s'informa tutta la Congregazione con l'intervento de' consultori, non si diano più di scudi trenta tra il procuratore e gli avvocati; quando s'informa la sola Congregazione ordinaria, si dia la metà.

10.° L'emolumento degli avvocati sia di scudi dieci per la scrittura, e per la informazione in voce sia il medesimo che si dà a' procuratori.

11.° Per la minuta di qualsivoglia commissione non si paghi più di giuli quindici, e per le due copie da darsi al signor cardinal ponente, al segretario, si paghi in ragione di baiocchi sei il foglio ridotto come sopra.

12.° Per l'accesso del procuratore al signor cardinal ponente ed al promotore, e per la minuta o copia originale del fatto concordato, non si paghi più di giuli dodici.

13.° Per l'informazione in voce di Nostro Signore e dell'auditore di Sua Santità, si diano al procuratore scudi tre moneta, ed altrettanti all'avvocato, se informerà anch'esso.

14.° Per le citazioni e intimazioni non si paghi cosa alcuna, e per l'esecuzione di esse si paghi a ragione della tassa de' cursori.

15.° Le copie delle opposizioni del promotore, eccetto la prima originale, si facciano fare dalle parti, le quali, fatte

che saranno, dovranno portarle al promotore, che sigillate le darà alle medesime parti per distribuirle alli signori cardinali, protonotario, e segretario, e consultori.

16.° Per qualsivoglia fatica o scrittura non espresse di sopra s' intenda l' arbitrio de' signori cardinali prefetto della sacra Congregazione e ponente della causa, nè possano i curiali arbitrare da sé medesimi.

17.° E li suddetti ordini si debbano registrare ne' registri della sacra Congregazione, e si debbano fare stampare e pubblicare, e puntualmente osservare, sotto pena di perpetua privazione del patrocinio e sollecitazione delle cause vertenti nella detta Congregazione, e sotto altre pene ad arbitrio della medesima sacra Congregazione.

Approvazione
del Sommo Pontefice.
Addì 15 ottobre 1678. Avendo io infrascritto fatto relazione della presente lassa a Nostro Signore Innocenzo XI, la Santità Sua l'ha lodata ed approvata, ed ha comandato che si osservi e si pubblici.

GIO. BATTISTA DE LUCA

auditor e segret. dei memoriali.

Luogo † del sigillo.

BERNARDINO CASALI

segret. della S. Congreg. dei Riti.

§ 5. Ordini e tasse da osservarsi dal notaro della S. Congregazione dei Riti, rinnovati e stabiliti dalla medesima S. Congregazione.

1.° S' ordina che il notaro non faccia registri se non degli atti giudiziari, e non dell' esame de' testimoni o altro, e quelli siano senza estensione di termini o ripetizioni de' titoli, eccetto che nel primo atto, quali registri debbano unicamente farsi in tutte le cause.

2.° Che per ogni centinaio di fogli di registro ben fatto e secondo la riforma della felice memoria di Paolo V sotto il titolo de' registri, non pigli più di quat-

tro scudi nè per la collazionatura, nè per rubricatura, nè per qualsivoglia altro pretesto.

3.° Le istanze de' principi, religioni, università ed altri, nelle cause di beatificazioni o canonizzazioni, dal segretario si consegnino al notaro, il quale le registri negli atti, non altrimenti per *extensum*, ma indicando solamente il nome del principe o altri che fa l' istanza, e la data della lettera, cioè *pro introductione causae instant talis rex, suis litteris datis die tali, etc., et talis rex, etc.*, e in altra separata o susseguente carta, dopo gli atti fatti per l' introduzione della causa, scriva: *pro causae prosecutione ad effectum obtinendi litteras remissoriales in genere instant N. rex, etc.*; e gli originali si conservino nell'archivio, nè si dia l'estratto *de verbo ad verbum*, ma, ogni volta che sarà richiesto, il notaro ne dovrà dare un ristretto da cavarsi dal detto registro o manuale come sopra, e per esser copie si paghi a ragione di copia, come si tirà al seguente num. 4°. E per la fede di esse si diano due giuli per ciascuna copia, delle quali una si darà all' eminentissimo signor cardinal ponente, e l' altra a monsignor segretario, e l' altra a monsignor promotore della fede.

4.° Per la copia degli atti fatti in Curia o fuori di essa in forma di buon originale non si paghi più di baiocchi sette e mezzo per foglio da tutte due le bande, e la facciata sia di linee ventiquattro, e la linea di sillabe sedici, ed essendo scritta in forma di registro, si paghi a ragione di registro, come sopra.

5.° Per la copia pubblica di qualsivoglia processo, tanto fatto *auctoritate ordinarij* quanto *apostolicà*, si paghino al notaio baiocchi sette e mezzo per foglio solamente, senza alcun altro emo-

lumento o mercede per detta copia o scrittura, ed il foglio sia di facciate, linee e sillabe, come al detto n. 4°.

6.° Tutti li registri, copie e scritture, si debbano fare in carta buona, e lettera intelligibile, e secondo la riforma ed ordini sopradetti, altrimenti il notaro sia tenuto farle copiare di nuovo senz'altra spesa.

7.° Che li processi, che vengono *de partibus*, tanto fatti *auctoritate ordinarij*, quanto *auctoritate apostolicà*, non si registrino per conto alcuno secondo la detta riforma, ancorchè non passassero venti fogli, ma solo si possano rubricare, se non saranno rubricati, e non intieramente, nel qual caso si possa solo rubricare quella che manca, e non altro.

8.° Per la rubricazione di qualsivoglia cosa che n'abbia bisogno, ridotto il processo a carte buone, conforme alla detta riforma, oltre detti baiocchi sette e mezzo per foglio per la scrittura, si paghino giuli dieci per cento, e tale rubricazione debba in sostanza contenere tutto quello, che contiene il corpo della scrittura, e venendo processo o altra scrittura rubricata *de partibus*, non essendo intieramente rubricata, si paghi solamente quello che manca, come si è detto.

9.° Per l'ascoltazione e collazione dei processi, ogni volta che sia continuata, a ragione di sei ore al giorno, non si paghi al notaro più di uno scudo al giorno, oltre gli emolumenti suddetti, e gli aiutanti sieno deputati dalle parti, dalle quali se gli paghi quel tanto che sarà convenuto; e per la fede dell' ascoltazione di tutto il processo si paghino giuli cinque per la prima copia solamente, e quando le parti volessero altre copie autentiche di detti processi, oltre la prima, non possa il notaro pre-

tendere più di baiocchi cinque per foglio ridotto come sopra, compresi la rubricatura; ma, oltre detti baiocchi cinque per foglio, se gli debba la mercede della collazionatura e ascoltazione come sopra, e per la fede di detta ascoltazione baiocchi venticinque per ciascuna di dette copie duplicate.

10.° Per le compulsorie si paghino giuli dodici, conforme prescrive la riforma sudetta di Paolo V al tribunale dell' A. C.

11.° Per le remissorie in genere, anche *super non cultu, super casu excepto*, o altre, in osservanza ed esecuzione dei decreti della santissima Inquisizione, non si paghi più di scudi sei, per quelle in specie di scudi dieci, in tutto compresi la scrittura, e ogni altra cosa spettante alle medesime spedizioni. Nè per la scrittura delli interrogatori, che si mandano chiusi, prenda il notaro mercede alcuna; ma per gli articoli l' eccessività della scrittura sopra a quindici fogli se gli paghi a ragione di baiocchi sette e mezzo il foglio, come al num. 5°; ed occorrendo di dette lettere darne duplicati, non debba il notaro per essi esigere che la metà della mercede stabilita per la prima spedizione, ed essendovi eccessività di scrittura degli articoli, come sopra, debba la detta eccessività pagarsi a ragione di baiocchi cinque il foglio.

12.° Per compulsiva di qualsivoglia scrittura fuori di officio, per l'accesso e sessione di tre ore non possa pigliar più di otto giuli; per la fede in fine del processo compulsato, cinque giuli; e per la scrittura, a ragione di baiocchi sette e mezzo per foglio, come al numero 4°; dentro l' officio, per ciascuna sessione di tre ore, giuli cinque; per la fede e scrittura, come sopra.

1 Praeposit. di redundat (n. r.).

13.° Dovendosi compulsare libri stampati, dandosi dalle parti un sunto, sia tenuto il notaro inserirlo in fine del processo, senza farne copia o registro di sorte veruna.

14.° Per ogni esame nell' officio, se finisce in una sessione, si paghino giulì tre, se ci vogliono più sessioni, finché si finisce l' esame di detto testimonio, non possa il notaro pretendere più di giulì due per sessione, e fuori dell' officio il doppio.

15.° Per le surrogazioni dei giudici, o nuovi termini nelle cause di beatificazioni e canonizzazioni, non se li paghi più di quindici giulì in tutto per ciascuna spedizione di lettere remissoriali e compulsoriali, proroghe di termini, e surrogazione di giudice da farsi solamente per comandamento delli eminentissimi signori cardinali prefetto della sacra Congregazione, o ponente; nelle cause controverse non si paghi più di quello che prescrive la riforma sudetta al tribunale dell' A. C.

16.° Per qualsivoglia citazione semplice da spedirsi solamente, come sopra, e da eseguirsi fuori di Roma, non si paghi più di giulì tre; e per quelle che si spediscono con le inibizioni in virtù delle commissioni, giulì dieci.

17.° Per duplicato di qualsivoglia scrittura pubblica o privata, con sottoscrizione, sigillo, ecc., o senza, non si debba pagar più di cinque baiocchi per foglio.

18.° Occorrendo dar altra scrittura o per altre fatiche non espresse nella presente tassa, l' emolumento si stabilisca dall' eminentissimo signor cardinal prefetto, nè possa il notaro prendere alcun altro emolumento, ancorchè concorra la medesima o maggior ragione delle mercedi espresse.

† Forsan legendum pretendere (n. T.).

19.° Che nelli processi delle beatificazioni e canonizzazioni si osservi puntualmente per le commissioni, remissorie, compulsorie, articoli, interrogatori, e altro, la forma prescritta nelli decreti e norma di fare detti processi pubblicati d'ordine della santa memoria d' Urbano VIII l'anno 1642, ed ora confermati da Nostro Signore coll' aggiunte che si sono fatte.

20.° Che il notaro debba ritenere il libro *receptorum*, e fedelmente in esso notare quanto gli entra in mano dei suoi emolumenti, sotto pena della privazione dell' officio.

21.° Che si facciano due manuali, cioè uno degli atti delle cause di beatificazioni e canonizzazioni, e l' altro degli atti delle cause controverse, nelli quali si registrino tutte le comparse, proteste citazioni e intimazioni con le sue intitolazioni, quali restino sempre nell' officio, nè per questi si paghi cosa alcuna, e possano sempre da tutti gl' interessati esser veduti e letti *gratis*, e il notaro sia sempre obbligato mostrarli.

22.° Non possa il notaro estrarre fuori d' officio li processi originali, o qualsivoglia altra scrittura prodotta, ma debba darne copia pubblica o semplice secondo che le parti chiederanno.

23.° Per la restituzione di qualsivoglia scrittura prodotta, *dimissà copia*[†], si diano tre giulì, e debba il notaro far buoni due fogli, e dalli due in su se li paghi a ragione di sette baiocchi e mezzo, come sopra al num. 4.°; ma se si restituiscono in una volta più scritture prodotte in un solo atto, si debbano solamente tre giulì, e di più l'ecessività della copia, come sopra.

24.° Che, volendo le parti veder processi o qualsivoglia altra scrittura originale dentro l' officio, sia il notaro

† Vide num. praeced. (n. T.).

tenuto lasciarli vedere senza mercede alcuna.

25.° Sappiano le parti, che nella segreteria della sacra Congregazione tutto si spedisce *gratis*, nè perciò debbano al notaro, per sigillo, scrittura, sottoscrizione, o qualunque altra cosa che si faccia in segreteria, emolumento o mercede alcuna.

26.° Che non possa pretendere il notaro per il viatico cosa alcuna nell' andare a leggere citazioni.

27.° Che il notaro debba dare il giuramento in sacra Congregazione d' osservare la presente tassa ed ordini, nella forma seguente:

Iuramentum
notarii.

« Ego N. notarius a sacra Congregatione specialiter deputatus in causis eiusdem sacrae Congregationis, tactis sacrosanctis Dei Evangeliiis, iuro et promitto fideliter exercere officium mihi concessum, et ad unguem observare supradictam taxam, sub poenâ periurii, privationis officii ipso facto incurrendae, et restitutionis contra et ultra dictam taxam habitorum et acceptorum, aliisque poenis arbitrio ipsius sacrae Congregationis ».

28.° Che si facciano stampare li presenti ordini e tassa, e il notaro debba tenerli pubblicamente affissi nell' officio, affinché a ciascuno possano apparire, e il tutto sia obbligato ad osservare, tanto nelle cause di beatificazioni e canonizzazioni, quanto rispettivamente in quelle dei sacri riti, sotto le pene contenute nel detto giuramento, dandosi facoltà di ricorrere ad ognuno che si sentisse gravato, e vedesse non osservarsi quanto è espresso di sopra, perchè vi si prenderà la debita provvisione. Dato in Roma li vi agosto MDCLXXVIII.

Approbatio
Pontificis.

A 15 ottobre 1678, avendo io infra scritto fatto relazione della suddetta tassa a Nostro Signore Innocenzio XI, con la sua intiera lettura, la Santità Sua

l'ha lodata e approvata, ed ha comandato che si osservi e si pubblici.

GIO. BATTISTA DE LUGA,
auditore e segretario dei memoriali.
Loco † del sigillo.

BERNARDINO CASALI, segretario
della sacra Congregazione dei Riti.
Dat. 15 octobris 1678, pontif. anno III.

XLVII.

Declarantur irrita et nulla acta omnia consilii regii Castellae contra nuncium apostolicum Hispaniarum, qui praefuerat capitulo provinciali Clericorum Regularium Minorum.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Cum (sicut non sine gravi animi nostri dolore accepimus) nuper, videlicet mense septembris proxime praeterito, occasione celebrationis capituli provincialis provinciae Castellae Congregationis Clericorum Regularium Minorum quod in oppido Matriti Toletanae diocesis celebrabatur, et cui venerabilis frater Savus archiepiscopus Caesariensis, apud carissimum in Christo filium nostrum Carolum Hispaniarum regem catholicum noster et Apostolicae Sedis nuncius, a nonnullis vocalibus ipsius capituli provincialis enixe rogatus, praesidere coeperat, pro parte praepositi provincialis et aliorum vocalium eiusdem capituli provincialis (qui eidem Savo archiepiscopo et nuncio controversiam super praesidentia capituli huiusmodi movebant, eique hac in re diversimode reluctabantur, et varias protestationes ac etiam ad nos et hanc sanctam Sedem appellationes desuper interposuerant) recursus ad consilium regium Castellae seu alia tribunalia vel iudices laicos habiti fuerint, et (quod peius est)

Species facti.

ab eodem consilio regio Castellae, seu aliis tribunalibus vel iudicibus laicis huiusmodi, super dictis recursibus, seu illorum occasione, diversa praecepta, ordinationes, decreta et mandata, etiam poenalia, seu alii actus, etiam contra ipsam personam praefati Savi archiepiscopi et nuncii, sub praetextu assertae violentiae, detestabili et hactenus inaudito ausu emanaverint, in gravissimum libertatis et immunitatis ecclesiasticae ac iurisdictionis apostolicae, qua dictus Savi archiepiscopus et nuncius nostrae et Apostolicae Sedis nomine in illis partibus fungitur, praeiudicium et detrimentum, et aliàs, prout in scripturis desuper confectis, quas non approbandi, sed penitus et omnino reprobandi animo, praesentibus pro plene et sufficienter expressis haberi volumus, uberius dicitur contineri:

Irritatio.

§ 2. Hinc est quod nos, ex debito pastoralis officii, quod humilitati nostrae, meritis licet et viribus longe impari, commisit divina dignatio, libertatem et immunitatem ecclesiasticam ac iurisdictionem apostolicam praedictas a temerariis et perniciosis huiusmodi conatibus illaesas, sartasque et tectas tueri et conservare cupientes, ac omnium, quae in praemissis seu eorum occasione quovis modo acta et gesta sunt, seriem, causas et circumstantias, etiam aggravantes, necnon consilii seu aliorum tribunalium et iudicum laicorum praefatorum qualitates, dignitates, nomina et cognomina, aliave quaecumque, etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus itidem pro plene et sufficienter expressis et exacte specificatis habentes, motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula praecepta, ordinatio-

nes, decreta et mandata tam poenalia quam non poenalia, aliosque actus quoslibet a consilio regio Castellae, seu aliis tribunalibus et iudicibus laicis quibusvis, in praemissis seu eorum occasione, praesertim contra personam memorati Savi archiepiscopi et nuncii, seu eius ministros et tribunal, et aliàs in praeiudicium libertatis et immunitatis ecclesiasticae ac iurisdictionis apostolicae quovis modo emanata, relaxata, acta, gesta et ordinata, cum omnibus et singulis inde secutis et forsitan quandocumque secuturis, penitus et omnino nulla, inania, invalida, irrita, temerarie attentata et de facto praesumpta, nulliusque omnino roboris et momenti esse et perpetuo fore, tenore praesentium declaramus; et nihilominus, ad maiorem cautelam, et quatenus opus sit, illa omnia et singula, quatenus de facto processerunt, motu, scientia, deliberatione et potestatis plenitudine paribus harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque et effectu penitus et omnino vacuumus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis et abolitis, viribusque et effectu penitus et omnino vacuis semper haberi debere decernimus et perpetuo declaramus.

§ 3. Decernentes etiam easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praefati et alii quicumque in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, praeeminentiae et dignitatis existant, seu aliàs specificam et individuum mentionem et expressionem digni, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati et auditi, causaeque, propter quas praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificatae et iustificatae non fuerint, aut ex alià quolibet etiam quantumvis iuridicam et

Clausulae.

privilegiatam causam, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel interesse habentium consensus, aliave quolibet etiam quantumvis magno et substantiali ac incogitato et incogitabili individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S.R.E. cardinales, etiam de latere legatos et Sedis praefatae nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeminentiam et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostram et cancellariae apostolicae regulam de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibus-

vis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, ac usibus, stylis etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis et litteris apostolicis, praefatis aliisque quibuslibet iudicibus, consiliis, tribunalibus et personis, etiam quantumvis sublimibus et specialissimam mentionem dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam imperiali, regali, aliave qualibet mundanam vel ecclesiasticam dignitate fulgentium, instantiam, aut earum contemplationem, seu aliàs quomodolibet, in genere vel in specie, etiam consistorialiter concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxviii novembris MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 18 novembris 1678, pontif. anno III.

XLVIII.

Confirmatur summarium indulgentiarum confraternitatibus in ecclesiis